

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 10

Dimecres, 15 de març de 2000

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessions plenàries núm. 7 i 8

Í N D E X

Sessió núm. 7

Dictamen

de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats (tram. 234-00001/06)

Designació

dels diputats interventors per als períodes pressupostaris del 1999 (liquidació) i del 2000 (tram. 231-00001/06)

Dictamen

de la Comissió de Govern Interior sobre el projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges (tram. 230-00001/06)

Sessió núm. 8

Declaració

de condemna de l'assassinat del diputat del Parlament basc senyor Fernando Buesa (tram. 401-00006/06)

Necrològica

per l'exdiputat senyor Joan Codina i Torres (tram. 401-00007/06)

Proposta de resolució

per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya (tram. 252-00010/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa (tram. 302-00007/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres dependents de la Direcció General d'Atenció a la Infància (tram. 302-00008/06)

→

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció primària de salut (tram. 302-00009/06)

Declaració

institucional sobre el Dia Internacional de la Dona (tram. 401-00008/06)

Preguntes**Moció**

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris (tram. 302-00010/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política industrial, especialment pel que fa al sector metallúrgic del Vallès Occidental (tram. 302-00011/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment en relació amb la contaminació per purins i nitrats (tram. 302-00012/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les empreses elèctriques (tram. 302-00013/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació i la reorganització dels departaments del Govern de la Generalitat (tram. 302-00014/06)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els nous reptes en política ambiental (tram. 302-00015/06)

S U M A R I

Sessió núm. 7

La sessió s'obre a les deu del matí i sis minuts. Atès que aquesta sessió és secreta, no se'n fa la transcripció.

1. **Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats** (tram. 234-00001/06) (punt primer de l'ordre del dia) (10:06)

El Ple acorda la compatibilitat dels membres del Parlament.

9

2. **Designació dels diputats interventors per als períodes pressupostaris del 1999 (liquidació) i del 2000** (tram. 231-00001/06) (punt segon de l'ordre del dia) (10:08)

El Ple designa diputats interventors per als períodes pressupostaris del 1999 (liquidació) i 2000 el Sr. Esteve Orriols i Sendra, del G. P. de Convergència i Unió; el Sr. Miquel Iceta i Llorens, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i el Sr. Rafel Luna i Vivas, del G. P. Popular.

9

3. **Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges** (tram. 230-00001/06) (punt tercer l'ordre del dia) (10:10)

El Ple aprova el pressupost del Parlament de Catalunya i del Síndic de Greuges per a l'any 2000.

10

La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí i cinc minuts.

Sessió núm. 8

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i cinc minuts.

1. **Declaració de condemna de l'assassinat del diputat del Parlament basc senyor Fernando Buesa** (tram. 401-00006/06) (punt primer de l'ordre del dia) (10:35)

El secretari tercer llegeix la declaració institucional de condemna de l'assassinat del diputat del Parlament basc senyor Fernando Buesa Blanco i de l'ertzaina senyor Jorge Díaz Elorza.

16

2. **Necrològica per l'exdiputat senyor Joan Codina i Torres** (tram. 401-00007/06) (punt segon de l'ordre del dia) (10:36)

El Sr. Maragall i Mira intervé per fer la necrològica per l'exdiputat senyor Joan Codina i Torres. Tot seguit la cambra serveix un minut de silenci.

17

3. **Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya** (tram. 252-00010/06) (punt tercer de l'ordre del dia) (10:44)

Presentació: Sra. Comas d'Argemir i Cendra (IC-V).

18

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Ridao i Martín.

19

Posició del G. P. Popular: Sr. Sirera i Bellés.

20

Posició del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi: Sr. Masllorens i Escubós.

21

Posició del G. P. de Convergència i Unió: Sr. Hinojosa i Lucena.

22

Votació: aprovada per assentiment.

23

4. **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa** (tram. 302-00007/06) (punt quart de l'ordre del dia) (11:22)

Presentació: Sra. Baig i Torras (S-CC).

23

— *Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)*

Torn a favor: Sra. Sanabra i Villarroya.

25

El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.

— Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (núm. 1)	
<i>Torn a favor:</i> Sr. Boada i Masoliver.	26
<i>Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:</i> Sr. Bargalló Valls.	28
<i>El president es reincorpora al seu lloc.</i>	
<i>Posició del G. P. Popular:</i> Sra. Mejías Sánchez.	29
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sra. Baig i Torras.	30
<i>Votació dels punts núm. 2 i 4 (12:15:10):</i> rebutjats per 63 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.	31
<i>Votació de la resta de punts de la Moció (12:15:44):</i> aprovats per unanimitat.	31

5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres dependents de la Direcció General d'Atenció a la Infància (tram. 302-00008/06) (punt cinquè de l'ordre del dia) (12:16)

<i>Presentació:</i> Sra. Geli i Fàbrega (S-CC).	31
— Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1 i 2)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Porta i Abad, que anuncia tot seguit la retirada de les esmenes en favor d'un text transaccional.	32
— Esmenes del G. P. Popular (núm. 1 i 2)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Nadal i Aymerich, que anuncia tot seguit la retirada de les esmenes en favor d'un text transaccional.	33
— Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Tarruella i Tomàs, que anuncia tot seguit la retirada de l'esmena en favor d'un text transaccional.	35
— Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds (núm. 1)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Comas d'Argemir i Cendra, que anuncia tot seguit la retirada de l'esmena en favor d'un text transaccional.	35
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sra. Geli i Fàbrega.	36
<i>Votació del text transaccional:</i> aprovat per assentiment.	37

6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció primària de salut (tram. 302-00009/06) (punt sisè de l'ordre del dia) (13:00)

<i>Presentació:</i> Sra. Figueras i Siñol (S-CC).	37
<i>El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.</i>	
— Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Borràs i Solé, que anuncia tot seguit la retirada de l'esmena en favor d'un text transaccional.	39
<i>El president es reincorpora al seu lloc.</i>	
— Esmenes del G. P. Popular (núm. 1 i 2)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Esteller Ruedas, que anuncia tot seguit la retirada de les esmenes en favor d'un text transaccional.	40
<i>Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds:</i> Sra. Comas d'Argemir i Cendra.	41
<i>Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:</i> Sr. Benach i Pascual.	42
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sra. Figueras i Siñol (S-CC).	42
<i>Votació del text de la Moció amb l'esmena transaccional incorporada (13:39):</i> aprovat per 124 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.	43

7. Declaració institucional sobre el Dia Internacional de la Dona (tram. 401-00008/06) (13:40)

<i>La secretària primera llegeix la declaració institucional sobre el Dia Internacional de la Dona.</i>	43
---	----

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i dotze minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tres minuts.

8. Preguntes (punt tretzè de l'ordre del dia) (16:34)

Pregunta al president de la Generalitat sobre la creació de la Secretaria de la Família (tram. 317-00033/06)

<i>Formulació:</i> Sra. Tarruella i Tomàs (CiU).	43
<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	44

—	Pregunta al president de la Generalitat sobre la data de presentació al Parlament de Catalunya del pressupost de la Generalitat per a l'any 2000 (tram. 317-00034/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Fernández Díaz (P).	44
	<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	44
	<i>Repregunta:</i> Sr. Fernández Díaz (P).	44
	<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	45
—	Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aplicació de la Llei 1/1998, de política lingüística, pel que fa a l'oferta de distribució i exhibició cinematogràfica en llengua catalana (tram. 317-00039/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Bargalló Valls (ERC).	45
	<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	45
	<i>Repregunta:</i> Sr. Bargalló Valls (ERC).	45
	<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	46
—	Pregunta al president de la Generalitat sobre l'estratègia seguida pel Govern per a aconseguir presència i influència en els àmbits de decisió estatals (tram. 317-00041/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Maragall i Mira (S-CC).	46
	<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	47
	<i>Repregunta:</i> Sr. Maragall i Mira (S-CC).	47
	<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	47
—	Pregunta al president de la Generalitat sobre les perspectives polítiques de Catalunya després de les eleccions generals del 12 de març (tram. 317-00045/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Ribó i Massó (IC-V).	48
	<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	48
	<i>Repregunta:</i> Sr. Ribó i Massó (IC-V).	48
	<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	48
—	Pregunta al Consell Executiu sobre les xarxes de corrupció detectades a l'administració d'Hisenda de Barcelona (tram. 310-00001/06)	
	<i>El president n'anuncia la retirada.</i>	49
—	Pregunta al Consell Executiu sobre les conseqüències de la intoxicació per una fumigació efectuada a l'Hospital de la Vall d'Hebron l'agost del 1994 (tram. 310-00006/06)	
	<i>Formulació:</i> Sra. Comas d'Argemir i Cendra (IC-V).	49
	<i>Resposta:</i> conseller de Sanitat i Seguretat Social.	49
	<i>Repregunta:</i> Sra. Comas d'Argemir i Cendra (IC-V).	49
	<i>Segona resposta:</i> conseller de Sanitat i Seguretat Social.	49
—	Pregunta al Consell Executiu sobre les obres de millora de la N-152 entre Sant Quirze de Besora i Montesquiu (Osona) (tram. 310-00031/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Casadesús i Barceló (CiU).	50
	<i>Resposta:</i> conseller de Política Territorial i Obres Públiques.	50
—	Preguntes al Consell Executiu sobre les actuacions de suport als centres de transferència de tecnologia de les universitats que s'han portat a terme en els darrers quatre anys (tram. 310-00032/06) i sobre el suport econòmic als centres de transferència de tecnologia de les universitats en els propers anys (tram. 310-00033/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Barceló i Roca (S-CC).	51
	<i>Resposta:</i> conseller de la Presidència.	51
	<i>Repregunta:</i> Sr. Barceló i Roca (S-CC).	51
	<i>Segona resposta:</i> conseller de la Presidència.	52
—	Preguntes al Consell Executiu sobre les repercussions de les loteries instantànies en les persones amb disminució (tram. 310-00042/06) i sobre les loteries instantànies autoritzades pel Govern de l'Estat (tram. 310-00043/06)	
	<i>Formulació:</i> Sr. Ferran i Serafini (S-CC).	53
	<i>Resposta:</i> conseller d'Interior.	53

Repregunta: Sr. Ferran i Serafini (S-CC).

53

Segona resposta: conseller d'Interior.

54

9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris (tram. 302-00010/06) (punt setè de l'ordre del dia) (17:28)

Presentació: Sra. Gassó i Closa (S-CC).

54

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)

Torn a favor: Sra. Martínez Barderi.

55

— Esmenes del G. P. Popular (núm. 1 a 4)

Torn a favor: Sra. Esteller Ruedas.

56

El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds: Sra. Comas d'Argemir i Cendra.

57

El president es reincorpora al seu lloc.

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Benach i Pascual.

58

Posició del Grup presentant: Sra. Gassó i Closa (S-CC), que tot seguit anuncia la retirada dels punts núm. 1 i 3 de la Moció i l'acceptació de les esmenes presentades pels Grups parlamentaris a la resta dels punts.

59

Votació (18:04): aprovada per 117 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

59

10. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política industrial, especialment pel que fa al sector metallúrgic del Vallès Occidental (tram. 302-00011/06) (punt vuitè de l'ordre del dia) (18:05)

Presentació: Sr. López Bulla (IC-V).

59

— Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Ridao i Martín.

60

— Esmenes del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Barceló i Roca.

61

— Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Hinojosa i Lucena.

62

Posició del G. P. Popular: Sra. Sánchez-Camacho i Pérez.

63

El Sr. Ridao i Martín (ERC) intervé per anunciar la retirada dels mots «consolidar els sectors productius» de la lletra a de l'esmena a la Moció presentada pel seu Grup parlamentari.

64

Posició del Grup presentant: Sr. López Bulla (IC-V), que anuncia l'acceptació de l'esmena núm. 1 presentada i modificada pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i l'esmena núm. 1 del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

64

Votació de l'esmena núm. 1 presentada pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (18:45:14): rebutjada per 62 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

65

Votació del text restant de la Moció (18:45:50): aprovat per unanimitat.

65

11. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment en relació amb la contaminació per purins i nitrats (tram. 302-00012/06) (punt novè de l'ordre del dia) (18:45)

Presentació: Sra. Font i Montanyà (IC-V), que tot seguit anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional i d'una esmena d'addició d'un nou punt amb el G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi i d'unes esmenes transaccionals amb el G. P. Convergència i Unió.

65

— Esmenes del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (núm. 1 a 5)

Torn a favor: Sra. Camps i Torrents, que tot seguit es posiciona sobre les transaccionals pactades amb el G. P. de Convergència i Unió, anuncia la presentació d'una esmena transaccional al punt núm. 10 i el decaïment de l'esmena presentada al punt 4.

66

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 a 8)

Torn a favor: Sr. Bartolomé i Carrascal.

67

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Vendrell i Segura.

69

Posició del G. P. Popular: Sr. Fabregat i Vidal.

70

Posició del Grup presentant: Sra. Font i Montanyà (IC-V).

71

El Sr. Camp i Batalla (CiU) intervé per fer uns aclariments sobre les esmenes.

72

Votació dels punts núms. 1 i 9, amb les esmenes del G. P. de Convergència i Unió i del punt núm. 3 amb l'esmena transaccional (19:33:12): aprovats per unanimitat.

72

Votació dels punts núms. 2, 6, amb la incorporació de les emenes transaccionals amb el G. P. de Convergència i Unió i dels punts núms. 7 i 8 (19:33:38): aprovats per unanimitat.

72

Votació del punt núm. 4, amb la incorporació de l'esmena transaccional amb el G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (19:34:02): aprovat per 115 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

72

Votació de l'esmena transaccional amb el G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi d'addició d'un nou punt (19:34:32): rebutjada per 60 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

72

Votació del punt núm. 5 (19:35): rebutjat per 17 vots a favor, 108 en contra i 3 abstencions.

72

12. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les empreses elèctriques (tram. 302-00013/06) (punt desè de l'ordre del dia) (19:39)

Presentació: Sr. Puigercós i Boixassa (ERC).

73

El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.

El Sr. Barceló i Roca (S-CC) intervé per una qüestió d'ordre i el senyor vicepresident-primer li respon.

74

— Esmenes del G. P. Socialista - Ciutadans pel Canvi (núm. 1 a 3)

Torn a favor: Sr. Barceló i Roca, que tot seguit anuncia la retirada d'una part de l'esmena núm. 2 en favor d'una transaccional.

74

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 i 2)

Torn a favor: Sr. Vallvé i Ribera.

75

— Esmenes núms. 1 a 7 (IC-V)

Torn a favor: Sr. Boada i Masoliver.

77

Posició del G. P. Popular: Sr. Fernández Deu.

78

Posició del Grup presentant de la Moció: Sr. Puigercós i Boixassa (ERC), que tot seguit anuncia que accepta les emenes núms. 1, 2 i 3 del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'esmena núm. 2 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

80

El president es reincorpora al seu lloc.

Votació del punt núm. 1, amb la incorporació de la primera part de l'esmena del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (20:28:30): aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

80

Votació del punt núm. 1, amb la incorporació de la segona part de l'esmena del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (20:28:58): rebutjat per 56 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions.

80

Votació del punt núm. 2, amb l'esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds incorporada i dels punts núms. 5, 6 i 10, amb l'esmena del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi incorporada (20:29): aprovats per 126 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

81

Votació del punt núm. 3 (20:30:28): aprovat per 111 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions.

81

Votació del punt núm. 4 (20:30:54): aprovat per 122 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

81

Votació del punt núm. 7 (20:31:16): aprovat per 109 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions.

81

Votació del punt núm. 8 (20:31:40): aprovat per 114 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

81

Votació del punt núm. 9, amb l'esmena transaccional amb el G. P. de Convergència i Unió incorporada (20:32): aprovat per 114 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

81

13. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació i la reorganització dels departaments del Govern de la Generalitat (tram. 302-00014/06) (punt onzè de l'ordre del dia) (20:32)

Presentació: Sr. Ridao i Martín (ERC), que tot seguit, anuncia la retirada de tots els punts en favor de l'esmena transaccional conjunta.

81

— Esmena conjunta del G. P. de Convergència i Unió, G. P. Popular, G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds, G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (núm. 1)

Torn a favor: Sr. Ribó i Massó (IC-V).

82

Torn a favor: Sr. Sirera i Bellés (P).

83

Torn a favor: Sr. Vallès i Cadevall (S-CC).

83

<i>Torn a favor:</i> Sr. Camps i Rovira (CiU).	83
<i>Posició del Grup presentant:</i> Sr. Ridao i Martín (ERC).	83
<i>Votació de la Moció amb la incorporació de l'esmena conjunta (20:50):</i> aprovada per unanimitat.	84
14. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els nous reptes en política ambiental (tram. 302-00015/06) (punt dotzè de l'ordre del dia) (20:50)	
<i>Presentació:</i> Sr. Fabregat i Vidal (P), que tot seguit anuncia l'acceptació de les esmenes nús. 1 i 3, del G. P. de Convergència i Unió, i de les esmenes transaccionals amb el G. P. de Convergència i Unió als punts nús. 3 i 6.	84
<i>El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.</i>	
— Esmenes del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (nús. 1 a 5)	
<i>Torn a favor:</i> Sra. Tura i Camafreita, que tot seguit retira les esmenes nús. 3 i 5.	85
<i>El president es reincorpora al seu lloc.</i>	
— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (nús. 1 a 5)	
<i>Torn a favor:</i> Sr. Recoder i Miralles, que anuncia les esmenes transaccionals als punts nús. 3 i 6 amb el G. P. Popular	87
<i>El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.</i>	
<i>Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds:</i> Sra. Font i Montanyà.	88
<i>Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:</i> Sr. Vendrell i Segura.	89
<i>Votació dels punts nús. 1 i 3, amb l'esmena transaccional amb el G. P. de Convergència i Unió, i del punt núm. 5 (21:28):</i> aprovats per 75 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.	90
<i>Votació del punt núm. 2, amb l'esmena núm. 1 del G. P. de Convergència i Unió incorporada, i del punt núm. 6, amb l'esmena transaccional amb el G. P. de Convergència i Unió (21:29:08):</i> aprovats per 116 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.	90
<i>Votació del punt núm. 4, amb l'esmena del G. P. de Convergència i Unió núm. 3 incorporada (21:29:32):</i> aprovat per 114 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.	90

La sessió s'aixeca a un quart de deu del vespre i catorze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 7

La sessió s'obre a les deu del matí i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident primer, la vicepresidenta segona, la secretària primera i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa l'oficiala major i l'oïdor de comptes.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'Indústria, Comerç i Turisme.

Atès que aquesta sessió és secreta, no se'n fa la transcripció.

ORDRE DEL DIA

1. Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats. Tram. 234-00001/06. Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats.
2. Diputats interventors per als períodes pressupostaris del 1999 (liquidació) i del 2000. Tram. 231-00001/06. Comissió de Govern Interior. Designació.
3. Projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2000. Tram. 230-00001/06. Comissió de Govern Interior. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Govern Interior.

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats (tram. 234-00001/06)

El Ple del Parlament estudia el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i, d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, adopta la Resolució següent:

«D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats per les senyores diputades i els senyors diputats d'acord amb l'article 4.1. segon del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat de les senyores diputades i els senyors diputats:

»Joaquima Alemany i Roca, Lluís Armet i Coma, Jordi Ausàs i Coll, M. Assumpta Baig i Torras, Miquel Barceló i Roca, Josep Bargalló Valls, Jesús Bartolomé i Carrascal, Ernest Benach i Pascual, Joan Boada i Masoliver, Carles Bonet i Revés, Meritxell Borràs i Solé, Francesc Xavier Boya i Alós, Rosa Bruguera i Bellmunt, Manuel Bustos i Garrido, Ramon Camp i Batalla, Jaume Camps i Rovira, Marta Camps i Torrens, Josep Maria Carbonell i Abelló, Martí Carnicer i Vidal, Josep-Lluís Carod-Rovira, Joan Manuel Carrera i Pedrol, Eudald Casadesús i Barceló, Josep Casajuana i Pladellorens, Jordi Casas i Bedós, Antoni Castellà i Clavé, Josep Clofent i Rosique, Higinio Clotas i Cierco, Francesc Codina i Castillo, Xavier Coll i Gilabert, Antoni Comas i Baldellou, Dolors Comas d'Argemir i Cendra, M. Eugènia Cuenca i Valero, Josep Curto i Casadó, Marià Curto i Forés, Manuela De Madre Ortega, Pilar Díaz i Romero, Montserrat Duch i Plana, Josep Antoni Duran i Lleida, Ramon Espasa i Oliver, M. Ángeles Esteller Ruedas, Salvador Esteve i Figueras, Josep M. Fabregat i Vidal, Jaume Farguella i Sitges, Ricard Fernández Deu, Alberto Fernández Díaz, Bernardo Fernández Martínez, Antoni Fernández i Teixidó, Josep Lluís Fernández i Burgui,

Joan Ferran i Serafini, Francesc Ferrer i Gironès, Joaquim Ferrer i Roca, Carme Figueras i Siñol, Bet Font i Montanyà, Joan Galceran i Margarit, M. Àngela Gassó i Closa, Isidre Gavín i Valls, Marina Geli i Fàbrega, Frederic Gené i Ripoll, Josep Grau i Seris, Rafael Hinojosa i Lucena, Josep Huguet i Biosca, Miquel Iceta i Llorens, Francesc Iglesias i Sala, Juan Manuel Jaime Ortea, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Pere Lladó i Isàbal, Joaquim Llena i Cortina, Ramon Llumà i Guitart, José Luis López Bulla, Marc López i Plana, Rafel Luna i Vivas, Pere Macias i Arau, Pilar Malla i Escofet, Pascual Maragall i Mira, Núria Martínez i Barderi, Artur Mas i Gavarró, Àlex Masllorens i Escubós, M. Caridad Mejías Sánchez, Josep Micaló i Aliu, Caterina Mieras i Barceló, Josep Enric Millo i Rocher, Misericòrdia Montlleó i Domènech, M. Dolors Montserrat i Culleré, M. Dolors Nadal i Aymerich, Joaquim Nadal i Farreras, Manel Nadal i Farreras, Joan Miquel Nadal i Malé, Oriol Nello i Colom, Trinitat Neras i Plaja, Jaume Oliveras i Maristany, Esteve Orriols i Sendra, Carles Pellicer i Punyed, David Pérez Ibáñez, Carme Porta i Abad, Joan Puigercós i Boixassa, Carles Puigdomènech i Cantó, Joan Maria Pujals i Vallvé, Jordi Pujol i Solel, Josep Maria Rañé i Blasco, Lluís Miquel Recoder i Miralles, Rafael Ribó i Massó, Joan Ridao i Martín, Joan Rigol i Roig, Eduard Rius i Pey, Joan M. Roig i Grau, Joan Roma i Cunill, Josep Rull i Andreu, Joan Manuel Sabanza i March, Antoni Sabaté i Ibarz, Josep Maria Salvatella i Suñer, Flora Sanabra i Villarroja, Alícia Sánchez-Camacho i Pérez, Martí Sans i Pairutó, Núria Segú i Ferré, Teresa Serra i Majem, Domènec Sesmió i Rius, Joan Horaci Simó i Burgués, Josep M. Simó i Huguet, Daniel Sirera i Bellés, Antoni Siurana i Zaragoza, Fèlix Sogas i Mascaró, Xavier Soy i Soler, Joan Surroca i Sens, M. Concepció Tarruella i Tomàs, Montserrat Tura i Camafreita, Josep Maria Vallès i Casadevall, Carme Valls i Llobet, Joan M. Vallvé i Ribera, Francesc Vendrell i Bayona, Xavier Vendrell i Segura, Cristina Viader i Anfrons, Ramon Vilalta i Oliva, Flora Vilalta i Sospedra, Vicenç Villatoro i Lamolla, Joan Viñas i Bona.»

Diputats interventors per als períodes pressupostaris del 1999 (liquidació) i del 2000 (tram. 231-00001/06)

El Ple del Parlament, a proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, designa diputats interventors per als períodes pressupostaris del 1999 (liquidació) i del 2000 els Sr. Esteve Orriols i Sendra, del G. P. de Convergència i Unió, el Sr. Miquel Iceta i Llorens, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i el Sr. Rafel Luna i Vivas, del G. P. Popular.

Projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2000 (tram. 230-00001/06)

El Ple del Parlament debat el Dictamen de la Comissió de Govern Interior relatiu al Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2000.

Finalment, el Ple del Parlament, d'acord amb el que estableix l'article 46.2. segon del Reglament, aprova el Pressupost del Parlament de Catalunya i del Síndic de Greuges per al 2000.

1. S'aprova el Projecte de Pressupost del Parlament de Catalunya (servei 01 de la secció 01) per al 2000, per un total de 4.191.950.000 pessetes, amb el detall que figura en el document annex número 1.

2. S'aprova el Projecte de Pressupost del Síndic de Greuges per al 2000 (servei 02 de la secció 01), per un

total de 323.315.000 pessetes, amb el detall que figura en el document annex número 2.

3. Es proposa d'incorporar al text articulat de la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2000 les disposicions addicionals següents:

Primera: La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdit de la secció 01 del pressupost per al 1999 als mateixos capítols del pressupost per al 2000.

Segona: Les dotacions pressupostàries de la secció 01 s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament, a mesura que aquest les demanarà.

Tercera: La Comissió de Govern Interior del Parlament pot acordar transferències de crèdit entre conceptes de la secció 01 sense limitacions, la qual cosa ha de fer avinent al Departament d'Economia i Finances.

PRESSUPOST PER AL 2000

ANNEX 1

01. PARLAMENT DE CATALUNYA

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
ARTICLE 10. ALTS CÀRRECS		922.400.000
100 Retribucions bàsiques i altres remuneracions		
100.01 Assignacions diputats	922.400.000	
ARTICLE 11. PERSONAL EVENTUAL		41.200.000
110 Personal eventual		
110.01 Retribucions bàsiques	32.200.000	
110.02 Altres remuneracions	9.000.000	
ARTICLE 12. FUNCIONARIS		671.300.000
120 Retribucions personals		
120.01 Retribucions bàsiques	508.200.000	
121 Retribucions complementàries		
121.01 Retribucions complementàries	163.100.000	
ARTICLE 13. PERSONAL LABORAL		27.000.000
131 Personal laboral temporal		
131.01 Retribucions bàsiques	20.500.000	
131.02 Retribucions complementàries	6.500.000	
ARTICLE 15. INCENTIVUS RENDIMENT I ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES	20.000.000	
150 Incentius al rendiment		
150.01 Productivitat	12.800.000	
151 Activitats extraordinàries		
151.01 Gratificacions per serveis extraordinaris	7.200.000	
ARTICLE 16. ASSEGURANCES I PRESTACIONS SOCIALS		373.200.000
160 Quotes socials		
160.01 Seguretat Social personal	155.800.000	
160.02 MUFACE	1.700.000	
160.04 Altres règims de previsió social	2.200.000	
160.05 Seguretat Social diputats	151.800.000	
160.06 Classes passives diputats i personal	3.800.000	

		Total concepte	Total article
160.07	Assegurances personal i diputats	34.500.000	
160.08	Seguretat Social exdiputats	100.000	
161	Prestacions socials		
161.02	Prestació compl. cessament i jubilació diputats	5.200.000	
161.03	Prestació protecció maternitat personal	5.100.000	
161.04	Subsidis jubilació funcionaris	3.000.000	
161.05	Pla de pensions funcionaris	10.000.000	
TOTAL CAPÍTOL I		2.055.100.000	2.055.100.000

CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS

ARTICLE 20. LLOGUERS			65.000.000
200			
200.01	Lloguer de béns mobles	7.000.000	
200.02	Lloguer de fotocopiadores i fax	9.500.000	
200.03	Lloguer equipament informàtic	21.000.000	
200.04	<i>Leasing i renting</i> nous cotxes	9.700.000	
201			
201.01	Lloguer de béns immobles	3.000.000	
201.02	Lloguer locals trasllat museu	7.300.000	
209			
209.01	Canon: Bar-Restaurant	7.500.000	
ARTICLE 21. CONSERVACIÓ I REPARACIÓ			70.300.000
210			
210.01	Despeses de manteniment de l'immobilitzat material	28.000.000	
210.02	Conservació sistema informàtic	16.000.000	
210.03	Conservació aire condicionat	7.000.000	
210.04	Conservació parc mòbil	2.600.000	
210.05	Conservació sistema alimentació elèctrica ininterrompuda	1.300.000	
210.06	Conservació centraleta electrònica	1.900.000	
210.07	Conservació altra maquinària i equip	8.000.000	
210.10	Conservació sistemes de seguretat	3.500.000	
210.11	Conservació sistema electrònic de votació	2.000.000	
ARTICLE 22. MATERIAL. SUBMINISTRAMENTS I ALTRES			395.300.000
220	Material d'oficina		
220.01	Material ordinari no inventariable	20.000.000	
220.02	Prensa, revistes, llibres i altres publicacions	23.000.000	
220.03	Material informàtic no inventariable	4.000.000	
221	Subministraments de béns i serveis		
221.01	Electricitat	25.000.000	
221.02	Aigua	3.200.000	
221.05	Carburants	2.600.000	
221.06	Vestuari	4.200.000	
221.09	Altres subministraments	3.100.000	
221.10	Enregistrament i so	1.500.000	
222	Comunicacions		
222.01	Telefòniques	35.000.000	
222.02	Postals	4.100.000	
222.06	Altres	3.600.000	
223			
223.01	Transports	4.000.000	
224			
224.02	Primes d'assegurances de parc mòbil	2.500.000	
224.03	Primes d'assegurances d'edifici, mobles i maquinària	4.000.000	

		Total concepte	Total article
225			
225.01	Tributs	500.000	
226	Despeses diverses		
226.02	Atencions protocol·làries i representatives	25.000.000	
226.06	Hospital Clínic	1.600.000	
226.07	Formació i promoció del personal	10.000.000	
226.08	Altres despeses diverses	5.000.000	
227	Treballs realitzats per altres empreses		
227.01	Neteja i sanejament	56.500.000	
227.07	Estudis i treballs tècnics	7.800.000	
227.08	Connexions bases dades i altres serveis informàtics	4.500.000	
227.09	Serveis agències de notícies	7.300.000	
227.19	Publicacions obligatòries	40.000.000	
227.20	Publicacions voluntàries	27.000.000	
227.55	Serveis informàtics	70.300.000	
ARTICLE 23. INDEMNITZACIONS PER RAÓ DE SERVEI			412.250.000
230			
230.01	Dietes, locomoció i trasllats	9.000.000	
230.02	Conveni amb Renfe i peatges autopistes	16.000.000	
231			
231.01	Altres indemnitzacions	2.500.000	
231.02	Indemnització als diputats	357.000.000	
232			
232.01	Ajuts menjador	20.500.000	
233			
233.01	Fons d'acció social	2.000.000	
233.02	Ajut formació fills funcionaris	5.250.000	
TOTAL CAPÍTOL II		942.850.000	942.850.000
CAPÍTOL IV. TRANSFERÈNCIES CORRENTS			
ARTICLE 48. A FAMÍLIES I INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE			858.500.000
481			
481.01	Assignacions als grups parlamentaris	858.500.000	
TOTAL CAPÍTOL IV		858.500.000	858.500.000
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS			
ARTICLE 61. INVERSIONS EN EDIFICIS I ALTRES CONSTRUCCIONS			134.000.000
611			
611.01	Obres condicionament de l'edifici	50.000.000	
611.02	Obres de recuperació nous espais	84.000.000	
ARTICLE 62. INVERSIONS EN MAQUINÀRIA, INSTALLACIONS I UTILLATGE			22.000.000
621			
621.01	Programa microfilmació d'arxius	2.000.000	
622			
622.01	Sistema de seguretat	4.000.000	
623			
623.01	Altra maquinària	16.000.000	

	Total concepte	Total article
ARTICLE 64. INVERSIONS EN MOBILIARI I ESTRIS		40.000.000
641		
641.01 Adquisició de mobiliari	40.000.000	
ARTICLE 65. INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES		43.000.000
651		
651.01 Pla informàtic	43.000.000	
ARTICLE 67. INVERSIONS ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL		8.000.000
671		
671.01 Adquisició de llibres	8.000.000	
TOTAL CAPÍTOL VI	247.000.000	247.000.000
CAPÍTOL VII.		
ARTICLE 74		15.000.000
741		
741.01 Equipament Museu d'Art Modern	15.000.000	
	Total concepte	Total article
ARTICLE 78		71.500.000
781		
781.01 Equipament informàtic grups	71.500.000	
TOTAL CAPÍTOL VII	86.500.000	86.500.000
CAPÍTOL VIII. ACTIUS FINANCERS		
ARTICLE 83		2.000.000
831		
831.01 Bestretes	2.000.000	
TOTAL CAPÍTOL VIII	2.000.000	2.000.000
TOTAL PRESSUPOST 2000	4.191.950.000	4.191.950.000

PRESSUPOST PER AL 2000

ANNEX 2

01. PARLAMENT DE CATALUNYA

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL		
ARTICLE 10. ALTS CÀRRECS		39.890.000
100 Retribucions bàsiques i altres remuneracions		
100.01 Retribucions bàsiques	17.319.000	
100.02 Retribucions complementàries	22.571.000	

Punt 3

	Total concepte	Total article
ARTICLE 11. PERSONAL EVENTUAL		129.800.000
110 Personal eventual		
110.01 Retribucions bàsiques	106.100.000	
110.02 Altres remuneracions	23.700.000	
ARTICLE 12. FUNCIONARIS		47.603.000
120 Retribucions personals		
120.01 Retribucions bàsiques	39.800.000	
121 Retribucions complementàries		
121.01 Retribucions complementàries	7.803.000	
ARTICLE 13. PERSONAL LABORAL		5.000.000
131 Personal laboral temporal		
131.01 Retribucions bàsiques	4.000.000	
131.02 Retribucions complementàries	1.000.000	
ARTICLE 15. INCENTIVUS RENDIMENT I ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES		5.605.000
150 Incentius al rendiment		
150.01 Productivitat	2.700.000	
151 Activitats extraordinàries		
151.01 Gratificacions per serveis extraordinaris	2.905.000	
ARTICLE 16. ASSEGURANCES I PRESTACIONS SOCIALS		39.486.000
160 Quotes socials		
160.01 Seguretat Social personal	38.180.000	
160.04 Altres règims de previsió social	306.000	
160.07 Assegurances personal i diputats	1.000.000	
TOTAL CAPÍTOL I	267.384.000	267.384.000

CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS

ARTICLE 20. LLOGUERS		7.300.000
200		
200.01 Lloguer de béns mobles	1.200.000	
201		
201.01 Lloguer de béns immobles	6.100.000	
ARTICLE 21. CONSERVACIÓ I REPARACIÓ		2.500.000
210		
210.01 Manteniment de l'immobilitzat material	2.500.000	
ARTICLE 22. MATERIAL, SUBMINISTRAMENTS I ALTRES		37.730.000
220 Material d'oficina		
220.01 Material ordinari no inventariable	2.000.000	
220.02 Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	1.000.000	
220.03 Material informàtic no inventariable	450.000	
221 Subministraments de béns i serveis		
221.01 Electricitat	2.900.000	
221.02 Aigua	300.000	
221.05 Carburants	250.000	
221.06 Vestuari	190.000	
221.09 Altres subministraments	150.000	
222 Comunicacions		
222.01 Telefòniques	2.000.000	
222.02 Postals	1.000.000	
224		
224.01 Primes d'assegurances	500.000	

		Total concepte	Total article
225			
225.01	Tributs	250.000	
226	Despeses diverses		
226.02	Atencions protocol·làries i representatives	2.500.000	
226.03	Publicitat i propaganda	750.000	
226.05	Reunions i conferències	500.000	
226.07	Formació i promoció del personal	600.000	
226.08	Altres despeses diverses	500.000	
226.09	Publicacions	3.000.000	
227	Treballs realitzats per altres empreses		
227.01	Neteja i sanejament	7.690.000	
227.05	Custòdia dipòsits i magatzem	200.000	
227.07	Estudis i treballs tècnics	11.000.000	
ARTICLE 23. INDEMNITZACIONS PER RAÓ DE SERVEI			4.801.000
230			
230.01	Dietes, locomoció i trasllats	3.500.000	
231			
231.01	Altres indemnitzacions	1.000	
233			
233.01	Fons d'acció social	440.000	
233.02	Ajut formació fills funcionaris	860.000	
TOTAL CAPÍTOL II		52.331.000	52.331.000
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS			
ARTICLE 61. INVERSIONS EN EDIFICIS I ALTRES CONSTRUCCIONS			100.000
611			
611.01	Obres condicionament de l'edifici	100.000	
ARTICLE 62. INVERSIONS EN MAQUINÀRIA, INSTALLACIONS I UTILLATGE			200.000
623			
623.01	Altra maquinària	200.000	
ARTICLE 64. INVERSIONS EN MOBILIARI I ESTRIS			500.000
641			
641.01	Adquisició de mobiliari	500.000	
ARTICLE 65. INVERSIONS EN EQUIP DE PROCÉS DE DADES			2.000.000
651			
651.01	Pla informàtic	2.000.000	
ARTICLE 67. INVERSIONS ALTRE IMMOBILITZAT MATERIAL			300.000
671			
671.01	Adquisició de llibres	300.000	
TOTAL CAPÍTOL VI		3.100.000	3.100.000
CAPÍTOL VIII. ACTIUS FINANCERS			
ARTICLE 83			500.000
831			
831.01	Bestretes	500.000	
TOTAL CAPÍTOL VIII		500.000	500.000
TOTAL PRESSUPOST 2000		323.315.000	323.315.000

La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí i cinc minuts.

Punt 3

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 8

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i per la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Presidència, de Governació i Relacions Institucionals, d'Economia, Finances i Planificació, la consellera d'Ensenyament, els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Treball i la consellera de Benestar Social.

ORDRE DEL DIA

1. Declaració de condemna de l'assassinat del diputat del Parlament basc senyor Fernando Buesa. Tram. 401-00006/06. Junta de Portaveus. Substanciació.

2. Necrològica per l'exdiputat Sr. Joan Codina i Torres. Tram. 401-00007/06. Junta de Portaveus. Substanciació.

3. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya. Tram. 252-00010/06. Mesa del Parlament. Debat i votació.

4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa. Tram. 302-00007/06. Sra. M. Assumpta Baig i Torras, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 62)

5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres dependents de la Direcció General d'Atenció a la Infància. Tram. 302-00008/06. Sra. Marina Geli i Fàbrega, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 62)

6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció primària de salut. Tram. 302-00009/06. Sra. Carme Figueras i Siñol, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 63)

7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris. Tram. 302-00010/06. Sra. M. Àngela Gassó i Closa, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 64)

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política industrial, especialment pel que fa al sector metallúrgic al Vallès Occidental. Tram. 302-00011/06. Sr. José Luis López Bulla, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 64)

9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment en relació amb la contaminació per purins i nitrats. Tram. 302-00012/06. Sra. Bet Font i Montanyà, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 64)

10. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les empreses elèctriques. Tram. 302-00013/06. Sr. Joan Puigcercós i Boixassa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra

Republicana de Catalunya. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 65)

11. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació i la reorganització dels departaments del Govern de la Generalitat. Tram. 302-00014/06. Sr. Joan Ridao i Martín, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 66)

12. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els nous reptes en política mediambiental. Tram. 302-00015/06. Sr. Josep M. Fabregat i Vidal, del Grup Parlamentari Popular. Debat i votació. (Presentació: BOPC, 23, 68)

13. Preguntes amb resposta oral.

El president

S'obre la sessió.

Prego als senyors diputats i a les senyores diputades que s'ubiquin en el seu escó.

Declaració de condemna de l'assassinat del diputat del Parlament basc senyor Fernando Buesa (tram. 401-00006/06)

El primer punt de l'ordre del dia és la declaració de condemna de l'assassinat del diputat del Parlament basc senyor Fernando Buesa. La Junta de Portaveus va elaborar una declaració institucional i va acordar que fos llegida en aquest Ple. Prego al secretari senyor Codina que hi doni lectura.

El secretari tercer

Gràcies, senyor president.

«La Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya, per mitjà del seu president, vol fer arribar a l'excel·lentíssim senyor Juan María Atutxa, president del Parlament basc, el seu condol per l'assassinat del diputat senyor Fernando Buesa Blanco i de l'ertzaina senyor Jorge Díaz Elorza. Altra vegada, el terrorisme s'interfereix violentament en la voluntat democràtica del poble, assassinant un dels seus legítims representants.

»El Parlament de Catalunya, en aquests moments de dolor, vol sentir-se unit a les famílies Buesa i Díaz, al Grup Parlamentari Socialista del Parlament basc i a tot el poble basc en la protesta ferma davant d'aquest atemptat.

»Palau del Parlament, 22 de febrer del 2000.»

El president

Moltes gràcies, senyor secretari.

Necrològica per l'exdiputat senyor Joan Codina i Torres (tram. 401-00007/06)

El segon punt de l'ordre del dia és: necrològica per l'exdiputat i exconseller honorable senyor Joan Codina i Torres. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pasqual Maragall.

El Sr. Maragall i Mira

Molt honorable senyor president, il·lustres senyores i senyors diputats, conèixer Joan Codina va ser, per a tots els qui el van conèixer, un gran privilegi. Tots els qui el van conèixer compartiran amb mi que Joan Codina va ser un referent de sinceritat, de sinceritat i de compromís. No enganyava, anava de dret als temes, era, com diuen els francesos, *percutant*, era directe i no tenia malícia ni rancor.

En Joan Codina va arribar a la política-política després d'una llarga trajectòria com a lluitador, com a lluitador sindical i social, sempre lleial i infatigable. Va combatre la dictadura i va posar, en temps difícils i de risc, tots els seus esforços per aconseguir el retorn de les llibertats democràtiques, i la política-política, ja en democràcia, la va entendre i la va practicar com una política de fets concrets, arrelada a les preocupacions dels ciutadans i ciutadanes.

En Joan Codina va començar des de baix, des del ram del metall, des del magatzem on treballava com a encarregat. Allà es va iniciar defensant els drets dels treballadors com a líder sindical, afiliant-se a la Unió General de Treballadors. Va assumir diferents responsabilitats sindicals i polítiques: la secretaria general de la Federació del Metall d'UGT i, més endavant, la presidència d'aquest sindicat. Aquí és on molts dels que som aquí, o alguns dels que som aquí, aquest és el moment de la seva vida en què el vam conèixer. Al final de la seva trajectòria va estar a punt de ser president de la Federació de Jubilats, però —em deien l'altre dia— no ho va aconseguir.

Però ell té també la carrera de conseller. Sota la presidència de Josep Tarradellas, va ser conseller de Treball i es va abocar amb il·lusió en aquell primer Govern, en aquell Govern d'unitat, i va aportar el seu esforç per modernitzar i democratitzar les relacions laborals. Ara tot just, el molt honorable president del Parlament ens explicava com ell el va succeir i com al traspàs de poders, i després del traspàs de poders, l'actitud de Joan Codina va ser amatent, va ser eficaç, va ser de col·laboració sempre.

Recordo el Comitè Executiu del Partit dels Socialistes de Catalunya - Congrés, en què es va decidir quins serien els noms dels dos consellers que havien d'entrar en el primer Govern de la Generalitat provisional, el primer govern Tarradellas: en Joan Codina i la Marta Mata, va ser la proposta en aquell moment; Treball i Educació, les dues grans prioritats de la tradició socialista. Ningú no en va dubtar. Amb el segon nom hi van haver problemes, i finalment va ser Narcís Serra qui hi va entrar, per ser —deixeu-m'ho dir avui, precisament— el ministre potser estrella del Govern Tarradellas. Però, en tot cas, el d'en Joan Codina no el va

discutir ningú. Ens explicava ara mateix el molt honorable president del Parlament com va tenir els primers conflictes, com va resoldre els primers conflictes d'un conseller, i amb sindicats, i amb sindicats democràtics, que fins aquell moment no havien tingut ocasió, com és normal, d'enfrontar-se amb el primer poder democràtic d'aquest país. Els va resoldre, i els va resoldre, com sempre, de cara.

En aquest Parlament va ser diputat socialista en les dues primeres legislatures de la democràcia, i alguns dels que esteu aquí —si més no, el president de la Generalitat, per descomptat— el va poder conèixer com a company parlamentari. I va ser senador representant Catalunya al Senat, va presidir la Comissió d'Autonomies i va fer una molt bona feina. Per ell els càrrecs suposaven una responsabilitat específica, un mandat del qual retia comptes a les organitzacions i als ciutadans que representava i servia. Era molt conscient que representava uns interessos molt determinats, els interessos dels sectors més desfavorits, i en la seva feina com a conseller, com a parlamentari, com a dirigent sindical es va esforçar per informar, per explicar, per recollir opinions del seu entorn i per arribar a la gent. Arribava a la gent amb gran senzillesa, amb dignitat i amb valentia.

Joan Codina era un home valent; sempre donava la cara davant de qualsevol circumstància i deia el que pensava, sense embuts. Ho puc assegurar perquè em vaig discutir amb ell —o ell amb mi—, sovint, en els òrgans del partit; però era un enfrontament enriquidor, net, sense recances. La seva dona em va dir —i m'ho repetia avui— que li agradava discutir amb mi perquè després seguíem tan amics i companys com sempre. Les seves posicions les afirmava amb força, amb vehemència, però mai des de la imposició o la maniobra, perquè era fermament partidari de la diversitat i la pluralitat de parers i de sensibilitats, d'incloure i sumar voluntats en un mateix projecte, i contrari a les actituds dogmàtiques i excloents. Era partidari d'una Catalunya de tots i per a tots, d'una Catalunya capaç de mirar el món sense complexos. Ell també va ser un home capaç de mirar el món sense complexos. Així el recordem i així estarà sempre entre nosaltres.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyores diputades i senyors diputats, els prego, en la memòria de qui va ser diputat d'aquesta cambra i, per tant, una persona que va assumir el seu compromís de representativitat pública amb dignitat, els demano en la seva memòria un minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci.)

La llista de les preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins el dossier de la sessió. Les preguntes, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, seran substanciades aquesta tarda a dos quarts de cinc.

Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya (tram. 252-00010/06)

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya. Si em permeten, faré la lectura de la Proposta de resolució per la qual es crea aquesta Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya:

«La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 22 de febrer del 2000, de conformitat amb l'article 49.1 del Reglament i d'acord amb la Junta de Portaveus, ha acordat de proposar al Ple la creació de la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya.

»La Comissió ha de ser formada per diputats i experts, tal com estableix l'article 49.2 del Reglament. El Parlament de Catalunya emprèn aquest tipus de comissions d'estudi de caràcter mixt en la línia d'aprofundir l'obertura del Parlament a la societat, i demana a diverses personalitats la col·laboració directa per enriquir l'acció parlamentària.

»L'objectiu fonamental de la Comissió és establir criteris i bases d'utilitat per a la configuració d'una política d'immigració a Catalunya, dirigida a tots els àmbits polítics, administratius, socioeconòmics, cívics i culturals de la nostra societat.

»La Comissió ha de poder rebre informes i col·laboracions de totes les organitzacions i les institucions implicades. La mateixa Comissió ha d'establir el seu mètode de treball i la programació de la seva tasca.

»Davant l'important repte de present i de futur que representa per a la societat catalana el fet immigratori, els grups parlamentaris volen que aquesta Comissió sigui l'expressió unànime del propòsit de totes les forces polítiques representades en el Parlament de fonamentar l'acolliment, el diàleg i la integració de les persones immigrades, basat en els drets humans i els deures cívics, per tal que la convivència a Catalunya sigui exemple d'humanisme, de civisme i de responsabilitat.

»Palau del Parlament, 22 de febrer del 2000.»

Per fixar la seva posició, té la paraula, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, tenim la gran sort, a Catalunya, de ser un país receptor d'immigració. I ho dic amb total convenciment: tenim la gran sort de ser un país receptor d'immigració perquè suposa molts avantatges; per una banda, ajuda a resoldre els desequilibris demogràfics, en especial els derivats de la baixa natalitat que tenim en el país. I no vull dir amb això que no hàgim de resoldre les situacions que inhibeixen moltes parelles a portar fills al món —suposo que m'entenen—, però sí que, al mateix temps, hi ha un fet, a Catalunya, que és aquest desequilibri demogràfic que la demògrafa Anna Cabré, a més a més, ens recorda constantment que el sistema

català de reproducció s'ha caracteritzat per resoldre, justament, la baixa natalitat que hi ha hagut a Catalunya, ja des d'inicis del nostre segle, amb l'aportació de persones que vénen de fora del país. Cada vegada ens en vénen de més lluny? Doncs, cada vegada ens en vénen de més lluny. Aquest és un fet que no ens és estrany, en el nostre país.

També és un altre avantatge, des del punt de vista que porta treballadors i treballadores que són necessaris per al nostre país, que generen, a més, molt poca despesa social —cal dir-ho, generen molt poca despesa social—: poca despesa en sanitat, quasi gens de despeses en jubilacions, en prestacions de diversa naturalesa, i que, per tant, generen molta riquesa per al país, o, millor dit, contribueixen a crear riquesa per al país.

I, en tercer lloc, jo assenyalaria també que aporten, també, riquesa cultural, costums i formes de vida diferenciades que estimulen la redefinició constant de la catalanitat a través de la integració de la diversitat en la mateixa noció del que significa ser català; entronca, en definitiva, amb el que a Catalunya ha estat una constant històrica: la barreja constant de persones, d'aportacions a nivell cultural.

Però, al mateix temps que ho qualifico d'una gran sort, també som molt realistes en entendre que, sovint, això no es veu d'aquesta manera per part de la població, i que sovint es qualifica la immigració estrangera en el nostre país com un problema que cal resoldre, i no hauria de ser un problema. Si ho és, és per diverses raons que n'hem de ser molt conscients: per les actituds, molt lògiques a totes les societats que existeixen, d'incomoditat, de por, de vegades, de respecte a qui és diferent; per la manca de condicions de vida dignes, a nivell laboral, a nivell d'habitatge, a nivell de l'accés a l'educació, a la sanitat, que tenen sovint aquestes persones. I no és culpa d'elles. És culpa, en tot cas, de si nosaltres els ho podem subministrar o no. L'atribució d'alguns mals socials a aquest segment de població —i aquí caldria assenyalar la responsabilitat que també tenen els mitjans de comunicació quan, sovint, vinculen els fets de delinqüència amb determinades persones que procedeixen de la immigració estrangera al mateix desconeixement, també, dels hàbits i patrons culturals que, sent diferents als nostres, ens semblen estranys. I això genera actituds d'incomprensió que poden abocar a la xenofòbia i al racisme.

Tenim episodis molt recents; una mica lluny d'aquí, a Andalusia, però també aquí, a Catalunya, i no cal citar els casos, però vostès saben tan bé com jo que també a Catalunya s'han produït, malauradament, episodis d'incomprensió, xenofòbia i racisme. Per això és molt important, és molt important que es defineixi una política clara i decidida que faciliti la integració efectiva de la població immigrada. Des del respecte, des del diàleg, cal comptar amb la seva opinió i manera de veure les coses, i el reconeixement de les aportacions i del fet diferencial que representa una política que garanteixi els drets socials, en habitatge, en educació, en sanitat, que ha d'anar acompanyada paral·lelament d'una política de sensibilització de la comunitat receptora, de nosaltres mateixos, i això vol dir que a través de l'educació hem d'incrementar aquesta sensibilització.

Per això entenem que és important la creació d'aquesta Comissió, i també entenem que aquesta Comissió no hauria de limitar-se a fer només teoria del tema, a fer declaracions i discursos humanistes, que poden ser molt lloables, però poc pràctics. Hauria, aquesta Comissió, de marcar-se uns objectius, i uns objectius clars, ni que siguin limitats a uns determinats aspectes; hauria de generar propostes d'actuació política –insisteixo en aquesta tercera dimensió: objectius i propostes–, i hauria de fer-ho, també, des de donar peu a la participació de les persones implicades. No pararé d'insistir, nosaltres no pararem d'insistir en la importància del diàleg, d'escoltar, perquè, si no sabem escoltar, i no sabem, des del respecte, veure quins són els punts de vista que aporta la població a la qual volem integrar, doncs, difícilment farem res.

Voldria insistir en un fet: aquests anys que vénen seran decisius. Allò que fem, o no fem, per inhibició, marcarà el model d'integració de la població immigrada estrangera. I això és el mateix que dir que marcarà el model de país. Què volem? Crear guetos en base a l'exclusió? Què volem? Una política purament assimilacionista, que exclogui també la diversitat? Què volem? Volem reconèixer que Catalunya és ja un país multicultural i que aquest és el nostre marc de convivència? Possiblement hi han diverses respostes, i possiblement hi han diverses visions del tema, però pensem que el que sí que volem tots, i el que ha de generar consens –i així ho esperem nosaltres– és que Catalunya ha de ser un referent arreu perquè es doni, en el nostre país, una política efectiva en relació amb la immigració, que, assegurant els drets humans, però també els drets cívics i els drets socials de la població immigrada, mostri que el nostre país té una actitud oberta, dialogant i comprensiva, però també des de l'eficàcia respecte a aquest tema.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, a aquestes alçades podem afirmar sense cap gènere de dubtes que la immigració, i la immigració extracomunitària, és un fenomen constitutiu de la societat catalana i, fins i tot, un fenomen relativament antic.

La nostra immigració és més recent i menys nombrosa, si vostès volen, comparada amb Alemanya, amb França, per exemple, que van començar a rebre la immigració extracomunitària els anys cinquanta i seixanta.

El poble català també, segurament, no és un país migrant per tradició; és un país que ha conegut l'emigració amb l'exili posterior a la Guerra Civil, i amb l'onada de nous catalans provinents d'altres territoris de l'Estat en els últims anys. No hi ha, segurament, tampoc, a casa nostra, un partit obertament xenòfob; en la

nostra societat no hi caben els Le Pen ni els Haider de torn.

Però, tanmateix, el que és una evidència, avui per avui, és que aquestes diferències comencen, ja, a ser molt relatives. Catalunya és, cada dia més, un país europeu, i és més europeu també en aquesta qüestió. Fixin-se bé: algunes persones immigrades porten ja més de vint anys vivint a Catalunya, els seus fills han nascut aquí, Catalunya és la primera comunitat de l'Estat en nombre de persones estrangeres extracomunitàries, a l'entorn de cent mil persones. La immigració continua sent poc nombrosa, però la seva presència en determinats barris o poblacions és comparable a la concentració que es viu en alguns països europeus. En alguns municipis i comarques la concentració, la guetització arriba al 6 i al 10%. I no oblidem que l'escola pública concentra fins al 95% dels nois i noies.

La nul·la voluntat d'integració d'alguns immigrants, però, això sí, el desig exacerbant de diferenciació d'una part important de la nostra població autòctona no fomenta, a hores d'ara, encara, l'empatia necessària amb els nouvinguts. I, fins i tot –ja s'ha dit–, s'han donat, els darrers mesos, alguns brots de racisme, com el del barri de Ca n' Anglada, a Terrassa, per bé que sigui un episodi aïllat i que, com tots sabem, no identifica tot un país amb la xenofòbia. I, fins i tot –i ho dic avui, després d'un recent procés electoral–, la política d'immigració comença a tenir pes electoral. I, si no, recordin vostès, sobretot en l'àmbit municipal, la incidència que hi han tingut el cas de Manlleu, el cas d'algun altre municipi que tots tenim al cap.

Per tant, en aquest nou context, és essencial, entenem, divulgar i difondre en tot el teixit social, des dels responsables polítics a les escoles, passant pel moviment veïnal, una nova visió de la societat catalana, que «normalitzi» –entre cometes– la immigració, almenys, entenem, des de tres punts de vista.

El primer és la normalització legal i ciutadana, amb igualtat de drets i de deures, amb el reconeixement de la plena ciutadania d'aquestes persones que viuen i treballen entre nosaltres, i incorporant-los –com no?– com a part activa de la nostra societat.

En segon lloc, la normalització cultural, acceptant la diversitat i la complexitat de la nostra societat, de formes, fins i tot d'organització familiar, distintes, de preferències estètiques, d'oficis, fins i tot de poca familiaritat amb les noves tecnologies.

I, en tercer lloc, també, la divulgació d'alguns elements que han de permetre positivament la immigració a Catalunya, com ara la taxa més baixa de natalitat del món. I, fins i tot, la demanda d'una mà d'obra en sectors fonamentals en la nostra economia, com el sector primari, la construcció, el servei domèstic i, fins i tot, el suport a la llar.

Però no oblidem que es tracta, en la majoria dels casos, d'immigrants econòmics, que vénen fugint d'una situació de pobresa extrema, o de conflictes fins i tot polítics i socials greus. Són gent que busquen treball, viure millor, i que solen accedir a treballs precaris amb sous baixos, i per això cal ser conscients, tots hem de

ser conscients que són gent que ens demanen un suport social complementari en habitatge, en educació, en sanitat o en serveis socials.

Però, al seu torn, hem de remarcar que els immigrants també han de fer un esforç important de participació en la vida social del país o del municipi en què viuen, de manera que els elements religiosos o culturals no suposin un obstacle insalvable per complir, en aquest cas, les convencions i regles de convivència de què s'ha dotat la nostra societat.

Cal veure que a casa nostra, per sort, no s'han produït casos com el del xador a les escoles franceses, però sí que s'han suscitat –tots ho recordem– problemes com el d'aquell pare que es mostrava en desacord amb l'aplicació a les seves filles d'un determinat currículum educatiu, al·legant motius religiosos. Una pretensió, entenem, inacceptable en una societat laica com la nostra, que, tot i garantir la llibertat religiosa, no implica que hagi de fer excepcions en els *curricula* educatius, que puguin atemptar contra algun dret fonamental com el principi d'igualtat.

Cal una política, també, coherent, d'integració cultural i religiosa, a partir de l'entesa amb les diferents confessions religioses, especialment la musulmana. Però també evitar les ingerències politicoculturals d'estats no democràtics com Síria, com el Marroc o com l'Aràbia Saudita, per cert, que és qui finança, en aquest cas, la nova mesquita de Barcelona.

Hi ha, per tant, molta feina a fer; hi ha la necessitat d'encetar un debat per delimitar el terreny del consens ètic, polític i social al voltant d'una nova política d'immigració pròpia per a Catalunya, dirigida, com diu la Proposta de resolució, a tots els àmbits polítics, administratius, socioeconòmics, cívics i culturals de la nostra societat, davant l'important repte que representa per a la nostra societat el fenomen immigratori.

Per això ens mostrem molt satisfets amb la creació d'aquesta Comissió d'estudi, a iniciativa del president del Parlament, distinta, per cert, de la Comissió d'Estudi sobre la Situació a Catalunya de la Immigració extracomunitària creada en aquest Parlament també el juny de l'any 92, durant la IV legislatura; distinta perquè és una comissió de caràcter mixt, oberta a la societat i participada per experts que poden enriquir el treball parlamentari. Per tant, des d'aquest punt de vista, saludem aquesta iniciativa i, com no, hi donarem un suport entusiasta.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com s'ha dit, el fenomen de la immigració no és nou a Catalunya. En el decurs de la nostra història hem estat històricament un país acollidor per al sector d'immigració. Primer, des de països europeus del nos-

tre entorn, com ara Itàlia o França, i després, al llarg del segle XX, de comunitats autònomes espanyoles com l'Aragó, com la Comunitat Valenciana, Múrcia, Andalusia, Extremadura, Castella i Galícia, fonamentalment. Si no s'haguessin produït aquests fenòmens migratoris, dels dos milions de catalans de l'any 1900 hauríem passat a ser dos milions quatre-cents mil catalans. Gràcies a la migració, especialment de la resta de l'Estat, avui hem arribat a ser sis milions de catalanes i de catalans, i el pes demogràfic de Catalunya dins l'Estat espanyol se situa en un 16% en comptes del 6% que representaria la població catalana sense cap tipus d'immigració. Sense les aportacions que ha representat per a la nostra comunitat la immigració que prové de la resta de l'Estat, Catalunya seria avui un país amb tres milions i mig de ciutadans menys, amb una població absolutament envellida i amb uns nivells molt baixos de desenvolupament social, econòmic i cultural.

Aquesta migració interna ha donat pas en els darrers vint-i-cinc anys a un increment molt important de les immigracions que provenen de països no europeus, la qual cosa ha generat noves situacions, també nous problemes que han de tractar de solucionar les diferents administracions.

Fóra bo que totes les administracions treballassin de manera conjunta en la desitjada integració social i real de les persones immigrades: ajuntaments, Generalitat i Govern de l'Estat haurien d'optimitzar els seus recursos i les seves capacitats en aquesta tasca que ens competeix a tots.

El Govern de Catalunya ha fet algunes coses: el Govern de Catalunya va elaborar l'any 93 un Pla interdepartamental d'immigració, els ajuntaments creen sovint regidories de drets civils i el Govern central destina recursos a diferents programes de caràcter social, com ara el Pla d'integració social dels immigrants que, en concret, s'hi van destinar més de cinquanta mil milions de pessetes en els darrers dos anys.

Però cal fer encara moltes coses. A Catalunya no disposem encara de cap estudi sobre el grau d'integració real dels immigrants estrangers a Catalunya. Coneixem quins són els principals problemes que avui tenen els immigrants que arriben o que viuen a Catalunya, però no n'hi ha prou de conèixer quins són aquests problemes, cal analitzar-los per tractar de donar-hi una resposta integral des de totes les administracions.

Aquesta comissió que avui aprovarem servirà també per establir els criteris i les bases que puguin servir per configurar el que nosaltres anomenem una política unitària d'immigració a Catalunya, adreçada a totes els àmbits polítics institucionals de casa nostra, no només per al Govern de la Generalitat sinó també per als nostres ajuntaments. Crec, sincerament, que tots plegats haurém de definir una estratègia conjunta.

La primera proposta que nosaltres fem en aquesta Comissió serà que aquesta Comissió estableixi amb el seu treball una taula d'acords per arribar a una política consensuada en matèria d'immigració a Catalunya. Tenim una Llei d'estrangeria que ha superat la llei col·legial i regressiva, aprovada l'any 85. Ara correspon a la Generalitat de Catalunya desenvolupar la seva tasca

en el sentit d'afavorir la integració social dels immigrants estrangers establerts a Catalunya. Disposem d'una nova legislació a nivell d'Estat i el nostre Govern, el Govern de Catalunya, té plenes competències en els àmbits que avui més afecten les persones immigrades: sanitat, benestar social, habitatge, ensenyament, cultura, infància, joventut, formació ocupacional, sensibilització social. Certament la Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya té encara molta feina a fer.

Caldrà fer pedagogia des d'aquest Parlament. Hem d'aconseguir també que la nostra societat, que els ciutadans i ciutadanes que tots nosaltres representem vegin en el fenomen de la immigració una oportunitat no només econòmica sinó també social, fonamentalment social, d'enriquir-nos com a poble. Aquesta Comissió, que, com s'ha dit, comptarà amb la participació d'experts no diputats, haurà de treballar de valent per configurar una nova política d'immigració a Catalunya, una política que possibiliti de debò la integració social, cultural i econòmica dels immigrants, una política que pugui prevenir i evitar situacions tan irracionals i lamentables com les que s'han produït darrerament a determinats indrets de Catalunya. En definitiva, aquesta Comissió haurà de treballar per establir unes polítiques que puguin ajudar a construir una societat més justa, més solidària, més integradora, en la qual la barreja sense cap problema, sense cap perjudici de pells, de religions, de sexes o de llengües constitueixi un dels trets diferencials de la nostra terra i de la nostra cultura.

Per tot això, senyor president, el nostre Grup donarà suport a la creació d'aquesta Comissió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Àlex Masllorens.

El Sr. Masllorens i Escubós

Senyor president, senyores i senyors diputats, s'han dit ja, reiteradament, moltes raons, dins i fora d'aquesta cambra, perquè tots plegats i d'una vegada prenguem mesures per facilitar realment la integració dels immigrants i de les immigrants, sobretot extracomunitaris, a casa nostra.

No podem oblidar que molt probablement és necessària una certa regulació de fluxos en les fronteres, però també hem de tenir clar que la presència i, fins i tot, l'augment de treballadors i treballadores estrangers, i particularment extracomunitaris, entre nosaltres també és inevitable. I no l'hem de viure només com a inevitable sinó que, com ja s'ha dit anteriorment, hem de saber ser capaços de positivar aquest fet. I, a més a més, fer pedagogia i saber explicar que això és –no solament pot ser sinó que és ja– avui positiu per al nostre país. Algú va escriure: «Vàrem reclamar mà d'obra i ara ens adonem que han vingut persones.» Potser ens n'adonem una mica tard, perquè durant molt de temps una bona part de la població realment ha pensat que els

immigrants no eren altra cosa que mà d'obra, i alguns sectors especialment han pensat que era mà d'obra que podia ser barata i a la qual no calia reconèixer els mateixos drets i les mateixes condicions que a la resta de la població.

Per tant, no cal dir que nosaltres ens alegrem també d'aquesta iniciativa que ha pres el president d'aquesta cambra, de proposar que es constitueixi la nova Comissió d'Estudi sobre la Política d'Immigració a Catalunya. Diem que potser arriba una mica tard i probablement, d'alguna manera, aquesta iniciativa la podia haver tingut el mateix Govern de la Generalitat ja molt temps enrere. Nosaltres hem proposat també, per exemple, que una via podria ser que el mateix Consell Assessor d'Immigració de Catalunya compti amb la participació de totes les forces polítiques parlamentàries representades en aquesta cambra, però, en tot cas, l'important és que a partir d'avui tinguem ocasió d'afrontar, amb consens i serenament, aquest problema, malgrat tot, no solament aquest fenomen, això que avui també és en alguns punts, com s'ha demostrat, algun problema. I cal realment que es faci des del consens. Això vol dir que els municipis, com s'ha dit abans, el Govern de Catalunya, també el Govern de l'Estat, que té competències importants en aquesta matèria, siguin capaços de consensuar ja no solament els discursos –que en el nivell dels discursos jo m'atreviria a dir que ens hem posat ja força d'acord tots plegats, no solament els partits polítics, les forces polítiques, sinó també els agents socials i els mateixos col·lectius d'immigrants–, sinó que, probablement, ha arribat el moment d'aprovar mesures concretes que facilitin aquesta immigració de què tant hem parlat. Caldrà per això, com s'ha dit, escoltar tots els agents socials i, entre ells, molt principalment els mateixos col·lectius representatius dels immigrants, que no estaran directament representats en aquesta Comissió però que és molt important que des del primer dia siguem capaços d'escoltar-los perquè ells millor que ningú coneixen una bona part dels seus problemes.

Com deia, hem presentat nosaltres una proposició no de llei en la qual es plantegen ja algunes mesures concretes urgents per poder fer front a aquesta problemàtica, però això no treu que sigui important que en aquesta nova Comissió d'Estudi que avui creem puguem anar al fons de la qüestió, i això ens pugui facilitar aquest consens que totes les forces, incloses la que m'ha precedit, el Partit Popular, estan defensant. Jo espero que aquest consens no topi en algun moment amb una relectura –que em temo que no seria per a bé– de la recentment aprovada Llei de drets i llibertats dels estrangers a Espanya, perquè ja hi ha hagut algun anunci per part del Partit Popular que això podria ser variat, i, com dic, em temo que no seria variat per a bé, després que ha estat una llei de consens i una llei que ha aconseguit el suport, pràcticament unànime, de totes les forces polítiques.

Però hem de recordar també que no solament es tracta de si la Llei es mantindrà o no, sinó que ara cal desenvolupar un reglament d'aquesta Llei i sabem que és molt important en quin sentit i de quina manera es desenvolupi aquest reglament. En tot cas, pel que fa a

aquesta cambra, l'oportunitat que ens brinda aquesta nova Comissió és la d'escollir tots els agents afectats per la immigració implicats molt directament i estudiar de quina manera podem donar d'una vegada per totes no solament discursos en matèria d'immigració sinó que podem començar també a donar solucions concretes, polítiques i administratives, que és el que em sembla que estan esperant una bona colla de ciutadans i ciutadanes.

Ens haurem de posar d'acord en allò que és fonamental per preservar l'equitat, la cohesió, la justícia social, la diversitat i la convivència, i creiem que hem de treballar sobre la base que la condició intrínseca de ciutadania de totes les persones, a aquestes alçades, ja no és qüestionable ni és negociable. Qualsevol home o dona que visqui en un estat de dret ha de ser tingut, per principi, per ciutadà i ha de gaudir dels mateixos drets i dels mateixos deures que la resta de ciutadans, amb les úniques excepcions d'aquells drets indiscutiblement inherents a la nacionalitat. S'ha dit aquí, i també acabo de fer-hi referència, que, quan parlem dels drets dels immigrants, és molt important també que comencem a parlar dels seus deures. I no solament per fer pedagogia amb els mateixos col·lectius d'immigrants sinó també perquè hi ha una part de població important que té la percepció que moltes vegades en els discursos només sabem parlar dels drets dels immigrants i no fem referència als seus deures. Per tant, aquest serà també un repte important que tindrà aquesta nova comissió, que és el d'estudiar de quina manera es pot fer arribar, als col·lectius immigrants i a les persones concretes que arriben de països extracomunitaris, quin és aquest conjunt de normes i drets que els fan ciutadans, però en aquest doble sentit d'anada i de tornada.

És important que aquesta declaració de principis que avui estem fent tots aquí sigui realment consensuada de la manera més àmplia possible per totes les forces i per tots els agents socials, com ja he dit, i insisteixo molt en aquesta necessitat d'aquesta participació molt activa dels mateixos col·lectius d'immigrants, perquè només d'aquesta manera ells mateixos podran entendre aquest dret de ciutadania com una qüestió que va en doble direcció dels drets i els deures i podran sentir-se realment integrats en aquest país que, com ja s'ha dit, ha integrat abans molts altres col·lectius d'immigrants, però mai com ara havia tingut un col·lectiu tan nombrós de persones que procedeixen d'altres cultures i que tenen també altres religions.

Confiem, doncs, que aquesta Comissió comenci a treballar ben aviat, i que aquest consens —hi insisteixo— no es doni només a nivell del discurs, sinó que sigui possible també quan es tracti d'implementar mesures polítiques i administratives concretes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, permetin-me fer dues o tres constatacions.

Primera constatació. Tots sabem que la immigració és inevitable. Ho és, d'una banda, perquè els països subdesenvolupats o països més pobres que els europeus —del primer món— expulsen els seus ciutadans cap a zones més riques. Una aspiració humana irrefrenable, la de qualsevol ciutadà d'un país més pobre que té d'adquirir els mateixos drets que els veïns geogràfics que tenen més propers.

Aquesta és una constatació que correspon a una altra..., no sé si som i hem de ser molts feliços perquè siguem un país receptor d'immigració, però la veritat és que tenim interès a tenir immigració; tenim interès, tenim interessos, tenim desigs i tenim necessitat que hi hagi immigrants. I en tenim —jo crec que d'una manera fins ara una mica egoista—; és a dir, tenim aquest interès perquè aquests treballadors i treballadores que vénen de fora fan aquelles feines que ja els autòctons no volen fer.

Serà normal la immigració i l'acceptació de la immigració quan aquests immigrants puguin competir amb les professions normals i els oficis normals en el mercat normal del país receptor.

Mentre estiguem veient llicenciats universitaris magribins fent de treballadors agrícoles, no estarà normalitzada aquesta immigració; estarem fent un ús inadequat d'aquesta mà d'obra, interessada utilització d'un determinat tipus de mà d'obra.

Però és evident que si volem tenir i som..., i és inevitable tenir immigració, amb quotes o sense quotes —tant de bo que pugui ser amb quotes!—, ordenadament, de manera que les persones que arriben al nostre país puguin no haver de passar els traumes de passar per una xarxa d'especuladors que els utilitzen, i quan arriben al país on es volen establir troben altres xarxes de persones que els exploten i no els normalitzen perquè no estan legalitzats, des del punt de vista administratiu; tant de bo que això es pugui resoldre!, i lluitarem perquè això es resolgui, però no és una qüestió de deixar-ho a l'atzar, sinó que tenim els mitjans i les possibilitats de fer-ho i ho hem de fer. Però això vol dir que aquestes persones que vénen —com s'ha dit— tenen dret a una «vivenda» digna; tenen dret a un salari digne, en primer lloc; tenen dret a unes condicions de treball dignes; tenen dret a la Seguretat Social; tenen dret que els seus fills vagin a una escola normalitzada pública, privada, concertada, o com vulguin. Tenen drets. I aquests drets creen uns problemes, creen uns problemes perquè tenen dret també a la defensa de la seva cultura, i tenen dret a la defensa de la seva religió, i això crea problemes de convivència que, a vegades, si no es tracten, si no s'afronten, si no es fa pedagogia —com s'ha dit aquí—, poden acabar amb esclats xenofòbics —com també s'ha dit aquí— que ja s'han produït.

És per aquesta raó que nosaltres creiem que és un encert que el president de la cambra hagi tingut la idea, l'hagi impulsat i hagi apadrinat la creació d'aquesta Comissió. Aquesta pot ser una comissió important, una comissió de reflexió, però no només de reflexió; una

comissió que pugui recollir tots els sentits, totes les idees, tots els pensaments, totes les línies d'actuació futures, però que acabin, efectivament, en conclusions; conclusions concretes que puguin orientar el Govern de la Generalitat i altres governs, influir en el Govern de l'Estat per resoldre el problema que tenim. Estàvem dient fins ara que ens ve a sobre, no és que ens vingui a sobre, el tenim, que és el de l'assumpció d'aquesta realitat que és la immigració.

Voldria dir, no obstant, senyores i senyors diputats, que, tal com han anat els discursos que m'han precedit, sembla que a Catalunya no s'hagi fet res fins ara, i això, vostès saben –ja sé que no tenien per què dir-ho, però permetin-me que jo ho recordi– que el Govern sí que se n'ha preocupat, el Govern i aquest Parlament –s'ha citat la creació d'una comissió. Potser va funcionar d'una manera no satisfactòria, però aquest Parlament ha tingut aquesta preocupació.

El Govern té aquesta preocupació. El Govern té una comissió interdepartamental que funciona, té un Consell Assessor que en aquest moment està fent un pla d'actuació del 2000 al 2005. És un Consell Assessor que té una amplíssima participació de la societat civil, que té una amplíssima representació de les persones afectades. És a dir, no partim de zero; estem treballant, estem treballant en la bona línia i serà molt important que aquesta Comissió no ignori –com no ignorarà, ja estic segur que no les ignorarà– totes les actuacions que s'han fet fins ara i les incorporarà en les seves resolucions, en el seu informe que finalment haurà de sotmetre a aquest Ple del Parlament.

Per tant, felicito el senyor president de la cambra i a tots vostès, senyores i senyors diputats, perquè sembla que aquesta serà una comissió que es crearà per consens, i jo espero i desitjo, i el meu Grup espera i desitja que en aquest consens, al més ampli, amb la participació de totes les persones que tinguin alguna cosa a dir en aquest tema, puguem fer un bon treball.

També, com s'ha dit en la darrera intervenció, també un treball amb la pedagogia que s'ha de fer amb les persones que rebem, que també tenen uns deures. Hem parlat, amb un cert complex i amb un cert criteri de culpabilitat, a veure si no tractarem bé les persones que vénen. Sí, afirmo que les hem de tractar amb tots els drets d'un ciutadà com els nostres..., és a dir, com a qualsevol ciutadà del món. Però afirmo també que hauré de parlar d'alguns deures que ells també hauran de tenir, i que nosaltres hauré de fer la pedagogia necessària perquè això s'entengui sense cap mena de confrontació.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Després d'haver escoltat les diverses intervencions, proposo a la cambra que la creació d'aquesta Comissió sigui aprovada per consens i per assentiment.

Moltes gràcies, i així és.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa (tram. 302-00007/06)

El quart punt de l'ordre del dia és el següent: la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa. Està presentada per la il·lustre diputada senyora Maria Assumpta Baig, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula.

La Sra. Baig i Torras

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per defensar la Moció que varem presentar després de la interpellació del mes passat, voldria començar evidenciant la importància que varem fer en la interpellació de la necessitat d'un nou decret, perquè just després de la interpellació, en la compareixença que hi va haver de l'honorable consellera d'Ensenyament, en el seu programa 2000-2004, no deixava encara explícita la necessitat d'aquest decret. Sortosament ens ho va deixar en el moment de la interpellació, i veig que així es recull en les propostes d'esmenes que també ens fa el Grup de Convergència i Unió.

I aprofito aquest moment per agrair el treball que ha fet el Grup de Convergència i Unió, per negociar conjuntament una nova cultura respecte al decret d'admissió d'alumnes, una nova cultura que, evidentment, deu recollir la que ens demanava en aquesta cambra –i sobretot en la compareixença– la consellera, l'honorable consellera d'Ensenyament.

I ens agradaria poder continuar en aquesta nova cultura de negociar, perquè negociar, com diu el diccionari, és «tractar un afer amb altres procurant resoldre'l», i és bastant diferent de la política a què estàvem acostumats i acostumades des d'aquesta Conselleria, d'escoltar o informar. Sovint es confon «negociar» amb «escoltar» o «informar», i per nosaltres, evidentment, aquest és un aspecte diferent i ens sembla que en aquest camí podrem avançar.

Per això, en la proposta de Moció en el punt número 1, nosaltres marcàvem el tema de negociar, i que aquest decret fos presentat en el termini màxim d'un mes. Se'ns demana dos mesos; no renyirem, no renyirem perquè siguin dos mesos, però sí que volem advertir que anem justos de temps. Aquest decret ha de ser publicat abans d'acabar l'any. Si, com diu la consellera en la seva interpellació, es necessiten quatre o sis mesos de conducció legal, ens n'anem que ha d'haver estat negociat abans d'acabar el curs. Avui som a 15 de març, en dos mesos som a 15 de maig; el 25 de juny és molt a prop. Adverteixo que acceptem que siguin dos mesos, però cal posar l'accelerador.

Defensaré també els punts número 2, número 3 i número 4 de la nostra Moció, des de la voluntat que té el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi sobre la seva visió municipalista d'apropar els serveis a la ciutadania, i d'aplicació, sobretot, del principi de subsidiarietat de la delegació dels temes cap als ajuntaments, que, a més d'aplicar un principi europeu, ens sembla que consolida i ajuda a consolidar la democràcia i l'exercici de la responsabilitat de l'acció directa. És més representant de la ciutadania un alcalde o un regidor d'ensenyament

que els delegats o delegades territorials. Per això nosaltres creiem que els punts 2, 3 i 4 donen una visió d'apropament i de consolidació de la democràcia, per poder passar després també a un tema d'exercici de responsabilitat en cada una de les eleccions per part de la ciutadania.

Tinc l'esperança que aquests punts –que no han estat presentats com a esmenes– siguin acceptats, perquè la consellera en la resposta a la interpellació ens deia que era amb un decret de govern i posant-se d'acord que es pot dir que han de fer els ajuntaments i no en una resolució de la Direcció General. Per tant, crec que podrem tenir un apropament important en aquest tema.

Al punt número 4 jo voldria fer-hi una especial incidència, perquè hi demanem el punt únic d'informació i de recepció de preinscripcions. I aquest punt 4, nosaltres el defensem perquè és per garantir realment la lliure elecció dels pares i la igualtat d'accés. Crec que és mal interpretat pel Grup de Convergència i pel mateix Departament, dient que aquí nosaltres el que volem és repartir els alumnes, i no! El que volem és garantir aquesta lliure elecció dels pares, del que tant demana el Grup de Convergència i Unió i amb la qual cosa nosaltres coincidim.

Ara ens trobem que els únics que tenen l'elecció són aquells en què el centre –i quan dic «centre» dic centres concertats i també centres públics–, prèviament a la preinscripció, decideix qui són els que entraran, perquè quan un pare s'hi adreça pocs dies abans de començar la preinscripció, els diuen: «demana'n un altre amb prioritat u, perquè ja està ple».

Per tant, aquí, qui decideix és el centre; no estem donant la igualtat ni estem donant la transparència del procés. Per això els demanàvem encara un nou esforç en aquest treball d'apropament, perquè acceptessin una transacció en la seva esmena del punt 2, afegint-hi: «establir un punt únic d'informació i recepció d'inscripcions en cada població o zona territorial». Ens sembla que en aquest just terme seria el que podríem defensar conjuntament la lliure elecció dels pares, la igualtat d'accés i la transparència del procés. I això no entra en cap contradicció amb el fet que la recepció de la sol·licitud no la faci el centre, com diu la LODE, perquè un cop tots els que hagin demanat aquella prioritat anirien al centre i seria allà on, amb la baremació, podrien dir quins eren, quines són les persones, els nens i nenes que tenen l'accés en aquell centre.

El punt 5 de la Moció –que nosaltres acceptàvem l'esmena número 4– és el de possibilitar la inscripció única per a tot l'ensenyament obligatori. I aquí sí que ens apropem al que és una forma d'estructurar-ho igual en tots els centres finançats amb fons públics.

Hem de pensar a tenir els mateixos drets i els mateixos deures, l'escola pública que la concertada, ja que tota ella està finançada amb fons públics; per tant, avancem per trobar una inscripció única, en què els pares que vagin a l'escola pública per als nens de tres anys –i, quan sigui possible, des del zero, també– ho puguin fer amb una mateixa voluntat de continuar a l'escola pública, si és el seu desig, sense passar per nous mecanismes d'admissió d'alumnes.

El punt número 6, el de crear comissions d'escolarització, és el que ens ha fet pensar en algun moment que potser no teníem la mateixa visió en els punts 2 i 3, en aquesta visió municipalista d'anar fent la delegació de competències, perquè nosaltres donàvem, ja, com un pas assolit el tema de la participació, eh? Tot i així, aquí nosaltres volem fer un esment clar que, en aquests mecanismes de participació que, tal com estava estructurat, però no acabava de funcionar, s'hi donés, realment, en el decret, una visió important als ajuntaments, als centres docents, als pares i les mares dels alumnes, sobretot, des de la preinscripció, des de la preinscripció –això vol dir, també, en el moment de marcar les vacants de cada centre–, i durant el curs escolar, per a tots aquells alumnes, nens i nenes, nois i noies, que s'hi hagin d'incorporar durant el curs escolar. Tots ells han de poder tenir aquest control social i aquesta transparència en el procés.

El punt número 7 ens sembla que està reflectit, també, en l'esmena del punt número 3: «garantir la millor admissió i escolarització dels alumnes amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials». Ens sembla important que es vegi, des del moment de l'admissió, i també posant els recursos en tot el procés d'escolarització, i, per això, també acceptàvem aquesta esmena del Grup de Convergència.

El punt número 8 de la nostra Moció era, evidentment, poder conèixer, saber i poder apreciar què és el que succeeix en cada un dels moments de l'admissió d'alumnes, perquè ens sembla –i aquí tornàvem a defensar l'aspecte d'haver-hi un punt únic– que és la millor forma de poder accedir a saber i a conèixer totes les problemàtiques, perquè sovint ens pot fer una lleugera impressió que des del Departament es desconeix el que és la realitat viva de cada municipi, de cada centre, de cada problema de pare o mare en el moment de fer el procés d'apropar-se a l'escola i poder garantir el dret d'elecció de centre i de transparència en aquest procés.

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant...

La Sra. Baig i Torras

Un moment, només mig segon, per dir que, al punt 8 de la Moció, acceptàvem l'esmena número 6, però, en tot cas, hauríem de manifestar, també, en aquest punt de la Moció, l'acceptació de l'esmena número 6 al Grup d'Iniciativa i al Grup d'Esquerra Republicana, ja que varem assumir en el moment de la Moció un acord conjunt que ens demanava el marc unitari per part dels grups d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. A aquesta Moció han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds. En primer lloc, té la paraula la il·lustre diputada senyora Flora Sanabra.

La Sra. Sanabra i Villarroya

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, pujo a la tribuna per defensar l'esmena de modificació a la Moció presentada pel Grup Socialista, i també el posicionament del nostre Grup respecte a la Moció presentada pel Grup Socialista.

De tota manera, abans de començar, no volia parlar de la interpellació prèvia a aquesta Moció, però, com que n'ha fet esment la senyora Baig, sí que m'agradaria deixar constància, ja, com va fer algun altre grup en la sessió parlamentària prèvia, del nostre, diguem-ne, no compartir la «premura» del Grup Socialista en la presentació d'aquesta interpellació, perquè, precisament, cinc dies després de la seva substanciació, va sortir publicada la Resolució del 14 de febrer, que ja donava resposta a moltes de les problemàtiques d'admissió d'alumnes, i, també, vuit dies després, en la seva compareixença, l'honorable consellera d'Ensenyament va parlar i va donar sortida a moltes de les temàtiques que ens han portat, avui, a la Moció.

I també deixi'm dir-li, senyora Baig, que vostè ha parlat, ens ha definit el terme «negociar», i ens ha parlat d'aquest. La diputada que els parla no és nova en aquesta cambra, ha parlat de temes d'ensenyament durant molts anys, i sempre ha sigut la meua manera de fer i de parlar la de trobar punts de contacte, no només amb el seu Grup; ja els avanço que, la nostra esmena, abans d'entrar a registre, la vaig fer arribar als altres grups, perquè em sembla que aquest és l'estil que s'ha de fer, i ho ha sigut sempre i ens hi ha trobat sempre. Per això m'ha deixat una mica sorpresa que ens retregui una manca de negociació, almenys en els aspectes que són una mica de la meua competència, que són els educatius.

Passem al punt de la Moció que ens presenta la senyora Baig. Tal com ella ha explicat, consta de vuit punts, i tots ells van enfocats cap a una vetlla, cap a una inquietud vers el millorament del procés d'admissió i integració d'alumnes en els centres educatius, en els centres docents sostinguts amb fons públics.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

Senyora Baig, completament d'acord –ja ho sap–, i m'atreveixo a dir que no només completament d'acord pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sinó que, com que n'hem parlat a bastament, està completament d'acord amb els altres grups de la cambra, perquè tots estem preocupats –i s'ha vist, s'ha reflectit en el punt anterior, en les intervencions de tots els ponents sobre la creació de la comissió per vetllar per la problemàtica de la integració de la immigració– per una de les problemàtiques que també ens afecten en el sistema educatiu, que és, d'una manera correcta, garantir la millor admissió i integració de les persones amb problemàtiques, però, d'una manera especial, la de les persones amb problemàtiques degudes a la multiculturalitat, la de la gent que ve d'altres llocs i que té una diferent ètnia, una diferent cultura, una diferent religió.

De tota manera, la nostra esmena, si m'ho permet, va en el sentit de clarificar i estructurar millor el marc en el qual s'ha de moure aquesta proposta de decret que tots desitgem, i sabem que el Departament d'Ensenyament està ja treballant en la seva elaboració.

Vostè ha dit, ja, que acceptava la nostra primera part de l'esmena, que és la d'ampliació del termini per presentar la proposta de decret. Miri, no és una cosa aleatòria; és que ens sembla que, si volem tenir a les mans una proposta rigorosa, educada, preparada, estudiada i que sigui una eina eficaç i bàsica perquè, després, quan s'entri en el posterior debat, ja faciliti aquest debat i doni pas a una millor negociació, ens cal, són necessaris, dos mesos. Li agraeixo que ens ho hagi acceptat.

Llavors, quant al segon punt de la nostra esmena al punt primer, que segueix als 2, 3 i 4 de vostè, no hi estem d'acord; es basa en el debat amb les entitats municipalistes. I, miri, en aquest sentit no hi estem d'acord per una raó: si no vaig errada, vostè mateixa ha format part, durant molt de temps, d'una comissió mixta, que existeix de fa anys, entre el Departament d'Ensenyament i les entitats municipalistes –hi ha les diputacions, representants de la Federació de Municipis, representants de l'Associació Catalana de Municipis–, que està presidida pel director general de Centres Docents –en aquest cas, en aquest moment, el senyor Emili Pons–, que es reuneix mensualment i que va tractant de totes les problemàtiques que fan referència al món municipal, que escolta els seus parers, i jo sé que ha donat molt bons fruits; si no ho tinc mal entès, tot el tema de les escoles d'arts, que en un moment ens feia patir, va trobar una bona solució, i ara estan treballant en la manera de l'encaix, en la problemàtica del zero a tres anys.

Per nosaltres, aquests punts 2, 3 i 4, sobre l'encaix del parer de les entitats municipalistes passa per aquesta Comissió, i és per això que la nostra esmena –que ens sembla que ja dóna completa resposta i tranquil·litat i que garanteix la participació dels ajuntaments– és en el sentit de dir: «Presentar, en el termini de dos mesos, un projecte de nou decret d'admissió d'alumnes per als centres docents sostinguts amb fons públics, per a negociar amb les entitats municipalistes i els diversos sectors de la comunitat educativa.»

Llavors passem als punts 2, 3, 4 i 5, que són quatre punts que, al nostre parer, el que volen és emmarcar aquest decret, donar-hi uns paràmetres amb els quals s'hagi de desenvolupar, que garanteixi tota una sèrie de neguits i d'inquietuds de la comunitat educativa. I, en aquest sentit, en la nostra esmena del punt 2 diem que el contingut del decret es basi i se centri en els principis d'equitat, integració i cohesió social, tot respectant la llibertat d'elecció dels pares i garantint la transparència del procés educatiu.

L'esmena número 3, també remarcant el que ja fixa la disposició addicional segona de la LOPEGC, que és «la escolarización de alumnos con necesidades educativas especiales», nosaltres, en aquesta esmena al punt 3, posem: «establir procediments que garanteixin la millor admissió i escolarització dels alumnes amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, o amb neces-

sitats educatives derivades de situacions socials o culturals desfavorides, desenvolupant la disposició addicional segona de la LOPEGC».

Passant al punt 4, una altra qüestió que veiem oportú de recalcar és la de la simplificació de tot el procés d'admissió d'alumnes, i estudiar la possibilitat de formalitzar la inscripció única per a tot l'ensenyament obligatori, tot respectant la diversificació de vinculacions en el pas de l'educació primària a la secundària.

I, finalment, quant al punt cinquè d'aquests quatre que emmarquen el que considerem els paràmetres o les línies en les quals s'ha de moure la proposta de decret és aquell que fa referència, també recordant la Resolució quarta del debat de política general que vam celebrar en aquesta mateixa cambra el febrer, el 25 de febrer del 99, que parlava de garantir la participació de pares i mares en tots els processos educatius de les escoles dels seus fills, doncs, nosaltres posem: «Establir mecanismes que garanteixin la participació i el seguiment del procés, des de la preinscripció i durant el curs escolar», tant per part dels ajuntaments i els centres docents com els pares i mares dels alumnes. Ens sembla que aquests quatre paràmetres són els que donen un contingut a un decret que pot ser eficaç i una correcta eina d'integració dels nens i nenes a les escoles a partir del curs que ve.

I, llavors, l'últim punt de la nostra esmena a la Moció diu: «Paral·lelament» —va en el sentit d'aprofitar la Resolució del 14 de febrer d'enguany, que matricula els nens amb discapacitats i amb problemàtiques a les escoles; d'aprofitar l'avaluació d'aquesta Resolució com ha sigut la seva aplicació i treure'n profit per a possibles millores o superacions de dificultats que hagi tingut, o bé ampliació d'elements positius—, «Paral·lelament, i un cop iniciat el curs 2000-2001, presentar al Consell Escolar de Catalunya, per al seu estudi i valoració, un informe detallat dels resultats obtinguts com a conseqüència de l'aplicació de la Resolució del 14 de febrer, sobre l'escolarització d'alumnes amb necessitats derivades de situacions socials o culturals desfavorides per al curs 2000-2001.»

Aquesta ha sigut la nostra voluntat en presentar-li la Moció —una voluntat de donar-li suport—: voler, en primer lloc, ampliar a dos mesos el termini de presentació de la proposta de decret; després, de garantir-li un posterior debat municipalista; de respectar els principis d'equitat, integració i cohesió social; de garantir la millor admissió i integració d'alumnes amb discapacitats o amb necessitats especials; de simplificar el procediment d'admissió d'alumnes; d'establir uns mecanismes que garanteixin la participació de pares i mares, i de valorar els resultats, l'avaluació de la resolució del present curs.

Això li ho hem presentat, no només avalats, com a argument, amb les nostres paraules, sinó que jo li voldria dir que això ve avalat amb allò que diu el programa Educació 2000-2004, que ens va presentar la consellera; amb allò que diu el punt 11, apartat 4, de l'acord d'investidura amb Esquerra Republicana per a aquesta sisena legislatura; amb el que diu la Resolució del 14 de febrer del 2000, sobre l'escolarització d'alumnes

amb necessitats educatives especials, amb allò que diu la disposició addicional segona de la LOPEGC, i, finalment, amb allò que vam decidir tots nosaltres en el debat general sobre la política educativa celebrat en aquest Parlament el 25 de febrer del 99.

En base a això, senyora representant del Grup Socialista, li demano l'acceptació de la nostra esmena, i també demano a tots els senyors i senyores diputades la seva aprovació.

Moltes gràcies per la seva atenció, i a vostè, senyor president, per l'ús de la paraula.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa - Verds, per presentar la seva esmena, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada, per un temps màxim de deu minuts.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyora... No, anava a dir «senyora consellera», però no hi és... (*Algú diu: «Sí que hi és.»*) Ah, sí; doncs, també, senyora consellera... Sembla ser que, avui, entre la Moció presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i les esmenes de Convergència i Unió, podrem fer un petit avenç, un avenç en tot l'aspecte que ens importava, des de fa molt de temps, que és el tema de l'admissió i integració dels alumnes. Amb això, em sembla que podem avançar —ni que sigui un passet—, no pas en el que voldríem nosaltres, i ara n'explicaré el perquè. Abans, però, dues premisses: una, que aquesta Moció del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi és una reivindicació, des de fa molt de temps, de tota la comunitat educativa; és una reivindicació del MUCE; és, en bona part, també, reivindicació de l'Administració local, i també de les forces i partits d'esquerra que ho hem posat sobre la taula. Ja varem dir, en un bon principi, que hauria set molt més interessant que, precisament, una moció d'aquest tipus hagués tingut un suport partidari en origen molt més important, doncs, del que ha tingut fins ara; cadascú fa les estratègies que creu convenient, però també és bo dir-ho, oi?, i sobretot, també, perquè la senyora Baig anava parlant de negociar; també és cert que cadascú té..., pot triar amb qui vol negociar i de quina manera ho vol negociar, certament, oi? També ens hauria agradat que s'hagués negociat no només amb el Grup de Convergència i Unió, sinó també amb altres forces polítiques; en aquest cas, amb Iniciativa per Catalunya - Verds. No sé si ho ha fet amb altres forces representatives d'aquest Parlament, però també hauria set important, perquè el terme «negociar», només, no sigui unilateral, sinó que sigui universal. I també segur que hauríem aconseguit, potser, avançar encara molt més del que hem fet fins ara.

Bé, fetes aquestes dues premisses, que, repeteixo, són ben legítimes, però que quedi clar i constància aquí, en aquesta cambra, nosaltres, en general, estem d'acord, com no podia ser d'altra manera, amb aquesta Moció, estem d'acord amb l'elaboració d'aquest nou decret d'admissió d'alumnes, que ja era imprescindible en

aquests moments, que aprofundeixi en el control, en la transparència, en la igualtat de tracte en tots els centres sostinguts amb fons públics i, sobretot –i sobretot–, que es negociï amb la comunitat educativa i amb l'Administració local.

Coincideixo amb la senyora Baig que comencin a treballar a tota pastilla perquè potser no hi arribaríem a temps, i seria un fracàs; seria un fracàs que, per qüestions de manca de temps o, fins i tot, d'incapacitat de fer més lleugera la negociació, no poguéssim arribar a temps, aquest decret, que és esperat, i *molt* esperat per tota la comunitat educativa. Aquest, jo crec que és un element important.

L'altre element important que hi ha en aquesta Moció, i que nosaltres compartim, és la necessària participació de l'Administració local en aquests processos d'admissió d'alumnes. I aquí és quan el passet ja no és tan clar ni tan contundent per part del Govern. El fet que, com deia ara la senyora Baig, els punts 2, 3 i 4 d'aquesta Moció no puguin ser acceptats, almenys en principi, perquè no hi ha esmenes –o potser sí–, demostra, doncs, que aquesta visió municipalista grinyola per part del Govern i per part de Convergència i Unió.

Aquests tres punts –2, 3 i 4– són clau, des del nostre punt de vista, perquè l'Administració local deixa de ser una..., de tenir una participació només assessora, com ha passat fins ara, sinó una participació efectiva; sobretot, efectiva en la planificació de les places escolars i la planificació de l'admissió d'alumnes. Volem dir que nosaltres volíem aprofundir i compartim el que diuen Socialistes - Ciutadans pel Canvi de la idea d'un model participatiu, d'un model nou que fins aquest moment no s'ha portat a terme, i que nosaltres volíem que s'hi impliqués, i es fa amb molta cura; en el punt 2 es parla de la delegació de competències als ajuntaments sempre que l'Administració local ho solliciti, i vol dir que és possible que hi hagi alguns ajuntaments més petits, doncs, que tinguin moltes dificultats per portar a terme aquesta acció i, doncs, potser, en un primer moment –en un primer moment–, no ho vegin convenient. Aquí s'especifica i, fins i tot, hi ha, i com ha de ser, aquesta llibertat de l'Administració local que pugui sol·licitar-ho o no, no?

I sobretot el punt 3, també, on hi ha aquesta delegació de competències en què..., encara que el redactat és una mica complicat, d'aquest punt 3, perquè hi ha moltes fixacions, però sí que és important, doncs, que aquest ajuntament tingui moltes més competències, sobretot, en la composició, en l'àmbit territorial i en el barem; en el barem que li pertoca, no en el barem general, que ja estarà en el decret d'admissió d'alumnes, sinó en el que li pertoca, i que pugui ser, també, fet des d'aquest ajuntament.

I, molt important des del nostre punt de vista, el punt únic d'informació i recepció. Aquest s'ha de..., encara que no només ha de ser aquest punt únic, sinó que també, les escoles, nosaltres pensem que han de continuar fent aquest procés, més que res per mantenir el contacte amb les famílies, per continuar allò, aquelles jornades de portes obertes que són tan importants també en els centres, per tal d'implicar-se molt més en la gestió edu-

cativa. La resta de punts..., sembla que hi haurà consens i no hi haurà massa problemes que puguin avançar; llavors, tampoc m'hi estendré excessivament: la importància dels itineraris educatius entre els centres de primària i secundària, la importància d'aquestes comissions d'escolarització. I d'aquí venia la nostra esmena, que ja veig que també està reflectida en les esmenes del Grup de Convergència i Unió, que aquest procés, doncs, anés des de la preinscripció i durant tot el curs escolar, que en la Moció del Grup Socialista es podria intuir, però que no es reflectia d'una manera clara. Vol dir que no hi haurà cap problema que la nostra també sigui acceptada amb tot el paquet si, com ja ha dit la senyora Baig, ja s'accepten les mocions del Grup de Convergència i Unió.

I evidentment, també, la de desenvolupar la disposició addicional segona de la LOPEGC per establir aquests mecanismes de millora de l'admissió d'alumnes. I aquí es pot fer un parèntesi: l'admissió d'alumnes amb necessitats educatives especials, i tots aquests dies, i no sé si tots els grups polítics, però em sembla que gairebé tots hem parlat amb quantitat d'associacions o amb algunes associacions, doncs, que tenen cura i que potencien la integració dels alumnes amb discapacitats físiques o amb discapacitats psíquiques. I la queixa era unànime: ha baixat la quantitat d'inversió de diners per potenciar aquesta integració des del Departament d'Ensenyament.

La consellera ens deia: «compte, que quan parlem de necessitats educatives especials no estem parlant només dels nois i noies que provenen de la immigració». Cert; però compte: aquests nois i noies que necessiten integrar-se a l'escola perquè tenen..., o que tenen discapacitats físiques o sensorials, tenen moltes dificultats, gravíssimes dificultats, perquè no hi ha els suficients recursos perquè, evidentment, s'hi puguin integrar amb plena igualtat i amb les mateixes condicions que la resta d'alumnes d'aquestes escoles. I ens ho feien saber, i ens ho feien saber, doncs, evidentment, amb una càrrega emocional també molt important perquè eren pares i mares d'aquests nois i noies que cada vegada tenien més dificultats per accedir a aquesta escola i per accedir a aquesta integració.

I en el punt vuit, estem d'acord amb aquesta esmena, doncs, que es planteja des de Convergència i Unió, reflecteix també el que es plantejava en la Moció del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que es pugui fer aquest seguiment i que, en tot cas, doncs, nosaltres també acceptem que el Grup Socialista accepti aquesta esmena tal com ens feia referència la senyora Baig.

En definitiva, doncs, em sembla que és un passet més en tot aquest procés, un pas llargament reivindicat, que demostra que, potser, des de la Conselleria d'Ensenyament s'han obert algunes portes; sobretot, s'han tret les llegendes dels ulls per poder veure amb més profunditat els problemes que hi ha i, potser, algun tap de les orelles també s'han tret per escoltar a la comunitat educativa aquesta necessitat en aquest aspecte. En queden moltes –en queden moltes–; esperem que no els tornin a créixer les llegendes, que no tornin a tenir taps i que això pugui anar avançant.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Poden, ara, intervenir, per fixar la seva posició, els grups que no han presentat esmenes. En primer lloc, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, en una prèvia al posicionament concret sobre aquesta Moció i les esmenes presentades, coincidim completament amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds en tres qüestions. En una primera qüestió, és que aquests plantejaments que defensa inicialment la Moció són els plantejaments de l'acord unitari del Marc Unitari de la Comunitat Educativa; que hi havia, fins i tot, una sensació conjunta dels grups que hi mostràvem el nostre acord a formular-ho amb posterioritat a la compareixença de la senyora consellera en la Comissió de Política Cultural del dia 17; que, en tot cas, no va ser el nostre Grup qui va apostar per l'estratègia d'avançar-ho unilateralment.

En segon lloc, un acord, també, amb el senyor Boada en la concepció que les negociacions han ser per a tots i per a tothom, i en tot cas el nostre Grup sí que pot dir públicament que el Grup de Convergència i Unió ja fa uns quants dies que se li va dirigir per expressar les seves esmenes, però que el Grup Socialista no ha estat fins aquest matí, vint minuts abans de començar el Ple, que se'ns ha apropat per preguntar què en pensàvem. En tot cas, tothom té dret a fer el que vulgui, però a l'hora de donar lliçons de negociació tots hem de tenir el nostre dret a l'existència; és clar que, com deia el senyor Boada, també –i també tenia raó–, tot depèn de les estratègies de cadascú, però que quedi clar que ningú és ningú per marcar l'estratègia de l'altre. I en tot cas, nosaltres ens sentim absolutament deslligats de les altres estratègies i només conductors de les nostres pròpies.

Un cop dit això i mostrat –hi insisteixo– l'acord amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds en aquests posicionaments previs, que em semblen interessants i que no són només per temes d'ensenyament, són, en tot cas, per temes de funcionament parlamentari, aquesta Moció se centra en un aspecte important de la política educativa que és no només l'admissió d'alumnes, sinó la introducció dels alumnes en un o altre element del sistema educatiu.

Aquí es parla de molts drets, i realment l'educació és un conjunt de drets: hi ha el dret de la lliure elecció dels pares i les mares de centre, evidentment; hi ha el dret de cada centre de fer un propi projecte educatiu, també evidentment; però nosaltres –i ho vam dir en un debat celebrat a l'Autònoma no fa massa dies i on hi havia presents representants de tots els grups parlamentaris– ho vàrem dir: hi ha un dret superior, per damunt d'aquests altres, que és el dret social educatiu a un ensenyament de qualitat per a la igualtat d'oportunitats. Aquest dret, el dret social a un ensenyament de qualitat per a la igualtat d'oportunitats, està per sobre d'altres drets que també existeixen, perquè s'ha de fer una

prioritat de drets, una prelació de drets. I aquest dret social i educatiu topa de vegades amb la realitat d'alguns centres, d'algunes aules, d'alguns grups, d'algunes condicions que sovint reflecteixen desigualtats socials, reflecteixen tensions socials més enllà del que hi ha en el mateix entorn, però fins i tot si són només les que hi ha en el mateix entorn, són unes desigualtats o unes tensions que la comunitat educativa ha de diluir tant com sigui possible.

Som conscients que la comunitat educativa no és una vareta màgica per a solucionar els problemes socials; som conscients que és, fins i tot, un deixament social el que ha produït que avui en dia exigim a l'escola molt més del que pot fer i molt més del que li donem en eines i recursos per poder fer. Però, a la vegada, també és evident, que l'escola té algunes d'aquestes eines, alguns d'aquests recursos, i en el procés de matriculació es poden comprovar.

Per això, ja fa temps que veníem reclamant un canvi en el decret de matriculació; per això, va ser aquest un dels punts que vam posar sobre la taula en el període previ a la investidura del president Pujol; per això aquest també és un dels punts que va centrar una de les primeres proposicions no de llei amb què vam entrar en aquesta nova legislatura; per això també és un dels punts en què, en les converses mantingudes amb el Departament, més hem insistit des de bon començament; per això celebrem que aquest sigui avui un punt que s'aprovi aquí; per això celebrem que sigui un punt que s'aprovi aquí i s'aprovi amb tres paràmetres que ens semblen molt importants.

Primer, amb el paràmetre de la rapidesa, de la rapidesa per tots els motius que s'han esmentat. Segon, amb el paràmetre del consens amb el món local, les entitats municipalistes i amb la comunitat educativa. I tercer, que s'aprovi a la vegada amb uns mecanismes mínims garantits, amb un acord sobre uns mecanismes mínims.

En aquest sentit, per tant, el nostre Grup votarà favorablement a la Moció i a les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, si són acceptades. En tot cas, hi ha tres punts que voldríem clarificar perquè o no hi ha esmena de Convergència i Unió o, pel que sembla, Convergència i Unió no hi donarà suport i el Grup Socialista ho mantindrà. D'aquests tres punts, que són el 2, el 3 i el 4, el punt número 4, que és establir un punt únic d'informació i recepció de preinscripcions, el nostre Grup el votarà a favor, perquè és un compromís que vam tenir amb el Marc Unitari de la Comunitat Educativa, estava als nostres programes electorals i em sembla que és una mesura profilàctica. Els punts 2 i 3..., començant pel 3 que, com deia el senyor Boada, és de difícil comprensió, però amb els punts 2 i 3, nosaltres hi estem d'acord, però creiem que en aquests moments el Parlament no és bo que hi digui la seva. Perquè resulta que, si en aquests moments el Departament d'Ensenyament està en un procés de converses, d'acords o de desacords amb les entitats municipalistes, em sembla que és molt millor que els aspectes de la participació municipal en el procés es discuteixin, es treballin en aquest procés d'acord que hem marcat o que marcarem, que serà de dos mesos. Si ara diem: «teniu dos mesos, Departament d'Ensenyament i entitats municipalistes,

per arribar a un consens sobre la matriculació», creiem que es positiu que el Parlament, en aquests dos mesos, estigui a l'aguait d'aquest acord; que no ens avancem a aquest acord i que, en tot cas, es produeixi.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El nostre Grup es compromet, ara i aquí, a, si les entitats municipalistes no arriben a un acord amb el Departament d'Ensenyament d'aquí a dos mesos, nosaltres, sols o amb altres grups, tornar a presentar aquests punts. Però, en tot cas, preferim que ara el Parlament no s'avanci a aquest acord i que, per tant, en el punt 3 de la Moció socialista, 2 i 3, nosaltres ens abstinguem. Per aquest motiu demanàrem al Grup Socialista que la retirés, perquè seria segurament millor, i insisteixo en el nostre compromís de, si no hi ha un acord Departament - Associació Catalana de Municipis - Federació de Municipis, d'aquí a dos mesos, quan l'acord no es produeixi, tirar endavant aquesta proposta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Caridad Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, abans de res, comentar que amb relació a l'esment que ha fet el representant d'Iniciativa - Verds respecte a la negociació de les esmenes, haig de dir que el representant d'Esquerra Republicana ha tingut molta sort perquè, com a mínim, a ell se li han adreçat aquest matí. A nosaltres, ni se'ns han adreçat. Vull dir que en el tema de negociació em sembla que tots hauríem de fer una crida al que és la cortesia, oi?

En segon lloc, dir que, bé, aquesta Moció i, en el meu cas, en nom del Grup Parlamentari Popular, per posicionar-me sobre aquesta, hem de dir que és bo que comencem a parlar del tema de crear un nou decret, degut al fet que és una reivindicació de tota la comunitat educativa des de fa temps. El decret de matriculació que està en vigor és un decret que està absolutament caduc i obsolet i, per tant, era necessari fer un nou decret en el qual s'escoltés una miqueta tots aquells que estaven sensibles davant aquesta problemàtica, no? Considerem, per tant, que per fer sensibles a tots els col·lectius que han de dir la seva davant d'aquest decret, el termini d'un mes no era suficient i, per tant, considerem i donarem suport al punt 1 de l'esmena de Convergència i Unió en el sentit d'ampliar aquest termini, ja que hem de tenir en compte que no només és important escoltar les associacions de pares i mares dels centres docents i els professors, sinó també escoltar el món local, que té molt a dir quant a les seves aportacions, la seva cooperació en aquest seguiment del procés de matriculació.

El contingut del decret ha d'establir un procediment que garanteixi la transparència –en això també estem d'acord– i reflectir també els principis d'equitat, integració i cohesió social, tal com es recull també en el

punt 2 de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. En aquest punt, sí que estem a favor del desenvolupament de la disposició addicional segona de la LOPEGC, que estableix l'aplicació dels principis d'equilibri i integració. I és per això que sol·licitem de la Conselleria, també, en el que ha fet referència el diputat del Grup Iniciativa - Verds, un més gran esforç davant d'aquells alumnes amb discapacitats físiques, psíquiques, que han estat potser els més oblidats en el redactat de les noves disposicions que ha emès la Conselleria el proppassat 15 de febrer. La veritat és que les associacions de pares i mares dels nens discapacitats estan realment preocupades davant la poca sensibilitat de les institucions davant la seva problemàtica.

Pel que fa referència a la simplificació del procediment d'admissió de l'alumnat, hi estem d'acord, però hem d'afegir que, l'establiment d'un punt únic d'informació i recepció de preinscripcions, hem de considerar que potser seria eficaç en poblacions petites, però que en el cas de grans ciutats podria suposar un fort col·lapse i, per tant, considerem que seria bo mantenir la diversificació d'aquests punts. Per tant, simplificar el procés, sí, però unificar la informació en els termes de la Moció considerem que no.

També considerem que s'ha de mantenir el principi de lliure elecció de centre i, per tant, és important diversificar la vinculació dels centres en el pas de l'educació infantil i primària a la secundària. Pel que fa a la creació de comissions, que a això també fa referència la Moció de la representant del Grup Socialista, la creació de comissions amb caràcter estable, considerem que és evident que només es farà necessària en aquells municipis on s'evidenciï una problemàtica específica, o potser en aquells llocs on hi hagi un més gran nombre d'alumnat o necessitats educatives especials per ajudar-lo a una millor integració i per així garantir una miqueta també el que és l'ajut dels pares a l'hora de triar el centre, però atenent-nos una miqueta a allò que diuen els ens locals, no?, que són els que millor coneixen la problemàtica; però considerem que aquesta necessitat no té per què fer-se en tots els àmbits territorials. I és per això que considerem necessària la creació d'aquestes comissions amb caràcter estable.

Dit això, diem o entenem que sí que és necessari fer el seguiment i l'avaluació en l'aplicació de les noves resolucions de data 15 de febrer, que és el que fa referència a l'últim punt de la Moció, ja que ens donaran una visió més clara de quin ha estat el resultat de la seva aplicació i si els criteris establerts són els correctes per tenir-los en compte a l'hora d'elaborar el nou decret sobre l'escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials per al proper curs 2000-2001.

Per tant, senyor president, des del Grup Parlamentari Popular donarem suport a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, ja que considerem que milloren el text de la Moció, i per tot el que he exposat anteriorment.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Cal ara que la senyora diputada que ha presentat la Moció es posicioni referent a les esmenes presentades.

La Sra. Baig i Torras

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tot baixant he preguntat encara si s'acceptava o no la transacció respecte al punt 2 de l'esmena, perquè no havia pogut apreciar si es donava o no validesa a la defensa que havia fet respecte al tema del punt únic d'informació com a un punt important en el tema de l'elecció i la transparència. Jo voldria, respecte a les intervencions dels diferents grups, precisar, primer, que quan jo he parlat de negociar no he intentat donar lliçons; he volgut deixar clar com jo aprecio la negociació per part del Departament d'Ensenyament, no per part dels grups de la cambra i molt menys per part de la diputada que ha parlat en nom del Grup de Convergència i Unió. I quan dic «per part del Departament», dic en al·lusió als anteriors departaments, no únicament al de fa quatre anys, sinó al Departament d'Ensenyament en la seva trajectòria dels darrers anys. Per tant, m'agradaria haver pogut i poder incidir i veure aquesta nova cultura en el Departament tal com avui jo puc dir que aprecio en el tema de les esmenes i dels acords als quals hem arribat.

Vull lamentar que, evidentment, no s'aprofiti aquesta Moció i aquesta votació i, sobretot, demanaria que, com a mínim, s'aprofités en el moment del treball de cara al nou decret en fer el pas cap al municipalisme i la delegació de competències. Ens sembla molt important apropar els serveis a la ciutadania. Per tant, deixarem en aquest sentit..., i demanaria... (*Remor de veus.*)

El president

Senyora diputada, esperi's un segon, si us plau. (*Pausa.*)

Pot continuar. Gràcies.

La Sra. Baig i Torras

I demanaria al Grup d'Esquerra Republicana, que ens demanava que deixéssim els dos punts de visió municipalista, el 2 i el 3, que nosaltres podríem fer decaure el punt número 3 de la Moció si ell considera que el punt número 2 és el que realment –realment– dona la possibilitat, per mitjà d'un conveni, de la delegació de competències, i que, en canvi, es fixi aquesta delegació de competències en el treball que es faci amb els ens municipalistes. Però no volem deixar decaure el punt número 2, per tal de no trobar-nos després que no quedi reflectit en aquesta possibilitat de decret.

Evidentment, jo accepto les lliçons que em poden fer els altres grups polítics, eh? El temps, la campanya electoral, la possibilitat real potser no ens han donat el que, en termes del Partit Popular, en deia cortesia, però havia interpretat que aquest era un sentit molt generalitzat per part de la comunitat educativa, en què a tots els debats que havia participat sentia reflectit el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup d'Iniciativa. Fins i

tot, l'esmena que havia presentat el Grup d'Iniciativa, jo l'havia presentat idènticament, canviant la paraula «durant» per «al llarg», amb el Grup de Convergència. Per tant, dona la impressió que estàvem molt i molt en consonància respecte als temes que, finalment, és el que estaven recollits en els nostres programes electorals i, possiblement, la «premura» de temps ha fet i ha portat a aquests aspectes.

Dir, també, que respecte a la voluntat d'acord que pugui tenir la Comissió Mixta i que hi ha fet referència la diputada del Grup de Convergència i Unió –fins i tot ha fet esment que jo hi havia participat–, sempre ha sigut una voluntat del món municipal. Hi hem treballat moltíssim, en aquesta voluntat de treball, però ens agradaria donar aquest pas de cara a la negociació i no a veure com en algunes ocasions ens podem trobar, i em sembla que avui la premsa en reflecteix alguna, que, un cop parlat, ja sigui negociat. Un cop parlat, no vol dir negociat; negociat vol dir que les dues parts s'escolten i arriben a acords, i llavors una i altra deixen una part en el seu camí per arribar a un acord que sigui al màxim de fruitós...

El president

Senyora diputada, senyora diputada...

La Sra. Baig i Torras

Nosaltres, amb el Grup de Convergència, acceptem totes les esmenes exceptuant l'esmena número 2, que, evidentment, no la podem acceptar perquè no donen el punt únic d'informació. Per tant, posaríem a votació, per part del Grup Socialista, les esmenes del Grup de Convergència, exceptuant la 2, que no, i el punt 2, 3 i 4 de la Moció, si no és que el Grup d'Esquerra Republicana veiés la possibilitat de votar el punt 2 de la moció, que llavors deixaríem caure el punt número 3.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Sotmetem, per tant, a votació el text de la Moció amb les esmenes incorporades precisades per la senyora diputada.

Sí, si us plau...

El Sr. Boada i Masoliver

Votació separada dels punts 2, 3 i 4 de la Moció original.

El president

Molt bé. Sí? Sí, senyor diputat.

El Sr. Bargalló Valls

Senyor president, agafant l'àmbit que ha reiterat la diputada del Grup Socialista, si retira el Grup el punt número 3 i es fa efectiva la retirada del punt número 3, el nostre Grup votaria a favor del punt número 2, entenent-lo com una possibilitat, que és el que diu exactament el text.

El president

Sí, però amb tot, la senyora diputada, crec que s'hi ha refermat, en el punt número 3.

La Sra. Baig i Torras

Jo ja he fet aquesta precisió per si el punt número 3 el podríem deixar decaure si Esquerra Republicana veia la possibilitat de votar el punt número 2.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Per tant, ara passariem a votar el punt número 2 i el número 4. Comença la votació.

Aquests dos punt han sigut rebutjats per 63 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

A continuació, sotmetem a votació la resta del text de la Moció. Comença la votació.

La resta del text de la Moció ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres dependents de la Direcció General d'Atenció a la Infància (tram. 302-00008/06)

El següent punt de l'ordre del dia, que és el cinquè, és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els centres dependents de la Direcció General d'Atenció a la Infància. La presenta la il·lustre diputada senyora Marina Geli. Té la paraula.

(Remor de veus.)

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, senyor president... *(Persisteix la remor de veus.)*

El president

Un segon, senyora diputada. Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, honorable president. Senyores i senyors diputats, en el darrer plenari el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi va interpellar el Govern respecte a les polítiques d'infància. Vàrem intentar contrastar el que per nosaltres hauria de ser el model de la Direcció General d'Atenció a la Infància. Dèiem –i avui ho voldria repetir– que, de fet, el que volíem és que invertíssim, que el Consell Executiu invertís a observar quin era el paper de la infància i de l'adolescència en la societat catalana; invertir a observar i parlar amb els joves. Perquè hem de saber –i necessitem que el Govern ens hi ajudi– què passa amb els menors, amb els canvis de model de família; necessitem saber què passa amb els valors de la nostra societat, en una societat de consum;

necessitem saber, més enllà de l'àmbit d'una certa crisi d'autoritat del model educatiu, també, si hi ha una real crisi d'autoritat, de percepció dels menors respecte als adults. Necessitàvem saber com els infants i adolescents viuen en aquesta nova societat que anomenem «de la informació». Necessitàvem saber quin era el paper dels mitjans de comunicació...

(Persisteix la remor de veus.)

El president

Senyora diputada, esperi's un segon, si us plau. *(Pausa.)* Moltes gràcies.

La Sra. Geli i Fàbrega

Per tant, demanàvem i demanem en la Moció que avui presentem en aquesta cambra: invertir a observar què passa amb els menors com a ciutadans de dret en una societat canviant. I deia, i ho vull repetir, que estem en una certa societat catalana contradictòria, que, per un costat, protegeix i és excessivament, potser, paternalista respecte als infants i adolescents, i, en canvi, no ha articulat mecanismes de participació dels mateixos menors en la vida col·lectiva. I, per tant, per això demanàvem en la Moció la creació d'un observatori permanent de la infància i de l'adolescència, que havia d'incloure experts independents.

Invertir a observar, parlar amb els menors, què pensem de moltes coses: de participar en la presa de decisions. Per què, quan es fan anàlisis de pobresa, cada vegada surten més menors? Per què avui mateix els mitjans de comunicació recullen un estudi que el 10% dels adolescents catalans han fet dieta, que tenen deu i dotze anys? No serà que els mitjans de comunicació indueixen a un estil de vida que nosaltres n'anem parlant només quan estem en crisi? Per tant, demanàvem i demanem en la Moció invertir a observar de manera continuada.

Segon, presentàvem el nostre model de Direcció d'Atenció a la Infància. Pensem que a aquest Govern, durant aquests vint anys, els ha faltat un veritable pla integral de suport a la infància i a l'adolescència, un pla de finançament i una *avaluació* de les actuacions. No podem dir que no s'han fet actuacions, al contrari. Però, en canvi, no hem avaluat molts termes. Això era condició *sine qua non* prèvia a l'elaboració d'un mapa de recursos i programes per a l'atenció a la infància i l'adolescència en risc. Parlem només dels menors d'una punta de l'iceberg, d'aquells menors estrangers que són al carrer o d'aquell sarau que hi ha a la sortida d'una discoteca, o quan ens incomoden quan canten al carrer.

Nosaltres volem que el Govern estableixi un pla integral i un pla específic, evidentment, de prioritització de polítiques transversals per a la infància i l'adolescència en risc. També demanàvem a aquest Govern que ha de reflexionar sobre el model de protecció, però ha d'apostar decididament per la promoció dels infants i els adolescents. Aquesta societat, aquestes famílies, que mimem els nostres fills, els nostres adolescents, però que ells cada vegada se senten menys ciutadans en la participació en la vida col·lectiva, des de la plaça pública fins a les polítiques educatives, fins a la vida políti-

ca. Per tant, invertir en promoció i en prevenció del risc social i també, evidentment, revisar, i ens varem alegrar molt que l'honorable consellera acceptés que necessitàvem canviar el model de protecció de la infància i l'adolescència en risc, i també establir mecanismes de participació en la presa de decisions.

El quart punt de la Moció, per nosaltres, és molt important perquè parla de proximitat. No volem fer polítiques allunyades d'allò concret. Evidentment, hem de reflexionar globalment, però hem d'actuar localment, en l'àmbit local. Decididament, demanem consens amb el món local per a les polítiques d'infància. Fins ara, els convenis entre la Direcció General o el Departament de Justícia, o abans el Departament de Benestar Social, i els ajuntaments, en polítiques d'infància, han estat molt minsos, d'ordres, de magnituds de menys de 100 milions per a tot Catalunya, sobretot, d'infància en risc. En aquest moment, hi ha endegada una negociació que tindrà un primer termini i, per això, parlem de models, però parlem de finançament i d'un canvi de relació entre l'ens local i l'Administració de la Generalitat, que parli de consens, de convenis, de contractes programa, i no només anuals, sinó plurianuals. Deixar l'Administració local amb els problemes sense els recursos, realment, nosaltres, i em sembla que el món local, no ho podem acceptar.

L'altre plantejament era acceptar que necessitem reflexionar sobre la relació entre el tercer sector, que gestiona una gran part de recursos i programes d'infància a Catalunya, amb l'Administració, amb el Departament de Justícia i amb el Departament de Benestar Social. I demanem, amb molta concreció, un canvi també de relació que tendeixi a una relació contractual plurianual, perquè entenem que, si no es fa així, i està clar que està passant, que moltes entitats estan en crisi, perquè la seva capacitat d'endeutament o la seva capacitat d'adaptar-se a una bogeria de convenis anuals o de relacions anuals, que paguen tard, i que el conveni es signa l'any següent, va en detriment de la qualitat.

I hem volgut insistir, en aquesta Moció, en un element molt important per a tots nosaltres: els estàndards de qualitat i l'avaluació dels recursos i dels programes. Massa sovint, dins la política social, sembla que no puguem avaluar els programes. Doncs, sí, es pot avaluar i hem de crear estàndards, i no només estàndards de ràtio de personal, o estàndards d'espais físics, estàndards per veure si aquell centre d'acollida que tenim realment dona sortida a les necessitats dels adolescents que ha de tutelar la Direcció General d'Atenció a la Infància. O si el model de pis que tenim per a joves tutelats és millor que un macrocentre, que també en tenim. O si el mòdul de cinc mil pessetes per dia per pagar un centre, que, de fet, és responsabilitat de l'Administració, és el mateix que pagar quinze mil pessetes per dia.

I diria molts altres temes que hem de tendir a avaluar perquè la ciència social és una ciència, i, per tant, qui té responsabilitat d'avaluació..., perquè, en tot cas, les polítiques d'infància, des del nostre punt de vista, són una de les responsabilitats més importants que té aquest Govern. Hi insisteixo, com a ciutadans de ple dret i potser no només pensant en protecció, i també, però,

reflexionant sobre la protecció. Per tant, aquesta és una moció després de contrastar allò que la consellera de Justícia va dir, que varem entendre de les seves paraules, que hi havia una intencionalitat política de canvi, que nosaltres seguirem. I per tant, la nostra Moció és una moció de sostre alt; és una moció de canvi, que quan parlem de les esmenes veurem que, com a mínim, des del punt de vista del que escrivim i que parlem en aquest Parlament, sembla que tenim un alt consens.

Moltes gràcies, senyor president i senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. A aquesta Moció han presentat esmenes els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana, Popular, de Convergència i Unió i d'Iniciativa per Catalunya - Verds. En primer lloc, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta, pel Grup d'Esquerra Republicana.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, cal dir, en principi, que la Moció presentada per la il·lustre diputada, la senyora Marina Geli, es fa en un moment en què calia una adequació urgent dels recursos per a l'atenció dels infants i adolescents desamparats o en situació de risc social, donat que la situació d'aquests revelava alguns aspectes preocupants. Han aparegut, els darrers anys, noves problemàtiques que demanaven més coherència a les actuacions administratives, així com la necessitat d'abordar una definició dels objectius i la redistribució i ordenació dels recursos.

Segons l'article 10 de la Llei 37/91, sobre mesures de protecció de menors desamparats i de l'adopció, la institució on va destinat el menor desamparat ha de fer possible el desenvolupament integral de la seva personalitat. Actualment aquesta globalitat no s'ha estat complint, perquè s'han realitzat accions de forma fragmentada i s'han posat en evidència les necessitats de coordinació dels diferents departaments i serveis implicats en l'atenció dels i les menors. És important ressaltar que hi ha hagut un increment dels ingressos per via judicial en centres d'acollida, per manca de recursos dels EAIA, i que la prevenció del risc social, tal com es feia esment fa un moment, s'ha de fer en el propi medi.

Per tant, és importantíssima, com ja s'ha ressaltat, l'elaboració d'un pla integral de suport a la infància, així com la presentació del mapa de recursos i programes que ja fa temps que s'hi està treballant. En aquest sentit, algunes entitats del sector han manifestat les dificultats per interpretar les diferents competències i han denunciat l'absència de circuits i sistemes de coordinació entre els diferents serveis i recursos. Pren, doncs, rellevància la necessitat que el mapa de recursos i programes d'atenció a la infància i a l'adolescència revisi els seus objectius i es desplegui, segons la Llei de descentralització de serveis socials. Cal modificar també el model de gestió actual, fent-lo molt més dinàmic, per tal que doni resposta a les demandes actuals, fent una

dotació i distribució de recursos adequades a les necessitats.

No es poden reduir les places quan hi ha llistes d'espera. I si, com ha estat en algun cas, es tanca un centre per manca de demanda, el servei ha de distribuir-se de forma que atengui les necessitats d'altres zones mancades o amb una problemàtica més alta. La nostra primera esmena vol introduir un tema relativament nou, però que un pla integral que pretén la coordinació interdepartamental i una adequació dels recursos no pot oblidar, que és la situació dels menors immigrants extracomunitaris desemparats. És per això que proposem en la Moció que s'introdueixi la necessitat de desenvolupar els recursos, la formació, el suport i la inserció sociolaboral de forma específica per a aquests menors, donat que la seva problemàtica té diferències en el seu tractament.

Tanmateix, cal que s'agilitin també els tràmits de tutela, que en el cas de Barcelona ciutat poden tenir un temps d'espera de sis a set mesos. Un altre punt important de la Moció és el que fa referència a la necessitat de treballar conjuntament amb la Fedaia i altres entitats i organitzacions implicades que treballen en el sector, donada la problemàtica que deriva de la manca de coordinació o d'una coordinació pobre en molts casos. Cal un canvi en els convenis de col·laboració, donat que els centres gestionats per les entitats col·laboradores perceben molt menys que els centres propis de la DGAI, com ja va indicar la il·lustre diputada en la seva interpellació.

Parlem d'una diferència que va de les quatre mil pessetes per dia i plaça a les dotze mil pel mateix servei, i aquestes quantitats no responen a criteris de qualitat en el servei. Així, caldrà definir uns estàndards de qualitat de serveis i canvis en les relacions contractuals amb les diferents entitats col·laboradores, però també –i aquesta és la nostra segona esmena del text– caldrà definir un projecte marc per al treball conjunt entre els centres de la Fedaia i altres entitats implicades, fet que ajudarà a una millor coordinació i atenció dels infants i adolescents, alhora que permetrà fer una revisió dels criteris d'admissió dels centres d'acollida i de residència per tal que no es deriven polítiques fragmentades i es permeti una coordinació real que no afecti, com està passant actualment, la vida quotidiana dels infants i adolescents que necessiten aquests recursos.

La revisió i millora dels recursos existents, així com la seva homologació, ajudaran a millorar el model d'intervenció i a acabar amb les limitacions per a abordar les noves problemàtiques que van sorgint des del seu inici, fent una tasca real de prevenció. Tot i la rellevància que té aquesta esmena, segons el nostre parer, donat que hem pactat una esmena transaccional entre tots els grups de la cambra, aquesta esmena decauria i, per tant, la retirem, i, així, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya donarà el seu vot favorable al text transaccional fruit del consens de tots els grups de la cambra.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Popular està plenament d'acord amb el plantejament, amb l'aproximació, que va fer el Grup Socialista en la substanciació de la interpellació, però no només en la substanciació que va fer en el darrer Ple, sinó en la plasmació, en el trasllat que ha donat a la Moció que avui sotmeten a votació, perquè el Grup Socialista ha seguit un esquema de prioritització que va quedar clarament establert quan es va aprovar a la Convenció de Drets dels Infants el 20 de novembre del 89 per Nacions Unides, i vinculen, justament, tots aquests drets, el que han de ser les polítiques d'infància, i les vinculen a tres categories de drets que a mi em sembla –li sembla al Grup Popular– que han quedat molt clarament reflectides, molt ben reflectides, en la Moció que avui se'ns sotmet a debat.

Són les denominades «tres PS»: per una banda, el que són els drets tradicionals de provisió i de protecció, aquell altre bloc de drets que tindrien més a veure amb un compost de dretllibertat, és a dir, considerar els menors, considerar els infants, no tan sols com a destinataris de drets, sinó com a veritables subjectes, com a subjectes actius d'aquests drets –i aquí s'inclouria quelcom en què s'ha fet especial èmfasi, que és el dret de participació dels infants en el disseny, en les polítiques que els impliquen– i, per una altra banda, unes altres dues PS que han estat més associades al que és la qualitat de vida, que serien els de prevenció i els de promoció.

Per tant, estem plenament d'acord que, per una banda, la prevenció i la promoció de la infància i l'adolescència té una clau de volta fonamental. Té la clau de volta fonamental d'arribar que no ens trobem amb infants, amb adolescents, en situació de risc –aquest element de prevenció que ha de ser un objectiu fonamental.

Estem plenament d'acord, també, en l'altre gran bloc que es planteja, és a dir, la millora –la millora des del consens, però des de la responsabilitat que tenim els grups de l'oposició justament per a procedir a aquesta millora– en la provisió de serveis, però, especialment, la provisió de serveis respecte als centres d'atenció a la infància i l'adolescència dependents de la DGAI, que –recordem-ho– tracten, gairebé, deu mil menors, la qual cosa suposa al voltant del nou per mil de la població entre zero i disset anys del nostre país.

És, per tant, des d'aquesta perspectiva, des de la sintonia que acabo de manifestar que el Grup Popular ha presentat tres esmenes a la Moció a debat.

Per una banda, explicitar claríssimament que estava contingut d'una forma menys explícita, però concretar, específicament, la necessitat que es vagi a l'elaboració d'un nou model de protecció per als menors i, especialment, per als menors en situació de desemparament o en situació d'alt risc social. Aquesta és una necessitat de no només aquesta legislatura, que està tot just

començant, que estem a l'inici, sinó que la passada legislatura ja es va manifestar, i es va manifestar solemnement en la Comissió de Política Social, es va manifestar solemnement per la Federació d'Entitats d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, per la Fedaia, en diferents fòrums en els quals hem participat totes les forces polítiques, i em sembla d'especial importància fer esment que ho va tractar, també, el Síndic de Greuges, no només en el darrer informe ordinari, sinó també en un informe extraordinari que ha tramès a la cambra en data 23 de desembre passat.

I vull esmentar-lo perquè en aquest informe del Síndic, si se'n fa una lectura que va més enllà del que és el mateix títol de l'informe, que va més enllà del que són els problemes puntuals, d'infraestructures, els problemes de condicionament de centres que ens indica, en fer el resum de cadascuna de les visites realitzades, si es fa una lectura més acurada, veiem que el Síndic va molt més enllà, veiem que el Síndic posa l'accent en qüestions de major transcendència i que afecten, com deia, el mateix model de protecció.

I vull esmentar aquest punt per anunciar la presentació, també, d'una interpel·lació per part del Grup Popular, que lamento que no s'hagués pogut substanciar conjuntament amb la del Grup Socialista, perquè considerem que, en tractar-se, la Sindicatura de Greuges, d'una institució que, com tots vostès saben, és una institució de garantia no jurisdiccional, l'únic que fa són recomanacions, suggeriments, i, per tant, considerem important tornar a obrir aquest debat respecte a aquests suggeriments, aquestes recomanacions per tal que es puguin plasmar, que es puguin implementar, com a mandats polítics d'aquesta cambra al Govern. I, també, per insistir en qüestions que s'han tractat, que s'han tractat bé, però les quals considerem que s'hauria d'aprofundir, com és la necessitat de racionalitzar els equips d'intervenció especialitzats, especialment pel que fa als EAIA, la transparència de serveis als ajuntaments; especialment, incidir en la perspectiva que l'ingrés en centre ha de ser, en qualsevol cas, el darrer recurs, i, en aquest sentit, fer un repàs de les mesures que plantegen tant els centres d'acolliment com els centres residencials, els CRAE.

I això, molt lligat, naturalment –que es va tocar, però es va tocar, a mi em sembla, que, per «premura» de temps, i s'hauria d'aprofundir en un segon moment–, a les mancances que tenim en matèria d'acolliment familiar; un acolliment familiar en el qual hauríem de reflexionar –em sembla que hauríem de fer una reflexió conjunta i una reflexió profunda–, sobre la necessitat de professionalitzar les famílies, perquè, altrament, s'ha vist que som incapaços d'incrementar aquest sostre molt limitat d'acolliments que tenim.

I una altra qüestió, que ens sembla que és un estri –s'ha de reconèixer la labor feta pel Govern de la Generalitat en aquest sentit– fonamental i que, per tant, és un estri que cal potenciar, que és el Pla interdepartamental. El Pla interdepartamental per a majors de divuit anys, que tots estem d'acord que hauria de ser un pla interdepartamental a partir de setze anys per tal d'ajudar a l'autonomia d'aquests joves fins als vint-i-un anys. I, també –ha estat esmentat abans per la il·lustre

diputada senyora Marina Geli–, la necessitat de tornar a debatre sobre els menors que es troben al carrer. Perquè volem insistir en el que tots vam palesar, que és que, si la injustícia social i la misèria són sempre esferèidors, són especialment repugnants quan, la misèria i la injustícia social, la pateixen o afecten infants.

Per tant, aquesta seria la nostra primera, la primera esmena del Grup Popular, que, en qualsevol cas, intentàriem complementar amb aquesta interpel·lació que acabem d'anunciar.

La segona esmena del Grup Popular va dirigida al fet que, en la presentació, el Pla integral de protecció de la infància i l'adolescència estigui elaborat i estigui desenvolupat des de la Comissió Interdepartamental de protecció de la família, de suport a la família –adscrita a aquesta flamant Secretaria General de la Família recentment creada–; que fos, també, l'encarregada d'elaborar el Pla de finançament plurianual per al període 2000-2004, i, també, des d'aquest nou òrgan, elaborar el pla d'avaluació de les actuacions, incloent-hi els indicadors, tant quantitatius com qualitatius, perquè es pugui arribar a mesurar de forma acurada –com abans també s'esmentava per part del Grup proponent– els estàndards de qualitat de les ofertes que es feien i del mateix compliment del Pla.

Aquesta no és una orientació que plantegi, ara, el Grup Popular. Va ser aquesta orientació, justament, la que ens va portar a presentar la creació d'aquesta Secretaria General de la Família, també. Seguint, per una altra banda, aquest plantejament segueix una recomanació que s'havia fet pel mateix Senat, en el sentit que no es compartimentessin, per una banda, polítiques de família, polítiques d'infància, polítiques de dona, i aquesta ha estat l'orientació del Grup Popular.

Finalment, la darrera esmena fa referència al fet que s'estableixi amb les entitats i sectors que gestionen recursos i programes per a l'atenció als menors desamparats i amb alt risc social un model d'atenció que comporti, com es deia abans, contractes, convenis plurianuals per no haver d'anar a la contractació anual i a l'establiment d'estàndards de qualitat que garanteixin la qualitat de cadascun dels serveis que són oferts des de la Direcció General d'Atenció a la Infància.

S'ha fet, com és habitual en els temes que afecten els drets dels infants, un gran esforç de negociació, de consens per arribar a un text conjunt. Per tant, el Grup Popular retirarà aquells punts que feien esment, especialment, d'aconseguir aquesta política conjunta perquè hem consensuat amb la resta de grups que seria objecte de tractament en un següent debat, i, per tant, en benefici de la transacció, ens sumarien a aquest text conjunt.

Moltes gràcies per la seva atenció, senyores diputades, senyors diputats. Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Concepció Tarruella.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en la darrera interpellació que es va fer, aquí, al Consell Executiu, la diputada interpellant expressava ja –i ho ha comentat ara, també– la seva preocupació per tot el tema de la infància. Des del nostre Grup Parlamentari també compartim aquesta preocupació, i ja l'honorable consellera, en la seva resposta, va explicar tots els canvis produïts durant els darrers anys, els canvis de necessitats que hi ha en tot el tema d'infància, i tot el que des del Govern de la Generalitat ja s'està fent i s'està, també, preparant.

Ella va centrar –i voldria, aquí, recordar i fer-ne una mica d'esment– quatre punts importants sobre com ha d'anar el nou model d'infància i tot el que s'està treballant i consensuant amb la resta de grups parlamentaris. S'ha d'intentar –i per aquí ha d'anar– que els centres residencials –com molt bé, també, diu la llei– sigui el darrer recurs i, per tant, s'han de potenciar al màxim tots els altres recursos existents; han d'adequar, també, tots els centres a les noves necessitats creades aquests darrers anys i –ara, també, una altra il·lustre diputada que m'ha precedit ho ha recordat– s'ha de potenciar molt el Pla interdepartamental, que ja es fa, ara, a partir dels setze anys, preparant la sortida que faci que, quan arribin als divuit anys, hi pugui haver una continuïtat i ajuts que arriben gairebé fins als vint-i-un anys.

Però a mi m'agradaria recordar, també, que –tal com se'n va fer esment– el nou model d'atenció a la infància que s'està preparant recollirà, sobretot, la descentralització i territorialització de tots els temes que tinguin a veure amb la infància, des de la promoció i la prevenció –i el tractament– i els recursos existents. Som conscients que, per a aquest tema, necessitem un gran consens i un gran diàleg; que la voluntat hi és i es portarà a terme amb tots els estaments locals perquè això pugui aprovar-se finalment en aquest Parlament.

Quant a les nostres esmenes, hem presentat una esmena de modificació del text original que, bàsicament, el que fa –estem d'acord amb la major part de la Moció presentada per la senyora diputada–, el que fem és ordenar-ho, redistribuir-ho. Ja que la Moció deia que anés a la Comissió de Política Social o de Justícia, nosaltres, el que hem fet és separar i demanar, comprometre el Consell Executiu a presentar, en el termini de dotze mesos, a la Comissió de Política Social aquest Pla integral de suport amb el qual ens hem compromès, que ha d'elaborar i desenvolupar una comissió i que haurà de comprendre, aquest pla de finançament, o les línies de treball per a la promoció dels infants i dels adolescents, la participació d'aquests infants i les propostes d'actuacions per a potenciar el debat amb tots els ens locals, amb les entitats municipalistes –la Federació de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis– i totes les altres vinculades a la infància i a l'adolescència, perquè puguem establir les polítiques que permetin actuacions de consens. I separar a la Comissió de Justícia tot el que sigui el model d'atenció als infants desemparats o amb alt risc social, que ha de comprendre aquest mapa de recursos i els programes destinats als infants desemparats i la revisió dels objectius d'aquesta

Direcció General per a poder identificar tots els temes de prevenció i tots els temes de protecció.

Aquesta esmena nostra ha estat també millorada, crec jo, perquè..., amb l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana sobre els immigrants, que nosaltres no en fèiem esment específic perquè quan parlàvem del Pla integral de suport a la família no volíem fer un apartat especial per tal de dir, doncs, dintre de tota la infància també estan els menors immigrants; però si es vol fer aquesta separació i vol constar-hi específicament, no tenim cap problema a acceptar-ho i creiem, doncs, que així queda molt més completa, aquesta esmena. Després, també hi ha aquest compromís de potenciar les relacions amb totes les entitats dels sectors que gestionen els recursos i, sobretot, el canvi en el sistema de gestions perquè comportarà la implementació d'aquest nou model d'atenció a la infància que, entre altres actuacions, requerirà els recursos i programes d'acord amb els criteris de territorialització que es pactin aleshores. Nosaltres creiem que, amb aquesta esmena transaccional, que recull bàsicament tota la presentada pel Grup de Convergència i Unió i hi afegeix la part..., la resta que no..., les poques coses que no es contemplaven, s'ha aconseguit, en aquest Parlament, un consens i una unanimitat en aquests temes d'infància que creiem que és molt positiu i que desitgem i esperem que això pugui tenir continuïtat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup també està d'acord amb el plantejament i amb els diferents punts que, inicialment, el Partit Socialista presentava en la seva Moció subsegüent a la interpellació en relació amb les polítiques d'atenció a la infantesa. Hi estem d'acord perquè, bàsicament, suposa un pas endavant de cara a articular tota una sèrie de propostes d'actuació que entenem que seran força efectives si es duen a terme en la seva totalitat tal com aquí s'ha previst o en la mateixa esmena transaccional que recull bona part de les propostes que aquí s'expressen. I és important haver de donar aquest pas endavant perquè entenem que la situació de l'atenció a la infància i l'adolescència en desemparament és en aquests moments preocupant.

Tinguem present que hi ha a Catalunya més de 10.000 menors en situació de risc social i que cal millorar ostensiblement la política que fins ara ha dut a terme la Direcció General de Protecció a la Infància. I amb quina finalitat? Ni més ni menys que aconseguir el que en aquesta tribuna ja ha estat dit per les diputades que m'han precedit: garantir els drets dels infants i garantir-los no només a partir de les declaracions que verbalment puguem fer, sinó garantir-los, bàsicament, a partir de la pràctica i de les actuacions que vagin orientades a, justament, garantir aquests drets. Perquè estem

en un terreny que, tal com s'indica en les conclusions del Fòrum 99 de la Federació d'Entitats d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, genera actituds d'alt consens i baixa intensitat, que vol dir que tothom accepta que els drets dels infants existeixen i que cal preservar-los; tothom ho accepta, això genera un alt consens, però en canvi sembla que no corri pressa actuar, hi ha una manca de pràctica, una baixa intensitat en l'exercici real d'aquests drets.

I per això diem que cal millorar, que cal millorar les actuacions que s'estan duent a terme i això implica, evidentment, millorar les actuacions orientades a la prevenció que evitin que els infants pateixin els problemes de marginació i fer-ho a partir de les escoles, fer-ho a partir dels centres de salut, fer-ho a partir, també, dels mitjans de comunicació. I cal millorar, també, les polítiques d'atenció als infants desemparats perquè tenim, en aquests moments existeixen diversos problemes, i alguns s'han expressat aquí també. Hi ha un nombre molt elevat d'infants internats en centres residencials –al voltant dels dos mil–, quan l'internament hauria de ser l'últim graó, l'últim dels recursos que s'hauria de fer servir; en canvi, l'acolliment familiar és encara insuficient. Portava aquí, doncs, la resposta a una pregunta que va formular en el seu moment la diputada Dolors Nadal i s'hi expressa com, al desembre del 99, hi havia 1.927 infants en acolliment familiar.

I què vol dir? És a dir, són pocs en relació amb el total. Hi ha encara poca sensibilització? Pot ser; però és que cal facilitar més les coses perquè, per exemple, algunes de les famílies que estan en situació d'acolliment d'aquests infants desemparats resulta que, quan han de gestionar, doncs, que aquella criatura necessita ortodòncia, necessita unes ulleres, el tràmit burocràtic és llarg i és pesat; s'han d'avançar els diners i es triga molt a recuperar-los. I això, evidentment, no podem posar més càrregues a les famílies que estan assumint, doncs, unes situacions que són dificultoses en si mateixes d'assumir.

I un altre dels problemes importants –ara en feia esment– és la lentitud que tenen tant el diagnòstic de les situacions de risc com l'inici de les mesures d'intervenció. Recordo que, quan la presidenta de la Fedaia, en la seva compareixença del 28 d'abril del 99, que he pogut llegir en la seva transcripció, assenyalava que en aquell moment, abril del 99, hi havia 1.418 menors pendents d'estudi, 1.843 en estudi i 123 amb diagnòstic fet però que no es podien ubicar perquè els serveis estaven col·lapsats; 1.418, 1.843, i 123 són molts menors que resulta que estan en procés de ser diagnosticats i en procés de veure quines mesures es poden prendre. I això, què ens està dient? Que hi ha els serveis col·lapsats, que els professionals estan col·lapsats –i hi ha uns magnífics professionals en aquest terreny, i cal ressaltar-ho, que treballen amb una dosi de vocacionalitat tremenda, però que es veuen col·lapsats per aquesta situacions.

Per tant, doncs, el que volia assenyalar és justament la importància d'actuar al més aviat possible perquè l'allargament d'aquests processos va justament en contra dels interessos dels infants. I per això són importants, aquestes propostes que es presenten a la Moció

de tot allò que implica revisar programes, recursos i finançament, precisament per a evitar aquesta dilatació innecessària d'uns processos.

Nosaltres hem presentat una esmena en aquest terreny en el sentit que es tingui especial consideració, no més que a altres infants, però sí que es tingui en compte la situació concreta dels menors immigrants desemparats, perquè el fet de no tenir una situació legal en el nostre país ha provocat fins ara, doncs, una situació d'indefensió i de major desemparament, fins i tot, que dels altres infants. I justament aquests darrers dies, la Plataforma per a la defensa dels menors immigrants desemparats i també indicacions del Síndic de Greuges han cridat l'alerta sobre aquestes situacions que cal resoldre, i és per això que pensàvem que no es podia deixar d'esmentar, en les propostes que aprofitem després, doncs, aquestes situacions. Per tant, i amb això acabo, nosaltres votarem afirmativament aquesta Moció, el text transaccional que finalment tindrà el consens de tots els grups, i em sembla important que un tema com aquest tan sensible es pugui fer avançar en base al consens.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyora Marina Geli, per posicionar-se sobre les diverses esmenes.

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, honorable conseller. Primer, fer algun comentari respecte a les esmenes. Avui, per nosaltres, és un dia especial perquè entenem que instem el Consell Executiu a canvis en el model de polítiques d'infància, i per consens.

Respecte a l'esmena d'Esquerra Republicana, que ha quedat absolutament integrada en el text, nosaltres no vam voler deixar, en aquesta cambra, palès que semblava que els problemes de la infància i l'adolescència a Catalunya només eren problemes d'estrangeria; de cap manera: aquest és un dels temes que hem de treballar i hi treballarem. La diputada del Partit Popular deia que havien presentat una iniciativa, una interpellació. El nostre Grup Parlamentari també té entrada una interpellació per parlar dels nens del carrer i, entre ells, nens del carrer estrangers.

Respecte a l'altra esmena que presentava Esquerra Republicana, nosaltres, que no és que no l'hàgim acceptada, que concretava molt el tema dels centres d'acollida, entenem que això forma part de la necessitat de reflexionar sobre el model de protecció a la infància –centres d'acollida, centres residencials, famílies acollidores remunerades o no– i, per tant, entenem que això ens ho ha d'explicar el Govern perquè hi ha molts d'aquests temes que els hem de millorar.

Respecte al Grup Popular, manifestar que vull, davant del Grup Popular, agrair que hagin retirat..., o que hagin acceptat l'esmena transaccional, però que ens comprometem a treballar en les polítiques respecte a la família. Nosaltres no diem que les polítiques d'infància no hagin de formar part de les polítiques de família, però diem que han de tenir entitat pròpia. Per tant, ens

comprometem a continuar parlant d'aquest tema. Quan el Govern ens presenti, en aquesta cambra o en la Comissió, quin és el model de Secretaria de la Família, nosaltres en parlarem. I, especialment, dic això perquè han renunciat a les seves esmenes que parlaven concretament que aquestes polítiques d'infància i adolescència s'integressin dintre l'Observatori com una part –l'Observatori de la Família– o que el pla de recursos també formés part del Pla de suport a la família.

I, respecte a Convergència i Unió, agrair a la ponent d'aquesta Moció, la senyora Conxita Tarruella, que es hagi facilitat el camí. Aquest és un camí que, per nosaltres, porta, avui, a pactar una esmena transaccional, una nova moció fruit del consens que insta el Consell Executiu a tenir una política integral per a la infància i l'adolescència; l'insta a un marc de finançament; és a dir, instem el Consell Executiu de tenir, de construir unes ulleres que ens permetin observar quin paper tenen els infants i els adolescents en la societat catalana; això és al que instem avui, i que ho han de presentar en el termini d'un any, que nosaltres acceptem, en el si de la Comissió de Política Social.

Instem, per tant, al que comentàvem: programes de promoció i de participació en la vida col·lectiva dels menors; acceptació que la proximitat, que els ens locals, que el municipi és l'àmbit territorial per millor fer polítiques transversals; instem, d'acord, de consens, el Departament de Justícia que, en el termini d'un any, presenti un nou model –i per tant accepten la necessitat de canvi– de polítiques de protecció i de recursos per a la infància i l'adolescència amb risc, i també instem el Consell Executiu a un canvi relacional amb els ens locals i amb el tercer sector; un canvi que deixi de treballar en la immediatesa, que deixi de pensar només any a any, i –aquí ho diu amb molta concreció– tendir a un contracte programa plurianual a quatre anys vista després d'haver escoltat totes les parts.

Per tant, voldria acabar la meua intervenció que quedés palès que, malgrat que tots els ponents d'aquesta Moció han estat dones, que quedi clar que aquest no és un tema de dones. De totes maneres, les dones, com moltes vegades passa, contribuïm a fer visible que els temes de la infància i l'adolescència són molt importants i, per altra banda, pensem que això és en benefici de tots.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Si els diversos portaveus dels grups parlamentaris tinguessin el text de l'esmena transaccional i tots els diputats de la cambra hi estiguessin d'acord, ho donaríem ja per llegit. *(Pausa.)* Moltes gràcies.

I ara proposo que sigui votada per assentiment de tota la cambra. *(Pausa.)* Moltes gràcies, així és i així constarà.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció primària de salut (tram. 302-00009/06)

El sisè punt de l'ordre del dia és: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció primària de salut. Presenta aquesta Moció la il·lustre diputada senyora Carme Figueras i Siñol.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyores diputades, tant en la interpellació substanciada en aquest plenari el 9 de febrer com en la compareixença que va fer el conseller de Sanitat a la Comissió de Política Social una setmana després per tal d'explicar el Pla integral d'urgències de Catalunya, el Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi ja va exposar les mancances que trobàvem encara en el Pla integral d'urgències, en la seva gestió i en la seva aplicació. Les més destacables són: per una banda, pocs recursos destinats a l'atenció primària per tal de fer front a l'increment de la demanda; que manca encara actuar amb suficient antelació a l'hora de contractar més personal de reforç i de personal suplent, tant en la primària com en l'hospitalària; que la informació que han rebut els ciutadans no ha estat suficient, que cal millorar-la; que cal potenciar molt més l'atenció primària de salut perquè pugui guanyar la confiança dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i això representa accions molt més de fons i continuades a mitjà i llarg termini i al llarg de tot l'any, no només en el moment en què es produeixen els col·lapses de les urgències, per tal que el ciutadà tingui l'hàbit i la confiança en els equips d'atenció primària.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

També cal aprofundir molt més en el seguiment dels grups de risc, malalts crònics, gent molt gran, gent amb malalties pulmonars obstructives, etcètera, per tal de fer-los, a més a més de la campanya de vacunacions, un seguiment sistemàtic amb atenció a domicili i atencions sociosanitàries de cara a les èpoques de grip; també, que cal reforçar l'atenció a domicili en què la infermeria ha de jugar, sens dubte, un paper molt més protagonista; que cal millorar els sistemes d'informació i de connexió informàtica, que han de servir realment per a redirigir els recursos en funció de la demanda i no només per a tenir més dades estadístiques.

La nostra Moció proposa, en vista de l'experiència d'aquest any i de tots aquells aspectes que creiem que no han funcionat encara prou bé, modificar el Pla integral d'urgències de Catalunya –hem posat «millorar-lo» en la proposta de transacció a què hem arribat–, i modificar-lo o millorar-lo en tot un seguit d'aspectes.

El primer punt diu que cal millorar la capacitat de resposta del conjunt de l'atenció primària, especialment pel que fa a aquests grups de més risc; això seria el mandat que el Parlament li fa al Consell Executiu. I nosaltres ja ho hem dit moltes vegades i li hem dit moltes vegades al conseller de Sanitat que no es pot dir que hem de reconèixer que la gent no confia en l'atenció primària, sinó que el que hem de fer és accions

—com deia abans— perquè és responsabilitat del Govern aconseguir aquesta confiança de la gent en l'atenció primària, i per això aquest primer punt fa més èmfasi en aquest sentit.

El següent apartat, l'apartat *b*, que seria l'apartat *c* a la proposta transaccional a què hem arribat, diu: «Preveure amb més antelació la contractació de personal de reforç tant en la primària com en l'hospitalària» —personal sanitari— «per a fer front a aquest increment de la demanda d'atenció urgent que es deriva de les epidèmies gripals». La rapidesa amb què es produeix el col·lapse no permet actuacions en funció de l'increment de la demanda, sinó que l'increment de recursos s'ha de preveure amb antelació, i això es pot fer i es pot fer perfectament perquè se sap quan, en quin període de l'any aproximadament, amb molta aproximació, és previsible que apareguin les epidèmies de la grip; sempre és en la mateixa època de l'any i, per tant, cal corregir el Pla integral d'urgències en el sentit que, en comptes d'autoritzar els centres per a fer més contractacions, el que facin és preveure aquestes contractacions amb temps, no només les contractacions de reforç, sinó també les contractacions per tal de suplir aquelles persones que puguin estar de festa o de vacances en els dies de les festes de Nadal.

L'apartat *d*, que seria l'apartat *b* a la transacció, parla de «millorar l'atenció domiciliària mèdica i de suport». Creiem que hi ha mancances clares encara pel que fa a l'atenció a domicili. Segur que si reforcem l'atenció a domicili, si programem tot un seguiment continuat d'aquests malalts crònics a què feia referència abans, aquestes persones que corren més perill quan hi ha les afeccions gripals i respiratòries, doncs, evitem molts ensurts a aquestes persones que estan amb més situació de risc i als seus familiars; aquestes persones, hem d'aconseguir que estiguin tranquil·les perquè tinguin un seguiment continuat a domicili, programat ja d'antuvi, donada la seva situació de persones malaltes cròniques, amb unes visites continuades que els donin la tranquil·litat que tenen un seguiment mèdic i un seguiment sanitari.

El següent apartat, que és un apartat nou a la transaccional, que és fruit, també, de les esmenes de Convergència i Unió i del Partit Popular, fa esment d'incrementar la coordinació entre els centres coordinadors, inclòs el 061 com a centre coordinador a la ciutat de Barcelona, i l'atenció primària, inclosos els que serien els centres d'atenció continuada; parlem d'incrementar la capacitat resolutiva d'aquests centres a tots els nivells i d'incrementar la seva eficiència. Nosaltres parlàvem, en un principi, d'incrementar els recursos directament del 061, però, bé, el consens ens porta a aquest punt d'intentar millorar i incrementar la coordinació de tots els serveis sanitaris, pel que fa als serveis d'urgències. Volem deixar de totes maneres constància de la necessitat de reforçar, també, específicament, els recursos del 061.

A l'apartat *e*, que també és l'apartat *e* a la transaccional, parlem de «millorar la informació dirigida als ciutadans per tal que coneguin realment els serveis sanitaris que tenen a la seva disposició». Diem, en especial, a més a més, millorar aquesta informació pel que fa a

l'atenció primària de salut com a nivell assistencial més adequat per a atendre les urgències derivades de les epidèmies gripals. No n'hi ha prou, creiem, de posar anuncis als diaris i de donar fulletons que, en la seva majoria, moltes vegades no es reparteixen, sinó que la informació als ciutadans ha de ser continuada i s'hi ha de donar una gran, una especial prioritat. No serveix de res tenir muntat un dispositiu especial per a fer front a l'increment de la demanda urgent quan arriben els períodes de les gripes si els ciutadans no coneixen suficientment els recursos que tenen al seu abast. La realitat és que els ciutadans no coneixen prou bé els serveis sanitaris que tenen a la seva disposició i que cal fer un esforç important de millora, en aquest sentit, en el Pla integral d'urgències.

L'apartat *f* de la transaccional diu, parla de millorar els sistemes d'informació i de connexió informàtics. En la presentació del Pla integral d'urgència a la Comissió de Política Social feta pel conseller de Sanitat el 16 de febrer, es va posar clarament de manifest la necessitat de millorar els sistemes d'informació i de connexió informàtics, que, si bé s'havia instaurat en aquesta darrera ocasió, té encara molt de camí per recórrer. La conclusió que en vàrem treure va ser que tot aquest nou sistema informàtic era més un seguiment estadístic que un sistema interactiu; hem avançat en aquest sistema estadístic però ens falta realment arribar a un sistema interactiu. Ja li vàrem dir al conseller que el nivell a què havíem arribat era més el d'aconseguir informació per a treballar-la després a nivell estadístic que no pas, doncs, redirigir els recursos a temps real, és a dir que aquesta informació ens serveixi per a, realment, prendre mesures que ens facin canviar o redirigir fluxos o recursos d'una manera automàtica, *on-line*, que diríem, doncs, si parlem en termes informàtics.

Creiem que aquest és un dels aspectes en què cal millorar el Pla integral d'urgències de cara a la propera temporada i que cal incidir molt més encara en un altre aspecte, també, que és molt important, pel que fa a aquesta connexió informàtica, i és que això serveixi per a coordinar les actuacions a nivell assistencial, que aquesta informació retorni als professionals sanitaris també amb immediatesa, perquè la tecnologia actual ho permet perfectament.

I d'altra banda, creiem que caldrà també que ens instal·lem molt més en el que és el punt de vista del malalt. Aquest sistema més sofisticat informàtic del PIUC hauria de servir per a controlar la reincidències, és a dir, quanta gent torna a les urgències al cap de pocs dies i, per tant, obrar en conseqüència, i també controlar quanta gent acudeix a l'atenció urgent que ve provinent de les llistes d'espera, que o bé estan en espera d'una prova de diagnòstic, d'una visita d'un especialista o d'una intervenció quirúrgica.

L'apartat *g* de la transaccional parla d'incrementar la participació en el Pla integral d'urgències dels centres i equips sociosanitaris. Creiem que el fet de donar més importància als malalts crònics i a la gent gran ens porta que en el Pla integral d'urgències tinguem en compte els recursos sociosanitaris i incrementem molt més aquesta coordinació dintre, també, del que seria l'actuació de les urgències d'hivern.

I ja el següent apartat –per acabar– és l'apartat número 2 de la Moció. Es tracta de quelcom ja demanat moltes vegades en aquest Parlament i creiem que molt important, i és que s'acabi la reforma de l'atenció primària a Catalunya. I el que diria aquest punt és, en base a la transacció, que el Govern de la Generalitat, en un termini màxim de sis mesos, ha de presentar en aquest Parlament un pla d'acabament de la reforma de l'atenció primària de Catalunya. Hi ha encara un 35% de ciutadans de Catalunya que no tenen la reforma de l'atenció primària, i a la ciutat de Barcelona només el 48% té la reforma; hi ha molt a veure entre els problemes que es produeixen de col·lapse de les urgències i que la primària encara que no estigui reformada, i per això Barcelona, la ciutat de Barcelona, és la que més es ressent a l'hora de les cues i dels col·lapses. Creiem que...

El vicepresident primer

Senyora diputada, ha exhaurit vostè el seu temps.

La Sra. Figueras i Siñol

Acabo ja, senyor president. Creiem que això és un tema prioritari i que a la primària li hem de donar aquesta importància que té com a porta d'entrada del sistema i considerar el metge de primària i el conjunt de l'equip d'atenció primària com, realment, els gestors de la salut dels ciutadans, i que la reforma avança en aquest sentit i que encara hem de millorar molt més aquesta reforma que hem fet.

Finalment, dir que acceptaríem, també, l'esmena del Partit Popular –així no torno a intervenir, senyor president–, pel que fa a potenciar els sistemes de triatge dels hospitals, l'hem incorporada també a l'esmena transaccional, i passo ja, també, a la Mesa la proposta definitiva d'esmena transaccional que engloba l'esmena de Convergència i Unió i l'esmena del Partit Popular, que les diputades corresponents explicaran molt més a bastament que no pas jo he fet, però que ja passo a la Mesa i que seria el punt a posar a votació.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Per presentar les seves esmenes, si és que mantenen el torn, atès que s'ha presentat la transaccional..., en nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputades, la Moció del Grup Socialista, com bé ha mencionat la diputada Carme Figueras, fa referència a l'atenció primària de salut i, bàsicament, en l'àmbit d'urgències. Bé ha explicat, també, la diputada Carme Figueras, la transaccional a la qual hem arribat, però per part nostra ens agradaria explicar la voluntat de les esmenes que varem presentar.

En primer lloc, hem de dir que el món de les urgències és un món complex, és un món dinàmic i, també, és un món amb una gran evolució en els darrers anys. Per

fer front a aquest món, precisament, el Govern ha fet un pla específic, un pla integral d'urgències de Catalunya, un pla que –bé s'ha dit aquí, però m'agrada tornar-ho a remarcar– el conseller va explicar en la interpel·lació i encara ho va fer més àmpliament en la compareixença que va tenir lloc en la Comissió de Política Social. Aquest pla té, bàsicament, com a objectiu ser un instrument vertebrador de totes les actuacions i implica tots els nivells assistencials, i també vol tenir mesures de prevenció cap a la població més vulnerable.

El PIUC, l'anomenat PIUC, el Pla integral d'urgències de Catalunya, està basat bàsicament en dos sistemes que han d'actuar simultàniament i anar molt ben coordinats un amb l'altre. Per una banda, hi ha un sistema d'informació en el qual, a través d'aquest sistema d'informació, sabem en tot moment quina és la demanda assistencial existent en el moment real, però també en un futur immediat, i, per una altra banda, hi ha un sistema de planificació que preveu quines seran les necessitats, tant personals com de mitjans, necessàries i, per tant, per poder donar resposta a la demanda existent, a la demanda que el sistema d'informació ens diu que tindrem. Per tant, són dos sistemes perfectament coordinats, que han d'anar perfectament coordinats per tal de donar, doncs, una resposta adequada a la demanda sanitària existent. I això, amb quina voluntat? Doncs amb la voluntat de no sobredimensionar en cap moment l'estructura estable i encarir d'aquesta forma, d'una forma innecessària, el sistema sanitari existent.

Per tant, el PIUC és un pla dinàmic en el qual els gestors dels recursos són precisament els mateixos centres i, en molts casos, els centres d'atenció primària, i aquest és un element al qual nosaltres volem fer una especial referència. Per tant, seran els mateixos centres que en funció de donar una resposta adequada a les necessitats assistencials existents, seran els que regiran quins recursos humans i materials necessiten per donar-hi resposta. Per tant, aquest és un sistema en el qual la previsió és important i és important, també, la gestió i la planificació que hagi fet el mateix centre. Ja hi ha un primer any d'experiència, un primer any d'experiència que nosaltres valorem positivament. Creiem sincerament que la valoració que se'n pot fer, del PIUC, a aquestes alçades, és positiva. Evidentment, com en tots els plans i en totes les gestions que els governs tiren endavant, són millorables, i així s'ha detectat, i, en aquest sentit, nosaltres presentem també esmenes a la Moció que ha presentat el Grup Socialista.

El Grup Socialista..., a la Moció hi havia, bàsicament, dues voluntats: per una banda, millorar el que és el PIUC, i, per una altra, disposar d'un pla d'acabament de la reforma de l'atenció primària a Catalunya. Nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, coincidim en aquestes dues voluntats, i el motiu de les nostres esmenes no és precisament canviar aquestes voluntats, sinó precisament que aquesta Moció respongui més exactament al que és el funcionament intrínsec del PIUC i, per tant, que respongui a com estan organitzades en aquests moments les urgències a casa nostra.

Com bé s'ha explicat, el temps que es demanava per tal de disposar del pla d'acabament de la reforma de l'atenció primària era d'un mes. Nosaltres hem cregut

necessari, i agraïm que així ens ho hagi acceptat el Grup Socialista, que sigui de sis mesos i no d'un mes, perquè un mes, francament, era just perquè el Govern hi pogués donar respostes. I, per una altra –com dèiem en un principi–, les millores que nosaltres introduïm perquè s'hagin de produir en el PIUC responen, han de respondre exactament a la filosofia, al funcionament d'aquest Pla integral d'urgències de Catalunya. I, per tant, nosaltres hem volgut que així consti en la Moció que les millores que s'han de produir han de ser basades en l'experiència d'aquest Pla que ja ha funcionat durant un any i, a més a més, hem volgut fer una especial menció –cosa que no existia en la Moció d'origen– a la coordinació i a com és de vital que la informació circuli i arribi als centres.

Per tant, aquest és un element –insistim– que nosaltres veiem en gran mesura, i ho hem fet a través de tres subpunts, que són: incorporar d'una manera més generalitzada les accions de coordinació entre els centres coordinadors i l'atenció primària i l'hospitalària, fet que es recull en la Moció que hem acabat pactant; millorar el sistema d'informació facilitant el retorn de la informació als professionals, fet vital, ja que són precisament els professionals qui hauran de donar una resposta adequada a les necessitats que sorgeixin, i incrementar la participació també en el PIUC dels centres i equips sociosanitaris. Aquests eren uns elements que no existien en la Moció d'origen i que nosaltres hem cregut necessari que en formessin part.

Per una altra banda, és cert que els ciutadans han de disposar d'informació sobre com funcionen les urgències i –el que és més important– el paper que tenen en aquest sentit els centres d'atenció primària, que no hem d'oblidar que és el nivell assistencial adequat per atendre precisament les urgències. Per tant, en aquest sentit nosaltres creiem que, més que millorar la informació, el que s'ha de fer és precisament incrementar-la, que els ciutadans en tinguin major coneixement, i aquesta ha estat la voluntat de la nostra esmena.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Nosaltres també hem cregut oportú fer uns canvis, que, en aquest sentit, responen a la filosofia del PIUC, que era el de poder planificar anticipadament l'increment de la capacitat de resposta. Entenem que aquesta és la filosofia bàsica que inspira el Pla integral d'urgències de Catalunya, i aquesta ha sigut la voluntat de les nostres esmenes que finalment han estat recollides i acceptades pel Grup Socialista, i, per tant, entenem que tal com queda la Moció finalment respon més a la voluntat i a la filosofia del Pla i, a més a més, farà que en el proper any aquelles mancances –que aquest Pla aquest any, per primera vegada, s'ha dut a terme– puguin ser superades i puguem millorar els serveis d'urgències de casa nostra.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em posicionaré en aquest torn en la Moció presentada pel Grup PSC i Ciutadans pel Canvi sobre l'atenció primària de la salut.

El Pla integral d'urgències de Catalunya –tal com han comentat els grups que m'han precedit– contempla diferents actuacions en l'atenció primària, hospitalària, el 061, etcètera, que ha incrementat la capacitat de resposta davant l'increment de demanda assistencial ocasionada pels brots gripals. Aquesta Moció permet fer una avaluació de la primera temporada en què s'ha aplicat aquest Pla i ens ha de servir per millorar-lo i reforçar-lo en aquells aspectes en què la seva aplicació ha estat insuficient. El Pla ha millorat, però no ha solucionat tots els problemes, com ho han demostrat els col·lapses patits pels hospitals aquest hivern, per la qual cosa considerem que s'ha de millorar l'atenció sanitària urgent per tal de donar una resposta efectiva a la demanda tot reduint el temps d'espera de l'atenció mèdica, ja que encara existeixen moltes diferències en la cobertura sanitària.

El Grup Popular ha presentat dues esmenes que han estat transaccionades, com han fixat els altres grups que m'han precedit. Ara explicaré una mica el sentit de les nostres esmenes. La primera esmena pretén planificar el reforç de la contractació de personal mèdic, tant en l'atenció primària com en l'hospitalària, per fer front a l'increment de demandes de l'atenció urgent derivada de brots gripals o d'altres casos en què concorren circumstàncies semblants. Aquesta esmena recull la previsió amb antelació de la contractació, ja que els esdeveniments ens demostren que no hi ha hagut una bona planificació en la contractació de personal, ja que el 29 de desembre el conseller va autoritzar la contractació de més personal una vegada que ja s'havien produït els col·lapses hospitalaris, per la qual cosa considerem primordial que s'inclogui explícitament en l'esmena transaccionada l'increment de la contractació de recursos humans en situacions de gran demanda amb antelació, per tal d'evitar les situacions que s'han produït aquests darrers mesos.

Pel que fa a l'esmena número 2 del nostre Grup, que presenta per tal de potenciar en els hospitals sistemes de triatge, d'orientació dels malalts amb la finalitat d'ubicar-los en els millors recursos assistencials, hem de tenir en compte que no tots els hospitals han establert aquests dispositius, i considerem del tot necessari agilitar la classificació dels malalts que arriben a urgències segons la seva gravetat amb la finalitat d'escurçar al màxim el temps d'espera dels malalts.

En la meua intervenció no m'estendré punt per punt de la Moció transaccionada, ja que han estat ja clarament exposats pels grups que m'han precedit, però sí m'agradaria fer unes valoracions d'aspectes concrets que –considero– són bàsics per avançar en la capacitat de resposta en les demandes sanitàries, com ara la implementació dels centres d'atenció continuada amb més personal i amb més recursos materials per tal que la gent s'adreci a aquests centres, i per això és necessària més informació, però també més confiança en l'assistència que reben.

Em centraré ara en el punt 2 de la Moció, que estableix presentar al Parlament un pla d'acabament en la reforma de l'atenció primària a Catalunya en sis mesos. El nostre Grup considera que és bàsica aquesta reforma, ja que una de les causes del col·lapse de les urgències és la insuficiència de l'atenció primària, com va quedar palès en l'exposició del conseller en la seva compareixença davant la Comissió de Política Social quan va exposar que només el 41,5 de les urgències s'han d'atendre als hospitals i que moltes persones es dirigeixen als hospitals perquè desconeixen on s'han d'adreçar. Per tant, és necessari, sens dubte, finalitzar aquesta reforma per tal que moltes urgències siguin ateses al nivell assistencial més pròxim, més ràpid, amb la mateixa eficàcia i eficiència que en un centre hospitalari.

Considerem que amb aquesta esmena transaccional es reforçarà el Pla d'urgències en aquells aspectes que han estat insuficients, per la qual cosa votarem a favor de l'esmena transaccional consensuada per tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara poden intervenir per fixar el seu posicionament els grups que no hi han presentat esmenes. I, en aquest sentit, el primer és el Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya - Verds: la senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament, aquest hivern s'ha produït un col·lapse dels serveis d'urgències hospitalàries, especialment quan es va donar el brot de la grip, malgrat les previsions realitzades en el Pla integral d'urgències de Catalunya. Per això ens va semblar important que es presentés la interpellació per part del Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi i les propostes que en ella es presentaven.

I vull començar dient, precisament, que m'identificava més i estava més d'acord amb les propostes inicials de la Moció que no pas amb l'esmena transaccional que s'ha realitzat després, malgrat que la votarem afirmativament, i ara diré per què. Perquè entenem que en la Moció inicial, a part de preveure tota una sèrie d'actuacions complementàries, totes elles importants perquè no sols d'una depèn una major eficàcia en la intervenció en les urgències, doncs, allò que es primava en la Moció inicial era justament dotar de més recursos els centres d'atenció continuada de primària per incrementar-ne la capacitat resolutiva, i això es feia, s'indicava tant en el punt 1 de la Moció com després, en el punt 2, quan s'establí que es presentés al Parlament de Catalunya l'acabament de la reforma de l'atenció primària que contemplés, justament, la dotació de més mitjans a l'atenció primària, i això justament és el que decau. És a dir, la dotació de més mitjans a l'atenció primària és el que decau de la Moció inicial, i s'hi incorporen altres coses que entenem que són interessants també, però, en canvi, s'afebleix allò que enteníem nosaltres o entenem

nosaltres que ha de ser la clau de volta per resoldre el problema de les urgències.

Precisament per què? Precisament perquè són molt significatives les dades que el conseller de Sanitat va donar en la seva compareixença del passat 16 de febrer davant la Comissió de Política Social. I allà explicava que, en el cas dels hospitals integrats en la xarxa hospitalària d'utilització pública, les urgències que s'hi van atendre, resulta que un 24,4% d'aquestes urgències no eren tals, eren casos no urgents, un 36,1% eren urgències no hospitalàries i només un 41,5% eren urgències hospitalàries. És a dir, només un 41,5% dels casos atesos eren pertinents en el lloc on es van atendre; la resta, un percentatge molt significatiu, d'un 58,5%, resulta que podrien haver estat atesos en centres d'atenció continuada de primària, i no ho van ser. No ho van ser perquè la gent va anar directament als centres hospitalaris en comptes d'utilitzar un recurs com el centre d'atenció primària.

Per tant, tot insistint que és tot un conjunt de mesures i no una sola la que ha de fer possible solucionar el tema de les urgències, entenem –allò que he dit abans– que el que caldria prioritzar és donar solucions justament a l'atenció primària, i això vol dir dotar-la de recursos suficients i vol dir, també, acabar amb la seva reforma, cosa que encara dista molt de finalitzar, especialment a la ciutat de Barcelona, que es troba encara amb un 50% dels centres d'atenció primària que encara no han estat reformats.

I ens preocupa, a més a més, que algunes vegades es va en sentit invers a aquesta lògica que implicaria potenciar l'atenció primària. Un exemple: el 29 de febrer passat, per tant no estem parlant de gaire lluny, estem parlant d'encara no fa un mes, resulta que es va tancar a la ciutat de Figueres el servei d'urgències d'un centre d'atenció continuada de primària, i resulta que el servei d'urgències es va passar a l'hospital, per cert, privat, concertat. I això, que pot crear un col·lapse, especialment quan en aquesta població encara falten construir dos dels centres d'atenció primària previstos, ens preocupa perquè, a més a més, aquí hi ha una altra lògica darrere. És una lògica que intenta potenciar els recursos de la sanitat pública, quan s'estan traient uns serveis d'urgències, un centre d'atenció primària per passar-lo a un hospital privat concertat: va en la lògica de potenciar de forma general els centres d'atenció primària?, doncs no, va justament en el sentit oposat.

Fet aquest comentari, ja he insistit, ja he comentat abans que nosaltres votarem, en tot cas, afirmativament a la proposta d'esmena transaccional, perquè estem d'acord amb allò que es diu, però el que considerem una llàstima és allò que no es diu, allò que ha caigut, allò que hauria permès d'una manera més eficaç potenciar els centres d'atenció continuada de primària.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. De fet, posicionar-nos ben bé, gairebé que ho podem fer directament sobre la proposta d'esmena transaccional, ja que la Moció..., de fet tothom ja ha parlat directament de l'esmena transaccional, per tant, aniríem directament al gra. Bé, poca cosa a afegir a tot el que ja s'ha dit, d'alguna manera, aquests dies en diversos àmbits, tant en la compareixença que va tenir el conseller en la Comissió de Política Social, com també en diverses iniciatives debatudes en aquest Ple o que debatrem properament, s'han anat tractant temes de preocupació en l'àmbit sanitari: el tema de les urgències, el tema de l'assistència primària, i després parlarem del transport sanitari. En definitiva, a poc a poc, anem tractant tots aquells temes que són, diguem-ne, conflictius en el món sanitari, i tot i això encara en queden uns quants per poder-ne parlar, i llargament.

Nosaltres valoraríem la Moció, i sobretot l'esmena transaccional, que n'és el resultat final, amb dues visions. Per una banda, el que és pròpiament l'esmena en si, el que diu, el que pretén aconseguir, que està bé, tot i que, evidentment, podríem aspirar a més, però quan es tracta de consensuar un text entre diverses forces és obvi que hi ha d'haver cessions per part de tothom. Des d'aquest punt de vista la valoració seria positiva, sobretot en tres aspectes que després comentaré ràpidament.

I una segona part que seria el que vindria després de tot això, és a dir: de què servirà aquesta Moció? Ja sé que no és normal parlar de què servirà aquesta Moció, perquè tots hem de pensar que servirà de molt, però sí que em permetran que expressi alguns dubtes en relació amb el tema.

Per tant, primera qüestió, la Moció en si. Com he dit abans, a nosaltres ens sembla correcta, sobretot pel que fa referència a tres aspectes fonamentals. Primer, el que és l'actuació en l'assistència primària i, sobretot, en relació amb el que seria la millora de la capacitat de resposta de l'atenció primària. És a dir, fins ara hem tingut una actuació desigual en l'àmbit de l'atenció primària i pel que fa a les urgències, i sobretot també hem tingut poques capacitats d'aprofitar els recursos que hi havia. Des d'aquest punt de vista és obvi que aquesta és una línia d'actuació absolutament indispensable.

També en la línia de l'assistència primària, es presenta o es planteja, en el termini màxim de sis mesos, un pla d'acabament de la reforma de l'atenció primària a Catalunya. És clar, està bé, també, no? Sis mesos. Ja hi firmaríem, però és que: quantes vegades hem reclamat aquesta qüestió? Quantes vegades se n'ha parlat?, en tota mena de debats; en debats de pressupostos, en debats en comissió, en debats en el Ple, a partir d'interpellacions, a partir de proposicions no de llei. Amb totes les formes possibles des del punt de vista parlamentari s'ha plantejat claríssimament que la reforma de l'atenció primària era absolutament indispensable que s'acabés. Bé, en tot cas, ho tornem a presentar. Doncs, fantàstic! S'aprovarà. A veure si en sis mesos..., estem a meitat de març, per tant, ens n'anem a la tardor. A veure si és veritat.

En segon lloc, la Moció planteja aspectes que fan referència a la informació en relació amb la ciutadania, importantíssima, i en relació amb els mateixos professionals, la qual cosa, evidentment, també no deixa de ser una certa novetat i, des d'aquest punt de vista, un dels avenços importants que s'aconseguirien si aquesta Moció acabés aplicant-se. Per tant, aquest és un segon aspecte que nosaltres considerem i valorem positivament.

I, finalment, alguns aspectes en relació amb el mètode d'actuació, tant pel que fa a previsió, planificació, com molts dels aspectes que, en definitiva, pretenen millorar l'eficiència, i amb què l'altre Grup Parlamentari, evidentment, hi està d'acord. I, en tot cas, no m'hi allargaré perquè ja han estat exposats a bastament.

Primera part, doncs: contingut general de la Moció. I, segona part: escepticisme en relació amb el fet que aquesta es pugui complir.

Com ja he dit abans, la sanitat té tot un seguit de problemes que anem veient aquí, anem posant damunt la taula, o es van posant damunt la taula, tenim ocasió de debatre, tenim ocasió de parlar-ne, i després ve la segona part, que és resoldre aquests problemes. I torno a l'exemple de la reforma de l'assistència primària; ja he dit abans que n'hem parlat un munt de vegades aquí, i no s'ha aconseguit, encara, i han anat lents, ha costat moltíssim. Per tant, si avui, a partir d'aquí, això tira endavant, serà fantàstic; si no, doncs, segurament que caldrà prendre altra mena de mesures, sobretot pel que fa referència als debats que es puguin fer en aquesta cambra. És a dir, jo el que voldria expressar –i amb això acabaria la meua intervenció– és el dubte que, realment, aquesta Moció al final no acabi servint de res.

És evident que tots plegats hem de posar-hi tota la fe possible, els grups parlamentaris han fet la seva feina, les diputades que m'han precedit en l'ús de la paraula crec que ho han expressat tot fantàsticament bé, però el gran dubte que queda després d'haver parlat en aquesta cambra tot sovint en relació amb aquests i d'altres problemes del món de la sanitat és: servirà de res el que avui aprovarem? Servirà de res aquesta estructuració que es planteja aquí? Realment es presentarà un pla per acabar la reforma de l'assistència primària –un dels aspectes ja gairebé històrics del debat en la política sanitària d'aquest país– o no? Aquí quedarà un dubte; en qualsevol cas, que no sigui per nosaltres, i, per tant, el nostre vot a favor el tindran.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Gràcies, senyor president. Ja ho he dit en el meu torn d'intervenció: hi hauria l'esmena transaccional que acceptem el Grup proponent i els tres grups que hem fet l'esmena, i que, en principi, doncs, seria el que es posaria a votació si no hi ha cap inconvenient.

El president

Moltes gràcies. Tenen tots els portaveus el text de la transaccional? Molt bé. La podem donar per llegida? *(Pausa.)* Moltes gràcies. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores diputades i senyors diputats, es posa a votació el text de la Moció amb el text de la seva esmena transaccional.

Comença la votació.

Aquest text ha estat votat per 124 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Declaració institucional sobre el Dia Internacional de la Dona (tram. 401-00008/06)

Poso ara a consideració la lectura d'un text que ha arribat en aquesta Mesa, fet i elaborat per la Comissió d'Equiparació Dona - Home amb motiu del Dia Internacional de la Dona. Té la paraula la secretària primera.

La secretària primera

Declaració institucional sobre el Dia Internacional de la Dona:

«El dia 8 de març es va commemorar arreu del món el Dia Internacional de la Dona. Es tractava, una vegada més, de recordar la violència exercida contra unes dones que defensaven els seus drets laborals i que van morir per fer-ho.

»Tal com recorda la Resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides del 16 de desembre de 1977, la participació activa de les dones en la societat, llur igualtat de drets amb els homes i llur progrés són necessaris per a assegurar la pau i el progrés social, instaurar un nou ordre econòmic internacional i garantir plenament els drets humans i les llibertats fonamentals.

»La manca d'igualtat de drets de les dones i els homes es reflecteix de forma especial en la proliferació de casos de violència física, psíquica i sexual, de què aquelles són víctimes. Per aquest motiu, instem a aprofundir les polítiques per eradicar la violència contra les dones, que vulnera greument els drets humans i constitueix un obstacle per al creixement i el desenvolupament socials, i, alhora, denunciem les vexacions contra les dones que viuen situacions inhumanes i degradants, i condemnem els maltractaments.

»La pobresa és, també, una forma de violència que perjudica especialment les dones i els infants. Les polítiques de lluita contra la pobresa han de partir de l'exigència d'igualtat de drets d'homes i dones, igualtat de drets que no és respectada en molts països llunyans i propers. Constatem, també, que les dones pateixen més atur, una situació laboral més precària i discriminacions flagrants en el tracte laboral.

»El Parlament de Catalunya assumeix el compromís i apella a totes les institucions, organismes empresarials

i sindicals, entitats i societat civil en el seu conjunt, a lluitar sense ambigüitats contra la violència, contra la pobresa i contra les discriminacions que pateixen, aquest any 2000, les dones d'arreu del món.»

El president

Moltes gràcies, senyora secretària.

Se suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i dotze minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Presidència, de Governació i Relacions Institucionals, d'Economia, Finances i Planificació, la consellera d'Ensenyament, els consellers de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria, Comerç i Turisme, la consellera de Benestar Social i els consellers de Medi Ambient i d'Interior.

El president

Es reprèn la sessió.

Preguntes

La primera pregunta és al president de la Generalitat, a respondre oralment en el Ple, sobre la creació de la Secretaria de la Família.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la creació de la Secretaria de la Família (tram. 317-00033/06)

Per formular-la, té la paraula la il·lustre senyora diputada Maria Concepció Tarruella, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

La Sra. Tarruella i Tomàs

Senyor president, fa pocs dies, el Govern de la Generalitat ha creat la Secretaria General de la Família, adscrita al Departament de Benestar Social.

Per tots nosaltres, que considerem la família el marc natural de transmissió de valors per a l'aprenentatge d'un esperit cívic, solidari i d'estimació entre les persones, a més de ser un element fonamental per al desenvolupament dels seus membres, voldríem saber quines són les actuacions que portarà a terme aquesta Secretaria General de la Família.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat (Sr. Jordi Pujol i Solel)

Convergència i Unió, i el Govern de la Generalitat, sempre hem defensat la importància de la família i hem lamentat que durant molts i molts anys la família rebés poca atenció, per dir-ho així, i de vegades fins i tot poca consideració per part de sectors polítics i mediàtics molt extensos.

Però, afortunadament, això ara canvia, i nosaltres, per tant, podem donar un nou impuls a una acció que ja fa temps que tenim iniciada des de l'any 93, quan es va fer des de la Generalitat un pla pioner a l'Estat espanyol, que es deia Pla integral de suport a les famílies, que ha estat actuant, si bé he de dir que, per diversos motius polítics, competencials i econòmics, d'una manera, diguem-ne, no suficient.

Es tracta, ara, aprofitant aquesta nova conjuntura que hi ha, aquesta nova sensibilitat, d'impulsar, de reforçar aquesta acció, i, per això, s'ha creat aquesta Secretaria, que pretindrà això, doncs: donar més impuls a les polítiques d'atenció i protecció de les famílies, tenint en compte que aquesta és una política molt transversal, és a dir que no depèn d'una sola conselleria, sinó que és una cosa que, de fet, afecta moltes conselleries, i cal que hi hagi algú que vagi resseguint i impulsant, a través d'aquest contacte amb les diverses conselleries, tota una sèrie de mesures que es poden prendre.

I, per altra banda, també, i en molts aspectes, no depèn únicament del que es pugui fer en aquest Parlament o en el Govern de Catalunya, sinó també del que es faci a nivell del Govern de l'Estat o del Congrés de Diputats.

De tota manera, partint d'unes línies bàsiques d'actuació durant aquests anys, per una banda, treballarem en aquella línia que ja ha tingut una manifestació clara en la Llei de conciliació de treball i família, que es va aprovar recentment al Congrés de Diputats, de conciliar la vida laboral amb les responsabilitats familiars, i, per això, una de les coses que s'hauran d'empènyer des d'aquesta Secretaria és la política de llars d'infants, la política de flexibilització de la jornada laboral, el suport específic, també, a les famílies que viuen unes situacions especialment difícils. En aquest sentit, caldrà donar un nou impuls i reforçar tot el que és l'assistència domèstica dels serveis socials.

Evidentment, també mirarem d'ampliar algunes actuacions ja fetes des de la Generalitat, però amb la modalitat que la situació de finançament comporta, d'ajut econòmic, ja sigui com hem fet des de la Generalitat, per exemple, amb certs ajuts o amb certes desgravacions fiscals, i esperem que podrem incorporar en aquesta línia amb molta intensitat, cosa que ja s'ha començat a fer últimament, l'Administració central.

Pensem que hi ha d'haver, també, tota una sèrie de mesures en l'entorn en el qual es mou la família, des de tota una sèrie de mesures en el camp de l'habitatge... Val a dir que la Generalitat ja ha pres algunes mesures en aquest sentit, a base dels mòduls que estableix per tal d'atribuir habitatge social...

El president

Senyor president, se li ha acabat el temps.

Gràcies.

La senyora diputada no vol repreguntar? (*Pausa.*)

Pregunta al president de la Generalitat sobre la data de presentació al Parlament del pressupost de la Generalitat per a l'any 2000 (tram. 317-00034/06)

La següent pregunta, la formula l'il·lustre diputat senyor Alberto Fernández Díaz, del Grup Parlamentari Popular.

El Sr. Fernández Díaz

Senyor president, en quina data presentarà el Govern els pressupostos de la Generalitat d'enguany?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Abans del 31 de març.

El president

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat...

El Sr. Fernández Díaz

Sí, senyor president. Bé, en aquest moment ja coneixem la data de presentació d'aquests pressupostos i també, en certa manera, estem començant a conèixer la forma en què es presentaran aquests pressupostos davant aquest Parlament de Catalunya, és a dir, uns pressupostos sense diàleg ni acord previ, uns pressupostos que, per tant, atesa la forma en què seran presentats, significarà que s'hauran d'abordar en un debat diferent, amb poques escenes i moltes esmenes; un debat que haurà d'exigir un esforç addicional de diàleg per part del Govern de la Generalitat, amb una actitud ben diferent per part del Govern de la Generalitat, no pas aquella actitud i aquell plantejament que podem recordar, que un membre de l'Executiu va dir que el Partit Popular, per exemple, hauria de recolzar els pressupostos de la Generalitat de la mateixa forma que Convergència i Unió havia recolzat uns pressupostos de l'Estat.

En coherència, senyor president, crec que hem de començar ja a canviar algunes actituds i alguns arguments.

En qualsevol cas, també seria important no confondre la data de presentació, que vostè ara ha anunciat, amb el temps polític i el de l'aprovació d'aquests pressupostos. És veritat que encara hi ha temps polític, però també és ben cert que creiem des del Partit Popular que vostè va endarrerint i està, en certa manera, malbaratant aquest temps polític.

Creiem que és l'hora de determinar prioritats, que és el moment de dir clarament quins són els recolzaments polítics, i, en qualsevol cas, des del Partit Popular seguirem oferint diàleg, seguirem oferint responsabilitat, i creiem que seria important que aquests pressupostos signifiquin l'oportunitat de traslladar, també, a Catalunya –també des del Govern de la Generalitat– l'aplicació i l'aposta per aquelles polítiques que han fet progressar Catalunya i Espanya al llarg dels últims quatre anys, des d'un Govern d'Espanya, i, en aquest sentit, nosaltres som conscients que vostè té diverses opcions, però també som conscients i creiem que és el moment de començar a triar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president...

El president de la Generalitat

A la seva pregunta, que, en realitat, veig que no precisa massa exactament quina és la substància del que vol saber, de tota manera li diré el següent: respecte a les línies que seguirà el pressupost i, per altra banda, respecte als suports que el Govern buscarà per a la seva aprovació, això s'anirà veient durant les properes setmanes, i vostè i tota la cambra ho podran jutjar en el seu moment.

De fet, crec sincerament que, ara, en aquest moment ni vostè, ni jo, ni ningú de la cambra encara podem prejutjar exactament com anirà això.

De tota manera, jo espero que nosaltres estarem en condicions, primer –això sí–, de fer un bon pressupost, de presentar un bon pressupost, de presentar un bon projecte de pressupost, que tingui en compte, a més, el compliment dels requeriments que ens vénen donats des del punt de vista macroeconòmic, tant des de la Unió Europea com des del mateix plantejament general de l'Estat, i que, per altra banda, les línies bàsiques de creixement econòmic i les línies bàsiques de reforçament de l'estat del benestar podran realment marcar noves fites endavant.

En tot cas –ho repeteixo–, vostè, d'aquí a unes setmanes –vostè i tots–, podrà jutjar respecte al pressupost i respecte als suports que puguem buscar més o menys. I, en aquest sentit, crec que és prematur dir o prejutjar si en buscarem o no en buscarem, si hi haurà molt de diàleg o no hi haurà molt de diàleg. Evidentment, així ha estat en el passat, i en el futur, evidentment, serà així: nosaltres buscarem el màxim possible de diàleg, com les mateixes sessions del Parlament d'aquests dies –i aquest matí mateix– han demostrat ja que busquem moltes altres coses que no són el pressupost, però que també són importants.

El president

Moltes gràcies, honorable president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aplicació de la Llei 1/1998, de política lingüística, pel que fa a l'oferta de distribució i exhibició cinematogràfiques en llengua catalana (tram. 317-00039/06)

La següent pregunta, la formula l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. Bargalló Valls

Senyor president, quina valoració fa el Govern de l'aplicació de la Llei de política lingüística pel que fa a la presència de la llengua catalana en l'exhibició cinematogràfica?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president...

El president de la Generalitat

Mirin, en general, nosaltres fem una molt bona valoració de l'aplicació –en general– de la Llei. Ara, pel que fa concretament a l'aspecte cinematogràfic, realment, de moment, el resultat és molt insuficient, és molt curt i, de fet, quant al que fa al Decret, encara no s'ha aplicat, perquè, com vostès ja saben, és objecte d'una discussió amb el sector.

I penso sincerament que fins a l'estiu no podrem donar una resposta més definitiva sobre el resultat concret que hi ha pel que fa referència al cinema. En altres coses, avui, ja, la resposta es pot donar i és molt positiva.

El president

Moltes gràcies, molt honorable president. Senyor diputat...

El Sr. Bargalló Valls

Senyor president, la Llei de política lingüística obliga el Govern al foment del doblatge en català de pel·lícules d'expressió original en d'altres llengües. Per desenvolupar aquest mandat, el Govern va publicar un decret que havia d'entrar en vigor l'agost del 99. Posteriorment, però, va endarrerir aquesta data fins al juny del 2000.

A banda de l'error jurídic d'establir sancions a través d'un decret sense que ho preveïés la Llei –un error que ja vàrem denunciar des d'un primer moment–, ara el Govern diu que no es conformarà a endarrerir la data de nou, sinó que, segurament, el retirarà. Més de dos anys després de l'aprovació de la Llei, l'únic que han aconseguit és l'espectacle lamentable de la seva incapacitat de fer complir els seus propis decrets, a més de l'espectacle poc edificant d'enviar tot un conseller a Califòrnia per fotografiar-se amb el Mickey Mouse, quan hauria estat més barat enviar-lo a la botiga Disney de la Diagonal.

Perquè, més de dos anys després, el percentatge habitual del cinema en català, entre el 0 i l'1%, no s'ha mogut ni un pam. El seu fracàs com a Govern i com a

coalició dita nacionalista ha estat total, si no és, és clar, que tot formi part d'un obscur interès a mostrar-se com a estatalment moderat i continuar mantenint l'engreixadora de Madrid, fins i tot ara, que no són decisius ni fan cap falta, i tampoc ara no volen plantar cara.

Perquè..., quina garantia tenim que el que preveu la dèbil Llei de política lingüística –dèbil per ella mateixa i per la seva incapacitat de fer-la complir– es pugui dur a terme? Quina garantia tenim que ja el 2000 la llengua catalana deixi de ser residual i clandestina en el món del cinema, l'audiovisual i les noves tecnologies? Quina garantia tenim, en definitiva, que, en lloc d'esmerçar tants d'esforços per aconseguir que cada quatre anys es repeteixi allò de: «Pujol» –perdoni'm–, «habla castellano», no s'esforcin a vertebrar a través d'aquest Parlament una majoria nacional i social favorable al futur d'aquest país, favorable al futur de la seva gent, favorable al futur de la seva llengua, favorable al futur de la seva cultura?

Faci, senyor president, un favor a aquest país, faci un servei a aquest país: abandoni els interessos particulars, abandoni els interessos partidistes i sigui capaç d'encapçalar aquesta majoria nacional i social que aquest Parlament li pot donar, i que pot fer que la nostra llengua, en el cinema i en la societat, al nostre país, sigui veritablement una llengua amb futur, un país amb futur.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Bé, si, vostè, el que em vol dir és que vostès no estan contents de com ha anat el tema de la Llei de política lingüística en el cas concret del cinema, no cal que gastis gaire saliva, perquè nosaltres tampoc no n'estem.

Ara bé, de progressos, n'hi ha hagut –molt pocs. Escolti –només, simplement, per precisar les coses–: hem passat d'unes xifres de zero a unes xifres molt baixes, ridículament baixes, però més altes. I, quan diu: «No hi ha hagut cap canvi», no és cert. En aquests moments, doncs, cada setmana –setmana sí, setmana no–, hi ha un 4, un 5, un 6% de sales d'exhibició a Catalunya que passen pel·lícules en català, que fan pel·lícules en català, cosa que abans no era així, no arribava a l'1%.

Ja li admeto que això no és gens satisfactori, però és per precisar, perquè, a base de discursos molt ben construïts, de tota manera, també, de tant en tant, s'hi introdueixin absolutes falsedats, i, en aquest cas, dir que no s'havia aconseguit absolutament res no seria cert.

Nosaltres estem negociant de cara a aconseguir que el doblatge es pugui fer, que es faci, que hi hagi un compromís de fer-ho d'una manera sistemàtica i habitual, encara que serà limitada; és a dir, de fet, estem plantejant de veure si podem aconseguir per al català la situació que a Holanda té l'holandès. Jo tinc l'esperança que això serà així, encara que, al meu entendre, ens obligui, durant un temps, és a dir, temporalment, a una certa subvenció.

Bé, a part d'això, no sé a quins interessos particulars es refereix; no hi ha cap interès particular de cap de nosaltres –cap interès particular– amb les grans productores i les grans distribuïdores americanes, i, finalment, respecte al seu discurs –que ha estat molt bonic, per cert, i molt ben construït i molt ben escrit, com solen ser els discursos de vostès–, doncs, jo li vull dir una cosa: que aquesta majoria, potser sí que serà convenient i necessària per a moltes coses, però li asseguro que, si vostè es pensa que amb això farem por, diguem-ne, als Estats Units, a Hollywood, i a tot el que és, diguem-ne, l'imperi i el pensament únic –no cal que facin cara de sorpresa–, ja els dic jo que això no serà així. En tot cas, ho haurem d'aconseguir per alguna altra banda, i el que convé molt és que, en el futur, tots plegats –també vostès, evidentment, que, evidentment, poden exercir una gran influència i una gran pressió amb el seu diputat en el Parlament de Madrid (*rialles*)–, doncs, realment (*veus de fons*)... Sí, sí, ja ho sé, ja ho sé, que tindran una gran..., que serà, realment, «tremendo»... Bé... He, he! (*Rialles a la sala.*) Bé, doncs, de tota manera, allò que se'n diu «saber calibrar» el que són les pròpies forces, potser no sempre ho hem sabut fer, però em sembla que vostès segueixen no sabent-ho fer.

El president

Moltes gràcies, senyor president. La següent pregunta, la formula l'il·lustre diputat senyor Pasqual Maragall, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'estratègia seguida pel Govern per aconseguir presència i influència en els àmbits de decisió estatals (tram. 317-00041/06)

El Sr. Maragall i Mira

Senyor president, amb tot el respecte i espero que contestant, també, amb respecte: com pensa vostè obtenir per a Catalunya els resultats que tots esperem? S'ha acabat una manera de fer, una manera de fer política a Madrid, sense grans resultats i, encara que els hagués tingut, en tot cas, s'ha acabat. Què pensa fer?

No creu vostè que s'obre un període en el qual la matemàtica electoral més aviat ens tanca les portes? I, en canvi, que nosaltres en podríem obrir una altra, de porta, ajuntant forces a Madrid? No creu, vostè, que, independentment de l'aritmètica electoral a Espanya, al Congrés, al Senat..., la societat –Espanya, en definitiva– no pot no sentir la veu de Catalunya parlant unida a Madrid? Aquest no és un tema de quantitat, és un tema de qualitat, president.

El president

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. El molt honorable president té la paraula.

El president de la Generalitat

Amb tota sinceritat li diré que una resposta absolutament, diguem-ne, certa i total, i, diguem-ne, segura, no la hi puc donar en aquests moments, no? Sé quins seguiran essent els nostres objectius, que eren, com vostè sap, aconseguir més bon finançament, un finançament sensiblement millor, molt millor, i, també, un aixecament notable de l'autogovern. Aquest segueix essent el nostre objectiu, i, a això, hi dediquem tota la nostra energia. Com ho podem fer en aquest moment? Jo no ho sabria dir ben bé, perquè tampoc... Entenguim bé, i em sembla que a ningú ha de sorprendre que, realment, estiguem, encara, en un marc d'una certa confusió. Per exemple, no sabem amb qui ens haurem d'entendre, del PSOE, per exemple, i, és clar, tingui present que, amb el PSOE, també, d'una manera o altra, de cara a totes aquestes coses, convindrà comptar-hi.

Per tant, és un tema que nosaltres seguirem; si vol, en podem tornar a parlar d'aquí a un mes, d'aquí a dos mesos, o d'aquí a sis mesos, però, en tot cas, el que li puc assegurar és que el nostre objectiu, d'una manera o d'una altra i sempre comptant amb el màxim –això, sí que ho buscarem– suport possible a Catalunya que se'ns vulgui donar, amb una actitud de construcció i no amb una actitud d'anar a erosionar res, amb una actitud que tingui aquests dos objectius que li deia i no una altra cosa..., nosaltres, evidentment, procurarem tenir el màxim suport possible a Catalunya.

El president

Moltes gràcies, molt honorable president. Té la paraula l'illustre senyor diputat.

El Sr. Maragall i Mira

Senyor president, vostè està més interessat, potser, en els partits que en el país, però aquí estem parlant del país, no? Jo li he fet una pregunta que no tenia a veure amb l'aritmètica electoral, i vostè m'ha contestat amb aritmètica. I, sobre l'aritmètica, vostè es pot refugiar, aquí, en dues forces polítiques –segons diuen–, però cap de les dues aliances sembla del tot satisfactòria ni estable, ni, probablement, són compatibles. No és satisfactòria, probablement, ni per a Catalunya ni per a vostè.

No s'adona, vostè, que el millor per a Catalunya és jugar fort a Espanya, amb una proposta catalana unificada o, si més no, coordinada: fiscal, cultural, judicial i política? No creu vostè que, a més, això seria el context ideal per a una alternativa a Catalunya basada en els discursos d'investidura, el que vostè va fer, i el debat que vam tenir, i el que jo vaig fer, que eren diferents, però que no eren pas tan incompatibles respecte als temes que tenim pendents: la relectura de l'Estatut i dels textos bàsics, en general, i la seva adequació, l'hemorràgia econòmica catalana a Madrid, la falta d'infraestructures i de projectes, l'educació, la integració social, l'educació i el treball? No creu que aquest és el camí que Catalunya, en aquest moment, més enllà de les matemàtiques i de l'aritmètica electoral, pot, francament, obrir? Pensi que, si ho fa –jo crec que vostè s'ha

de decidir–, si ho fa, estarà obrint una porta al futur i conduirà dignament el seu mandat, el seu darrer mandat...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Maragall i Mira

Si no ho fa, el futur li tancarà la porta i seran uns altres qui l'obriran.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president...

El president de la Generalitat

Bé, el que ens passa només és una cosa que ens obliga a ser prudents, que és que, en èpoques en les quals hi havia una situació a Madrid –i no em refereixo, ara, a aquests moments en què hem estat decisius, sinó quan, per exemple, vostès tenien majoria absoluta– en què això es podia haver fet, no solament no es va fer, sinó que es va fer una política tremendament regressiva des d'un punt de vista català. Això no vol dir que l'hagin de seguir fent ara, vostès; potser ara han passat pel camí de Damasc i han canviat. Potser sí, però no ho sabem. I, per tant, com que no ho sabem, doncs, ja ho veurem. En tot cas, és molt important saber –com vostè mateix demana– quina resposta trobarem a Madrid. És que, per exemple, el Partit Popular estaria disposat a governar Espanya tenint en contra el 80% de l'electorat català? És una pregunta que haurem de fer. És que, realment, el Partit Socialista, el PSOE, i vostès, concretament, estaran disposats a fer una política radicalment distinta de la que feien quan, realment, vostès, sí que eren decisius, perquè tenien la clau, el pany, el duro i tot? Bé, és que serà així? No ho sabem.

En tot cas, estem d'acord en una cosa, i, quan jo li he dit, abans, que els nostres objectius seguien essent els mateixos..., el país està al davant de qualsevol altra cosa, i el país requereix dues coses, dues coses: necessita més diners i necessita més poder. I a això anirem, i ho aconseguirem o no ho aconseguirem, amb l'ajut de vostès, dels altres, dels de més enllà, de qui sigui, però aquest seguirà sent el nostre objectiu, davant del qual caldrà que, aquí i a Madrid, qui sigui –també nosaltres, evidentment, però també vostès i tothom– doni respostes que no siguin purament polítiques, que no siguin fronts contra aquest ni contra l'altre, sinó que, simplement, vagin a aconseguir aquests objectius.

Jo li vull fer notar, de tota manera...

El president

Senyor president, s'ha acabat el...

Moltes gràcies.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les perspectives polítiques de Catalunya després de les eleccions generals del 12 de març (tram. 317-00045/06)

La següent pregunta, la formula l'illustre diputat senyor Rafael Ribó, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds. Té la paraula.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyor president. Senyor Pujol, estarem tots d'acord que, per raons molt diverses, diumenge passat hi va haver un autèntic terratrèmol polític electoral. I mirem endavant. Amb quina majoria compta vostè per governar durant aquesta legislatura? A la investidura ens va fer un joc de mans, no en aquesta cambra, sinó en els passadissos, amb un acord tan estrafolari com és el del Partit Popular i Esquerra Republicana. Vostè creia que podria repetir l'experiència del 95, si el PP, a Espanya, depenia de vostès. Ara, què? Ens ho pot explicar?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Nosaltres –ho he dit abans– teníem els objectius que teníem i seguim tenint-ne exactament els mateixos. De cara a això, quina força podem tenir? Podem tenir una força aquí, al Parlament de Catalunya, si es plantegen les coses d'una manera –i, per altra banda, hi ha la resposta– adequada? Pot ser això, naturalment. Voldria fer-li notar, només, que allò no va ser un joc de mans, i, si, a «joc de mans», li dona vostè un to una mica pejoratiu, no me'l dirigeix a mi, sinó que, en tot cas, el dirigirà al Partit Popular i a Esquerra Republicana, perquè nosaltres sols no l'hauríem fet, el joc de mans, evidentment, no? I crec que no va ser un joc de mans, que va ser una cosa perfectament correcta.

I, de la mateixa manera que en aquell moment hi va haver una majoria i la minoria es va quedar en una minoria clara, i, a més, evident, doncs, jo crec que també aconseguirem –sincerament, perquè, d'altres com aquestes, de més crespes n'hem passades–, primer, governar Catalunya –entre altres coses, perquè en aquest Parlament no hi ha la possibilitat d'un govern alternatiu al de Convergència i Unió–, i, segona, que podrem convèncer el conjunt d'Espanya –especialment, el Govern espanyol– del que deia abans: davant d'un 80% –espero que serà així i que no serà purament verbal, això– de gent que demana, a Catalunya, realment, un més bon tracte econòmic i un més bon tracte polític, doncs, no hi serà gens insensible.

De tota manera, el temps ho dirà i, si vol, d'aquí a uns mesos en tornarem a parlar; n'haurem de tornar a parlar.

El president

Moltes gràcies, molt honorable president. Té la paraula l'illustre senyor diputat.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor president, «joc de mans» vol dir que en aquest hemicicle no es va sentir ni una sola línia dels acords que, després, ens van presentar vostès, amb el PP i amb Esquerra Republicana. D'això, en dic «joc de mans».

Hem passat cinc mesos de legislatura paralitzats, sense cap mena d'activitat parlamentària. Ara cal decidir-se. Ens queden tres anys i mig per davant. Vostè va dir solemnement: «Mai amb el Partit Popular». Ho repeteixo: «Mai amb el Partit Popular», i això ho va dir davant de la ciutadania, en un compromís electoral ferm. Ara li proposen una maniobra desestabilitzadora com al País Basc. Això es va sentir, també, en l'opinió pública, fa molt poques hores. Què és el que primarà, senyor president?: jugar, ara, a enrocar-se amb interessos que no corresponen als problemes del país, o tornar a amagar, darrere de la cortina del fum nacionalista, que, de debò, en el que és el canemàs seriós, social, del que vostès han defensat a l'anterior legislatura són escolanets del Partit Popular? Això ho ha d'aclarir, no perquè no en tinguem ara ocasió –no tenim més debats d'investidura–, però ara hem d'encarar ja la legislatura. S'ha acabat anar distraient la gent perquè hi ha campanya electoral; ara estem ja en període normal. Ja és prou dissortat per a l'opinió pública que, al seu Parlament, pagat pel contribuent, hàgim estat, tots, cinc mesos de vacances. (*Remor de veus.*)

El president

Moltes gràcies, illustre senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé, en primer lloc, li vull dir que els acords als quals vàrem arribar el mes de novembre amb el Partit Popular, amb motiu del debat d'investidura –amb el Partit Popular i amb Esquerra Republicana–, s'han anat complint. Si vostè els repassa, s'han anat complint. I, per altra banda, hi ha hagut, lligada amb això, una acció de govern. Jo no sé si vostè ha estat de vacances; nosaltres, no. I, com a acció de govern –i demà, precisament, hi ha una roda de premsa per explicar-ho–, no hem estat gens de vacances. Bé, això, per una banda.

Segona: no volem arrossegar-nos per operacions de desestabilització –punt número 1. No volem arrossegar-nos, en fi, a plantejaments de front: ni de front contra aquests, contra els altres, contra els de més enllà –segon. Tercera: no voldríem que ens empenyessin cap a l'enrocament. No ens volem enrocar; bé, naturalment, les coses podrien anar d'una manera que no ens quedessin més solucions que enrocar-nos –això, doncs, ja li ho admeto–, però no és la nostra voluntat i farem tots els possibles perquè no sigui així. I, evidentment, no volem ser escolà de ningú i, si ho fóssim, si ens hi portessin, sí que aleshores ens portarien a aquelles situacions d'enrocament que, el sentit d'Estat que suposo que poden tenir els qui més obligats estan de tenir-lo, suposo que ja entendran que no convé.

En tot cas, ho repeteixo: nosaltres tenim dos objectius, anem darrere d'aquests objectius, prenem nota de totes les ofertes que se'ns fan, oblidem que aquestes ofertes

han estat fetes per gent que, quan podia haver-ho fet, no ho va fer, que es va oposar a les millores que hi ha hagut, competencials i financeres, que vam aconseguir nosaltres, fins i tot aquelles, que s'ha dit abans, de les infraestructures, i oblidem això –passem, diguem-ne, l'esponja sobre això– i qui sap, doncs, si amb el temps haurem de fer ús d'alguna d'aquestes ofertes, malgrat que avui puguin semblar poc sinceres.

Pel que fa a la resta...

El president

Senyor president...

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre les xarxes de corrupció detectades a l'administració d'Hisenda de Barcelona (tram. 310-00001/06) (retirada)

Passem, ara, a la pregunta número 7, perquè la 6 ha estat retirada, que es refereix al Consell Executiu, per respondre en el Ple, sobre les conseqüències de la intoxicació per una fumigació efectuada a l'Hospital de la Vall d'Hebron l'agost del 1994.

— Pregunta al Consell Executiu sobre les conseqüències de la intoxicació per una fumigació efectuada a l'Hospital de la Vall d'Hebron l'agost del 1994 (tram. 310-00006/06)

La formula la diputada senyora Dolors Comas d'Argemir. Té la paraula. (*Remor de veus.*)

Prego als senyors diputats que ens permetin, des de l'hemicicle, continuar l'ordre del dia. (*Remor de veus.*) Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que no han atès la meua crida, que ho facin, si us plau. Moltes gràcies; no a tothom, però moltes gràcies.

Té la paraula la il·lustre senyora diputada.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. En el judici interposat per dues treballadores de l'Hospital de la Vall d'Hebron per haver patit una greu intoxicació per fumigació, ha quedat demostrat que, segons diu la sentència, «l'Institut Català de la Salut no va actuar amb la cautela elemental que exigeixen les normes de protecció dels treballadors». Com pensa indemnitzar les altres persones que també han estat víctimes d'aquestes intoxicacions?

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable senyor conseller de Sanitat.

El conseller de Sanitat i Seguretat Social (Sr. Eduard Rius i Pey)

Moltes gràcies, senyor president. Il·lustres senyores i senyors diputats, il·lustre diputada, bé, nosaltres pensem

compensar les altres persones igual que les dues demandants que han estat víctimes d'aquesta intoxicació, per la via legal actualment vigent de compensació dels treballadors afectats d'accidents de treball i de malalties professionals.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyora diputada...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Aquesta no és una resposta satisfactòria, senyor conseller, perquè, miri, el precepte 1902 del Codi civil estableix que cal indemnitzar les persones que, per negligència, han estat afectades, però resulta que hi ha uns terminis respecte a quan s'han produït els fets i aquests terminis per a fer una reclamació, en aquest cas, ja han passat. Però entenem nosaltres que, si l'Administració no té una obligació jurídica, sí que té, en canvi, una obligació moral, i més en un cas com aquest que es va produir una afectació desconeguda pels seus símptomes i que es va trigar molt de temps a diagnosticar. Per tant, sí que entenem que l'Administració és responsable de fer aquestes indemnitzacions, pel dret a la igualtat, i, evidentment, en proporció al dany, perquè vostès tenen un referent: 40 milions de pessetes per incapacitat absoluta en aquest cas. Hi ha altres treballadores del mateix laboratori, altres treballadors, un total de vuit, que estan en aquests moments en situació d'invalidesa permanent en grau absolut; no és qualsevol cosa. Hi ha, a més a més, altres persones que van patir altres incidents en el mateix servei, però també en altres departaments de la Generalitat, com és el cas d'Ensenyament, de Treball i de Justícia, que s'han vist afectades per processos similars.

Entenem que l'Administració no pot passar olímpicament d'aquests casos i ha de ser responsable de la salut laboral dels seus treballadors i més en un cas com aquest. Per tant, entenem que caldria determinar la quantia per a la incapacitat absoluta, per a la incapacitat total, la incapacitat limitada i també en aquells casos que han sigut afectats lleus; no n'hi ha prou de dir: «El que determini la legislació vigent», perquè el que determina en aquests moments els treu aquesta possibilitat, senyor conseller.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Honorable senyor conseller...

El conseller de Sanitat i Seguretat Social

Moltes gràcies. Jo insisteixo que nosaltres actuarem, com no podria ser d'una altra manera, per la via legal actualment vigent, de compensació dels treballadors en aquest cas, en aquest cas d'aquest accident de treball.

Val a dir que, en aquest cas de les dues treballadores, la invalidesa els fou concedida per l'Institut Nacional de la Seguretat Social a càrrec de la mútua d'accidents de treball i malalties professionals pertinents i, pel que fa a la demanda al Jutjat social, doncs, el proppassat 18 de novembre es va condemnar l'Institut Català de la Sa-

lut al pagament dels 40 milions de pessetes a cadascuna d'aquestes treballadores i l'entitat asseguradora a fer expressament efectiu el pagament d'aquestes quantitats per subrogació en l'obligació, ja que tenia, aquesta entitat, doncs, concertat el risc amb l'entitat pública demandada en el moment de l'accident.

I això és el que farem: atènyer-nos, doncs, a les disposicions legals i, evidentment, pel to potser de la meua resposta, voldria dir que lamentem aquest fet i el continuem lamentant, però creiem, evidentment, que ens hem d'atendre a la via legal que hi ha en aquests moments establerta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre les obres de millora de la N-152 entre Sant Quirze de Besora i Montesquiu (Osona) (tram. 310-00031/06)

La següent pregunta, la formula l'il·lustre senyor diputat Eudald Casadesús i Barceló, sobre les obres de millora de la N-152 entre Sant Quirze de Besora i Montesquiu; té la paraula.

El Sr. Casadesús i Barceló

Gràcies, senyor president. La via d'accés més important al Ripollès és la N-152. Aquesta carretera ha millorat molt els darrers anys, de fet, està desdoblada fins a Manlleu, i això ha permès en l'actualitat situar-se al Ripollès en poc més d'una hora, i s'ha trencat així la imatge d'un Ripollès aïllat, allunyat de Barcelona i el seu entorn.

Malgrat tot, el pas pels municipis de Sant Quirze de Besora i Montesquiu són un veritable coll d'ampolla de dilluns a divendres degut a l'actual consolidació i creixement del teixit industrial de la comarca, i, els caps de setmana, d'una forma molt més greu com a conseqüència de l'atractiu turístic tant del Ripollès com de la Cerdanya, i es produeixen així allaus, cues i retencions.

A finals del primer semestre de l'any 99 es va fer l'exposició al públic de l'estudi informatiu i estudi d'impacte ambiental de la variant de Sant Quirze de Besora i Montesquiu, estudi que preveu que en el futur pugui tenir les característiques de via preferent. Per tant, vol dir que actualment s'està en fase d'anàlisi de les alegacions presentades.

La pregunta, per tant, honorable conseller, és òbvia: quina és la programació prevista per a aquesta actuació i quin el seu cost aproximat?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Pere Macias i Arau)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, la carretera que actualment ja no es diu Nacional 152 sinó Catalunya 17 és una de les carreteres que forma part de la xarxa bàsica de Catalunya i, com vostès saben, i el senyor diputat més que ningú, ja està desdoblada des de Barcelona fins a Vic, mentre que el tram que va des de Vic a Ripoll ha estat i està essent objecte, aquests dies, de diferents obres de millora i condicionament.

Una de les actuacions més significatives que falta per executar és la variant de la carretera C-17 al seu pas per Sant Quirze de Besora i Montesquiu. Per tal de poder dur a terme aquesta actuació es va incloure, dins de la darrera ampliació pressupostària, la quantitat de 3.000 milions de pessetes al PEF de GISA. A fi de poder dur a terme les obres es va redactar un estudi informatiu i un estudi d'impacte ambiental, els quals analitzen diferents alternatives amb un cost variable entre 2.277 milions de pessetes i 2.536.

A finals del primer semestre de l'any passat, 99, es va fer l'exposició al públic i en aquests moments s'està en fase d'anàlisi de les alegacions i, sobretot, en diàleg amb els ajuntaments de Sant Quirze de Besora i Montesquiu. Cal assenyalar, com el senyor diputat sap, que el traçat previst respecta el planejament dels diferents municipis. Malgrat l'anterior, aquests ajuntaments volen, ara, canviar els seus planejaments i desplaçar la traça de la carretera per a poder guanyar més sòl urbanitzable dintre dels seus termes municipals.

És evident que aquest desplaçament produeix un increment important dels túnels i un molt important increment del cost. És obvi, també, que aquest desplaçament obliga a modificacions del planejament urbanístic i de la mateixa nova autorització de la carretera, que, lògicament, comportarien un retard d'un any en l'execució programada. Els ajuntaments manifesten que a ells els és igual el retard que pugui suposar el nou planejament, perquè, en definitiva, diuen que, l'obra, el que fa és beneficiar el Ripollès, i ells ja estan ben servits.

Malgrat tot el que els he dit, cal indicar que s'han acostat les posicions entre la Direcció General de Carreteres i els ajuntaments implicats i s'està en fase d'acordar una solució que podria ser una solució intermèdia. En qualsevol dels casos, si aquesta solució no requerís un nou estudi informatiu, es podria mantenir la programació prevista, que era la licitació a finals d'aquest any o a principis de l'any que ve, i, si no, el que caldria seria fer un nou estudi informatiu, una nova informació pública...

El president

Senyor conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...deixi'm acabar; deu segons, si us plau.

El president

Molt bé.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

I, per tant, tot es retardaria un any. Per tant, de l'èxit d'aquestes converses, i també de l'actitud diguem-ne positiva d'aquests ajuntaments, dependrà que s'hagi d'esperar un any o no, un any més o no, a posar en servei aquestes variants.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. *(Pausa.)* Moltes gràcies, senyor diputat.

La següent pregunta, la formula l'illustre diputat senyor Miquel Barceló i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre les actuacions de suport als centres de transferència de tecnologia de les universitats que s'han portat a terme en els darrers quatre anys. Té la paraula l'illustre senyor diputat.

El Sr. Barceló i Roca

Senyor president, si li sembla bé, acumularia les preguntes 9 i 10.

Preguntes acumulades relatives al suport als centres de transferència de tecnologia de les universitats (tram. 310-00032/06 i tram. 310-00033/06)

El president

Molt bé.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Els centres de transferència de tecnologia de les universitats de Catalunya són centres, són unitats dependents de la mateixa universitat, que realitzen una funció fonamental d'intermediació entre el món universitari, més concretament, entre els centres de recerca de la mateixa universitat i el món de l'empresa. Aquesta funció, que era pràcticament marginal a principis dels anys vuitanta, avui dia és una funció molt important i ha adquirit un volum notable.

La pregunta que formulo al Consell Executiu és: quines són les actuacions de suport als centres de transferència de tecnologia que s'han portat a terme durant els darrers quatre anys i quin serà el suport econòmic als esmentats centres de les universitats durant els propers anys?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable senyor Joaquim Triadú, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Sr. Joaquim Triadú i Vila-Abadal)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, l'any 1988, el Govern de la Generalitat va endegar una política de suport actiu als centres de transferència tecnològica de les universitats catalanes. En aquells moments

aquests centres eren més un concepte emergent que no pas una realitat consolidada i la Generalitat va apostar des del primer moment per oferir suport directe a aquests centres. Amb aquesta finalitat, el Govern de la Generalitat va destinar un total de 236 milions de pessetes entre el 88 i el 96 per a donar suport a la creació i a l'impuls de nous centres de transferència tecnològica.

Aquests recursos van ser molt ben aprofitats per aquests centres i van fer el seu efecte multiplicador, i no només en el cas de les universitats. Com a exemple de l'efecte inductor d'aquest suport, li puc citar el cas, per exemple, de la delegació catalana del Consejo Superior de Investigaciones Científicas, on l'ajuda de la Generalitat va ser l'única que va rebre per a poder-se impulsar.

Actualment la Generalitat no efectua una política de suport econòmic específic als centres de transferència tecnològica de les universitats catalanes, ni tampoc l'ha dut a terme directament quant a aportació de diners en els darrers quatre anys. El motiu és que, ara, aquests centres són plenament operatius i el seu nivell de facturació els permet uns bons nivells d'autosuficiència. Només cal fer un cop d'ull a les xifres per adonar-se d'això. L'any 99, els set centres de les universitats públiques catalanes van facturar conjuntament 12.000 milions de pessetes, xifra que s'incrementa fins als 12.850, si hi sumem les de la Universitat Ramon Llull i la Universitat de Vic. I allò que resulta més important no és gairebé aquests 13.000 milions facturats, sinó, molt especialment, que la xifra de facturació segueix una saludable tendència d'augment, ja que, per exemple, dos anys abans era tan sols de 10.000 milions de pessetes.

És per això, senyor diputat, que la nostra posició és donar suport als centres per al seu creixement, donar suport als centres per a la seva creació i ajudar-los amb innovacions de caràcter tecnològic i amb innovacions de caràcter fiscal, però no pensem que requereixin una subvenció directa quan el seu nivell de facturació ja supera en molt els 10.000 milions de pessetes.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Té la paraula, per a repreguntar, l'illustre senyor diputat.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Constató que, la resposta, me l'ha fet el senyor conseller de la Presidència i no el conseller d'Indústria, que és qui, en principi, era competent en matèria de transferència de tecnologia, i espero que això signifiqui que, a partir d'ara, el Govern donarà un nou impuls a una funció que estarem tots d'acord que és una funció important, però també —com veurem per les xifres que donaré— és una funció que ha sofert un estancament al llarg dels darrers anys.

L'impuls a la funció de transferència de les universitats, de fet, es va donar a partir de l'any 83 amb l'aprovació de la Llei de reforma universitària, que establia en el seu article onzè la possibilitat que el professorat univer-

sitari pogués complementar els seus ingressos a partir de contractes amb el món empresarial.

Aquest va ser el veritable desllorigador que va permetre l'increment notable, que en aquelles hores era de poc més de 200 milions de pessetes i, a partir d'aquell moment, es va incrementar fortament.

És ben cert que, l'any 87, el Cidem va establir un conveni de col·laboració amb els CTT –que en aquella època es deien oficines de transferència–, i això també va representar un impuls, un impuls important; el que passa és que només va durar, lamentablement, dos anys: va durar del 87 al 89. De les xifres actuals, que són certes –les del 99–, el que em preocupa a mi és que, des del 95 al 99, s'observa un estancament de la funció de transferència que no es correspon ni amb la capacitat tecnològica de les universitats catalanes, ni amb les necessitats de l'entorn empresarial. Ambdues funcions són molt superiors a les actuals –molt superiors, en qualsevol cas–, als 12.982 milions amb què s'estimava la transferència del 99.

Concretament, els ingressos de la universitat, dels centres de transferència de les universitats, l'any 95, va ser de 10.200 milions de pessetes, i, el 1999, de 12.982. Això ens indica un creixement mitjà anual inferior al 5%, és a dir, en termes monetaris, inferior al creixement de l'economia. Per tant, hauríem passat d'una funció amb un fort creixement des del 83 al 95, però constatem un estancament d'aquesta evolució des del 95, i constatem, també, una falta de reacció per part del Govern per intentar, d'acord amb la Universitat –no suplint la Universitat, d'acord amb la Universitat–, identificar aquells colls d'ampolla que hi ha darrere d'aquesta saturació, perquè, senyor Conseller, si vostès ni tan sols constaten que s'ha saturat aquesta xifra, malament podem arribar a diagnosticar quin és el problema.

Hi ha colls d'ampolla a la Universitat, hi ha colls d'ampolla que passen per les dificultats d'endegar programes comercials d'acostament a les empreses; hi ha colls d'ampolla que passen per propiciar un canvi cultural en el món empresarial que no faci por a les petites i mitjanes empreses d'acostar-se al món de la Universitat; sovint, la barrera de connexió empresa-universitat és una barrera cultural: les empreses –moltes empreses– encara pensen que la Universitat catalana de l'any 99 o de l'any 2000 és aquella Universitat de fa molts anys en què, efectivament, no es parlava amb les empreses.

Això ha canviat i trobem a faltar, nosaltres, un programa dirigit al món empresarial que afavoreixi aquest canvi cultural que s'ha produït a la Universitat, però no tant al món de les empreses. Perquè, si analitzem què està passant, quines són les empreses que contracten a la Universitat, veurem, també, que hi ha una concentració en empreses grans, i això ens hauria de preocupar perquè el teixit industrial de Catalunya és un teixit format per petites i mitjanes empreses.

Per tant, jo li demano, senyor conseller, que analitzem quins són aquests colls d'ampolla, que siguem capaços de veure, serenament i amb rigor, de quina manera

podem superar-los, i, d'acord amb les universitats, que el Govern endegui programes de promoció d'aquesta funció de transferència perquè, com deia abans, la capacitat de les universitats és encara molt més gran.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de la Presidència

Senyor president, senyor diputat, té raó vostè que aquests centres de tecnologia han tingut un creixement important des de l'any 83 o 84 fins a l'any 98 –hem passat de zero a dotze mil, tretze mil milions de pessetes de gir– i, per tant, la voluntat nostra es continua en aquesta línia. Miri si és així que, en el Ple proper, en principi, està previst poder aprovar una modificació legislativa que permeti crear, per part del Govern, la Conselleria d'Universitat, Recerca i Societat de la Informació, amb la qual cosa la política de recerca i la política d'impuls en aquests centres de noves tecnologies i de tecnologia de suport a les universitats i a les empreses vindrà molt impulsada.

En aquest moment, per exemple –una altra dada a tenir en compte–, tenim uns vint-i-tres centres de suport que ajuden a fer aquesta relació entre empresa i universitat, que estan impulsats per la CIRIT i pel Cidem; la nostra idea és que, els propers quatre anys, aquests vint-i-tres centres acabin sent un centenar, no?

Dit això, no és només l'ajuda directa de la Generalitat o de les mateixes universitats, que tenen, evidentment, recursos limitats, sinó que ens sembla que la política que s'ha de seguir és el tema d'ajuts indirectes, no? I voldria posar com a exemple l'acord a què es va arribar al Congrés de diputats, en l'aprovació dels últims Pressupostos Generals de l'Estat, en què es van imposar un seguit d'incentius fiscals a les empreses perquè puguin avançar en temes de recerca i innovació tecnològica. Pensem que l'ajuda directa, l'ajuda directa mitjançant subvencions ja no és el motiu suficient perquè aquests centres puguin subsistir; se'ls ha d'ajudar, com ha dit vostè, que puguin tenir una interrelació amb empreses molt més eficaç i molt més productiva i, al mateix temps, ajudar les empreses amb incentius fiscals com es fa a tot Europa i com es fa a Amèrica, perquè invertir en R+D no sigui una despesa sinó que sigui, realment, una inversió. I aquesta és la línia que pensem seguir d'ara endavant.

Moltes gràcies, senyor diputat; gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. La següent pregunta, la formula, també, el diputat senyor Miquel Barceló i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre la participació de la indústria catalana en el IV Programa marc de la Unió Europea. Té la paraula.

El Sr. Barceló i Roca

Senyor president, hem demanat a la Mesa del Parlament de posposar aquesta pregunta de l'ordre del dia d'avui.

El president

Moltes gràcies, i disculpi. I la següent? (*Pausa.*)

El Sr. Barceló i Roca

També.

El president

Moltes gràcies. La pregunta número 13 és la que formula l'illustre diputat senyor Joan Ferran i Serafini, del Grup Parlamentari Socialista - Ciutadans pel Canvi, sobre les repercussions de les loteries instantànies en les persones amb disminució. Té la paraula l'illustre senyor diputat.

— Preguntes acumulades relatives a les loteries instantànies autoritzades pel Govern de l'Estat (tram. 310-00042/06 i 310-00043/06)

El Sr. Ferran i Serafini

Sí, gràcies, senyor president. Si m'ho permet, acumularia aquesta pregunta amb l'anterior, perquè tracten del mateix tema.

Senyors conseller, el proppassat vint-i-u de maig, un decret del Consell de Ministres va donar llum verda a l'ONLAE perquè posés en marxa una loteria instantània, una loteria que altres en diuen calenta, amb un rasca-rasca, que, independentment, del efectes que pot tenir davant de les persones en qüestions d'addicció al joc i ludopaties varies, tindrà unes greus conseqüències, també, des del punt de vista econòmic tant pel que és el joc privat com pel que és el joc públic, provocant, de manera immediata, segurament, unes sensibles reduccions en el que són els ingressos de moltes entitats i de molts col·lectius que fan una recaptació anual que, segurament, es veurà restringida entre un 30 i un 50%, també des de les mateixes fonts del ministeri que ha intentat calcular quin podria ser l'impacte que podria fer això, i, sobretot, en grups com l'ONCE.

Aquest fet enceta, també, una seriosa competència en unes loteries de la Generalitat que tenen les mateixes característiques —la Generalitat, tots sabem que fa rasca-rasca— i contemplem, també, que hi ha una entrada en el que podríem dir-ne les competències de joc que pertocuen a la Generalitat de Catalunya. Aquest fet, que tindrà unes repercussions negatives, també, sobre molts sectors del moviment associatiu de molts col·lectius de disminuïts, etcètera, etcètera, posa, en aquests moments, a vostès en una tessitura d'haver de dir què és el que pensen, què és el que pensen fer davant d'aquesta situació de posada en circulació d'aquestes loteries. I, més, quan nosaltres sabem que vostès, en el seu programa electoral, van dir —i sembla que ho segueixen plantejant—: «Evitem que des de l'Estat s'impulsin noves

modalitats de loteries que puguin perjudicar de manera notable les loteries actualment existents amb clara vocació social i d'integració».

Per tant, la nostra pregunta, senyor conseller, és: davant d'aquesta nova situació de la posada en marxa d'una loteria instantània d'aquest tipus, davant del que són els seus plantejaments polítics, els seus plantejaments programàtics al respecte i davant de tota aquesta situació creada en aquests col·lectius i amb aquesta preocupació per un possible descens dels seus ingressos —hi insisteixo— dedicats a qüestions de tipus social, ens agradaria saber quina és la posició del Govern i què pensen fer vostès al respecte.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable conseller d'Interior

El conseller d'Interior (Sr. Xavier Pomés i Abella)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, estic absolutament d'acord amb el plantejament que fa vostè, i, en aquest sentit, nosaltres, crec que som plenament coherents amb el que vostè ha llegit del nostre programa electoral.

Nosaltres, el mes de juliol del 99, arran d'aquest Decret del mes de maig que vostè diu sobre la possibilitat que l'ONLAE també fes una loteria instantània, vam presentar un requeriment d'incompetència davant del president del Govern en contra d'aquest Decret. El Govern de l'Estat, el 10 de setembre del 99, no va estimar el requeriment i això ha fet que nosaltres, el mes d'octubre, plantejàssim conflicte de competències davant del Tribunal Constitucional. El Tribunal Constitucional va admetre a tràmit, el deu de novembre, aquest conflicte, i això, essencialment, pel que vostè deia, per dos motius: primer, per un tema competencial, que pensem que envaeix competències pròpies —en aquest cas, de Catalunya, d'aquest Parlament i del Govern de la Generalitat—, i, en segon lloc, perquè estem, també, absolutament d'acord amb la posició que, en el seu moment, també va manifestar l'altra organització que es veuria més perjudicada a Catalunya i a la resta de l'Estat, que és l'ONCE. Per aquests dos motius, nosaltres vam oposar-nos-hi fent aquest tràmit davant del Tribunal Constitucional.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyor diputat...

El Sr. Ferran i Serafini

Sí, senyor president. Molt breument, agrair al senyor conseller la seva explicació, però dir-li també i notificar-li que el nostre Grup en aquest Parlament de Catalunya ha entrat una proposició no de llei en què fa una crida de tots els grups de la cambra perquè es posicionin al respecte i que la presentem davant de Madrid, si més no davant del Congrés dels diputats, i fem servir tots els mecanismes al nostre abast perquè aquest tipus de loteria estigui, en certa forma, retirat o posposat, o

tret de circulació. Jo em penso que el senyor conseller, si ho té a bé, amb aquesta iniciativa política –i el seu Grup, també–, podríem tirar endavant una posició conjunta al respecte, que crec que molts col·lectius de la nostra societat ens ho agrairan.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller d'Interior

Sí, gràcies. Li agraeixo aquest oferiment, com ha dit. Des del Govern s'ha actuat amb celeritat i contundència davant d'aquest fet. Em consta que, en aquests moments, el Govern de Madrid ha deixat, per dir-ho d'alguna manera, en el congelador aquesta iniciativa, entre altres, fruit, també, dels posicionaments que, des de l'ONCE, es van fer i del mateix requeriment del Tribunal Constitucional. Tot allò que vagi en la línia d'aquest posicionament del Govern i d'acord amb el suport de l'ONCE, jo crec que és benvingut i, per tant, és lluitar en la mateixa direcció.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris (tram. 302-00010/06)

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Hem acabat, ja, el temps destinat a preguntes, i, per tant, passem al punt número 7 de l'ordre del dia, que és: «Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris». Té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngela Gassó i Closa.

La Sra. Gassó i Closa

Senyor president, senyores i senyors diputats, quan vàrem presentar la interpellació sobre les polítiques de concertació dels serveis sanitaris, ens vàrem fer ressò de la preocupació que tenim sobre les bases del concurs del transport sanitari que van sortir, perquè deixava moltes qüestions sense definició clara per a un tema tan important per als usuaris –que ho podem ser tots– i que també deixava molts dubtes als treballadors per al seu futur.

Vull fer memòria del que no contenen els plecs de condicions; per exemple, no ens diu com es farà el transport entre diferents zones o demarcacions veïnes, si els lots licitants no tenen el mateix gestor i, sobretot, com es farà la coordinació de tots els serveis urgents i no urgents, així com la del transport concertat. Ens volem referir als mecanismes de control per verificar el nivell de qualitat assistencial del transport sanitari, un cop adjudicat, perquè, si bé com a causa de penalització es

diu que els retards o els perllongaments injustificats de l'assistència seran causa de sanció, si l'empresa adjudicatària no té un paràmetre de serveis que ha de tenir per a cada lot, com es podrà jutjar un retard per la manca d'infraestructura? Com diran que han tardat molt a portar una ambulància si en un moment determinat no diem quantes ambulàncies necessita cada lot o cada zona?

També ens queda pendent saber per què l'atenció als habitants de diferents regions sanitàries, o de lots, tenen una apreciació de cost molt diferent? Per exemple, la regió de Tarragona rep, per habitant i per any, 1.444 pessetes d'atenció al transport i, la regió de Girona, en rep 750 per persona. Són coses que no ens expliquem massa.

Els interrogants que continuem tenint encara, quan ja han sortit els quadres d'ofertes dels preus dels diferents lots, són perquè, amb les dades dels anys anteriors, les xifres d'adjudicació estan per sota del que es va gastar i perquè hi ha empreses que encara liciten molt més baix, com pot ser Urbasur, SA, que en totes les ofertes baixa al voltant d'un 10%. Quina qualitat tindria aquest servei, si es donés en concessió a aquesta empresa?

Realment, ens preocupa també que no tenim cap dada respecte dels paràmetres de prioritats de la Conselleria de Sanitat que vol exigir als adjudicataris, i posar en el mateix bloc el transport urgent i el no urgent; per tant, no sabem, si, per exemple, hi ha un transport no urgent que està donant servei, quina resposta donaran al transport urgent. El faran esperar? Vull dir, això no es contempla, tampoc.

La nostra Moció també es fa ressò d'uns interrogants, i demanem que es presenti en el termini de tres mesos un pla funcional de transport sanitari urgent i no urgent, en el si de la Comissió de Política Social, per a cada una de les regions sanitàries de Catalunya, que garanteixi la coordinació de la xarxa sanitària primària i hospitalària que atén les urgències, els recursos del 061 a Barcelona i el pla de potenciació a la resta de Catalunya. També demanem que les funcions de l'empresa sanitària SEMSA, doncs, s'estenguin a tot Catalunya; les policies locals, Mossos d'Esquadra i Policia Nacional, quina coordinació tindran, també; el paper que farà el coordinador del número 112, i els ens locals, els ajuntaments i consells comarcals. Com es lligarà, tot això?

Volem demanar i demanem que es revisi el pressupost destinat al transport sanitari urgent i no urgent, a l'alça, perquè és per a millorar la qualitat del servei i l'equitat del territori, diferenciant les partides pressupostàries d'inversions, els uns i els altres.

Insistim que es presenti en el termini de tres mesos, a la Comissió de Política Social, un pla de necessitats de transport dels malalts en taxi, per a cada una de les regions sanitàries de Catalunya, concretant les seves actuacions, el pla de finançament i les bases de la seva concertació que garanteixi transparència.

També remarcuem que es presenti en el si de la Comissió de Política Social, en el termini de tres mesos, un pla de transport social i preventiu, amb concreció de la vigilància sanitària de les platges, que en època estival

concretaria el suport del finançament de la Generalitat, perquè tot l'esforç que s'ha de fer des del món municipal per donar aquests serveis i ajudes en els casos de sanitat..., no té encara responsabilitat directa, ja ho sabem, però voldríem, també, que la Generalitat aportés unes quantitats per reforçar aquest servei.

Volem dir, també, que els ajuntaments han fet un gran esforç perquè la població estigués ben atesa. Moltes vegades han comprat ambulàncies, han pagat els xofers i els acompanyants, perquè la població no quedés des- atesa, cosa que ha passat quan la Creu Roja ha baixat el nombre d'objectors que tenia i hi han de donar resposta ajuntaments, de vegades amb serveis coordinats. I volem, també, remarcar que no se'ls ha consultat en una cosa tan important que els afecta dintre el seu àmbit de poder. Voldríem, doncs, per això, que hi hagués un debat amb les entitats municipalistes de Catalunya, com són la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, per clarificar la resposta competencial de la Generalitat i dels ens locals en el transport sociosanitari.

I, per últim, voldríem que es garantís als treballadors actuals del sector privat de transport sociosanitari, com poden ser la Creu Roja o empreses privades d'ambulàncies, que seran absorbits..., a veure si seran absorbits per les empreses a qui s'adjudiqui el concurs de concertació del transport sanitari, i comptant, en el tema dels treballadors, que hi ha treballadors eventuais que tenen..., que tinguessin la mateixa consideració, al moment de passar a les empreses concessionàries, que els que hi estan fixos, perquè sabem que n'hi ha molts que són eventuais i gairebé representa un 40% de les plantilles, tant en la Creu Roja com en els privats.

I voldríem insistir que es clarifiqui la data de concessió del transport –no sabem quin dia es concedirà–, que tindria de ser, si es pogués, abans de la Setmana Santa, per a la tranquil·litat de tots, ja que, des que s'ha convocat el concurs, sabem que les empreses, doncs, estan a l'expectativa i, per tant, no han fet cap increment de personal i tampoc han millorat el material; han anat passant, per veure si se'ls concedia el transport o no, per tant, de fer aquestes millores.

I, per tot això, doncs, vull demanar el vot favorable a la nostra Moció, per millorar i per contemplar i completar el que no estava reflectit en el concurs que ha propiciat aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En aquesta Moció han presentat esmenes els grups parlamentaris de Convergència i Unió i Popular. Per a la defensa de l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Núria Martínez.

La Sra. Martínez i Barderi

Gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, la finalitat de la meua intervenció és explicar el motiu pel qual el Grup de Convergència i Unió ha presentat una esmena de modificació al punt sisè de la Moció

subsegüent a la interpellació sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris. Posteriorment faré el posicionament sobre la resta de la Moció.

Començaré, doncs, explicant quina ha estat la principal raó que ens ha portat a presentar aquesta esmena de modificació. El punt sisè de la Moció fa referència a la necessitat de garantir l'absorció dels treballadors per part de les empreses a qui s'adjudiqui el concurs del transport sanitari. El Grup de Convergència i Unió creu que la subrogació dels treballadors en aquest sector està del tot garantida. Aquesta garantia es dona a través de dues vies: la primera, la trobem en la mateixa legislació laboral i el conveni de treballadors d'aquest sector, que n'estableixen la subrogació; la segona garantia, la trobaríem en el punt 2.5, apartat e, de l'annex 1 del plec de clàusules administratives que regeixen la contractació de la gestió de serveis sanitaris, a través del qual s'obliga a presentar un document on es faci constar de forma expressa la voluntat que, en cas de resultar adjudicatari, es respecti l'article número 9 de la secció 4 del conveni col·lectiu dels treballadors d'aquest sector. En aquest article es parla de la subrogació dels contractes dels treballadors d'aquest sector.

Amb tot, el Grup de Convergència i Unió és coneixedor i conscient de la gran inquietud que la realització del concurs sobre la contractació de la gestió de serveis de transport sanitari ha creat entre els treballadors del sector. És una inquietud real i pensem que no es pot obviar, i és aquesta la principal motivació de l'esmena presentada. Creiem que, si bé per les raons anteriorment citades, la subrogació està garantida, sí que és necessari que es vetlli perquè aquesta legislació laboral, el conveni i el que s'estableix en el citat punt 2.5, apartat e, de l'annex 1 del plec de condicions s'apliquin.

Un cop explicat el sentit de la nostra esmena, passaré a realitzar el posicionament sobre la resta de la Moció. La interpellació realitzada a l'honorable conseller senyor Rius, el passat 9 de febrer, sobre les polítiques de concertació de serveis sanitaris tenia per objecte, segons va indicar la il·lustre senyora Gassó, la licitació del servei sanitari; és a dir, tenia per objecte la contractació de la gestió de serveis de transport sanitari. En aquest sentit, creiem que el primer punt de la Moció, en el qual es demana un pla funcional de transport sanitari urgent i no urgent per regions sanitàries, no es correspon amb l'objecte de la interpellació. Considerem que la coordinació de la xarxa sanitària primària i hospitalària que atén les urgències, les funcions de l'empresa sanitària pública SEMSA, la coordinació entre la Policia Local, els Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional, el paper coordinador del 112, els recursos com ara el 061 o la coordinació amb els ens locals estan fora de l'àmbit d'aquest concurs. Per això, demano a la proponent, en nom del Grup de Convergència i Unió, la retirada d'aquest punt.

Pel que fa al punt número 2, que tracta de revisar el pressupost destinat al transport sanitari urgent i no urgent a l'alça, diferenciant les partides pressupostàries d'inversions, cal recordar que els pressupostos sanitaris vénen fixats per la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i pensem, doncs, que el moment més adequat per fer aquesta petició seria durant el de-

bat d'aquesta Llei. Amb relació a les partides d'inversió, vull destacar que l'objectiu del contracte és comprar serveis, i no fer inversions; per tant, pensem que seria tasca de l'empresa que vulgui ser adjudicatària del servei realitzar les inversions necessàries per poder portar a terme aquest servei en les condicions que se li demanen. Realitzades aquestes puntualitzacions, però, el Grup de Convergència i Unió votarà a favor d'aquest punt si la senyora Gassó accepta l'esmena que presenta el Grup del Partit Popular.

Quant al punt número 3, en el qual es demana la realització d'un pla de necessitats de transport de malalts en taxi, el Grup de Convergència i Unió no hi està d'acord, ja que aquest tipus de transport no pot ser qualificat de sanitari, d'acord amb el que s'estableix en el catàleg de prestacions sanitàries aprovat el gener de 1995. Demanaríem, doncs, que es retirés, també, aquest punt.

Quant al punt 4, que fa referència al Pla de transport social i preventiu i a la vigilància sanitària de les platges, voldria realitzar, també, unes consideracions: en primer lloc, el transport social no entra actualment en les prestacions sanitàries del Departament de Sanitat; segona, la vigilància de les platges és competència municipal. Així, doncs, tot i que pensem que aquest punt queda fora de les competències actuals del Departament de Sanitat, hi votarem a favor si la proponent té a bé acceptar l'esmena que presenta el Partit Popular.

Quant al darrer punt, el cinquè –ja que, el sisè, l'he comentat en presentar la nostra esmena–, sobre la responsabilitat competencial de la Generalitat i dels ens locals en el transport sociosanitari, és evident que la responsabilitat compartida és desitjable per obtenir la màxima eficiència i que, en aquest sentit, cal seguir col·laborant per donar els millors serveis als ciutadans. Aquesta col·laboració, però, s'ha de portar a terme en els òrgans de participació que existeixen en el si del Servei Català de la Salut. Per tant, hi votarem a favor, si s'accepta l'esmena presentada pel Grup del Partit Popular.

Així, doncs, i com a conclusió, demanaríem la retirada del punt primer i tercer de la Moció; votarem favorablement els punts 2, 4 i 5 de la Moció, si la proponent accepta les esmenes que ha presentat el Partit Popular i que pensem que milloren la proposta inicial, i votarem favorablement, també, el punt sisè si la proponent té a bé acceptar l'esmena que el Grup de Convergència i Unió ha presentat.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyors i senyores diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per a la defensa de les esmenes presentades pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em posicionaré en aquest torn sobre la Moció presentada pel Grup PSC - Ciutadans pel Canvi sobre la concertació de serveis sanitaris, i defensaré a la vegada les

esmenes presentades pel Grup Popular.

Abans d'entrar en la defensa de les esmenes presentades pel nostre Grup, diré que és necessari millorar la qualitat dels serveis de transport sanitari, tot aconseguint una resposta ràpida, més efectiva, amb reducció del temps d'espera, millor servei i millor formació dels professionals que treballen en el transport sanitari. I hem de constatar que el nostre Grup ja ha presentat en diverses ocasions diferents iniciatives en aquest sentit, i creiem que hem de continuar en aquesta línia. Malgrat tot, això és un debat que s'ha de tractar amb més profunditat i no és l'objecte d'aquesta Moció, ja que l'objecte és el concurs per a la contractació de la gestió del transport, per la qual cosa oferim al Grup PSC - Ciutadans pel Canvi la possibilitat de presentar una proposició no de llei conjunta que tracti sobre el primer punt d'aquesta Moció a debat, sempre que retirin aquest punt de la Moció.

El nostre Grup ha presentat quatre esmenes. La primera modifica el segon punt en el sentit d'incrementar en els propers pressupostos de la Generalitat les dotacions pressupostàries per al transport sanitari, per tal de millorar i garantir la qualitat d'aquest servei a tot el territori, ja que és en els pressupostos de la Generalitat on es fixen els pressupostos sanitaris. El nostre Grup reconeix que s'ha d'incrementar el pressupost del Departament pel que fa al transport sanitari..., que s'ha incrementat el pressupost en els darrers anys, però creiem que no ha estat suficient, i és necessari augmentar aquestes partides per tal d'incrementar, modernitzar i millorar les unitats dels serveis, fent-les equitatives al llarg de tot el territori. Així mateix, cal tenir en compte que tots els elements que incideixen en el transport han augmentat, i els pressupostos han de donar, també, resposta a aquests increments.

L'esmena número 2, de supressió del punt 3 de la Moció, es presenta perquè el transport realitzat en taxi no es pot qualificar de transport sanitari, d'acord amb allò que estableix el catàleg de prestacions sanitàries de l'any 95. En aquest sentit, demanem al Grup PSC - Ciutadans pel Canvi la retirada d'aquest punt.

L'esmena número 3, de modificació del punt 4 de la Moció, es presenta per tal de potenciar la coordinació entre responsables de transport sanitari i les entitats que desenvolupen la vigilància a les platges per millorar la resposta a aquest servei. Aquesta esmena garanteix la millora de vigilància a les nostres platges, tenint en compte que la competència de la vigilància sanitària de les platges és competència dels ajuntaments i que el transport social no entra actualment a les prestacions sanitàries i són portades a terme per la Creu Roja o d'altres entitats.

L'esmena número 4, de modificació del punt 5 de la Moció, té la finalitat d'incrementar la col·laboració amb els ens locals en el si dels òrgans de participació del Servei Català de la Salut per tal d'intensificar la coordinació en el transport sanitari. Aquesta esmena respon a la necessitat que sigui en aquests òrgans de participació on es mantingui i s'incrementi la coordinació de cada Administració en l'àmbit de les seves competències.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.*)

Pel que fa a l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió al punt 6 de la Moció, el nostre Grup li donaria suport sempre que sigui acceptada pel Grup PSC - Ciutadans pel Canvi, tot i que la llei laboral i el conveni dels treballadors del transport amb ambulàncies garanteixi la subrogació del personal. Ens fem ressò de la gran preocupació que hi ha en aquest sector, i no està de més garantir i vetllar perquè respectin totes les condicions i els drets d'aquest personal.

És en aquest sentit que nosaltres donaríem suport a l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió al punt 6 de la Moció sempre que sigui acceptada, i votàriem a favor dels altres punts sempre que acceptin, també, les esmenes del Grup Popular i si retiren el punt 1 de la Moció.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Poden intervenir per fixar la seva posició els grups que no han presentat esmenes. Té la paraula el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyora vicepresidenta. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres compartim en esperit i, també, en moltes de les propostes que s'han presentat per part del Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi el que és aquesta Moció, que deriva de la preocupació per com la manera en què s'ha canviat el tipus de sistema per la realització del transport sanitari pot afectar la qualitat mateixa d'aquest transport i els treballadors que l'estan realitzant.

Hi ha hagut un descens molt important dels recursos que es destinen ara al transport sanitari, tot introduint un nou sistema, el concurs per licitació, que és correcte introduir aquest sistema, però, en canvi, no entenem com es pot fer el mateix amb molts menys recursos. S'esperaria que, com a mínim, hi hagués una planificació i una ordenació del sector, que és el que justament es demana i que ara sembla que ens comprometrem a fer, però estranya que això no s'hagi fet abans, justament, de fer els propis lots que surten a licitació i convocar aquest concurs. En definitiva, quantes demandes es preveuen en transport sanitari programat, quantes en transport d'urgències, quantes en transport interhospitalari en cada una de les zones en què s'ha de realitzar el transport sanitari; quina classe de planificació és aquesta que –com ens deia l'altre dia el conseller de Sanitat, el 9 de febrer, en aquesta mateixa cambra– s'espera l'oferta de les empreses per acabar de definir on se situaran les bases del transport.

Ens preocupa, per altra banda, que s'afirmi per part del conseller de Sanitat, també en aquella mateixa sessió, que no hi ha hagut disminució pressupostària, perquè ens diu: «Cal tenir en compte l'existència d'altres dis-

positius com els bombers, per exemple.» Ens estranya i ens preocupa que digui això quan resulta que els bombers, en aquests moments, tenen una dotació insuficient per cobrir les tasques que tenen encomanades, que la dotació és molt inferior a la que existeix com a mitjana en països de la Unió Europea, però més encara quan s'està pendent de realització d'un llibre blanc del Cos de Bombers, que és el que ha de contenir, entre altres aspectes, l'adequació dels efectius a les necessitats existents.

Per una d'aquelles casualitats de la vida, resulta que avui he rebut la resposta que vaig fer quan demanava quin era l'estat de realització del Llibre blanc del Cos de Bombers, i se'm diu que el 20 de desembre del 99 es va determinar la constitució de la comissió específica per realitzar el Llibre blanc del Cos de Bombers. És a dir que encara no hi ha els elements per dir quina serà l'adequació de la plantilla del Cos de Bombers per a totes les tasques que han de realitzar, incloent el transport sanitari; no s'ha incrementat la plantilla d'acord amb aquestes necessitats, però, en canvi, es compta amb el Cos de Bombers per cobrir tota una sèrie de tasques que ha de realitzar des del transport sanitari. Si això és planificació, que baixi Déu i ho vegi! –no sé si es diu així en català, *que baje Dios y lo vea*. Per tant, doncs, no entenem com es pot fer aquesta reducció comptant amb uns dispositius que, des del punt de vista pràctic, no existeixen quant a dotació suficient.

Per altra banda, ens preocupen –ens preocupen, i molt– els criteris que s'han considerat. Aquí, el conseller ens deia l'altre dia que per a les bases del concurs s'han considerat tota una sèrie de criteris. Deia: «Tots els paràmetres i variables que incideixen en la demanda del servei», i ens ho enumera: «criteris poblacionals, distribució dels recursos sanitaris existents, centres d'atenció primària, hospitals d'aguts, centres sociosanitaris, centres de salut mental, xarxa viària existent, l'activitat de cada lloc i, també, dotar les zones geogràficament aïllades.» Ens dóna, per tant, com a criteris les característiques de la demanda, i això és correcte.

(*El president es reincorpora al seu lloc.*)

I les de l'oferta? I les característiques d'aquelles empreses que han de prestar aquest servei? Quines són les condicions laborals dels treballadors que han de prestar aquest servei? En aquests moments, la Creu Roja intervé amb bona part de personal basat en el voluntariat i amb objectors de consciència, i, per altra banda, empreses privades amb personal que treballa en condicions molt precàries. O no ho són, treballar quaranta hores a la setmana amb un sou brut de 109.000 pessetes al mes, que s'ha de completar sovint amb la realització de vint hores més de permanència? Són unes condicions excel·lents per assegurar, precisament, la qualitat del treball d'aquests treballadors? Si, a més a més, es redueix allò que s'atorga com a lot per realitzar el transport sanitari a cada lloc, cada empresa haurà de reduir el seu personal o reduir encara més els salaris que es paguen. Això no és qualitat del treball, i això incideix, també, en la mateixa qualitat de la prestació, que, en definitiva, està pactant a dues bandes: els treballadors del sector, per una banda, però també els usua-

ris del transport sanitari, que poden no ser atesos adequadament per insuficiència, justament, dels recursos.

Per això, ens ha preocupat justament aquest tema, i, per això, donarem suport a la Moció que ha presentat el Partit Socialista amb les esmenes que sembla que s'han acceptat com a transaccionals introduïdes per altres grups.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Jo, davant del procés de confessionalització d'Iniciativa, no gosaria dir res, però no cal que baixi Déu per veure això; és evident que aquest és un tema extremament complex. Extremament complex perquè ens trobem amb un sector poc regulat, amb un sector que, a més a més, es troba extremament confós entre una part de gent que ha donat el seu servei en aquest sector com a voluntaris –voluntaris, de vegades, forçats–, i professionals, en tot cas, també en alguns casos, amb un evident intrusisme laboral, professional. Ens trobem, també, amb un sector que en determinats llocs ha fet una funció que va més enllà del que és estrictament transport sanitari i que ha fet una certa funció, fins i tot, social i de relació important. Ens trobem davant d'un sector que confon, també..., o es confon el que és estrictament el transport sanitari, és a dir, el transport de persones que estan malaltes, amb l'actuació en emergències en carretera. I, per tant, tot plegat fa que hagués de seguir una situació realment complexa.

Davant d'això, la Moció planteja diversos temes, alguns dels quals segurament no són prou exactes. Per exemple, en relació al primer punt, fa referència a l'actuació dels policies locals, dels mossos d'esquadra i la Policia Nacional. La Policia Nacional poques vegades actua en temes de transport sanitari, per no dir mai; en canvi, hi ha una obvietat, que és la dels bombers, que són els que, essencialment, tenen una part més important d'actuació en el que són les emergències en carretera i, realment, estan fent una feina, evidentment –com s'ha dit abans–, pendent de regulació i pendent d'un major plantejament en els recursos que s'hi puguin tenir i, sobretot, donant molt, però moltíssim plantejament amb relació al que serien la coordinació de tots els agents que actuen en aquest àmbit.

Per tant, estem davant d'un tema realment complex i un tema que, a més a més, en aquest moment s'ha enverinat d'una manera extraordinària pel fet que s'ha pretès fer una regulació; s'ha pretès, a partir d'un concurs, intentar ordenar el sector, i el que s'ha aconseguit és que tothom es posi nerviós. «Tothom» vol dir els pacients, perquè no tenen garantia de servei; vol dir les empreses que fins ara tenien concessions, perquè no el tenen garantit; vol dir que aquelles institucions que no són empreses però que, d'alguna manera, actuen com a empreses que també actuen en l'àmbit del transport

sanitari, que no acaba de quedar massa clar com pensen resoldre els seus problemes en el futur i, per tant, aquí també hi ha tota una repercussió en els treballadors d'aquesta institució –i em refereixo, evidentment, a la Creu Roja–, i nerviosisme extraordinari en tots aquells professionals que estan treballant en aquest àmbit, que, per tant, d'alguna manera, el que fan és plantejar en aquests moments tot un seguit de condicions de treball, de condicions laborals que, realment, deixen molt a desitjar, tant des del punt de vista de les pròpies condicions de treball com des del punt de vista de les seves remuneracions, que, com s'ha dit abans, també en alguns casos arriben a nivells francament insignificants.

Per tant, estem davant d'una problemàtica especialment extraordinària. Una problemàtica que també –ho dic sincerament i ho crec així– no es resoldrà a partir d'aquesta Moció. Es resoldrà a partir del diàleg, no només dels grups parlamentaris, o, essencialment, a partir del diàleg amb molta més gent, i, sobretot, a nivell de sindicats i a nivell d'empreses –hi insisteixo–, perquè confesso que tinc un cert dubte de, en aquests moments, què és la Creu Roja, si és que és una empresa o no és una empresa o continua sent una magna ONG, o ben bé el que sigui –en tot cas, ja es veurà. Però, en qualsevol cas, el que és evident és que a partir d'aquest diàleg es podrà començar a plantejar una alternativa de futur en l'àmbit del transport sanitari, i també, evidentment, a partir de començar a concretar què s'entén per transport sanitari, quan nosaltres entenem que en aquesta qüestió hi ha diverses concepcions que, moltes vegades, ni tan sols s'haurien de barrejar. Estem parlant aquí de competències de diversos departaments, començant pel Departament de Sanitat, però també del Departament d'Interior, del Departament de Treball, i, per tant, aquest és un tema que s'ha embolicat extraordinàriament. Hi insisteixo: la Moció no és que clarifiqui massa cosa.

En qualsevol cas, si el resultat final d'aquesta Moció és el que s'ha dit, que, d'alguna manera, amb la retirada d'alguns punts, amb l'acceptació d'algunes esmenes, però, sobretot, amb el compromís que aquí després farem una altra iniciativa amb la qual intentarem posar ordre, bàsicament –almenys des del punt de vista polític–, posar ordre, jo ja estaria content. I, per tant, si aquest és el resultat final, nosaltres, evidentment, ens hi afegirem i hi donarem el nostre suport. Si no és així, francament, hauríem de replantejar-nos quin és el sentit de la nostra votació, perquè –hi insisteixo– hi ha alguns aspectes de la Moció que compartim i n'hi ha d'altres que, sincerament, no els acabem de veure clars, de la manera, com a mínim, que estan plantejats.

Per tant, en tot cas, nosaltres el que sí que diríem és intentar donar un missatge a tot el sector, i, quan dic «el sector», ho dic en el sentit més ampli –hi insisteixo–: empreses, ONG que són empreses però no se sap ben bé com acaba de quedar la cosa, treballadors, essencialment, i usuaris, és a dir, les persones que han de ser subjectes de ser traslladades, que això, en alguns àmbits territorials del país, és especialment important. Un missatge que hi ha voluntat de posar ordre en aquest tema; ordre que en aquests moments, malgrat el concurs que es va plantejar, no hi és; ordre, entre altres coses, per-

què, si no, tornarem a tenir, si no el tenim ja, un focus de conflicte important en el camp sanitari.

Per tant, el nostre Grup, en tot cas, a expenses del que s'acabi de determinar, en funció de l'acceptació, o no, d'esmenes, acabarà de determinar el seu posicionament.

D'entrada —hi insisteixo—, veiem bé el global de la Moció, tot i que hi ha aspectes que suposem que podrien ser essencialment millorats. I, per tant, des d'aquest punt de vista, senyor president, senyores i senyors diputats, acabo la meua intervenció deixant a l'espera que els altres grups parlamentaris es posicionin amb relació a l'acceptació, o no, d'esmenes.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada.

La Sra. Gassó i Closa

Primer de tot, agrair a tots els grups d'aquesta cambra l'interès amb què s'han pres aquesta Moció, que reflecteixen amb les esmenes i amb els comentaris que s'han fet ara. I donat que acabarem aprovant per unanimitat l'encàrrec pressupostari per a aquest tema, i també amb l'encàrrec al Govern que vetlli perquè es compleixi la normativa pel que fa a la subrogació dels treballadors, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi retirarem el punt número 1, amb el compromís que s'ha pres per part del Grup esmenant i també..., bé, pels dos grups esmenants, i també voldria fer extensiu als altres grups de la cambra presentar una proposició no de llei conjunta que insti el Govern a presentar un pla funcional del transport sanitari urgent i no urgent. Creiem que és molt important que això es faci, i, per tant, esperarem que la tramitació i l'aprovació d'aquesta iniciativa es faci en els terminis més curts.

També volem dir que retirem, com se'ns ha demanat, el punt número 3, amb el mateix compromís que es presenti una proposició no de llei per a fer la regulació del transport no urgent dels malalts en taxi i en l'àmbit rural. Per tant, retirem aquests dos punts a petició, però agafant el compromís de tots de fer aquesta proposició no de llei.

I, finalment, també comuniquem que acceptem les esmenes presentades a la resta dels punts, sobretot perquè aquesta Moció tiri endavant i puguem regular més bé el que era el tema d'aquesta Moció, que és el transport sanitari.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Posarem, ara, a votació el text de la Moció, amb les supressions indicades i amb les esmenes assumides que ha explicat la senyora diputada.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat 117 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política industrial, especialment pel que fa al sector metallúrgic del Vallès Occidental (tram. 302-00011/06)

Passem a continuació a la Moció següent, que és el vuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política industrial, especialment pel que fa al sector metallúrgic del Vallès Occidental. La presenta l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla. (*Remor de veus.*)

Esperi's un segon, senyor diputat.

El Sr. López Bulla

Senyores diputades, senyors diputats...

El president

Senyor diputat, esperi's un moment que mirarem... Esperi's un segon. Moltes gràcies; pot començar.

El Sr. López Bulla

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, l'interès d'aquesta Moció subsegüent a la interpellació parlamentària a l'anterior plenari és cobrir un objectiu, un objectiu important, certament: la continuïtat de l'empresa Iar Ibèrica, de Castellbisbal; un objectiu que hauria de ser compartit per tothom en aquesta cambra; un objectiu que convé als treballadors i a les seves famílies, i també a la indústria i economia catalanes. És una situació difícil i que, potser —dic, en condicional, «potser»—, no ho estaria tant si els poders públics haguessin estat més diligents, més verificadors dels problemes reals de la marxa d'aquesta indústria que ells, els poders públics, en un moment determinat, temps enrere, han intervingut, i val a dir que, en ocasions, de manera positiva.

Avui, vull dir ara mateix, la situació d'Iar Ibèrica és més complicada que fa quatre setmanes; més complicada que quan vam tractar aquí la qüestió, i això és cosa negativa. Perquè, diguem-ho clar, amb tota claredat: no estem parlant de la marxa de les indústries del Vallès Occidental, aquí parlem d'un possible forat negre, és a dir, de la continuïtat, o no, d'Iar Ibèrica a Castellbisbal. En concret, estem tractant de quelcom tan elemental com que els poders públics exerceixen la seva *auctoritas*, la seva capacitat de mediació i influència perquè una empresa amb tecnologia punta i treballadors eficients pugui continuar endavant; més encara, una empresa que és sol·licitada pel mercat, i també amb la producció més diversificada que mai i amb més presència que mai.

Dic que la situació ara és més difícil, però no d'impossible sortida. Les coses —fins on arriba la meua informació— estan d'aquesta manera: o es busca una sortida industrial o el tancament pot ser inevitable; cosa que no volem. Una sortida industrial és el que convé als treballadors i —n'estic segur— a Catalunya; un tancament no interessa a ningú.

Realment no arribo a entendre per què se'm va dir, per part del senyor conseller d'Indústria, l'altre dia –cito textualment com ho diu el *Diari de Sessions*– «que la gent es posi a treballar en altres empreses del sector, que és potentíssim, del mateix Vallès». Tanco la cita. Això és, d'entrada, situar-se en la lògica del tancament, del campí qui pugui, dit de forma col·loquial; aquesta és la resposta del mercantilisme, no la d'un polític, no la de les institucions i no hauria de ser, per tant, la resposta d'un governant. Una resposta que més enllà del seu caràcter tosc, no ha ajudat gens ni mica a orientar positivament la marxa de les coses a Iar, perquè, objectivament, ha reforçat, volent o sense voler-ho –segurament, sense voler-ho–, la posició del tancament d'aquesta empresa, que és un tancament que –com he dit abans– no hauria d'interessar a ningú, que no és beneficiós per a ningú. La resposta del campí qui pugui no pot venir –com ja s'ha dit– de la política i, menys encara, d'aquest Parlament de Catalunya; no pot ser la resposta a una ciutadania que paga religiosament els seus impostos sostenidors de la vida institucional del nostre país. Aquesta podria ser la resposta de qui no té obligacions morals i ètiques amb aquests treballadors avui afectats per un hipotètic tancament. El codi deontològic de la política és un altre, és un codi que ens parla de tuteles, de preocupacions concretes per la gent, precisament dels qui viuen i treballen a Catalunya, com deia la vella i noble música.

Senyores diputades i senyors diputats, estem parlant d'una gent, els treballadors d'Iar de Castellbisbal, que, després d'un procés de conflicte sostingut amb vagues i manifestacions, sempre han tingut un potent tarannà negociador, i, ara, més que mai. Ara bé, avui per avui, aquest tarannà contractualista és condició necessària però no suficient; per això, demanen l'empara dels poders públics, de la política, de les institucions que ells sostenen i, també, del Parlament. No és això –penso jo– una part del contracte moral entre governats i governants? Posar-s'hi d'esquena és trencar una part d'aquest contracte moral; posar-s'hi d'esquena és fer de la desresponsabilització un mètode advers a la gent que treballa i vol treballar.

Així, doncs, què demana la Moció? Demana, en el fons, que el Consell Executiu reforci l'opció de la continuïtat de l'empresa Iar. Estem parlant que faci un exercici d'*auctoritas*, d'autoritat moral, i també que, tot seguit, propicii tot tipus de gestions conduents, entre els representants dels treballadors i la direcció d'Iar Ibèrica, a salvaguardar els llocs de treball.

Ara bé, intervenir puntualment com ho fem ara és important, però fóra més important encara i rigorós si el Consell Executiu estudiés la posició competitiva dels diferents sectors industrials de Catalunya, sobretot pel que fa a les empreses auxiliars i filials de les multinacionals, més necessitades que mai –els treballadors, vull dir– de, en aquest món de la globalització, la capacitat d'intervenció de la política.

En poques paraules, els demano una votació afirmativa i no tant a aquesta Moció sinó als interessos de la gent, que són l'objecte i el subjecte d'aquesta petició.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A aquesta Moció, han presentat esmenes els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i de Convergència i Unió. Per a la defensa de les d'Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Ridao. (*Remor de veus.*) Perdó, em diuen que el Grup Socialista també ha presentat esmenes.

Endavant, senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, vagi per endavant, en començar aquesta intervenció amb motiu de la Moció presentada pel Grup Iniciativa - Verds sobre la política industrial, especialment pel que fa al sector metal·lúrgic al Vallès Occidental, la solidaritat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb els treballadors de les dues factories de l'antiga empresa Corberó, a Castellbisbal i a Montcada i Reixac; dues empreses que estan en una situació greu de conflicte col·lectiu, que, fins i tot, els va portar a una intensa vaga que va durar tot el mes de febrer, del mes passat, per a protestar per la decisió de la multinacional Iar Sital o Iar Ibèrica de tancar la planta o la factoria de Castellbisbal.

Què és el que avui ens planteja aquesta Moció i què és el que hem volgut plantejar directament amb les esmenes presentades pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana? En paraules del diputat interpellant, López Bulla, reclamar, d'una banda, un gest públic del Govern de la Generalitat, en aquest cas, del Departament d'Indústria, i reclamar, també, una capacitat d'iniciativa forta per a afrontar la mediació que faci possible de salvar el centre de treball d'aquesta empresa a Castellbisbal i, també, preservar els llocs de treball.

Creiem que aquest doble objectiu respon, en tot cas, a la responsabilitat que té tot govern i, especialment, el nostre Govern, i que ens sembla una responsabilitat indiscutible. En primer lloc, perquè el Govern –i ja ho va dir el mateix conseller d'Indústria fa uns dies aquí, en aquesta mateixa cambra– va beneir en el seu dia la venda de Corberó, l'any 95 –aleshores en mans del grup suec Electrolux–, als italians de Iar Sital. I, en segon lloc, perquè el mateix expedient de regulació d'ocupació presentat per la direcció de l'empresa i que afecta 176 treballadors de la fàbrica de Castellbisbal i quatre de la de Montcada confirma de forma molt clara que les inversions que aquesta empresa havia promès als italians s'han fet a costa de la hipoteca dels terrenys i dels béns de la mateixa antiga fàbrica Corberó, i que dels 1.300 milions de pessetes previstos d'invertir a Castellbisbal només, finalment, se n'han cobert 600. Per tant, la funció de garantia del mateix Govern de la Generalitat i del Departament d'Indústria en aquesta qüestió no s'ha complert.

El que no es pot fer, sincerament, repassant les notes de la intervenció del conseller l'altre dia i recordant, fins i tot, la seva intervenció en aquesta cambra, és venir aquí com va fer el senyor Subirà, i lamentar, per una banda, el tancament de la planta de Castellbisbal, i acabar dient que es mostrava convençut que els prop de

200 treballadors de la fàbrica en breu trobaria un nou lloc de treball, perquè el sector metallúrgic al Vallès Occidental –i ho cito literalment– «va com una moto»; és a dir, al que no es pot venir aquí, al Parlament, és a dir que el cicle econòmic és favorable, que les coses van bé i que aquests treballadors, una representació qualificada dels quals estava fa una estona a la porta del Parlament, es busquin la vida.

Perquè una de les atribucions, una de les responsabilitats que té tot govern, i que té, en qualsevol cas, el titular d'un departament d'indústria, és, precisament, el de «consolidar» el conjunt dels sectors productius que hi ha a Catalunya, i intentar «prioritzar» al màxim l'ocupació com un objectiu central de la política econòmica. I aquest element, precisament, és el primer objectiu que hem volgut situar en la nostra esmena a la Moció presentada, i ens sembla que, com a declaració de principis, és una declaració que hauria de constar de forma clara, i també un compromís del Govern en aquest sentit.

Ens consta que, des que l'illustre diputat senyor López Bulla va substanciar la interpellació fins al dia d'avui, hi ha hagut un acord, o un principi d'acord, per intentar paralitzar l'expedient de regulació d'ocupació presentat davant del Departament de Treball.

Una paralització que té un doble objectiu: el primer, intentar buscar una sortida industrial, i el segon –en el cas que això no sigui possible–, almenys cercar un nou o uns nous socis que puguin venir a donar una injecció econòmica i una sortida, en definitiva, a la situació creada.

De la mateixa manera que ens consta que hi va haver aquest compromís, hi va haver converses amb el Departament d'Indústria i amb el de Treball, també ens consta que hi van ser amb el Ministeri d'Indústria, a Madrid. I ens consta, però, que un mes més tard d'aquest principi d'acord o de compromís no s'ha fet absolutament re. D'aquí que el segon punt de l'esmena que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat, el que planteja, senyories, és que quedi clar i reflectit, negre sobre blanc, en aquesta Moció, que el Govern haurà d'exercir, a partir d'ara, la mediació necessària entre els representants dels treballadors i la direcció de l'empresa Iar Ibèrica en la recerca d'aquesta sortida industrial, i també en la recerca de possibles socis que permetin la continuïtat del centre de treball i la garantia del manteniment dels llocs de treball.

Aquests són els dos punts, els dos elements centrals de la nostra esmena, i esperem, en tot cas, del debat que s'hagi de produir amb la intervenció dels altres grups, i també del mateix diputat interpellant i proposant de la Moció, que siguin acceptats i, finalment, també, acceptats per tots els grups de la cambra.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Miquel Barceló.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup votarà, lògicament, a favor de la Moció, per raons òbvies –no podria ser d'una altra manera. Considerem que la defensa del teixit industrial i dels llocs de treball d'un país són una obligació no només política, sinó una obligació moral de tot govern legalment constituït.

En aquest sentit, considerem desafortunada la posició del conseller en el Ple anterior –per altra banda, suficientment referida pels diputats que m'han precedit en la paraula–, i que es pot consultar al *Diari de Sessions*, però de moment no la hi tindrem en compte, i l'anima-rem a treballar activament en el sentit de la Moció. És a dir, en el sentit de propiciar tot tipus de gestions conduents, entre els representants dels treballadors i la direcció d'Iar Ibèrica, a salvaguardar els esmentats llocs de treball.

Però, atès que la interpellació originària del recent Ple es referia genèricament a la política industrial, hi volem, també, incorporar, a l'esmena que presentem, un punt addicional. Es tracta de portar al Parlament la reflexió sobre el que podríem anomenar el model industrial Corberó –ara, Iar Ibèrica. El cas Iar Ibèrica representa un cas aïllat, però hi ha moltes empreses, avui, a Catalunya, en una posició relativa semblant. El model Iar Ibèrica, com sabem, és un model de producció industrial que no disposa de capacitat de recerca i desenvolupament propi, que no disposa de xarxa comercial pròpia, que no disposa ni tan sols de les marques, perquè van ser retingudes per Electrolux en l'operació d'externalització, de traspàs de la producció a Iar, i, per tant, és un model fortament dependent.

Durant els anys 90, s'ha produït un canvi profund en el sector industrial a tot el món; les antigues fàbriques pràcticament autosuficients s'han integrat en xarxes de relació client-proveïdor, on cada peça d'aquesta xarxa aporta una part del procés productiu global. Les empreses capçalera que controlen les funcions més crítiques del procés coordinen el conjunt de la cadena industrial a nivell industrial; són els casos prou coneguts de Benetton, de Nike, de Zara –a nivell espanyol–, etcètera. La producció industrial estricta passa a ser un element de la cadena del valor que porta fins a la comercialització i la venda del producte final. Les funcions de recerca i desenvolupament, la logística, els canals comercials, les marques, el desenvolupament del producte, les funcions més nobles vinculades al procés industrial, passen a ser els elements clau que afegeixen més valor al conjunt del sistema.

En aquest sentit, fàbriques com les de Castellbisbal ocupen la part més feble, la que afegeix menys valor i, per tant, la part més fàcilment substituïble del conjunt del seu sistema industrial. Quin pes tenen, avui, aquest tipus de fàbriques a Catalunya? Quantes empreses poden veure en perill el seu futur, sobretot quan canviï el cicle econòmic i comencin a reduir-se la demanda externa i la interna? Aquestes empreses que, com a proveïdores i aportant només la capacitat de produir, s'integren en xarxes de producció internacional amb l'actual model d'economia en xarxa, es poden trobar a un clic de la seva pràctica desaparició.

Quin pes tenen a Catalunya, avui, aquestes empreses? Pensem que el seu pes pot ser important, però no ho sabem. No hi ha estudis quantitatius que ho valorin per sectors i per activitats. A Catalunya, per cert, falten serveis d'estudis que assegurin la continuïtat en les dades i que ens nodreixin de sèries temporals suficients en el camp de l'economia, en el camp de la indústria. No només, penso, hem de fer estudis de les anomenades «empreses gasela», com ja ha fet, per altra banda, el Departament d'Indústria, també ens hem de preocupar de les «empreses tortuga», que poden tenir greus problemes en el futur més o menys immediat. Cal conèixer allò que no va tan bé per corregir-ho. Aquest és un principi bàsic per a la millora contínua d'un país.

Recordem, en aquest sentit, les fortes crisis industrials que va patir Catalunya a finals dels setanta i primera part dels vuitanta; a finals del 85, a Catalunya hi havia més de mig milió d'aturats, la qual cosa representava un 21,8% de la població activa. Entre el 76 i el 85 es van destruir el 18% dels llocs de treball a Catalunya. La història ens diu que, en el moment d'expansió, generem més llocs de treball que Espanya, però en els anys de crisi també se'n destrueixen més, a causa del major pes de la indústria en l'economia catalana. El quart trimestre del 99, segons dades de l'EPA, hi havia a Catalunya 270.300 aturats, que representen un 10% del total de la població activa, i estem a la fase alta del cicle econòmic. Quins poden ser els resultats de la propera crisi industrial? Què ens pot passar en una economia oberta, global, com l'actual? Cal que estudiem, doncs, amb rigor, sense apriorismes ni voluntat de culpabilitzar ningú, quin és el grau de vulnerabilitat de la indústria catalana per poder prendre les mesures pertinents de política industrial; fins ara no s'ha fet, i cal no perdre més temps. En aquest sentit va la nostra esmena, que esperem que mereixerà la consideració positiva de tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Senyor president, senyores i senyors diputats, en la Moció que avui estem debatent, que és conseqüència d'una interpellació de la darrera setmana i a la qual s'han referit, els meus companys que han intervingut abans que jo..., han utilitzat un cert..., han repetit un llenguatge utilitzat pel conseller, i han carregat una intencionalitat, en el llenguatge, que saben que no és correcta, que no es diu en aquell to «despreciatiu» que avui s'ha estat utilitzant aquí. Quan el conseller diu..., primer, quan el conseller ve al debat, pensa que ve a parlar de la situació industrial del Vallès Occidental i, després, es troba que es parla d'una empresa. I el conseller té la llicència de dir, i ho diu somrient, en el context d'aquest debat, que «el Vallès Occidental va com una moto». No es diu en to «despreciatiu», ni en to prepotent, ni amb cap mena..., simplement es diu col·loquialment.

Jo ja sé, senyor Ridao, que no és aquest el problema, però, com que vostè hi ha fet referència, jo m'he permès, també, fer aquesta referència, per descarregar una mica la intencionalitat del conseller. El conseller venia a parlar del Vallès Occidental, que, afortunadament, globalment, va bé.

El que passa és que hi ha una empresa, una empresa concreta que el senyor López Bulla ens en va explicar, en la seva intervenció, la situació; ens la va explicar des de la seva òptica, amb la informació que tenia; la informació és més àmplia, hi ha més dades —el senyor interpellant no va dir en cap moment que l'empresa de Castellbisbal porta 1.171 milions de pessetes de pèrdua, que Iar ha invertit 2.800 milions de pessetes en aquest grup..., no es van dir aquestes dades. Tampoc calia, potser; tampoc calia, però, per situar la realitat de l'empresa, sí que no són sobrerres: explicar que hi ha una empresa que té dos centres de treball, que en un perd el que guanya en l'altre; que en un té 176 treballadors, diguem-ne 180, i, en l'altre, en té 430, i el que en té 180 està assumint, consumint el benefici que produeixen els 430 de Montcada i Reixac, i que la globalitat d'ambdues empreses, que el senyor interpellant deia: «Mai han perdut diners»..., no és correcta, l'afirmació. L'afirmació és que els beneficis que produeixen 430 estan sent absorbits per les pèrdues dels 180. Aquesta és la situació.

Quan el senyor López Bulla em fa així i em diu —això no constarà en el *Diari de Sessions*, la figura—, quan fa la rodona: «Global», és cert, però també és cert que hi ha una empresa determinada que està en una situació pràcticament d'abandó, que està pràcticament «quebrada» —Castellbisbal—, que compra aquest grup, que intenta reflotar-la, amb un determinat tipus de productes que no tenen sortida, i que estan com estan. I això els aboca a un expedient de crisi. I la realitat és que, si l'expedient de crisi no es resol adequadament —i, per mi, «adequadament» seria no haver de recórrer a l'expedient, a la sanció de l'expedient, sinó que es trobessin fórmules de viabilitat per a l'empresa; que es trobessin, per què no?, socis que a última hora poguessin intervenir i reflotar aquesta empresa, tot i que el mercat diu que, el producte concret que es fabrica allà, no és possible rendibilitzar-lo, però, potser, amb una variació del producte podria ser rendible...

La qüestió és —i per anar al concret de la seva Moció d'avui—, senyor López Bulla, que nosaltres no tenim cap inconvenient a votar-la-hi. Ens hem permès una llicència reglamentària, una millora tècnica, presentant-hi una esmena, una esmena que és una millora tècnica, simplement, perquè acabàvem dient que faríem allò que vostè demana «en el marc de la legislació vigent». No pot ser d'una altra manera; per tant..., no dic que vostè tingués la voluntat del contrari; simplement, és una millora tècnica de la Moció.

Ara bé, si el senyor president m'ho permet, em posicionaré en les altres esmenes que han presentat els altres grups, i, probablement, si el proponent, l'interpellant, que és el propietari de la Moció, acceptés les esmenes d'Esquerra Republicana, amb alguna petita modificació, nosaltres estem disposats a votar o la seva Moció, literal —crec que és millor, tècnicament, la que propo-

sa Esquerra Republicana—, i votaríem a favor de l'esmena presentada per Esquerra Republicana en el seu punt *b*, íntegre, literal —el seu punt *b* literal. En canvi, quant al seu punt *a*, demanaríem a Esquerra Republicana que pogués retirar les paraules inicials del primer paràgraf, és a dir, allò que diu: «consolidar els sectors productius i...», matar-ho aquí, i continuar amb «prioritzar l'ocupació», etcètera. A partir d'aquí nosaltres estaríem en disposició de votar favorablement.

Lamentablement, al Grup Socialista, no l'hi podrem votar, nosaltres no l'hi podrem votar. No perquè no sigui interessant la intervenció que ha fet el senyor diputat que representa el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Creiem que és un altre debat. La mateixa intervenció m'ha convençut que és un altre debat. No dic que no sigui interessant, però és un altre debat. El problema que planteja aquesta altra esmena ens donaria peu a un debat diferent del que hem fet fins ara. Ara tenim un problema puntual, concret, determinant, que hem de mirar de resoldre de la millor manera possible i, en tot cas, demanar que el Govern posi, com està posant, tota la força que ell té al seu abast per poder resoldre el problema.

Per tant, no votaríem l'esmena del Grup Socialista; sí que votaríem l'esmena del senyor López Bulla, o, en cas que accepti el senyor López Bulla les d'Esquerra Republicana, la d'Esquerra Republicana.

Vull advertir-los que la Direcció General de Relacions Laborals de la Conselleria de Treball, el mateix conseller de Treball, la mateixa Generalitat estan fent això que vostè demana, senyor López Bulla; estan fent totes i cadascuna d'aquestes accions que vostès demanen: reunions, contactes, mediació, tot allò que, naturalment, les parts li permeten fer i li demanen que faci. Per tant, simplement, no estem demanant al Govern que faci una cosa *ex novo*; estem, simplement, en tot cas, incentivant que el Govern continuï en aquesta línia de buscar, de cercar solucions en una situació en crisi. Però m'han de reconèixer que, amb un grup empresarial que té 620 treballadors, l'important serà defensar-ne la totalitat i, en qualsevol cas, la majoria, la permanència de la majoria d'aquests treballadors.

En qualsevol cas, senyor president, en el moment que intervingui el Grup proponent fixarà si accepta, o no, la proposta que jo els faig.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fixar el seu posicionament, té la paraula, pel Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies. President, il·lustres senyors diputats, senyores diputades, la Moció subsegüent que avui pactem es fa arran de la interpellació presentada per Iniciativa - Verds a la política industrial, especialment quant al sector metal·lúrgic del Vallès Occidental.

Bé, en aquesta interpellació, encara que es va presentar amb aquest contingut ampli, vàrem parlar de la taxa

d'activitat de la comarca del Vallès, vàrem parlar, també, de la producció industrial de la comarca del Vallès, que representava, doncs, gairebé un 37% de tot el pes industrial, de tota aquella tasca industrial que es realitzava a tot Catalunya, i la taxa d'activitat que representava el pes de la comarca del Vallès Occidental, però el contingut específic d'aquesta interpellació i de la subsegüent Moció d'avui fou l'anàlisi de la situació d'una empresa determinada, d'una empresa del sector metal·lúrgic, prou important, prou prestigiosa, com havia estat l'antiga Corberó.

Bé, sobre l'estudi de la situació econòmicofinancera i, sobretot, de l'estat de la situació en què es quedaven els treballadors de la factoria de Castellbisbal, de l'antiga Corberó —després Electrolux i, actualment, Iar Ibérica—, és el tema que tractem actualment.

El posicionament del Grup Parlamentari Popular és el següent: nosaltres sempre hem treballat i seguirem treballant per cercar totes aquelles polítiques actives que generin ocupació. Senyor conseller, vostè coneix el nostre posicionament sobradament i hem estat i seguirem treballant per cercar polítiques actives que generin ocupació. Ara bé, també, evidentment, treballarem i volem treballar per al sosteniment dels llocs de treball d'aquelles empreses, d'aquestes 260.000 empreses del territori empresarial a Catalunya.

Ara bé, nosaltres, per cercar el manteniment d'aquests llocs de treball creiem adient fer una sèrie de precisions al senyor interpellant. Com molt bé s'ha dit pel diputat de Convergència i Unió, la situació real d'aquesta empresa és la següent: ambdues factories, una d'elles a Castellbisbal i l'altra a Montcada i Reixac, estan tenint resultats productius absolutament diferents. Una, tot i havent-se fet les inversions en modernització, en tecnologia, com s'han fet en la línia de producció de Castellbisbal, ha produït uns deutes, unes pèrdues acumulades, des dels anys 96, 97 i 98, de gairebé 1.197 milions de pessetes; mentre que l'altra línia de producció de la gamma blanca va produir uns beneficis de gairebé 2.800 milions de *cashflow* i beneficis nets de 320 milions.

Ara bé, vostès em diran, dintre de l'anàlisi de la memòria que es presenta per gestionar el que pot ser un possible acomiadament col·lectiu de treballadors, de 180 treballadors, que està a l'actual Direcció General de Relacions Laborals que té la Conselleria de Treball, que s'han de mesurar moltes coses. Nosaltres mesuraríem les següents: en primer lloc, veure si, de la memòria que es desprèn per part de l'empresa, es pot compensar un deute amb un benefici del mateix grup, de la mateixa entitat que porta a terme les dues factories, tot i que siguin línies de producció de gamma blanca diferents.

Nosaltres creiem que, encara que el Parlament de Catalunya és una institució prou adient per cercar la promoció i la mediació que ha de realitzar el Govern i, en aquest cas, el Consell Executiu, sabem —i l'esperem— la cura que, evidentment, la Conselleria i la Direcció General de Relacions Laborals ha tingut per mesurar això —i l'estarà tenint— amb tota aquella documentació, arran del que estableix la legislació vigent, és a dir, l'article 51 de l'Estatut dels treballadors: la Memòria de la Ins-

pecció de Treball, la Memòria de l'empresa..., s'han de valorar totes aquestes dades, i estarà, per sobre de tot, en el desig de la Conselleria, el manteniment d'aquests llocs de treball.

Nosaltres també ho esperem; sabem que, en funció de les seves competències administratives i de govern, la Conselleria així ho farà, i també creiem necessari, ja que s'ha acusat i s'ha interposat aquesta Moció, que nosaltres ens posicionem des d'aquesta tribuna dient que nosaltres també volem el manteniment d'aquests llocs de treball.

Dit això, entrarem en les esmenes que han estat presentades, en primer lloc, per Esquerra Republicana de Catalunya. A les que han estat presentades pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya el Grup Parlamentari Popular fa una sèrie de precisions: en l'apartat *a* diem que traiem la part «consolidar els sectors productius», perquè ho considerem força genèric, tot i que estem treballant en un cas concret i és el de l'empresa Iar Ibérica, i tenim en compte, a l'apartat «prioritzar l'ocupació», com a objectiu central de la política econòmica i industrial de Catalunya, que això ho volem i ho cerquem absolutament tots els grups parlamentaris posicionats en aquesta cambra.

I, en l'apartat segon, en l'apartat *b* d'Esquerra Republicana, el «d'exercir la mediació entre el representant dels treballadors i la direcció de l'empresa i de nous socis que permetin la continuïtat del centre de treball», crec que aquesta, tot i que no és la competència pròpia de la Conselleria, el fet de cercar aquests nous socis, creiem molt adient que es puguin esbrinar i que es puguin tenir en compte totes aquelles possibilitats que puguin fer possible el manteniment de llocs de treball, com és aquesta, és a dir, cercar nous socis. I, com bé el conseller d'Indústria va dir, va tenir una posició activa en la compra de Corberó i de Domar per part d'Electrolux. Doncs, nosaltres, també des d'aquí, demanem si és possible aquesta mediació, tot i saber la cura de les competències administratives que té la Conselleria de Treball.

Llavors, el Grup Parlamentari Popular, acceptant l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, diem que nosaltres acceptem el contingut d'aquesta Moció, esperant que el manteniment d'aquests 180 treballadors, 176 de la factoria de Castellbisbal i 4 de la de Montcada, es pugui realitzar tenint en compte totes les valoracions que s'han dit des d'aquesta cambra.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor Ridao, em demana la paraula?

El Sr. Ridao i Martín

Senyor president, abans que el senyor López Bulla, com a titular de la Moció, es pronunciï en relació amb les esmenes presentades, hi havia un suggeriment, una invitació formal del senyor Hinojosa a aquest diputat per tal que retirés una part de l'esmena presentada, cosa

que vull fer en aquest moment, perquè, de fet, ja m'havia compromès a fer-ho i no me n'he recordat quan he pujat a la tribuna, que és, concretament, retirar de l'apartat *a*, de la lletra *a* de l'esmena, l'incís que diu: «consolidar els sectors productius», i, per tant, la lletra *a* començaria dient «prioritzar l'ocupació com a objectiu central de la seva política econòmica i industrial». Jo crec que amb aquesta modificació farem possible de propiciar aquest acord i aquest consens que el senyor Hinojosa demanava o reclamava fa uns moments.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ridao. Senyor López Bulla, per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. López Bulla

Senyores diputades, senyors diputats, no parlaré del senyor Subirà i d'aquest debat en relació amb ell, que s'ha produït fa un moment, perquè un servidor no té el gust que estigui aquí, amb nosaltres, i, per això, no en parlaré, encara que sé positivament que aplicarà el que surti d'aquí de manera entusiasta. Solament dir que no estem davant d'un problema de la Conselleria de Treball, i, en aquest sentit, estic molt reconfortat que el conseller Franco sigui aquí amb nosaltres. És un problema que s'ha d'abordar, també, des de la Conselleria d'Indústria, tal com n'estem parlant.

Bé, en breu i comprimida síntesi, i m'agradaria que fos per aquest ordre perquè em sembla que és més pulcra la literatura que se'n publiqui. Per aquest ordre: accepto l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya en el sentit que ell ha dit: en primer lloc, el punt *b*, que seria l'arrencament de la Moció, i seguiria amb el punt *a*, en el sentit que també s'ha dit abans, que ell ha dit i que, després, ha estat reforçat tant pel senyor Hinojosa com per la senyora diputada del Partit Popular, de manera que aquest assumpte està resolt, amb la precisió que no és un problema que l'esmena d'Esquerra Republicana sigui millor tècnicament, simplement és que s'han produït esdeveniments posteriors que, òbviament, feien que la seva esmena fos més adient i, sobretot, més contemporània.

I, amb molt de gust, també, accepto l'esmena d'addició que ha fet el Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi, que em sembla que també enriqueix la literatura de la Moció que ha presentat un servidor.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Cridem a votació. (*El Sr. Hinojosa i Lucena demana per parlar.*) Sí, senyor Hinojosa; em demana la paraula, per quina raó?

El Sr. Hinojosa i Lucena

Senyor president, simplement per demanar... Perdoni, és que no havia vist que tenia el portaveu del Grup... Simplement, per demanar votació separada de l'esmena

del Partit Socialista respecte a les dues esmenes d'Esquerra Republicana.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

(Pausa i remor de veus.)

Senyor López Bulla, hi ha un dubte aquí, a la Mesa. A mi em sembla que l'he entès bé: l'esmena socialista, vostè l'ha acceptada, eh? (Pausa.) L'ha acceptada, sí. Amb molt de gust la posaré a votació ara. Molt bé.

Posarem, primer, a votació el text de l'esmena socialista acceptada pel diputat d'Iniciativa per Catalunya.

Comença la votació. (Pausa.)

Perdó, esperi's un segon, algú demana revisió. Perdó. No, no...

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem a continuació a votar el text restant d'aquesta Moció.

Comença la votació.

El text restant de la Moció ha sigut acceptat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment en relació amb la contaminació per purins i nitrats (tram. 302-00012/06)

Passem al punt novè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment en relació amb la contaminació per purins i nitrats. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font i Montanyà.

(Pausa.)

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en la interpellació de fa uns dies vàrem poder enumerar les diverses problemàtiques que van associades a la mala gestió dels purins, a les dejeccions ramaderes i també a unes males pràctiques agrícoles.

Per tal que quedi més clar el perquè dels diversos punts de la nostra Moció, resumiré molt breument aquestes problemàtiques.

D'una banda, tenim que en uns indrets la contaminació per nitrats ha arribat a ser tan preocupant que fins i tot hi arriba a haver el 80% de les aigües subterrànies contaminades. D'altra banda, hi han hagut pobles on s'ha detectat que els nivells de nitrats a l'aigua de la xarxa d'abastament poden arribar a duplicar o fins i tot a triplicar els límits permesos per l'Organització Mundial de la Salut. (Remor de veus.)

A més a més, en alguns llocs a les capçaleres dels rius es detecta que hi ha un increment de les captacions d'aigua perquè s'hi instal·len grans explotacions ramaderes i els rius i les rieres acaben assecant-se, i fins i tot les fonts. (Remor de veus.)

El president

Esperi's un segon, senyora diputada. (Pausa.) Moltes gràcies. Pot continuar.

La Sra. Font i Montanyà

Una altra de les problemàtiques que es detecten és que l'elevada concentració de caps de bestiar porta problemes sanitaris, cosa que fa incrementar considerablement la medicació que es dona al bestiar.

Sap greu haver de dir que aquests problemes no són pas nous. L'any 96 en aquesta mateixa cambra es va debatre sobre aquest tema i, malauradament, tot i que llavors el senyor Bartolomé ja deia que el Departament de Medi Ambient i la Junta de Residus venien actuant en diverses línies i des de feia anys —deia textualment—, ens trobem que ara, sis anys més tard, el problema, en comptes de resoldre's, s'ha agreujat. Potser és que les línies que es varen encetar no eren les més adequades.

Jo diria que no s'han acabat d'encertar els remeis que acabin de curar la malaltia, o potser és que no s'ha fet la cura de xoc que realment s'hauria d'haver fet. Es va fer un codi de bones pràctiques, del qual s'ha fet força poc cas, bàsicament perquè no comptava amb cap normativa al darrere; s'han construït unes infraestructures que no han acabat de funcionar, per exemple unes basses de purins que no estaven situades en els llocs més adients o unes plantes de tractament de purins que, independentment de si estem d'acord o no amb el tipus de plantes que són, no acaben de funcionar: quan no tenen un all tenen una ceba, quan no hi han problemes d'aigües de pluja hi han problemes de pudors, de sorolls, de vibracions, i, a més a més, van gastant gas natural sense comptar amb l'energia que pot produir el mateix purí.

Sigui com sigui, si nosaltres fem aquesta Moció és perquè tenim l'esperança que aquesta vegada el Govern es treurà la son de les orelles.

Per les converses que hem pogut tenir amb Convergència i Unió —i, per cert, agraïm al senyor Jesús Bartolomé els esforços que ha fet per arribar a uns acords—, sembla que la voluntat seria accelerar les actuacions. I en aquest sentit hem intentat que el consens es tradueixi, d'una banda, en l'acceptació per part nostra d'algunes esmenes presentades per Convergència i Unió i, d'altra, en unes transaccions entre aquest mateix Grup o amb el Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Pel que fa a les esmenes d'aquest últim Grup, en algun cas hem fet alguna transaccional, però en l'altre ens sembla que rebaixen el llistó en relació amb les transaccionals acordades amb Convergència, i per aquest motiu proposem que no..., vaja, no les acceptem.

En tota la negociació nosaltres hem tingut molt present que ens plantejàvem quatre objectius principals. D'una

banda, conèixer realment com està la situació; per això plantegem presentar un estudi detallat abans de l'estiu. Teníem per objectiu, també, accelerar les actuacions per tal que la gestió dels purins es faci d'una forma correcta, de manera que permeti, en una primera fase, no seguir contaminant, i després recuperar els sòls i les aigües que en aquests moments estan inservibles per al consum. Per això proposem elaborar una normativa, proposem accelerar l'aprovació dels plans d'actuació de les zones vulnerables i accelerar l'adequació de les activitats ramaderes a la Llei de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

A partir d'una esmena presentada pel Grup Socialista, hem incorporat un nou punt a la Moció, que fa referència al fet de garantir la qualitat de l'aigua a la xarxa d'abastament i que reconeixem, doncs, que en aquest cas ho havíem oblidat.

Un tercer objectiu és evitar que el problema es faci més gran i buscar les solucions més sostenibles. En aquest sentit presentem tres propostes. Primera, prioritzar els sistemes de tractament més sostenibles d'acord amb les millors tecnologies disponibles, especialment aquelles que aprofiten l'energia produïda pels purins. Una altra seria gestionar les masses d'aigua, de manera que l'atorgament de captacions es condicioni al fet que es garanteixin o que es preservin els cabals ecològics. I, finalment, en tenim una altra, que per nosaltres és important, que és condicionar l'autorització de noves explotacions en diversos punts al fet que es garanteixi que es pugui arribar a tenir un excedent de purí zero en el moment en què el Pla d'actuació hagi determinat que s'hi ha d'arribar.

M'explicaré. Si el Pla d'actuació diu: «d'aquí a quatre anys, a la comarca hi haurà un excedent zero» vol dir que partint del nombre de caps de bestiar que hi ha en aquest moment, de la quantitat de purí que es produeix, de quines zones de la comarca són excedentàries de purí i quines zones en són deficitàries, de la quantitat de plantes que hi han i les que s'hi preveuen fer –considerant que funcionin bé, a més a més–, el Pla diu que a tal termini s'arribarà a un excedent zero. Si en aquests moments en aquella comarca es donen més permisos per a noves explotacions ramaderes és impossible que s'arribi a allò que diu el Pla d'actuació.

Per tant, no entenem gaire la reticència dels grups que ja ens han manifestat que no donaran suport a aquest punt de la Moció. Què vol dir això? Doncs, probablement que els plans d'actuació dels quals es fa tanta propaganda poden ser paper mullat. I per què? Doncs, precisament perquè els càlculs s'han fet en base a aquests paràmetres que jo deia en un principi i que si s'incrementen els caps de bestiar no servirà per a res.

Finalment, ens proposàvem un últim objectiu a la Moció, que era tenir presents les persones afectades. D'una banda, informant i divulgant la problemàtica dels nitrats i els seus efectes sobre la salut i, d'altra banda, implicant els sectors afectats, tant en la planificació com en el seguiment de la problemàtica. Per nosaltres era molt important que els sindicats agraris i els grups ecologistes fossin presents en la taula de seguiment, i per això vàrem treballar perquè fos recollit en la transaccional.

Bé, per acabar diria que desitgem que precisament aquesta taula de seguiment, amb la presència de tots els sectors, quan es reuneixi, pugui comprovar si els acords a què avui arribarem –que esperem que avui hi arribarem– hagin servit d'alguna cosa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi han presentat esmenes el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i el Grup de Convergència i Unió. Té la paraula, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre diputada senyora Marta Camps.

La Sra. Camps i Torrents

Senyor president, senyores i senyors diputats, l'espectacular creixement de la cabana porcina a Catalunya en els darrers anys ha trencat l'equilibri tradicional entre l'explotació ramadera i l'agricultura, amb més de tres milions de metres cúbics de purins d'excedent.

Aquesta situació obliga a prendre mesures molt més contundents i eficients que les que el Govern ha aplicat fins ara, i és que el balanç és francament discret. Només funcionen a tot Catalunya, i no sense problemes, dues plantes de tractament privades, quan se'n necessiten encara una vintena més, mentre les dejeccions ramaderes no paren de créixer –ja superen els 12 milions de tones l'any– i es succeeixen les denúncies i les veus d'alerta per l'elevada contaminació de les aigües.

Tot seguit passaré a comentar breument, punt per punt de la Moció, les nostres esmenes i alguns dels acords arribats.

En relació amb el que ha dit la ponent del Grup d'Iniciativa, voldria recordar que algunes de les nostres esmenes que no s'han acceptat sí que aixecaven una mica el llistó de la seva Moció, però, en tot cas, parlarem una mica del que s'ha acordat.

Amb relació al primer punt de la Moció que avui debatem, el nostre Grup està d'acord amb la necessitat de presentar de forma immediata un estudi sobre la problemàtica de la contaminació per nitrats.

Sobre el segon punt, recolzarem la transaccional pactada entre el Grup proposant i Convergència i Unió per a l'aplicació dels primers programes d'actuació a les zones vulnerables, tot confiant que aquests plans incloguin mesures de descontaminació com es planteja en la transaccional. Hauríem preferit –i d'aquí la nostra esmena, que recollia l'esperit inicial de la Moció del Grup d'Iniciativa– que s'adoptés un pla propi i específic de descontaminació, amb dotació pressupostària i terminis. En tot cas, donarem suport a la transaccional, perquè, encara que ens sembla insuficient i ambigua, suposa anar avançant en la línia d'aconseguir l'objectiu final de restitució de la qualitat de les aigües subterrànies.

Celebrem, en tot cas, la transaccional pactada entre el nostre Grup i Iniciativa, que s'inclou com una addicional al punt 10, per posar en marxa de forma urgent i en col·laboració amb els ajuntaments noves xarxes de

captació en aquells municipis que no poden garantir la salubritat dels seus aqüífers.

Sobre el punt tercer havíem presentat una esmena, lligada també a una altra del punt quart, de cara a desenvolupar l'actual marc legal i els programes i plans aprovats, i aconseguir així una aplicació real i efectiva de les mesures de prevenció i protecció. Si bé és cert que el marc legal de què ens hem dotat fins ara s'ha limitat a aplicar –amb força retard, per cert– el conjunt de requisits imprescindibles que marca la directiva de la Unió Europea sobre nitrats, creiem que el problema no ve tant per manca de suport legal o de programes com de manca, clara i manifesta, de compliment i d'aplicació de totes les mesures contemplades.

Estan en fase d'aprovació els primers programes d'actuació a les zones vulnerables, però queden moltes preguntes a l'aire. Quins mecanismes de control s'imposaran? Com s'obligarà els ramaders i pagesos a complir-ho? Es preveu un règim impositiu? És a dir, una sèrie d'accions que han de fer efectiva la lluita contra la contaminació.

El Grup proposant de la Moció i Convergència i Unió plantegen una nova normativa per garantir el compliment real d'aquests punts. Hi donarem suport, i benvinguda sigui si s'aconsegueix, però volem deixar constància de la necessitat que totes les mesures s'executin i es faci un seguiment de forma rigorosa, i que aquesta altra normativa no es converteixi en un altre munt de bones intencions sense cap resultat final sobre el territori.

En aquesta línia, lligant-ho una mica amb aquest darrer punt, decauria l'esmena presentada pel nostre Grup al punt quart, a favor d'una transaccional amb Iniciativa i Convergència i Unió en què es contempla fomentar l'aplicació del Codi de bones pràctiques agràries de 1998. El Codi és l'instrument que determina, encara que només en forma de recomanacions, com, quan, on i de quina manera s'han d'aplicar els fertilitzants, i és, en teoria, d'obligat compliment a les sis grans àrees de Catalunya que són zones vulnerables. En canvi, a hores d'ara és un instrument totalment desconegut per a la majoria de ramaders i pagesos de Catalunya.

En relació amb el cinquè punt, no estem d'acord a imposar una moratòria en l'obertura de més granges. S'ha de recordar, a més, que les restriccions al creixement del sector ja vénen imposades pel Decret de reordenació del sector porcí aprovat pel Consell de Ministres del passat 3 de març.

En aquest sentit, una moratòria no seria necessària si s'apliquessin totes les mesures i els plans d'acció generals i comarcals per garantir la correcta gestió dels residus. Una de les que proposem en aquesta esmena, encara que pugui formar part dels futurs programes d'actuació en les zones vulnerables, és incidir en la millora i actualització dels censos de terres aptes per als abocaments, per tal d'evitar que es declari la mateixa finca dues i tres vegades, com passa ara. Es tracta, en definitiva, d'aconseguir una producció ramadera al més sostenible i neta possible, però que permeti, alhora, una ramaderia catalana viable i competitiva.

No estem d'acord amb el punt sisè, i en concret amb la part final del redactat que s'ha acordat entre CiU i Iniciativa, i per això hem entrat una esmena de nova redacció, ja que creiem que el Govern no ha d'entrar a prioritzar un tractament concret que pugui beneficiar alguns dels grups econòmics que opten als concursos en marxa per fer plantes de purins en les comarques excendentàries. En aquest sentit, no ens casem amb cap grup econòmic.

Creiem que el Govern ha de garantir, i, alhora, ha d'assessorar els sectors de cada comarca que estan triant les ofertes, els sistemes que assegurin la millor tecnologia disponible, que aconseguixi descontaminar el purí, perquè, en definitiva, aquest és l'objectiu final, i que faci econòmicament viable un projecte que no deixa de ser privat.

Amb la resta de punts hi estariem d'acord, encara que no veiem massa sentit en la necessitat d'una taula de seguiment si no s'adopten les mesures anteriorment citades per fer efectiva la descontaminació i protecció dels aqüífers i aconseguir una política molt més rigorosa per tal de garantir que el ramader assumeixi que la correcta gestió dels purins també forma part de la producció ramadera.

Per tant, el nostre Grup votaria en contra del punt cinquè de la Moció i de la part final del punt sisè, i demanaria votació separada d'aquests dos punts: del punt cinquè i de la part final del punt sisè, a partir de la frase: «especialment aquelles que cerquen l'aprofitament de l'energia produïda pels purins».

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Un cop hàgim vist el posicionament de tots els grups, li tornaré a demanar el favor que m'ho repeteixi.

Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jesús Bartolomé.

El Sr. Bartolomé i Carrascal

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que tenir la responsabilitat de tractar en el Ple d'avui un tema no ha sigut una feina fàcil.

Primer, les ocupacions de tots plegats en aquests dies electorals, que impedièen en molts moments la possibilitat de localització i de comunicació, fins i tot telefònica.

Cadascú tenia les seves responsabilitats en la campanya, cosa que feia difícil estar al corrent dels temes de defensa d'avui. He d'agrair a la il·lustre diputada Bet Font la seva disponibilitat al diàleg, la seva predisposició a l'acord, malgrat que no ha sigut possible en tot el conjunt dels temes. També agrair la generositat del senyor Fabregat..., no hi és. (*Algú diu: «Ha sortit un moment.»*) Ah, sí. Bé, agraeixo al senyor Fabregat la seva generositat, que ha estat en tot moment disponible i dialogant, abans i també ara.

La presentació d'unes esmenes a última hora per part del PSC, ahir a la tarda, i l'avaria telefònica dels tres

últims dies de la diputada, la il·lustre senyora Marta Camps, han impossibilitat una negociació més àmplia, i que, en tot cas, anirem veient en el debat de les quatre proposicions que encara queden per discutir, dels diferents grups i sobre el mateix tema. Crec, de totes maneres, que s'ha arribat a acords nombrosos; solament en dos punts no hem arribat a l'acord total. No podia ser d'altra manera; ja ho van demostrar el conseller de Medi Ambient i el conseller d'Agricultura en les seves intervencions en comissió i en la interpellació, en el cas del conseller de Medi Ambient, i el grau de compromís del Departament en política mediambiental i l'ànim de col·laboració i consens amb totes les organitzacions, col·lectius, sindicats, ajuntaments, etcètera. Malgrat tot això, a mi em queda la pena de no haver aconseguit avui el sis a zero de l'anterior legislatura en dues mocions del senyor Portabella i del senyor Vilalta, votades amb les nostres esmenes per unanimitat, que va ser un sis a zero que feia referència a un partit recent de la Selecció Catalana.

Sí que voldria, de totes maneres, precisar algunes coses que esdevenen de la interpellació i que avui vostè ha repetit, senyora diputada. Vol pintar –i l'entenc: des d'un punt de vista ecologista, és tradicional–, vol pintar el panorama d'una manera molt negra. I la realitat és que jo no hi estic d'acord. Crec que el primer comentari del conseller de Medi Ambient en la seva primera compareixença és més real, i particularment hi estic totalment d'acord. El conseller va dir: «Malgrat les crítiques que han existit i poden continuar existint; malgrat els ritmes insuficients en alguns aspectes; malgrat mancances puntuals, una valoració objectiva i, sobretot, comparativa, no ja amb les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, sinó amb Europa, permet afirmar amb seguretat que la política ambiental de Catalunya ha estat i és bona.» Hi coincideixo plenament. (*Veus de fons.*)

En frase habitual del senyor Ferrer i Gironès, hauríem de sentir-nos feliços per l'actitud del Govern i per l'eficàcia del Govern. Jo ja l'entenc; això d'avui em sembla aquell joc de rol en què vostè, Bet, i jo passejàvem i presentàvem per les comarques de Lleida –suposo que era al voltant del 94, 93, 94, en l'Ambibús del Departament de Medi Ambient–; jo anava en la posició de delegat del Departament i vostè com a membre d'un col·lectiu d'educació ambiental, creador de programes realment bons; en aquell cas era de tractament de residus. En aquell joc, en què aprenien a defensar i comprendre el medi ambient nois i noies de cada comarca, a un li pertocava fer d'alcalde; a un altre, de periodista –avui també tenim una periodista, la senyora Marta Camps–; a un altre, d'ecologista –a mi no em tocava d'alcalde, defensava el Govern–, i, si ho recordo bé, també hi havia l'oposició, i associacions de veïns, etcètera. Havíem de decidir on situar un abocador i el tipus d'abocador, i cadascú hi deia la seva, dintre del seu paper, lògicament.

Avui també a nosaltres ens pertoca dir, dintre del nostre paper, el que ens pertoca. D'alguna manera, és una repetició d'aquell joc en un altre lloc molt més seriós, que és ni més ni menys que el Parlament de Catalunya. No l'hi vull recordar, perquè em faria molt llarg, i sé

que vostè és coneixedora de tota la tasca feta pel Departament de Medi Ambient durant els vuit anys i mig d'existència, però Déu n'hi do, el canvi, i l'empenta del nou conseller ha quedat palesa en les seves primeres accions, així com en el seu compromís de futur.

Miri, tractant de nitrats i de purins i de l'actuació del Departament, li llegiré unes frases dites –i que ja vaig repetir un altre dia aquí– per l'aleshores responsable d'Esquerra Republicana a les comarques de Lleida, exdiputat i al qual desitjo un ràpid restabliment de la seva malaltia, el senyor Benet Tugues, que deia, el 30 de maig de l'any 96, en el diari *Segre*; a la millor, no ho sé, no ho recordo, a la millor ho deia a la senyora Marta Camps. Llegeixo en castellà, perquè aleshores no existia el *Segre* en català i estava així escrit. I deia el següent: «Aseguro que la Generalitat aplica un criterio excesivamente restrictivo en materia de purines, de acuerdo con una normativa comunitaria válida para el norte de Europa, pero no para Cataluña. Esquerra considera que, con estas exigencias, se puede paralizar el crecimiento del censo porcino en Lleida.» Com diuen també en castellà, *ni tanto ni tan calvo*, però alguna cosa hem fet. Alguna cosa s'ha fet, i bé. I si no, comparem les poblacions, per exemple, al costat de Lleida, d'on sóc jo, dels veïns de l'Aragó, en les quals les exigències no existeixen, ni en el poble del president de la Junta de la Diputació General d'Aragó. Això és un greuge comparatiu per als nostres pagesos, que han de competir amb ells, i dels nostres ramaders.

Voldria destacar, per últim, allò que també va remarcar el conseller de Medi Ambient, que, tant que parlem de les competències municipals, cal també la responsabilitat de qui està més a prop. Abans, amb les activitats classificades, les competències de l'activitat eren totals dels municipis, i ara també, en un grau molt gran. També és un terme mediambiental planificar a nivell global, però s'ha d'actuar a nivell local; hem de demanar responsabilitats a tots. He rellegit, també, la intervenció en la interpellació del conseller, i penso, sincerament, que els compromisos adquirits des de la manifestació sincera de la realitat i del reconeixement de la feina feta haurien de merèixer el suport de tothom a una bona planificació.

De totes maneres, em sento satisfet de la negociació que s'ha fet entre tots; penso que hem estat a l'alçada, en uns moments difícils, de negociar, i sense temps, pràcticament. I, per cert, diria a la senyora Marta Camps –que en la seva intervenció ha parlat, també, en uns termes negatius–, li indicaria un diari de Lleida, el *Segre*, el seu, del diumenge 30 de gener, en què parla dels «purins, un negoci de moda»; alguna cosa està fent el Departament de Medi Ambient a millorar-lo. (*Rialles i veus de fons.*) Sense comentaris.

No ho especificaré, perquè ja se n'ha fet menció per part de la diputada d'Iniciativa proposant tots els acords a què hem arribat, però sí que diria que, en el punt desè, no hi ha hagut possibilitat d'arribar a un acord en l'apartat cinquè, perquè Iniciativa, la diputada d'Iniciativa volia afegir un text que era per a nosaltres incompreensible, i en l'acord, en la transaccional que han fet Iniciativa i el PSC, nosaltres pensem que és una esmena poc preparada, molt improvisada, molt poc profun-

da, i que es podia veure molt millor en tot aquest debat que tindrem al voltant de les quatre proposicions no de llei. Jo, el que diria, també, en Medi Ambient, com en tantes altres coses, aquella frase de Machado: «Despacito y buena letra, que el hacer las cosas bien vale más que el hacerlas.»

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, per fixar el seu posicionament, té la paraula, per part d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, fa al voltant d'un mes, la senyora Bet Font, en substanciar la interpellació al conseller, palesava una sèrie d'elements que ens fan pensar que el problema derivat dels purins està per resoldre. Avui n'ha repetit l'enunciat, en farà un breu esment: tenim municipis, tenim pobles en què la xarxa d'abastament d'aigua conté el triple de nitrats dels permesos; tenim comarques en què la majoria de les aigües subterrànies estan contaminades; les zones ramaderes de Catalunya tenen un 40% dels pous contaminats, segons reconeix la mateixa Agència de l'Aigua, i tot això observem que ja fa temps que el Govern de la Generalitat ho admet, admet que s'està donant una situació que anava a desembocar aquí, ho admetia el senyor Marimon ja l'any 96; admetia que això podia acabar passant, i els problemes dels purins no s'han resolt, sinó que s'han vist incrementats.

En aquella ocasió, fa un mes, el conseller ens responia una mica el que ens té acostumat el Grup Parlamentari que dóna suport al Govern; ens responia el que sovint ens respon el president en els debats de política general; ens responia, en definitiva, que a Europa també passa, que a Europa tampoc ho tenen resolt i que s'han fet coses. Evidentment que s'han fet coses; només faltaria que no s'haguessin fet coses respecte a un problema tan greu com és el que estem tractant.

Tot i així, des del Grup d'Esquerra Republicana hem de dir que hem observat un canvi d'actitud, que hi ha hagut un canvi d'actitud de fa un mes ençà, que avui veiem amb satisfacció com, des del Grup de Convergència i Unió, s'ha fet un esforç per arribar a un acord amb el Grup d'Iniciativa, que és qui ha substanciat aquesta Moció que ara discutim. Tot i així, ens agradaria, des del Grup d'Esquerra Republicana, que des del Govern s'anés una mica més enllà; ens hauria agradat que s'haguessin establert dates per tancar més, per afermar més els diferents compromisos que avui –vistes les transaccions que hi ha hagut– amb la previsible aprovació de la major part d'aquesta Moció, tant pel que fa a l'aprovació dels primers programes, ens hauria agradat que es fixessin dates, que s'acotessin i, sobretot, que es prioritzés, per damunt de les zones vulnerables, aquelles zones que ja estan contaminades. Suposo que això ja hi ha la intenció de fer-ho així; que l'acord al qual s'ha d'arribar amb tot aquest sector també s'hagués fi-

xat una data –es parla d'«accelerar-lo»–, creiem que hauria estat bo fixar una data respecte a la creació de la taula de seguiment. Tot i així, crec que Déu n'hi do el que s'ha avançat.

Malgrat tot, queden un parell d'elements que ens sap greu que no es pugui arribar a l'acord que sabem que, des del punt d'Iniciativa, des de la diputada Bet Font, s'ha fet un esforç per arribar-hi, i que, a hores d'ara, sembla que no s'ha tancat aquest consens. Per una banda, i per part del Govern, i per part del Grup de Convergència i Unió, sembla que no hi ha acord pel que fa al punt cinquè, pel que fa a contemplar el compromís respecte a l'excedent zero. La diputada Bet Font, en la seva intervenció, jo crec que ens va donar una explicació que hauria de permetre que el Grup de Convergència i Unió es replantegés aquest posicionament, perquè entenem que, un cop establerts els plans i un cop queda clar que la voluntat és arribar a excedent zero, efectivament, el fet de no admetre que, en cas que hi hagi un increment, també ha de ser a base de regular que aquest excedent ha de ser zero, pot donar la sensació que aquests plans poden arribar a ser paper mullat, perquè, si establim amb els caps de bestiar que hi hagi en un moment determinat, un excedent zero, però després permetem que incrementin aquests caps de bestiar sense acostar-nos, sense fixar l'excedent zero, possiblement no servirà de re que hi hagin aquests plans.

Per tant, jo crec que el Govern té la voluntat..., que els plans s'estan establint en base a això, i per tant entenem que hi ha la voluntat..., que, vist que hi ha la voluntat, hauríem de contemplar-ho també en el cas d'increment de caps de bestiar, que és el que contempla el redactat del punt cinquè per part de la Moció d'Iniciativa per Catalunya.

Hi ha un altre element que ens sap greu que *a priori* tirarà endavant, però que ens ha mostrat la diputada Marta Camps el desacord per part del PSC amb referència al tipus de plantes de tractament, i ens argumentava la senyora Marta Camps que aquestes plantes de tractament hauríem de tolerar que fossin de qualsevol tipus per tal de no casar-nos amb cap grup econòmic; qualsevol dels dos tipus, que fossin amb gas natural o que fossin amb biogàs.

Bé, nosaltres creiem que justament el fet de no posicionar-nos a favor de les plantes més equilibrades ecològicament, que són les que utilitzen únicament el biogàs, d'alguna manera és posicionar-nos tolerant les plantes que utilitzen el gas natural i, per tant, posicionar-nos a l'altra banda de l'equilibri i de la sostenibilitat, i per tant entenem que fóra bo que poguéssim arribar a aquest tipus d'acord.

Per part d'Esquerra Republicana, òbviament donarem suport a la Moció tal com ha estat acordada i transaccionada per part del Grup d'Iniciativa, i demanaríem especialment al Govern que hi hagués aquest gest de fermesa, aquest gest de compromís, que jo crec que ja hi ha estat en bona part, però que per nosaltres seria molt positiu que hi hagués aquest nou pas per poder fixar l'excedent zero.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, honorable conseller de Medi Ambient, per a posicionar-me respecte a la Moció subsegüent a la interpellació presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, concretament per la il·lustre diputada Bet Font.

En primer lloc, voldríem fer referència, un cop més –i ho vam fer nosaltres en la interpellació i després es veurà també en la Moció, quan vam parlar de forma molt més breu, però també vam fer referència a la política mediambiental–, a les contaminacions per nitrats, i especialment aquestes contaminacions que vénen donades per excés de purins.

En primer lloc, dir que les contaminacions de nitrats a Catalunya, als subsòls i als aquífers, no solament vénen donades per l'excés de les aplicacions de purins als diferents conreus i als diferents camps de Catalunya –aquest crec que és un tema que hem de tenir molt clar–, no solament ve donat pel tema dels purins, sinó que hi ha altres aspectes prou importants que hem de deixar damunt de la taula.

En segon lloc, el purí per nosaltres no és un residu, és un subproducte, perquè ha estat històricament un bon subproducte per al camp, i solament és residu en aquelles zones, en aquelles comarques o en aquells indrets on hi ha un excedent de la mateixa aplicació, i podríem parlar del Codi de bones pràctiques agràries, etcètera; però, en tot cas, no és un residu tal qual, sinó que és un residu en aquells llocs i en aquells indrets on n'hi ha un excedent.

Jo crec que amb aquesta Moció que avui aprovarem, en la majoria dels seus punts, on s'ha parlat aquí de diferents acords i un bon consens, crec que és important, creiem que és important des del Grup Parlamentari Popular. Però, en tot cas, voldria fer una referència: no estarem criminalitzant els ramaders de Catalunya? No estarem criminalitzant molts indrets que no han tingut cap altra sortida que aplicar al camp els seus excedents de purins perquè les diferents administracions –totes les administracions, totes, i evidentment també la del Govern de la Generalitat– no han fixat quins eren els paràmetres, no han fixat quines eren les plantes que s'havien de situar als diferents indrets, i ara ens trobem amb una problemàtica? Però no criminalitzem i crec que hem de fer l'esforç tots plegats, els pagesos i els ramaders de Catalunya.

Desgranant els diferents punts de la Moció que s'ha presentat, i també amb els acords que se'ns ha lliurat als diferents grups parlamentaris d'aquestes esmenes, d'aquestes transaccions, preferentment entre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, estem totalment d'acord que es faci un estudi per conèixer la problemàtica, per conèixer la situació d'aquesta problemàtica durant aquest semestre al més aviat possible –si

pot ser en aquest semestre o dins aquest semestre hi estem totalment d'acord–, que es portin a terme els plans de descontaminació, amb la qual cosa els plans que s'han presentat o els futurs projectes que es tirin endavant al més ràpidament possible a les diferents zones vulnerables que s'han presentat per part de la Conselleria de Medi Ambient..., que s'elaborin normatives que regulin la gestió dels purins, totalment d'acord.

Però sí que voldria fer referència a dos punts, al quart i al cinquè, que no estem d'acord ni en el text ni en les possibles transaccions. En primer lloc, parlen d'un pla d'accelerar la Llei 3/1998. I per què no la vam accelerar en el seu moment, la Llei 3/1998? Perquè el Govern de Convergència i Unió no ho va plantejar en les dates que havien d'estar, sobretot a les explotacions ramaderes..., que, per cert, ho van pactar finalment, tot el que va ser la modificació de l'annex, amb el Grup Parlamentari Socialista, no van parlar de modificar les dates. Ara per què hem de fer córrer més les explotacions ramaderes de Catalunya que no altres d'industrials de Catalunya? Com ho explicaran això davant dels ramaders de Catalunya? Per què han tingut una problemàtica que vostès no han fet plantes de tractaments de purins durant tots aquests anys? Ara volem fer córrer els ramaders? Ara?, en quatre dies hem d'aplicar tota la legislació que emana de la Llei 3/1998? Escolti, ho haguessin plantejant abans! Perquè, si no, modifiquem tota la Llei.

Anem molt més de pressa amb tot. Vostès són els que legislen..., perdó, el Parlament és qui legisla, però vostès, en tot cas, ens porten projectes de llei. Portin una modificació de la Llei 3/1998 per avançar, ja que estan creient que això es pot fer en quatre dies, tots els temes mediambientals de Catalunya, i els donarem suport, però no solament en els aspectes ramaders, en tots.

Jo suposo que ens podran explicar –i no ho ha fet, en tot cas, el senyor Jesús Bartolomé, quan ha fet la seva exposició– per a què volen accelerar la Llei 3/1998? Per a què ho volen fer? Si, en tot cas, va ser un acord del Parlament de Catalunya!

I a la vegada també –i aquí seria coincident amb les paraules del diputat senyor Jesús Bartolomé– l'excedent zero de purí, nosaltres creiem que primer cal tirar endavant el decret de les zones vulnerables –i aquest era un esforç de tots plegats– i que en tot cas no creiem que s'hagi de tirar endavant aquest punt cinquè.

Estaríem d'acord en els punts sisè i setè, sembla ser que hi ha transaccions entre el Grup d'Iniciativa i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i estaríem també d'acord amb els punts vuitè i novè, pels quals es crea una comissió de seguiment sobre la problemàtica de la contaminació dels nitrats i per informar les ciutadanes i els ciutadans.

Voldria anar acabant, senyor president, dient que estem en contra d'aquest punt número 10, d'alguna manera presentat o transaccionat, sembla ser, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Iniciativa per Catalunya - Verds, quan es parla de: «posar en servei, de forma urgent i en col·laboració amb els ajuntaments, les noves captacions», etcètera. Nosaltres tenim

una proposició no de llei que fa referència també, dins de tot l'àmbit local, a les possibles contaminacions de nitrats i tota la problemàtica en aqüífers, però a la vegada també recordar-los, un cop més, el que és la Llei 3/1998, el que és la mateixa Agència Catalana de l'Aigua i el que ve a desenvolupar la mateixa Agència Catalana de l'Aigua pel que són els aqüífers a Catalunya.

Senyor president, en el cas del que s'ha exposat en el decurs..., i per part dels diferents portaveus, hi ha acords en tots els punts, el Grup Popular demanaria votació separada del punt quart, del punt cinquè i del punt número 10, que sembla que seria un nou punt que s'afegiria a aquesta Moció presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Gràcies, senyor president; senyores diputades i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pregaria a la senyora diputada, senyora Bet Font, sobretot que em facilités l'ordenament de la votació, perquè és una mica llarga i complicada aquesta vegada.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president, així ho faré, quan acabi.

Bé, quatre comentaris abans de puntualitzar com anirà la votació, i en tot cas puntualitzar que a partir de les intervencions, com que de fet no hi ha hagut sorpresa per part de les intervencions de les persones que m'han precedit, nosaltres tampoc no fem cap canvi pel que fa a noves consideracions.

El que sí que volia aprofitar és per dir, d'una banda, que, tal com ja ha dit el senyor Vendrell, ens sorprèn la posició del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi pel que fa, sobretot, als punts 5 i 6. Al punt 5, perquè també ens sorprèn –ja ho hem dit– la posició de Convergència i Unió. És allò que si ja ho diuen els plans d'actuació, que volen arribar a un excedent zero de purí, no entenem per què fa tanta por de reconèixer-ho. Però, bé, com que ja m'he explicat abans, no hi donaria massa voltes.

Però el tema de separar el punt 6 i, en concret, de votar per separat el punt que diu que: «prioritzem els sistemes de tractament més sostenibles, especialment aquells que cerquen l'aprofitament de l'energia produïda per purins», en uns moments que tothom parla de sostenibilitat, tothom parla d'energies renovables i energies netes, sorprèn que es digui que no es votarà a favor un punt que vol aprofitar..., no es diu «exclusivament», es diu que s'aprofitaran les millors tecnologies disponibles i econòmicament viables, però, a part, que si amb aquestes millors tecnologies disponibles és possible aprofitar l'energia del purí, que ho és, doncs que es faci amb aquest sistema.

Per tant, demanaríem al Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi que reconsiderin aquesta posició, abans que acabem de dir com es farà la votació, doncs que ho reconsiderin. (*Remor de veus.*)

Quant a la intervenció del senyor Jesús Bartolomé, penso que no concorden gaire els esforços que s'han fet en tota la negociació amb la importància que ha donat al problema. Vostè deia... (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Senyora diputada, esperi's un segon. (*Pausa.*) Pot continuar.

La Sra. Font i Montanyà

Vostè deia que jo veig la problemàtica massa negra; no sé com s'ha de veure quan hi ha comarques en què el 80% de les aigües subterrànies estan contaminades, quan s'han fet uns plans de purins que es basen que hi hagi unes plantes de tractament de purins que funcionin i no funcionen, que es basen que els caps de bestiar no augmentin i la tendència és que augmentin, no sé com s'ha de veure. ...

Jo no tinc tendència a ser pessimista. En aquell joc de rol al qual vostè feia referència, precisament es tractava d'acostar posicions, i és el que hem intentat fer avui, però una cosa és acostar posicions i l'altra és no voler reconèixer uns problemes que realment hi són.

Quant al senyor Fabregat..., els problemes diu que no vénen només dels purins, és cert; per això si s'hi fixa en el punt número 3 de la Moció, diem que aquesta normativa que s'ha d'elaborar inclogui també l'aplicació a la terra de la resta d'adobs químics i orgànics, com ara el compost i els fangs de depuradora, i també els inorgànics. Per tant, ja sabem que no només ve dels purins, la problemàtica.

I que els purins no són un residu sempre, també és cert; fins ara eren un adob, el que passa és que quan sobren s'han de considerar un residu.

I finalment, no criminalitzem els ramaders, només faltaria! Nosaltres sempre hem pensat o hem defensat els pagesos, els agricultors i ramaders. Nosaltres el que sabem és que en aquests moments qui porta els problemes són els grans integradors i que, precisament, si en una comarca sobren caps de bestiar –i a més a més ens consta que ja és tendència d'alguns ramaders–, una de les solucions és que les grans explotacions ramaderes es traslladin a altres llocs que no són excedentàries de purins, i s'està fent, però no només per la problemàtica ecològica, sinó per la sanitària, a la qual també feia referència jo.

I bé, res més. No sé si el Grup Socialista reconsidera això de la votació per separat..., i si no recordar, a veure, la votació seria, d'una banda, els punts 1, 2, 3, 7, 8, 9, i la part inicial del 6...

El president

No, senyora diputada; si em permet, l'intentaré ajudar.

La Sra. Font i Montanyà

D'acord.

El president

Hi ha nou punts i un addicional. Dels nou punts, els que vostè no té transaccionats són els punts 1, 3, 5 i 9; aquests no els té transaccionats. Per tant, sobre aquests vostè m'hauria de dir si els vol en un bloc, separant el número 5, que és el que m'ha demanat el Grup Popular.

La Sra. Font i Montanyà

El cinc separat, exactament.

El president

Aquest seria el primer bloc. Després passaríem a votar les transaccionades, que exactament ha transaccionat amb Convergència i Unió els punts 2, 6, 7 i 8. Si aquí no hi hagués cap votació separada, mantindríem aquest bloc, però si el Grup Socialista vol la part del 6 que ha demanat a part, fariem la part del 6 a part. Senyora diputada?

La Sra. Camps i Torrents

Senyor president, reconsideraríem la votació separada del punt sisè, i votariem conjuntament la resta. Només demanaríem votació separada del punt cinquè.

El president

I el 6 junt amb tots els altres? Moltes gràcies.

Després, el punt número 4 està transaccionat amb els grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Convergència i Unió, que mereixeria una votació separada, i el punt número 10 el votariem separatament, perquè també me l'ha demanat per separat el Grup Popular. Li sembla bé?

La Sra. Font i Montanyà

Em sembla bé.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Doncs ara passem a la votació. Primer... *(El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.)* Sí, senyor diputat?

El Sr. Camp i Batalla

Sí, gràcies, senyor president. Per refermar la votació separada del punt cinquè i del punt desè, que és l'addicional a què vostè feia referència, senyor president, i per deixar també clar a la cambra que de la intervenció de la senyora diputada queda clar que també s'accepten una esmena de Convergència i Unió al punt primer i una esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió al punt novè, a part de les transaccionals a què la presidència ja ha fet referència.

El president

El portaveu del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds diu que sí, que és així mateix, tal com el senyor diputat ha precisat. *(La Sra. Nadal i Aymerich demana per parlar.)* Sí, senyora Dolors Nadal?

La Sra. Nadal i Aymerich

Gràcies, senyor president. Per demanar votació separada també del punt 4.

El president

Del punt 4; molt bé. Un segon, eh?

Per tant, primer bloc de votació: els punts número 1, 3 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han sigut votats per la unanimitat dels presents.

Ara votarem els punts números 2, 6, 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts també han sigut votats per la unanimitat dels presents.

Passem ara a votar el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha sigut votat per 115 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

I a continuació posem a votació la transaccional d'addició, segons l'acord entre Iniciativa per Catalunya - Verds i el Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Aquest punt ha sigut rebutjat per 60 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I passem ara, a continuació, al següent punt de l'ordre del dia, que és el desè, que és... *(Veus de fons.)*

Vostès em dispensaran. Sí, és veritat, falta el punt número 5, que el poso a votació ara, en aquest moment.

Comença la votació.

Aquest punt cinquè ha sigut rebutjat per 17 vots a favor, 108 en contra i 3 abstencions.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les empreses elèctriques (tram. 302-00013/06)

Passem ara al punt desè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les empreses elèctriques. Per presentar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Puigcercós i Boixassa. *(Remor de veus.)*

Esperi's un moment, senyor diputat. *(Remor de veus.)*

Senyors diputats, tenim la intenció d'acabar el Ple avui, i facilitarà acabar a una hora ordinària si hi donem una mica, diguem-ne, d'agilitat entre tots plegats i podem començar ben aviat la Moció aquesta que anem a començar.

Té la paraula el senyor Puigcercós.

El Sr. Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la Moció que substanciarem a continuació fa referència a una interpellació que va fer el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya sobre la situació i la política elèctrica a Catalunya.

Constatàvem en aquella interpellació tres tipus de problemes diferents que afecten avui el mapa elèctric, el subministrament elèctric, i també, evidentment, el projecte d'ampliació o de millora de la xarxa elèctrica. En primer lloc, constatàvem que la redacció i la posada en pràctica del protocol elèctric subscrit al seu moment pel Ministeri d'Indústria espanyol, les comunitats autònomes i en aquest cas també el sector de les empreses elèctriques, comportava a Catalunya una dificultat de pèrdua de manteniment de la millora de la qualitat elèctrica, de millora, en definitiva, del servei i el subministrament. I constatàvem que això era un fet poc competitiu, que anava en contra dels elements de diferenciació i de competitivitat de Catalunya en el mercat, i demanàvem un pla estratègic, la necessitat d'establir un pla estratègic de millora i d'avaluació de la demanda elèctrica.

Constatàvem en la interpellació la necessitat que Catalunya establís aquestes prioritats en els propers anys, perquè el creixement de la demanda elèctrica a Catalunya estava per sobre fins i tot del creixement del producte interior brut, a diferència de la resta de l'Estat.

Parlàvem d'aquesta necessitat del Pla estratègic, que es tinguessin en compte els criteris i els principis de sostenibilitat, d'eliminar els efectes d'impacte o barrera sobre el territori, optimitzant els traçats, i de donar garantia de qualitat. I ens preocupava també la qualitat, i no només l'impacte ambiental.

En aquests moments, un dels factors de competitivitat és la qualitat del subministrament, i a Catalunya és una de les zones on es produeixen més talls elèctrics, més microtalls que afecten les empreses d'alta tecnologia, i també entenem, per tant, que aquí calia establir ja criteris d'un pla estratègic, i criteris de qualitat i mapes de qualitat.

També fèiem referència a la necessitat d'establir una moratòria, moratòria d'un any, sobre les línies d'alta tensió i, concretament, les de 220 quilovolts, perquè, en definitiva, anaven en contra dels criteris que preteníem, de sostenibilitat, d'impacte sobre el territori i, fins i tot, sobre les persones.

Conveníem amb el conseller que, avui, l'efecte de l'alta tensió sobre les persones, en aquests moments, està en fase d'estudi, no hi ha conclusions clares de la comunitat científica, i que, per tant, no era tolerable que l'alta tensió circulés en els nuclis habitats, ni tampoc en les zones protegides. I plantejàvem la necessitat d'establir aquesta moratòria, que bàsicament afectava dos projectes, el projecte de l'anomenada «autopista del Pirineu», que afecta bàsicament la comarca del Pallars, o també el projecte d'ampliació, i de millora i de creació d'una nova línia, que seria la Sentmenat (Vallès Occidental) - Bescanó (Gironès) i Vic - Bages.

Demanàvem també, a partir d'aquest element de la moratòria, la creació d'un pla, d'una normativa de l'alta tensió, i que es tingués en compte la necessitat dels traçats, que no afectessin ni els espais naturals ni els nuclis urbans. Era en aquesta línia que defensàvem que hi havia possibilitats tècniques de soterrar o d'evitar aquest impacte.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

També érem conscients, doncs, que això provocava una contradicció: si volem qualitat, volem millores en el subministrament, i criticàvem i denunciàvem que tant FECSA com Enher, davant del que és el grup Endesa, un grup que en aquests moments està pilotat, dirigit des de Madrid, i dèiem, posàvem com a exemple que el responsable d'aquest grup, el senyor Rodolfo Martín Villa, doncs, no és que doni gaire garanties d'eficiència, sobretot per a Catalunya; posàvem com a exemple la fuga de la recerca dels fons destinats d'Endesa a recerca i desenvolupament que no romanien a Catalunya, malgrat ser la demanda i el consum més elevat i, per tant, la tarifa que es paga a Catalunya més alta.

Denunciàvem, també, al seu moment, la fuga, en aquest cas de control i de direcció política i planificació elèctrica, i demanàvem, sobretot, també, la necessitat de regular-ho. En els països avançats, en els països democràtics, on no hi han oligopolis, hi existeix la figura del regulador. El regulador és el que garanteix qualitat en el servei, eficiència del servei, distribució i equilibri territorial del servei, i exigeix, com a figura política i jurídica que és, condicions: pot multar o pot imposar polítiques, i pot exigir planificació. En aquest cas, a Catalunya ens trobem davant d'un oligopoli, que no hi ha cap control ni cap forma de regulació. Per tant, arribàvem a la constatació del servei deficient que representa avui dia el servei elèctric a Catalunya, poc competitiu i en contra dels usuaris.

També demanàvem, a aquests efectes, la territorialització tarifària, la capacitat de marcar les tarifes des del Govern català per tal d'equilibrar zones i garantir competitivitat, i un instrument, també, per compensar la manca d'inversió, per saber, en definitiva, també, què paguem d'energia i què se'ns retorna en forma d'inversió —en recerca més desenvolupament— o de qualitat elèctrica.

Fèiem referència, també, en la interpellació, a planificar l'energia eòlica. Energia eòlica, en aquests moments, que és un bon negoci per a determinats grups, que s'està instal·lant en zones protegides, sense cap tipus de planificació per part del Govern, zones d'interès natural, en què el sòl és molt més barat, molt més assequible i el negoci és molt més elevat. Exemples com els que hem viscut al Priorat o a l'Alt Empordà, precisament, van en contra del concepte de sostenibilitat.

Entenem perfectament que hi ha zones de rendibilitat eòlica, en què el sòl és molt més car, i el negoci es basa a instal·lar aquests aerogeneradors en zones molt més barates, com podrien ser zones del PEIN. Per tant, demanem, i exigim, en aquest punt de la Moció, regulació i planificació per part del Govern; que en aquests

moments fixi allí on es poden instal·lar i on no es poden instal·lar zones o estructures edíliques.

Entením, també..., i fèiem referència al desmantellament del centre logístic de Barcelona de Red Eléctrica Española, REESA, un desmantellament, que se l'emporten a Madrid, i que demanàvem també que romanagués a Catalunya, en benefici, doncs..., com a centre logístic i atenent la lògica que no hi pot haver a Madrid dos centres logístics.

Aquests són, a grans trets, els temes, els punts, els deu punts que posàvem a votació, i també fèiem referència que els ajuntaments, en aquest cas, han perdut la capacitat d'ingressar la totalitat de l'1,5% del que és el consum elèctric del seu municipi a partir del canvi que es produeix, al seu moment, de la facturació i en el concepte de distribució, que en aquests moments s'ha modificat i que passa a les comercials.

Entením que calia negociació per acordar aquesta modificació, que els ajuntaments puguin ingressar la totalitat de l'1,5% del consum elèctric que es fa en el seu municipi, que en aquests moments no s'acaba recaptant tot, i en aquesta línia, doncs, presentàvem aquests deu punts que han estat suspectes de diferents esmenes de diferents grups, sobre els quals després ens definirem.

Gràcies, senyor president en funcions, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Hi han presentat esmenes els grups parlamentaris de Convergència i Unió i d'Iniciativa per Catalunya - Verds. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per defensar aquestes esmenes, l'il·lustre diputat senyor Joan Vallvé. Veig que el diputat senyor Barceló em diu... Té la paraula.

El Sr. Barceló i Roca

En l'ordre del dia, en primer lloc, figura el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i, per tant, reclamo fer la primera intervenció, senyor president.

El vicepresident primer

Naturalment, li correspon. Li demano disculpes perquè, al full d'ordenació de les esmenes presentades, no constava el Grup Socialista. Lògicament, en el *Butlletí* del Parlament sí que hi consta. Per tant, té la paraula, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el diputat senyor Miquel Barceló.

El Sr. Barceló i Roca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup valora molt positivament la Moció d'Esquerra Republicana, que subscrivim en el seu fons, encara que, en la forma, voldríem incidir més en algun punt. Concretament en relació amb el punt primer, on es reclama la necessitat d'elaborar un pla estratègic del sector energètic, pensem que és important la referència d'Esquerra Republicana, tant a la

demanda futura com a la planificació de les infraestructures, però, en qualsevol cas, voldríem destacar que també és molt important valorar els canvis que s'estan produint en l'oferta, és a dir, en la producció d'energia elèctrica.

Estem passant d'un model de generació d'energia elèctrica concentrat en unes poques centrals generadores a un model distribuït en el territori. I, probablement, no ens hem adonat de la seva importància perquè s'ha anat produint de mica en mica al llarg dels darrers anys. Per exemple, la generació a partir del fenomen de la cogeneració —és a dir, les tecnologies aplicades al procés industrial per aprofitar l'energia sobrant del mateix procés—, avui, a Catalunya, representa, aproximadament, una potència instal·lada de 1.000 megawatts, la qual cosa, perquè ens fem una idea de magnitud, representa un grup nuclear. És a dir, que avui a Catalunya tenim, a partir de l'incentiu tarifari de les tarifes diferencials, que s'ha instal·lat, distribuït en el territori, l'equivalent en potència d'un grup nuclear. Saben vostès que, a Catalunya, actualment hi ha tres grups nuclears. Això, què vol dir? Això vol dir que determinades inversions que s'estan planificant en el temps i que parteixen d'una xarxa radial a partir de centres generadors d'energia elèctrica, probablement en el futur, a partir de la constatació que aquest model descentralitzat de generació seguirà, probablement no faran falta; probablement, determinades inversions que s'estan fent ara i alguns dels debats que estem fent sobre línies d'alta és probable que siguin obvis.

Per tant, perquè també el canvi tecnològic, a partir de les centrals de cycle combinat, el que ens està produint és un apropament d'unitats més reduïdes en el consum; és a dir, s'està produint una mutació en tot el sistema tradicional que coneixem per la generació, transport i distribució d'energia elèctrica. Si observem aquest model com el model tradicional, on en uns pocs llocs del territori es genera energia elèctrica i es distribueix cap als llocs consumidors, probablement farem un discurs en què les grans línies de transport seran efectivament molt importants, però no ens adonarem que d'aquí a deu anys el panorama haurà canviat, i haurà canviat per la incentivació cap a la cogeneració; haurà canviat, per exemple, si la solució dels purins passa per les centrals de cogeneració de tractament de purins, que també establiria una distribució en el territori quant a la generació diferent de la que tenim ara.

En definitiva, cal que posem en comú tota aquesta informació, cal que posem en comú totes aquestes noves tendències en la generació d'energia elèctrica per veure de quina manera ens posem d'acord sobre quin ha de ser el sistema elèctric a Catalunya. I, estic d'acord que el millor instrument serà que entre tots ens posem d'acord sobre l'elaboració d'un pla estratègic del sector energètic català que determini l'estructura de l'oferta, és a dir, de la generació, que faci una previsió de la demanda futura i planifiqui les infraestructures necessàries.

Per altra banda, considerem que el Pla estratègic hauria de tenir el consens de tots els grups. De plans estratègics d'energia, no en farem cada dia; en farem un que ha de valer per als propers deu, per als propers quinze

anys, i és per això que considerem que, tot i que el Govern ha de portar la iniciativa i ha de posar els mitjans, els diferents grups parlamentaris hi hem de participar d'una manera activa al llarg del seu desenvolupament.

Pel que fa al punt tercer de la Moció d'Esquerra Republicana, que fa referència a la moratòria d'un període mínim d'un any, home, no ens agrada, no ens agrada la moratòria, som conscients que és el resultat d'un pacte d'investidura que Esquerra Republicana va firmar amb Convergència i Unió. Però, per què no ens agrada? No ens agrada perquè representa el fracàs de la gestió elèctrica d'aquesta Administració. Si les coses funcionen normalment no fa falta cap moratòria; si les coses funcionen normalment, quan es necessita una xarxa d'alta, què es fa? Doncs, el Govern justifica la seva necessitat, el Govern assegura el compliment d'aquelles normes tècniques que afecten la salut de les persones i que afecten l'impacte ambiental. I per a això no cal fer un reglament, senyor Boada, per a això no cal fer un reglament; per a això cal remetre a normes tècniques internacionals, que en el camp de la salut, que en el camp de la tecnologia, que en el camp de la protecció de les persones, assegurin que l'estat de l'art de la tècnica vigent en cada moment està d'acord amb la protecció necessària i possible. I per tant, si ens remetem al compliment de la normativa tècnica internacional, i el Govern assegura aquest compliment, ja en tenim prou, ja tranquil·litarem la ciutadania.

Què passa? Que, com que ningú es manifesta sobre aquest compliment, les línies d'alta tensió queden bloquejades, sobretot quan el que està passant també és que no es produeix un diàleg entre els agents, no es produeix un diàleg entre els ajuntaments, els opositors, les persones que consideren legítimament que aquella línia d'alta tensió pot afectar els seus interessos, poc afectar la seva salut. I per què? Perquè no hi ha una definició explícita per part del Govern que assegurí que la normativa tècnica internacionalment acceptada es compleix per part d'aquella línia d'alta tensió.

Per tant, si féssim el que cal fer, no faria falta la moratòria. Malgrat tot, nosaltres votarem aquest tercer punt a favor perquè no volem posar pals a les rodes de la necessària reflexió, atès que no han complert els deures, atès que no s'ha fet el que caldria. Ens agradaria que després d'aquesta Moció ja no fos necessària i el Govern administrés la xarxa de distribució de la línia elèctrica com cal fer-ho i com m'he referit ara fa un moment.

Quant al punt setè, la Moció d'Esquerra Republicana fa referència als canvis normatius necessaris, i que a Catalunya s'estableixi la territorialització tarifària. Home, és complicat acceptar això. El procés general és de liberalització del sistema elèctric, és que les tarifes s'estableixin en funció de l'oferta i la demanda, i el que nosaltres reclamem és que hi hagi una real liberalització del sector, que no hi hagi una privatització del sector sense liberalització, que és el que ha passat –aquest és el problema real–, perquè si realment reclamem i fem efectiva una liberalització del sector estem en condicions a Catalunya –tenim un mercat més dinàmic, tenim un mercat d'oferta suficient–, estem en condi-

ons pràcticament d'assegurar que tindrem uns preus de mercat suficientment baixos per a ser competitius en aquest sector.

Per tant, nosaltres, si aquesta és la interpretació que es fa del punt setè, hi estariem en contra, encara que també a mi m'agradaria que, en tot cas, durant la seva intervenció, el diputat senyor Puigercós ens precisés quin és l'abast d'aquest punt setè. Perquè si s'entengués, per exemple –per exemple, un punt relacionat amb això–, si entenguéssim aquesta territorialització com que els fons de distribució... Vostès saben que la distribució d'energia elèctrica no es retribueix en funció del consum, es distribueix en funció d'un fons que va... Que va a Madrid, anava a dir; no, no va a Madrid, és un fons financer que s'acumula, que em sembla recordar que l'any passat era d'uns 400.000 milions de pessetes aproximadament, i aleshores hi ha una fórmula matemàtica que diu, a cada empresa distribuïdora, quin percentatge li toca d'aquests 400.000. Bé, estem d'acord que el sistema aprovat no fa massa és lesiu per a FECSA - Enher. Si interpretem, per la seva Moció, pel seu punt número setè, si li donem aquesta interpretació, nosaltres estariem a favor que es reconsiderés aquesta fórmula de distribució cap a una fórmula més justa per a Catalunya, per a les empreses de Catalunya; si no és així, nosaltres hi estariem en contra.

I finalment, per acabar, el punt novè. Nosaltres reclamem la necessitat de dotar un fons de recerca, pensem que s'ha malmès bona part del capital cultural acumulat durant anys, des de principis de segle, en el sector elèctric català, s'ha malmès per les polítiques de jubilacions anticipades de FECSA - Enher, etcètera. Necessitem recuperar aquest cabal de coneixement, aquest capital acumulat que representa el coneixement en aquest sector, i, per tant, nosaltres reclamem la creació d'aquest fons de recerca. És ben cert –és ben cert– que, a partir de l'esmena proposada per Convergència, considerem oportú pactar, hem considerat oportú pactar una transaccional. Retirariem la part que fa referència al valor mínim dels 1.000 milions de pessetes i, per a fer viable l'esmena conjunta, ens limitem a dir que «constituïm un fons per a la recerca i el desenvolupament tecnològic del sector elèctric a Catalunya, cofinançat per les companyies elèctriques. Aquest fons serà gestionat per una comissió mixta, formada per administracions i empreses participants»; esmena transaccional que ens agradaria que el diputat d'Esquerra Republicana fes seva i incorporés a la Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat honorable senyor Joan Vallvé.

El Sr. Vallvé i Ribera

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup de Convergència i Unió valora positivament la Moció que ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana subsegüent a la interpellació que va ser formulada el passat 9 de febrer. Nosaltres

creiem que el sector elèctric és un sector molt important a Catalunya, que comprèn el sistema de producció, de transport i també de consum d'electricitat. L'electricitat representa avui un 25% del consum energètic final a Catalunya, per sota, naturalment, dels hidrocarburs, però per sobre del consum de gas. El creixement de la demanda és un creixement alt, al voltant del 6% anual a Catalunya; és un creixement alt, molt més alt que en altres estats més desenvolupats de la Unió Europea, i això és normal que sigui així, perquè la nostra economia està creixent a un ritme més alt que el de la mitjana de la Unió Europea, i aquest creixement de la demanda elèctrica va paral·lel a aquest creixement econòmic. Per tant, hem de destacar, en aquest sentit, la importància d'abastar els centres de consum, i això s'ha de fer mitjançant línies elèctriques.

Jo comparteixo el que acaba de dir el diputat Miquel Barceló sobre el fet que hi ha un procés gradual de descentralització dels centres de producció d'energia elèctrica i que això possiblement farà replantejar la necessitat de certes línies elèctriques, però tampoc cal oblidar el que va exposar el conseller d'Indústria i Energia durant la substanciació de la interpellació, en el sentit que cal garantir una qualitat de subministrament d'energia i evitar al màxim les interrupcions. I això difícilment es pot fer amb una estructura de línies de sistema arbori, sinó que necessitem un sistema mallat, un sistema mallat que si hi ha una interrupció accidental d'una línia pugui alimentar-se per un altre cantó, i aleshores això fa també la necessitat que hi hagi d'haver unes línies que siguin garantia de subministrament, garantia de subministrament que ha de ser amb qualitat i també amb fiabilitat, o sigui, evitar, com deia el diputat Puigcercós, les interrupcions, interrupcions no només d'hores i de minuts, sinó també interrupcions fins i tot d'un cinquantè de segon, d'un període que realment pertorba no ja només les empreses d'alta tecnologia, sinó que, fins i tot, un ordinador personal es pot veure afectat per aquestes interrupcions en espais molt curts de temps.

Per tant, en aquest sentit, anem a veure el text de la Moció. Nosaltres estem d'acord amb el punt número 1, la creació d'un pla estratègic –que l'està fent ja el Departament–, un pla estratègic posat a l'horitzó 2010. Estaríem d'acord també, en el cas que el diputat proponent acceptés l'esmena del Grup Socialista, a votar la primera part d'aquest punt número 1, no pas el de la segona, ja que, si bé és normal que si el Departament elabora el Pla energètic consulti altres grups parlamentaris, crec que això és una responsabilitat exclusiva de Govern i, en tot cas, crec que el Parlament no li ha de dir com ha de fer les coses; el Govern que governi, i després ja exercirà, el Parlament, el control d'allò que faci el Govern.

Pel que fa referència al punt número 2, estem també d'acord que cal modificar la legislació sobre el sector elèctric, que, moltes vegades, va endarrerida en relació amb els avenços tècnics de construcció de noves línies i també sobre l'impacte ambiental.

En el cas que s'acceptés l'esmena que proposa el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, hi estaríem també d'acord quan parlen d'infraestructures d'alta tensió i

quan parlen, també, de l'afectació electromagnètica a les persones, i en aquest sentit sí que volem dir que aquesta afectació electromagnètica..., que es faci referència al que és la recomanació del Consell de Ministres de la Unió Europea, de 12 de juliol del 99, sobre l'exposició del públic als camps electromagnètics en freqüències de zero hertz fins a tres-cents gigahertz. Creiem que fent referència a aquesta recomanació podem tecnificar i objectivar l'efecte de les ones electromagnètiques, dels camps electromagnètics de les línies elèctriques, i no deixar-ho a interpretacions subjectives sobre els efectes perniciosos que puguin tenir aquests camps electromagnètics; en aquest sentit, estem per l'objectivització.

Amb el punt número 3, hi estem, naturalment, d'acord. Estem també d'acord que es creï aquesta comissió d'experts que parla el punt número 4, que segur que ens posaríem d'acord sobre quins han de ser aquests experts: són els poders locals, són, evidentment, els sectors empresarials, també els sindicats agraris, la societat civil, aquelles associacions que defensen els temes de medi ambient, el Col·legi d'Enginyers Industrials, també l'Administració de la Generalitat i les empreses del sector elèctric; segur que aquestes comissions d'experts poden aportar la seva opinió, el seu parer, davant del projecte de construcció de noves línies.

Estem també d'acord amb el punt número 5, quan parla d'«establiment de barems de qualitat per tal de millorar la qualitat de subministrament». Ho he dit abans, referint-me a la qualitat i a la fiabilitat. Estem també d'acord amb el punt número 6, sobre el fet que les hisendes locals rebin l'1,5% de la potència que es distribueix en el seu terme municipal.

Pel que fa al punt número 7, jo també faig la petició que s'aclareixi què vol dir aquest tema de la territorialització tarifària. Nosaltres estem d'acord que la Generalitat pugui tenir més competències en aquest aspecte; que, sense trencar el que determina avui la Llei del sector elèctric, creiem que ha de ser possible, també, que la Generalitat tingui més competències en l'aspecte de la tarificació en el territori de Catalunya, i que això no és un atemptat a la unitat del mercat, sinó que és donar més competències a la Generalitat i aplicar el principi de subsidiarietat, tan efectiu a nivell d'Unió Europea, per tal de poder fer una millor regulació de la distribució i de la venda d'energia elèctrica a Catalunya. I, de tota manera, comparteixo també el punt que s'ha exposat aquí sobre la liberalització que representa el sector elèctric i les empreses comercialitzadores, que han de permetre, doncs, obtenir per als consumidors un preu cada vegada més favorable de l'energia, en poder negociar amb diversos proveïdors.

Estaríem també d'acord amb el punt número 8, el Pla de territorialització, que parla de l'energia eòlica, respectuós amb les zones protegides com el PEIN, i, en aquest sentit, estem també d'acord que es respectin altres figures de protecció.

Finalment, al tema número 9, que són els fons destinats a la recerca i desenvolupament. Nosaltres hem presentat una esmena, tenint en compte que en les darreres reduccions tarifàries s'han eliminat una part d'aquestes

partides. Demanem que es torni a establir, perquè creiem que és important que les empreses destinin una part dels seus beneficis, també, a aquesta recerca i desenvolupament, en la qual puguin també participar altres empreses relacionades amb l'energia elèctrica, com poden ser els fabricants de material elèctric.

Pel que fa referència al punt número 10, aquí hi havia un error de redacció; quan parlava d'Unesa, en realitat, suposo que el proponent parlava de Red Eléctrica i, en aquest sentit, si s'accepta aquest canvi –tots els grups parlamentaris han presentat esmenes en aquest sentit–, també la votariem.

Quedaria, aleshores, la possibilitat que el diputat que proposa aquesta Moció acceptés les dues esmenes finals d'addició proposades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds; nosaltres, en aquest sentit, no hi estariem d'acord, perquè creiem que són supèrflues. Creiem que els operadors elèctrics, avui, poden ja entrar i poden entrar en la distribució, d'acord amb l'actual legislació. I la darrera, que parla de la possibilitat que els ajuntaments es constitueixin en empreses comercialitzadores d'electricitat, creiem, en aquest sentit, que no és la funció pròpia dels ajuntaments constituir-se, aprofitant la nova legislació, en empreses distribuïdores d'electricitat i, en aquest sentit, doncs, també hi votariem en contra. De tota manera, voldria dir, per tant, que nosaltres valorem globalment com a positiva la Moció presentada per Esquerra Republicana.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats, per la seva atenció.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula el senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta Moció que, almenys quan es va fer la interpellació, el Govern, el conseller Subirà semblava que volia, veritablement, presentar un nou model de política energètica o, si més no, posar els canvis necessaris perquè no continués l'actual model que, des del nostre punt de vista, és obsolet i no cobreix les necessitats ni presents ni futures del nostre país. El que nosaltres hem volgut fer amb les esmenes que hem presentat és, precisament, això, canviar aquest model, però anar cap a un model molt més sostenible, un model energètic sostenible, que a última hora és el que ens ha de garantir un futur que no continuï, encara, apostant per un model energètic basat en els combustibles fòssils o basat en l'energia nuclear. D'aquí, doncs, les esmenes.

Quant a l'esmena número 1, elaboració d'un pla estratègic del sector energètic català, nosaltres creiem que, tal com està redactat aquest primer punt, el que estàvem fent era facilitar una mica la situació actual, no fèiem cap canvi. Avaluant la demanda futura i planificant les infraestructures, evidentment, no anàvem a l'arrel del problema, que era, no anar a una gestió de l'oferta tal com es planteja aquí, sinó a una gestió de la demanda.

I com que és allà on hem d'anar, a una gestió de la demanda, hem de tenir un objectiu; tenint en compte que un pla estratègic no és una normativa: són uns paràmetres que sí que ens situen i ens porten cap a un objectiu.

Per nosaltres, l'objectiu per a aquest model energètic sostenible pel qual apostem és potenciar les energies renovables i reduir, cada vegada més intensament, l'energia d'origen nuclear, fins tancar les centrals nuclears actuals a Catalunya en un objectiu 2010 o, en tot cas, la xifra no hauria de ser determinant; però sí anar a aquest objectiu. Llavors, vol dir que aquest pla estratègic del sector energètic ha d'anar a través d'aquests paràmetres o ha de tenir en compte aquests paràmetres o, si no, el que faríem seria de consolidar una cosa que des del nostre punt de vista ja és obsoleta; no solament és obsoleta, sinó insostenible.

Quant a l'esmena número 2, una nova legislació del sector elèctric era més complicada perquè, per desgràcia, Catalunya no té competències sobre això; per això ho concretaven en una nova legislació sobre infraestructures d'alta tensió. Com molt bé deia el senyor Barceló, doncs, sí que hi tenim competències i que ho podem fer.

Iniciativa per Catalunya ha presentat una proposició de llei –i el senyor Barceló diu que és un reglament; és la seva opinió; nosaltres creiem que és una proposició de llei– elaborada per diferents sectors ecologistes i grups ecologistes de les comarques gironines, que es va presentar en consens amb bona part dels diputats gironins, en què s'anés a negociar amb el Departament d'Indústria. Com és clàssic en aquest Departament, fa un any que s'intenta avançar en aquesta llei i que no hi ha cap avenç significatiu per això. Amb el permís i amb el suport d'aquests grups ecologistes, el Grup d'Iniciativa - Verds ha presentat aquesta Proposició de llei perquè es pugui discutir aquí, en el Parlament, i avanci en un sentit o l'altre, però avanci i hi prenguin posicions els diferents grups parlamentaris. Això vol dir que aquesta Proposició de llei pot ser un document de treball per elaborar aquesta nova legislació sobre infraestructures elèctriques. I, sobretot, que tingui en compte també no només mesures d'impacte ambiental –que són importants–, sinó l'afectació electromagnètica a les persones; sembla que, fins i tot, també serà acceptada pel Grup de Convergència i Unió; esperem que també pel propietari, que és el Grup d'Esquerra Republicana, i això ens satisfà.

Quant a l'esmena número 3, bé, la moratòria, també som conscients que és fruit d'un pacte d'investidura. Em sembla que a aquesta moratòria se li han donat moltes voltes, i potser se li han posat esperances excessives i, fins i tot, en alguns sectors ecologistes que lluitaven perquè algunes línies no es tiressin endavant i podrien veure frustrades aquestes esperances amb aquest redactat, quan s'està parlant de línies de transport d'alta tensió de 220 quilovolts –no sabem per què 220–; nosaltres proposem 110 quilovolts, perquè ja tenen una afectació suficient en el territori i, evidentment, també, a les persones. A més a més, trobem a faltar, en aquesta descripció que es diu l'«autopista elèctrica del Pirineu» o la línia Sentmenat - Bescanó, trobem a fal-

tar també la línia Bescanó - Vic - Bages, que podria ser, també, molt més perillosa i molt més impactant en el territori que no pas les que hi han en aquests moments.

Per això, nosaltres proposàvem que ja no féssim la relació, perquè ens podríem deixar aquesta línia –que és tan important que no es faci–, i per això proposàvem aquest traçat, doncs, d'avaluar la necessitat real d'aquests projectes, optimització dels traçats ja existents... O sigui, traient tots aquests aspectes concrets, no? I sempre partint de 110 quilovolts, perquè, si no, també ens deixariem una línia tan complicada i que hi ha hagut tanta mobilització com seria la de les Gavarres; de ben segur que no ho hem fet expressament, i per això seria molt important que també es pogués entrar aquesta moratòria, perquè molts d'aquests ciutadans també creuen que en la moratòria entraria també aquesta línia d'alta tensió.

Quant a l'esmena número 4, parlem de supressió, però aquí nosaltres plantejaríem que... El senyor Vallvé, quan ha parlat de la comissió d'experts, estava dient i estava concretant quines persones. Aquí ens semblaria bé; si està parlant que aquesta comissió d'experts no ha de ser d'experts científics o tècnics, sinó que hi han de participar sectors agraris, sectors ecologistes, que hi ha de participar l'Administració local..., ep!, retirariem la nostra esmena. Si és així, en tot cas, el propietari d'aquest punt 4, el senyor Puigcercós, ens agradaria que ens pogués explicar si, quan parla de «comissió d'experts», està parlant que hi hagi, evidentment, una comissió àmplia, on participin diferents sectors socials, ecologistes, empresaris i Administració local; si només és «d'experts», nosaltres voldríem la supressió, per una senzilla raó: han de ser molt experts per poder saber l'impacte d'alta tensió sobre els éssers vius; al mateix temps, avaluar les mancances de la xarxa elèctrica; al mateix temps, saber quin és el traçat de la xarxa... Vol dir que haurien de ser molt i molt experts, o hauríem de fer una comissió per cada coma que separa cada una d'aquestes frases, perquè, si no, no s'entendria. Si hi ha una explicació, podríem suprimir o podríem retirar la nostra esmena o, si no, aquesta comissió d'experts es convertiria en paper mullat que no avançaria, perquè, si s'ha de parlar sobre el tema de l'afectació sobre els éssers vius, ja hem dit que, en el punt 2, on fem aquesta nova llei, ja hi és, aquest plantejament, i ja s'hauria de tenir en compte.

Bé, quant a la següent esmena, als punts 5 i 6 no hi ha cap tipus de problema; quant al número 7, sí que coincideix amb el senyor Barceló –i penso que també el senyor Vallvé ho deia– quant a la territorialització tarifària; jo tampoc ho entenc, sobretot quan estem en un mercat en plena liberalització, i sembla una contradicció. Potser el senyor Puigcercós ens ho explicarà molt més clarament, i podríem, doncs, entendre-ho, i fins i tot votar-ho favorablement. O, si no, ens absteníem, perquè quan no s'entén un punt, no es pot votar favorablement.

Quant al Pla de territorialització de l'energia èdica, evidentment, hi votarem a favor perquè ja s'està fent; es va pactar amb el conseller de Medi Ambient, a Tarragona, conjuntament amb un diputat de cada grup parlamentari, que es presentaria això just el 24 de març, que

fa dos mesos de quan es va arribar a aquest acord. Vol dir que, d'aquí a una setmana, potser encara no estarà publicada en el *Diari de Sessions* aquesta Resolució, i ja el conseller ens haurà d'haver explicat quina és la seva proposta, i consensuar-la amb la resta de grups parlamentaris.

Quant al punt 9, a nosaltres ens sembla molt més clar, potser, el redactat de l'esmena del PSC - Ciutadans pel Canvi, i, si és possible, doncs, si el senyor Puigcercós la vol acceptar, potser seria molt més clara, aquesta esmena. Nosaltres afegíem dos punts més a aquesta Moció, que un era «facilitar l'entrada de nous operadors elèctrics a Catalunya, prioritzant aquells que produeixin energia localment»; és molt interessant potenciar els nous operadors, sobretot, també, que vagin a potenciar aquesta energia local, que ens estalviaria gran quantitat de sistemes de transport elèctric, que ja hem repetit aquí i ho sabem, que tenen una afectació gravíssima en el territori i en la salut de les persones, i que a tot Europa s'està potenciant aquestes agències locals i, sobretot, també, aquesta producció local. D'aquesta manera intentariem, ja, eliminar d'una vegada per totes que FECSA-Enher, en aquests moments, ocupi el 90% o controli el 90% de la producció i la distribució d'energia elèctrica en el nostre país. De la liberalització, per ara, absolutament res.

I, per últim, una esmena que creiem que seria molt important: «Que es duguin a terme les negociacions necessàries amb el Govern de l'Estat perquè creï un marc general perquè els ajuntaments puguin contractar subministraments elèctrics col·lectius per beneficiar els ciutadans i les ciutadanes amb la competència existent en el mercat elèctric.» En aquests moments, doncs, ja, segons la quantitat d'energia que tu consumeixis, hi ha primes i reducció, que això només afecta unes 250 empreses a Catalunya, aquesta reducció només afecta unes quantes –poques– persones i no afecta tots els ciutadans. Si els ajuntaments unissin totes les produccions de cada un dels ciutadans, de cada una de les empreses i dels comerços que té, podria entrar, també, en aquestes primes i en aquesta rebaixa dels preus, que repercutiria directament en els consumidors, en els ciutadans i ciutadanes, que, de fet, és una situació que es dona a bona part dels països europeus per tal d'estalviar energia, per tal d'abaratir el preu d'aquesta energia i, en definitiva, anar, com dèiem nosaltres –i acabo– a un model energètic molt més sostenible, que ens porti cap a l'ús d'energies no contaminants i al foment, evidentment, de les energies alternatives.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular té la paraula, per posicionar-lo, l'il·lustre diputat senyor Ricard Fernández Deu.

El Sr. Fernández Deu

Molt honorable senyor president, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, donat l'avançat de l'hora i que encara ens queden dues mocions per debatre, els faré el present de ser molt breu en la meva inter-

venció, que produeixo en nom del Grup Parlamentari Popular, que m'honoro de representar.

Per començar, els voldria dir que, en línies generals, aquesta Moció ens sembla innecessària per una raó fonamental: perquè la considerem redundant amb un altre tipus d'iniciativa que ja s'està produint des d'aquest Parlament i que té per objecte la planificació i el control energètics. Malgrat tot això, el que no farem és defugir la invitació que se'n formula i, naturalment, ens posicionarem respecte a tots i cadascun dels punts que informen aquesta Moció.

Pel que fa al punt primer –i sintetitzo, ja, per ser concret–, votarem de forma afirmativa en el supòsit que es respecti el text de la Moció. No ho fariem si es tractés de produir un text esmenat, tant per part de la proposta del Partit dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, ni per part d'Iniciativa per Catalunya - Verds, ja que entenem que és el Govern qui ha de dur a terme la creació del Pla estratègic del sector i que ja serà l'Executiu qui efectui les consultes corresponents amb els grups parlamentaris, quan arribi el moment.

A més a més, em permeto recordar a ses senyories que, l'any 1983, va ser aprovat, de forma unànime per tots els grups d'aquesta cambra, un pla energètic que, en certa mesura, vindria a fer redundància respecte al text que ens ocupa en aquesta oportunitat.

Pel que fa al punt número 2 d'aquesta Moció, volem dir que també hi estem d'acord, i, en aquest supòsit, estem d'acord tant en el text de la Moció com pel que fa a l'esmena introduïda pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. En tot cas, ens permetem, també, recordar que, en certa manera, aquest acord ja es contempla en els aspectes mediambientals i d'estalvi que fan referència al protocol que he esmentat pel que fa al punt primer.

Arribats al punt tercer, el que sí que volem dir és que creiem que no ens hem de posicionar i, per tant, el Grup Parlamentari Popular votarà en sentit contrari al que es proposa des de la Moció. Nosaltres entenem que no hi ha d'haver moratòria, entre altres raons, perquè, per a nosaltres, per al Grup Parlamentari Popular, resulta prioritari el fet de dur a terme un desenvolupament, al més intens, al més ràpid, al més profund possible, del sector industrial al nostre país. I donar resposta a les necessitats energètiques que es plantegen és, des del nostre punt de vista, un mecanisme inqüestionable per tal que això pugui arribar a materialitzar-se.

No ens escapa, a més –i entenem, en tot cas, la posició que respecte a aquest tema, hagi pogut prendre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió–, que això, en certa mesura –vull dir la coincidència o el suport a l'esmena–, es pot derivar de l'acord d'investidura, però, si fos aquí el senyor conseller d'Indústria, el senyor Subirà, jo li podria recordar que ell millor que ningú estaria en disposició de donar-me la raó respecte a la reflexió que jo faig ara, ja que ell, en diverses oportunitats, s'ha manifestat en el sentit de palesar el risc que comporta el fre al desenvolupament dels sectors industrials.

No cal dir que, molt menys encara, votariem favorablement l'esmena introduïda per Iniciativa per Catalu-

nya - Els Verds, atès que si ja ha ens resulta inacceptable aquesta moratòria pel que fa als 220 quilovolts, menys encara estaríem en disposició, senyores i senyors diputats, d'acceptar-ne una que parlés de 110 –exactament de la meitat.

Pel que fa als punts 4 i 5 de la Moció, estem d'acord amb el text, i molt més quan, avui, la qualitat del subministrament és evident que podria veure's perjudicada pels microtalls que tan significativament afecten, sobretot, determinats sectors de la indústria; sobretot aquells que disposen de mecanismes de producció d'alta sofisticació.

Quant al punt sisè, vull dir que no només el Grup Parlamentari Popular hi està d'acord, sinó que, a més, el Ministeri d'Indústria ha estimat, també, aquesta petició i considera que l'actual marc normatiu no permet conèixer a l'Ajuntament l'import de l'energia comercialitzada, atès que únicament s'obliga a l'empresa distribuïdora i, en conseqüència i tenint en compte un informe elaborat pels serveis tècnics del mateix Ministeri, aquest s'ha compromès a modificar la normativa vigent en el termini més breu possible, per tal de solucionar el problema plantejat per la Federació de Municipis de Catalunya.

Quant al punt número 7 (*remor de veus*) –intento ser al més breu possible–, no hi podem estar d'acord. Els recordo que la Llei 54, del 1997, ja estableix que correspon una tarifa única per a tot el territori, però vull fer referència, en aquest sentit, a les pròpies paraules del conseller Subirà, quan, responent la interpellació del senyor Puigcercós, ja va dir, concretament, que en l'activitat hi ha un potencial de més de 2.200 empreses a Catalunya amb possibilitat d'entrar en el mercat lliure de la tarifa elèctrica.

En aquests moments –si les meves informacions no són errades, senyor Puigcercós–, ja hi han entrat 1.675, amb un estalvi mitjà del 20%, el qual, traduït a pessetes/any, ens col·loca en un estalvi de 18.000 milions de pessetes. Entenem nosaltres que el que necessita el sector elèctric català és el desenvolupament d'un mercat lliure i, per tant, no hi podem votar favorablement.

El punt 8. Aquí sí que caldria fer breument –breument– una reflexió, i és que, poc després de constituir-se l'actual Govern, el conseller de Medi Ambient va arribar a un acord amb tots els grups parlamentaris –absolutament amb tots–, per tal d'assolir un consens en aquest aspecte. Bé, ens abstindrem, en conseqüència, perquè, si no, seria trencar l'esperit d'aquell consens que es va produir.

Pel que fa al punt novè, hi votarem en contra, tenint en compte que entenem que no som nosaltres els qui hem de gestionar els fons de les companyies elèctriques i, quant al 10, hi estem d'acord, si és que es produeix aquesta refosa de totes les aportacions produïdes, perquè, efectivament, es tracta de Red Eléctrica Española i no pas d'UNESA, com es diu en el text d'aquesta Moció.

I, per tant, senyor president, als efectes de la praxi en el territori de la votació, el que li puc fer avinent, ja, d'antuvi, és que el Grup Parlamentari Popular es posiciona-

rà de forma afirmativa respecte als punts 1, 2, 4, 5, 6 i 10 d'aquesta Moció; votarem en contra del 3, del 7 i del 9, i ens abstindrem pel que fa al número 8.

Això és tot. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies. Senyor Puigcercós, per posicionar-se en les esmenes...

El Sr. Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, de forma ràpida, perquè sembla que hi ha pressa.

Acceptarem les esmenes, d'entrada, del Grup del Partit dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi –n'acceptaríem la primera esmena. N'acceptaríem la segona, que és una transaccional que faríem, també, a partir de la de Convergència –i que, si de cas, llegeixo ara?–, la primera de Convergència –la segona del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi amb la primera del Grup de Convergència i Unió. La llegeixo...?

El vicepresident primer

Què diria, exactament...

El Sr. Puigcercós i Boixassa

«Constituir un fons per a la recerca i el desenvolupament tecnològic del sector elèctric a Catalunya, cofinançat per les companyies elèctriques. Aquest fons serà gestionat per una comissió mixta formada per administracions i empreses participants.» Fem entrega de la transaccional que hem realitzat.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Acceptaríem, també, la tercera esmena del Grup dels Socialistes, que aniria, també, en la línia, també, de les esmenes que han fet els altres grups, sobre el punt 10. Finalment, també acceptaríem, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, l'esmena número 2...

El president

Un segon, si us plau... Del Grup d'Iniciativa per Catalunya, l'esmena número 2. Molt bé. També m'ha dit la que feia referència al punt 10, també? Quina és? És la mateixa? No; l'esmena número 2 d'Iniciativa...

El Sr. Puigcercós i Boixassa

No, l'esmena número 2 d'Iniciativa i la número 5, que fa referència al punt 10, ja que les tres van en la mateixa direcció, eh? D'acord?

El president

D'acord.

El Sr. Puigcercós i Boixassa

I, dit això, aquest diputat aprofita l'avinentsa per aco-
miadar-se d'aquesta cambra, dels diputats i les diputa-

des (*Veus de «Oooh!»*), del president del Parlament, de la Mesa, dels lletrats, del personal jurídic, secretaris i de tota la resta del personal d'aquesta cambra, i aprofita per dir-los que, com a diputat català, com a diputat independentista, se'n va a una cambra, la cambra del país veí, i se n'hi va amb una finalitat tan noble com que, algun dia, quan hi hàgim d'anar, hi anem de visita cultural, a fer turisme, o a visitar els amics, que no hi hàgim d'anar a solucionar els problemes que ens afecten a casa nostra.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Vistes, ara, les esmenes acceptades pel senyor diputat, correspon, en aquest moment, als diversos portaveus –excepte el Grup Popular, que ja ho ha fet– de demanar les votacions separades. Hi ha petició de votacions separades, per part d'algun grup? (*Remor de veus.*) No n'hi ha cap. Molt bé. Primer... Sí, senyor Ramon Camp, primer.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, senyor president, gràcies. Demanar votació separada de l'esmena socialista fins al primer punt i seguit.

El president

De l'esmena...

El Sr. Camp i Batalla

De l'esmena socialista, el punt primer fins al primer punt i seguit.

El president

D'acord. (*Pausa.*) Perfecte. El Grup d'Iniciativa per Catalunya, si us plau?

El Sr. Boada i Masoliver

Sí, votació separada dels punts 1, 3, 4 i 7.

El president

Molt bé. Alguna votació separada més? A veure. Primer, hem de votar, del punt número 1 –que hi està assumida l'esmena socialista–, la primera part, que és el que m'ha demanat Convergència i Unió. La primera part, per separat; aquesta és la primera votació que hi ha.

Comença la votació. Perdó, un segon, que han demanat paraules. Un segon, eh? (*Pausa.*) Comença la votació –de la primera part.

Aquesta primera part ha sigut acceptada per 123 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem, ara, la segona part de l'esmena socialista assumida per la Moció.

Comença la votació.

Aquesta segona part ha estat rebutjada per 56 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions.

Ara hem de votar el punt número 2, el punt número 5, el punt número 6 i el punt número 10.

Comença la votació.

Aquestes han estat acceptades per 126 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

La vicepresidenta segona

Senyor president... (*Remor de veus i rialles.*)

El president

Ah, la meva? Llàstima! (*Rialles.*) Perdoni, però tinc el cap a un altre lloc.

Posem, ara, a votació el punt número 3.

Comença la votació.

El punt número 3 ha estat acceptat per 111 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions.

Posem, ara, a votació el punt número 4.

Comença la votació.

El punt número 4 ha estat acceptat per 122 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació, el punt número 7.

Comença la votació.

El punt número 7 ha estat acceptat per 109 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions.

El punt número 8.

Comença la votació.

El punt número 8 ha estat acceptat per 114 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

I, per últim, ens queda el punt número 9.

Comença la votació.

Perdó és la transaccional, lògicament.

El punt número 9 ha estat acceptat per 114 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació i la reorganització dels departaments del Govern de la Generalitat (tram. 302-00014/06)

Passem ara al punt número 11 de l'ordre del dia, que és Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació i la reorganització dels departaments del Govern de la Generalitat. Té la paraula el senyor Joan Ridaó.

El Sr. Ridaó i Martín

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la interpellació sobre la creació i reorganització dels departaments del Govern –que vaig tenir l'oportunitat de substanciar en aquesta cambra el 15 de febrer passat– venia motivada, si recorden, en primer lloc pels canvis en l'estructura del Govern operats a

partir de les últimes eleccions al Parlament, per les miniremodelacions –com l'obligada substitució del conseller de la Presidència, que en la nostra opinió mai no hauria d'haver estat nomenat per al càrrec abans... (*Remor de veus.*)

El president

Un moment, senyor diputat. Pot continuar.

El Sr. Ridaó i Martín

Gràcies, senyor president. Deia que la interpellació venia motivada, en primer lloc, pels canvis en l'estructura del Govern operats a partir de les darreres eleccions al Parlament, per les miniremodelacions, com ara l'obligada substitució del conseller de la Presidència per raons electorals, i deia que mai no hauria d'haver estat nomenat conseller, senzillament perquè el seu destí era tot un altre. I en aquell moment també assistíem, fa unes setmanes, durant el debat, a una intensa rumorologia sobre la creació de nous departaments, i parlem de rumorologia perquè avui, de fet, ja és una realitat, amb un projecte de llei en tràmit en aquesta cambra, que el Govern ens planteja la creació d'un nou departament, d'una nova conselleria.

Però sobretot aquella interpellació –aquell debat– venia precedida pel que jo vaig qualificar com un flagrant incompliment del deure legal d'informar –exactament la llei parla de donar compte al Parlament– sobre qualsevol acord de creació i de reorganització del Govern, un mandat que fins ara, almenys, fins al dia d'avui, no semblava que anés amb el nostre Govern que ha preferit, tot sovint, que ens assabentéssim de tot pels diaris, i no precisament pel *Diari Oficial de la Generalitat*, perquè no es tracta, senyories –ho dèiem aquell dia i ho repeteixo avui–, no es tracta que comparegui un conseller, qualsevol conseller o consellera, a informar dels plans i objectius del seu departament respectiu, sinó que estem parlant de la necessària, de l'obligada compareixença del Govern, en seu parlamentària, per donar la seva visió de conjunt, per informar dels mètodes i de les cauteles adoptades per tal de garantir els objectius d'economia de la despesa pública i de millora de l'eficiència dels serveis.

Es tractava, aleshores –i es tracta avui, amb aquesta Moció, de frenar aquesta inèrcia i aquesta tònica de cert menyspreu institucional al Parlament, més pròpia d'altres èpoques en què l'actual majoria de govern disposava de majoria absoluta; una tònica i un menyspreu que és el mateix, segurament, que ens han privat, per cert, de tenir en aquesta cambra uns pressupostos ja aprovats. I, per cert, quina ironia del destí, els resultats electorals han acabat afegint encara més incertesa política que no pas el desembre passat, quan haurien pogut arribar els pressupostos al Parlament. La mateixa inèrcia, la mateixa tònica que és la que manté, jo no diria que tancat amb pany i forrellat aquest Parlament, però en el millor dels casos sí al ralenti, que no vol dir que els diputats i les diputades, per cert, no hàgim treballat durant aquests mesos.

Ara bé, el que sí que és evident –i ho diem amb el millor dels ànims constructius possibles– és que aquesta

manca de transparència, aquesta opacitat sobre els canvis en el Govern –més enllà del que es veu, més enllà del que és notori, d'allò que veu tothom, que és l'aparent consolidació de posicions entre dos consellers del Govern, el conseller Duran i el conseller Mas, en clau successòria, obeint a càlculs i a equilibris estrictament partidistes de la coalició de govern–, el que fa és afegir unes bones dosis d'incertesa, de provisionalitat i de paràlisi administrativa, i de passada, a més, contribueix, en la nostra opinió, a sostreure al Parlament el seu paper de control i a desplaçar la cambra –el Parlament– del centre del nostre sistema polític, i a reforçar l'Executiu d'una forma absolutament exagerada.

Aquest era, per tant, l'objectiu de la nostra interpellació, i també el propòsit i objectiu de la Moció subsegüent que hem presentat i que ha estat objecte de transacció, encara que –com recordaran també– el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya qüestionava aleshores, com qüestiona ara, algunes mesures organitzatives adoptades, i que creiem que són poc racionals, i que ho són perquè compliquen excessivament les estructures i perquè sobredimensionen l'Administració i el Govern. I recordaran també, senyories, que posàvem alguns exemples.

Parlàvem de la subsistència de Presidència, que no s'entén, si no per raons estrictament partidistes: un departament que de tan aprimat que ha quedat –recordin que perd relacions externes, que perd relacions amb el Parlament, que perd funció pública– i, escolti'm, això és poc amb el que pot venir a partir d'ara amb la creació d'aquest nou departament de Recerca, Universitats i Societat de la Informació. Per tant, un panorama encara molt més magre, d'atribucions i competències, per a aquest Departament, fins al punt que el mateix president de la Generalitat va arribar a reconèixer, públicament, a més a més en el moment que el conseller de la Presidència va prendre possessió del seu càrrec, va arribar a reconèixer que en altres èpoques per fer o per, en aquest cas, exercir el mandat i l'encàrrec que se li havia atribuït d'àrbitre, o adjudicat d'àrbitre, a aquest conseller, Triadú –al qual agraeixo, per cert, que estigui seguint aquesta Moció–..., segurament amb mecanismes de molta menys entitat en el passat, això s'hauria pogut fer. És a dir, venia a reconèixer implícitament que hauríem pogut prescindir perfectament de la creació d'aquest Departament de la Presidència.

Qüestionàvem, també parlant de l'estructura, un clàssic: el Departament de Benestar Social, un departament que, encara ara, encabeix tot tipus d'activitats i de programes; ens sembla que no són tots ells prioritaris socialment o bé que són residenciables en altres àmbits del Govern, àmbits formatius, àmbits com el Departament de Política Territorial, com la Sanitat o com el Treball.

Ara bé, això no vol dir –i ho vull deixar molt clar– que el nostre Grup Parlamentari qüestionï la potestat d'autoorganització que té tot govern, i tampoc el Govern de la Generalitat, sinó que exercim, hem exercit –i avui també– el nostre legítim dret a la crítica política i el nostre dret a exigir el màxim d'informació, de cautela i de precaució possible. I, de fet, el que fem és apostar per una altra alternativa i per un altre model,

que és el que incorpora el segon punt de la Moció que hem presentat i que, de fet, ja anuncio des d'ara, que tot ell, el segon punt de la Moció, el retiro en aquest moment..., perquè entenem que ha tingut la voluntat de propiciar aquest debat i, en tot cas, per dir que..., per exhibir en aquest cas una alternativa i un model per si algú ens deia que no teníem alternativa, que no teníem model. Nosaltres tenim un model. Si poguéssim governar i poguéssim executar aquest programa, segurament presentaríem aquest organigrama.

El que mantenim, això sí, és el primer apartat íntegre de la nostra Moció, que ha estat objecte de transacció a partir d'una esmena de modificació, signada per la resta de grups de la cambra. És a dir, en primer lloc: «El Parlament insta el Govern a informar la cambra de totes les modificacions que representin crear, agrupar, dividir o suprimir els departaments en què s'estructura l'Administració de la Generalitat.»

En segon lloc, vetllar perquè el Govern vetlli perquè aquests acords tinguin en compte els principis d'eficàcia i economia de la despesa pública, que estan en la base del nostre sistema de dret públic, que ho diu la Llei 13, per a la creació d'organismes actius de l'Administració, que ho diu la Llei de l'Estatut de l'empresa pública, per a la creació d'organismes autònoms i empreses públiques, i que ho diu la mateixa Llei de finances públiques de la Generalitat. No seria lògic que exigíssim aquestes cauteles únicament per crear empreses públiques i organismes autònoms, i no exigíssim el mateix, en aquest cas, per a la creació d'un departament.

I, finalment, en el tercer punt de la Moció, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana abans de referir-me posteriorment al que ha estat objecte de transacció a partir de l'esmena presentada per altres grups, instem el Govern a trametre, també, puntualment al Parlament, la documentació explicativa dels motius, objectius, de les modificacions que es proposin pel que fa als departaments del Govern i la seva incidència en la qualitat del servei.

I ho deixo aquí, senyor president, fins que, en tot cas, després d'escoltar la resta de diputats i diputades, i la Moció..., perdó, l'esmena de modificació presentada per acabar de pronunciar-nos sobre la transacció que finalment acabarem subscriuint.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. De moment no ens ha arribat, eh?, l'esmena transaccional. (*Remor de veus.*) Molt bé. Ja arribarà. (*Veus de fons.*) Ah! Perdó, perdó, perdó, perdó. Moltes gràcies, és veritat.

Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, el senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyor president. Nosaltres hem subscrit l'esmena transaccional, celebrem que el senyor Ridao retiri els altres punts de la Moció. Jo crec que no eren propis d'una moció parlamentària, era propi d'un de-

bat, si de cas, al si d'un govern. I el que queda de la Moció amb la transaccional és, en primer lloc, quelcom que aquest matí, a dos quarts de nou del matí –recordant la primera legislatura i un clima que potser tornarà en aquesta casa, de major intercanvi i diàleg entre els grups–, hem convingut, a partir d'una proposta, que s'introduís el criteri de compareixença del Govern quan hi hagi canvis; criteri que tampoc estava en el debat de la interpellació, si de cas estava en algunes esmenes d'altres grups en la discussió del Projecte de llei que veurem en el proper Ple. Hem introduït un segon punt, que és literalment el que ja diu la Llei que ha de complir el Govern. I, en tercer lloc, s'ha afegit, a proposta de l'interpellant, l'apartat de tramesa de memòries, informació i treball sobre el coneixement d'aquests canvis.

Crec que, en definitiva, aquesta Moció el que fa és anunciar a l'opinió pública que en la llei que veurem en el proper Ple haurem donat un pas endavant per recuperar, sobre un cert dèficit democràtic, mecanismes de relació Parlament - Govern. I m'alegro moltíssim que això ho puguem dir en nom de tots els grups parlamentaris.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Estàvem debatent si era una esmena transaccional o no ho és. No ho és, és una esmena presentada per tots els grups, normal i corrent.

Pel Grup Popular té la paraula l'illustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Únicament per anunciar que, ja que el senyor Ridao ha retirat bona part de la seva Moció i que l'esmena que hem signat la resta de grups parlamentaris també ha estat anunciada pel senyor Ridao que serà acceptada, doncs únicament anunciar-li que nosaltres hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Vallès.

El Sr. Vallès i Casadevall

Gràcies, senyor president. El Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi votarà a favor de la Moció, perquè és congruent amb les deliberacions que ha tingut la Ponència conjunta de la Comissió Primera sobre reforma de la Llei 3/82 i 13/89, que es refereix a l'organització del Govern. En el curs dels debats hem convingut d'acceptar una proposta que feia, entre altres, el nostre Grup, d'introduir la compareixença obligada del Govern sempre que hi hagués modificació de l'estructura de l'Executiu. Pensem que, d'aquesta manera, es combina i s'equilibra el que és la capacitat d'autoorganització

de l'Executiu amb el necessari control parlamentari que exigeix un règim com el nostre.

És una obligació que en l'estat actual de la legislació no es produïa en la mesura que nosaltres considerem convenient per a un sistema democràtic.

Per tant, és congruent amb aquest acord que hem pres els grups que ara el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi doni suport a la Moció que ha estat presentada, i esperem, com s'acaba de dir, també, que aquesta posició conjunta dels grups en matèria institucional es repeteixi sempre que sigui possible.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Aquesta Moció s'encavalca o, millor dit, corre en paral·lel amb el Projecte de llei de modificació de la Llei d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat i del que s'aprova de l'organització dels serveis jurídics de la Comissió Jurídica Assessora. Nosaltres, en aquest aspecte, teníem un acord inicial amb el Partit Popular, però ens plau, ens plau molt, que en un tema institucional, en un tema de desenvolupament bàsic de l'Estatut, com hauria de ser sempre, s'hagi pogut arribar no tan sols a un consens sinó a la unanimitat.

No és tan cert –senyor Ribó, segurament tornarem al neguit de l'any 80–, però no és cert, exactament, que no tornem al consens. Jo li recordo, per exemple –i puc parlar... allò que «el burro va davant», no?–, jo, a la darrera legislatura vaig portar disset lleis com a ponent, quinze de les quals per unanimitat i dos per amplíssima majoria. Home! Si això no és consens que vagi Déu, o el pare Marx, i ho vegin.

Jo vull dir-li que sempre ha estat voluntat d'aquest Grup, del Grup de Convergència i Unió, tenir un gran consens, i més en aquests temes. Per tant, el fet que a partir d'ara el Govern, homologant-se amb tots els governs d'Europa, tingui la capacitat d'autoorganitzar-se i fer-ho per decret, que és el normal, i que en doni compte a la cambra... I com? Amb una compareixença, com ho hauria de fer, si no? I, per tant, hem tornat a la normalitat que, segurament amb les presses de l'any 89 no vam poder assolir.

Ens felicitem del consens, i moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El senyor Joan Ridao té la paraula per posicionar-se.

El Sr. Ridao i Martín

Per pronunciar-me en relació amb l'esmena de modificació presentada per la resta de grups, que ha estat consensuada pel nostre Grup Parlamentari com a titu-

lar de la Moció..., amb la resta de grups, i, remarco, i en tot cas vull significar, i ho diu la mateixa Moció: en el marc de la discussió de la reforma de la Llei 13/89 d'organització del Govern. Per tant, ho hem fet paral·lelament o de forma encavalcada, com deia el diputat, senyor Camps, en la discussió d'aquesta Llei.

Dic això perquè no només prefigura el que és, de fet, a hores d'ara, ja, el consens de la Llei, sinó que, de fet, avança amb caràcter general els continguts de la mateixa Llei. Per tant, avui ja, el Parlament, negre sobre blanc, compromet el conjunt de grups de la cambra i el mateix Govern que la Llei digui el que avui el Parlament aprovarà.

En definitiva, el que aprovarà el Parlament és que el conjunt de grups de la cambra insta el Govern, en primer lloc, que informi puntualment de qualsevol canvi que afecti la reestructuració del Govern i que aquesta informació es faci per un tràmit de compareixença obligada al Parlament; en segon lloc, que continuï vetllant perquè qualsevol reestructuració del Govern tingui en compte aquests principis d'eficiència i economia de la despesa pública, i, el tercer punt, que incorpora en aquest cas l'esmena de modificació, que aquesta informació també es farà a través d'un tràmit documental, i aquesta documentació que el Govern haurà de trametre a la cambra incorporarà tant els motius com els objectius i finalitats que determinen aquestes modificacions.

Evidentment, és un canvi i un avenç molt substancial sobre el que en aquests moments hi ha en el marc legal, i, hi insisteixo, prefigura el que és l'acord i el consens a què hem arribat en relació amb la Llei.

Moltes gràcies, senyor president. I no cal dir que, evidentment, substituïm el text de la Moció per aquesta esmena de modificació.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, posem a votació el text d'aquesta esmena presentada pels diversos grups i assumida pel titular de la Moció.

Comença la votació.

El text d'aquesta Moció ha estat acceptat per la totalitat dels presents.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els nous reptes en política mediambiental (tram. 302-00015/06)

I passem a continuació al punt dotzè, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els nous reptes en política mediambiental. Per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, donada l'hora en què ens trobem, no solament faré la presentació d'aquesta Moció, sinó que a la vegada em posicionaré sobre les esmenes, i, ja faré referència a les transaccionals d'aquestes esmenes, perquè en una sola intervenció puguem..., i una intervenció, espero, dels altres grups, hi hagi el més ampli suport possible en la Moció que presenta el Grup Parlamentari Popular.

Una interpellació sobre els nous reptes de la política mediambiental que varem fer a l'honorable conseller de Medi Ambient en l'anterior sessió parlamentària; sis punts en aquesta Moció, i a aquests sis punts s'han presentat, també, esmenes per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i del Grup Parlamentari Socialista. Miraré de desgranar el conjunt d'aquests sis punts i –com deia– de posicionar-me, també, sobre les mateixes esmenes.

En primer lloc –i hi fem referència en la interpellació del passat Ple–, prendre totes les mesures possibles en el termini més breu possible. I aquí sí que hem d'accelerar, conseller, aquí sí, perquè aquí estan fora de termini, no com en el temes ramaders a què abans fem referència, la Llei 3/1998, Llei d'administració integral ambiental, pel que fa referència al desplegament que hem de fer, també, el conjunt dels ajuntaments de Catalunya.

El segon punt fa referència als aspectes del cicle integrat de l'aigua, els aspectes principalment de l'Agència Catalana de l'Aigua que ha entrat en funcionament, perquè es presenti en el termini màxim de tres mesos, i aquí hi ha una esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió que no fa referència a tres mesos, sinó a sis, i que nosaltres acceptarem, perquè es presenti aquest Pla econòmic i financer, on hi ha els endeutaments de la Junta de Sanejament i de la Junta d'Aigües, i suposo que veurem, també, reflectit en els propers pressupostos com es fa front a aquest endeutament de l'Agència Catalana de l'Aigua, i que s'estableixin a la vegada els paràmetres per a les aportacions a la política de regadius que ha de desenvolupar el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pel que fa referència als cànons d'infraestructures hidràuliques, i també les aportacions –com deia– als plans de regadius que esperem que dissenyi aquesta política de regadius la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El tercer punt de la nostra Moció fa referència a la revisió de les conques internes dels rius de Catalunya. Aquest és un tema recurrent, n'hem parlat en més d'una ocasió en aquesta cambra. Fins i tot hi havia un punt d'una moció que no ha estat duta a terme per part del Govern en l'anterior legislatura, perquè hi hagués un pla de revisió de les conques internes dels rius de Catalunya i el millor aprofitament de les conques internes dels rius de Catalunya. Ens parlen no de tres mesos, ens parlen de sis amb la voluntat que ens diu el Departament que en aquests sis mesos es faci. Bé. També els

acceptarem aquesta esmena, però, en tot cas, aquí voldríem fer una transacció perquè vostès fan referència –i li lliuraré després aquestes transaccions, senyor president, ja les hi lliuraré– als plans de districte de les conques i no al Pla de revisió de les conques, que és un tema diferent el Pla de districte i el Pla de revisió de les mateixes conques. I, finalment, hem arribat a una transacció perquè sigui el Pla de revisió de les conques i no el Pla de districte de les conques internes dels rius de Catalunya.

El quart punt de la nostra Moció podria enllaçar amb la Moció que abans hem vist sobre, també, aspectes mediambientals, i més concretament sobre els efectes dels nitrats i tota la problemàtica dels purins a Catalunya; també acceptaríem aquesta esmena, i acceptaríem la del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, no la del Grup Parlamentari Socialista, i ho lamento, senyora diputada, il·lustre diputada senyora Montserrat Tura, perquè creiem que no aporta res a aquesta Moció aquesta esmena que vostès ens han presentat en aquest punt. I, en tot cas, sí que creiem que ja s'ha iniciat aquesta tasca amb la iniciativa privada perquè es facin les plantes de tractament de purins.

Al punt cinquè hi ha una esmena que, en honor a la veritat, va ser consultada abans de presentar-la pel Departament de Medi Ambient i per altres departaments al Grup Popular, i nosaltres donem suport a aquesta esmena perquè creiem que millora el nostre text.

Però sí que voldria aquí aturar-me un moment pel que fa referència a aquesta prevenció d'incendis de Catalunya. Ja porten –i em permetran l'expressió– uns quants mesos marejant la perdiu quant al que és la prevenció d'incendis a Catalunya. I es van produint focs. Evidentment hi ha una situació climatològica molt adversa a Catalunya que fa que hi hagi un risc molt elevat d'incendis. Però sí que els volem traslladar, des del Grup Popular, que vostès en són els únics responsables –els únics responsables–, i molt més després de dos debats que hi ha hagut sobre polítiques de prevenció i d'extinció d'incendis forestals l'any 94 i l'any 1998, de la prevenció d'incendis a Catalunya que no estan fent. No la fan i no compleixen les resolucions del debat de l'any 98, i esperem que en aquesta compareixença en comissió ens expliquin els perquè del fet que no es compleixin moltes d'aquelles propostes de resolució aprovades l'any 1998 per una àmplia majoria i en alguns casos per la unanimitat d'aquesta cambra, i, a la vegada, que finalment ens expliquin, no amb paraules i bones voluntats, quin són realment els seus acords amb els diferents departaments, Interior i Medi Ambient, però també amb el que ha estat la prevenció que, almenys fins al dia 31 de gener, també tenia el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Després del 31 de gener, que s'ha fet càrrec de la Direcció General de Medi Natural, no, per això que ens alegrem d'aquesta esmena que parla de l'abans i del després del traspàs de les direccions generals de Medi Natural, amb la qual cosa no hi ha solament dues conselleries responsables, creiem que n'hi ha tres. Dos dels consellers avui són aquí, i abans hi era també el conseller d'Interior, l'honorable conseller Pomés.

I el sisè punt de la Moció parla que es fixin –i són les mateixes paraules del conseller en la interpellació– i que tinguin estacions depuradores d'aigües residuals totes les poblacions, nosaltres dèiem d'entre mil i dos mil habitants, vostès han anat molt més enllà, ho celebrem, diuen que totes les de menys de dos mil habitants de Catalunya. Ho celebrem i, en tot cas, hi donem suport. Li demanaria a la diputada del Grup Parlamentari Socialista si podria retirar la seva esmena i donar suport a aquesta esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, perquè, a més, hi ha una transacció que nosaltres diem que s'ha de fixar l'objectiu perquè tots els municipis de menys de dos mil habitants, tots els municipis –hi insisteixo– de menys de dos mil habitants tinguin depuració d'aigües residuals abans del 2007.

Vostès, amb aquesta Moció, amb els punts que finalment tiraran endavant amb transaccionals, amb esmenes o amb el mateix text de la Moció, esperem que compleixin aquests nous reptes de política mediambiental que els plantejem des de la cambra, que els planteja, també, el Grup Parlamentari Popular.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. Gràcies. Hi han presentat esmenes els grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Convergència i Unió. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per defensar les seves esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

Moltes gràcies, senyor president en funcions o vicepresident de la cambra. Senyores, senyors diputats, pujo aquí dalt, evidentment, per posicionar-me respecte a la Moció presentada pel Grup Popular i, a la vegada, per defensar les esmenes que creiem des del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi que caldria afegir a aquesta Moció, perquè veritablement es convertís en un acte d'impuls, d'incentivació, d'actuacions noves en l'àmbit mediambiental del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta és una moció subsegüent a una interpellació que portava el nom de «els nous reptes en política mediambiental» i, per tant, tot i que, evidentment, la interpellació la va fer el Grup Parlamentari Popular, la va fer el senyor il·lustre diputat Josep Maria Fabregat i ell ha plantejat els termes que li han semblat oportuns en la seva Moció subsegüent, és cert que una interpellació i una moció amb aquest títol, «els nous reptes en política mediambiental», hauria de posar sobre el paper, en aquest cas, i, per tant, en el debat del conjunt de la cambra, elements que fossin –entenem nosaltres– veritablement innovadors, en alguns casos –si em permeten– agosarats o que esperonessin el Govern a fer quelcom més que allò que ve estrictament obligat a fer per altres resolucions anteriors o, senzillament, per al compliment de l'acció que qualsevol govern que pretén governar ha de fer.

És així, doncs, que nosaltres, allà on es posa que s'arbitrin mesures possibles per tal de col·laborar amb l'Administració local catalana en l'aplicació de determinades lleis de caràcter ambiental, hi afegim que s'han de donar suports explícits, tècnics i econòmics per aplicar lleis tan importants com la de la gestió dels residus o la de... –té un nom que sempre m'equivoco i, per tant, intentaré llegir–, la intervenció integral de l'administració ambiental. Bé, doncs, el que diem és: s'hauria d'acabar aquest divorci entre la Generalitat de Catalunya i el món local, i hauríem, realment –i aquest és el sentit de la Moció–, de començar un procés de col·laboració real per fer possible l'aplicació d'aquestes lleis. El Grup Popular ho planteja, creiem que ho planteja parcialment, i que hi han altres lleis que afecten de manera molt important l'Administració local catalana que cal, també, reclamar aquest suport tècnic i econòmic del Departament. D'altra manera, ens mantindrem en el que sempre ha succeït, que el Departament diu que s'han de complir les lleis però no articula els mecanismes de suport que les mateixes lleis estableixen per ajudar les administracions que s'han de correspondre a la seva aplicació.

També la Moció parla del tema de la gestió de l'aigua, dels rius, i entenem que el fet que l'aigua hagi unificat al seu cicle en el Departament de Medi Ambient, això necessàriament li ha de configurar un concepte diferent de l'estricta explotació dels cabals d'aigua dels rius de Catalunya. I, per tant, que seria interessant –necessari des del nostre punt de vista–, i per això hem presentat una esmena –que he d'entendre que el Grup Popular no incorpora però, malgrat tot, jo l'explico– que s'han d'incloure conceptes de gestió sostenible d'aquesta aigua i de recuperació integral de l'estat biològic dels espais fluvials. No s'entendria que el Departament de Medi Ambient només fes col·lectors i depuradores, que són importantíssims, però no tingués un concepte de globalitat del que s'ha de fer en els espais fluvials, en els espais on corre l'aigua, i, per tant, hi han més possibilitats de biodiversitat de Catalunya. I per això, en aquests nous reptes, li diem: no només ha d'integrar el cicle de l'aigua, no només l'ha de gestionar millor del que s'ha fet, sinó que ha d'incorporar-hi elements de defensa de la biodiversitat i de la gestió sostenible d'un recurs tan vital com és l'aigua.

Estic d'acord amb el senyor Fabregat que, pel que fa el tema dels purins –i no hi dedicaré gaires segons perquè hem tingut un llarg debat aquesta tarda en aquest tema–, la proposta de si el 2004 han d'entrar en funcionament totes les instal·lacions de tractament o hi ha d'entrar-hi progressivament d'aquí al 2004 no afegeix res nou en la Moció i, per tant, no tenim inconvenient a retirar-la, aquesta esmena, que és l'esmena de modificació del punt 4.

Ara bé, sí que volem fer un èmfasi important, també, en un altre element, en un altre gran repte que té el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, que és el tema de la unificació en aquest Departament de la defensa dels espais naturals, dels espais –en aquest cas– forestals, dels espais protegits i, també, del que és tota l'acció de prevenció dels incendis. I aquí voldríem dir que, si bé el presentador de l'esmena, el

senyor Fabregat, ens ha anunciat l'acord amb Convergència, i, per tant, està clar que existeix això que vosaltres han anomenat consens, aquesta tarda, i que s'ha produït en diferents ocasions, que nosaltres entenem que el consens no es pot produir quan la proposta que se'n fa des de l'equip, des de la coalició que té el Govern és senzillament de continuar impulsant o senzillament d'informar en les comissions del Parlament, perquè aquestes són obligacions que ja té el Govern. O, per exemple, no pot ser que la proposta sigui que es complirà una resolució d'aquest Parlament, perquè aquestes són coses que ja s'han de fer.

És a dir, no s'aporta res de nou quan es diu: «S'informarà la comissió que pertorqui», «es complirà tal resolució», i, per tant, no estem davant d'una proposta com la que nosaltres voldríem, d'acceleració de l'acció del Govern incentivada per una moció en aquests nous reptes de política ambiental, sinó que estem en l'acord. I, per tant, com que el Grup proponent i el Grup que dona suport al Govern ja s'han posat d'acord, nosaltres, evidentment, en algun d'aquests punts de la Moció ens abstindrem per no votar-hi en contra, perquè no creiem que l'objectiu sigui dolent, però no és, ni de lluny, el que caldria fer per impulsar i fer possible el compliment d'aquests nous reptes o la solució d'aquests nous reptes en política ambiental.

Finalment, parla de les estacions depuradores, i també per part del Grup Popular s'ha demanat que retiréssim l'esmena –que també anuncio que la retirem per una raó que entenc que ha acceptat, encara que sigui com a esmena tècnica o com a transacció, no sé com l'ha acceptada– d'un tema que no em sembla menor, perquè, a més a més que el text d'esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió està ple de coses que, senzillament, el Govern ha de fer, com aquesta de continuar impulsant, fixa també en matèria de sanejament i en matèria de depuració l'objectiu que totes les poblacions de menys de dos mil habitants tinguin depuració d'aigües residuals l'any 2007. Això vol dir que el conjunt de Catalunya tindrà les seves aigües depurades abans del 2007. I tot i que aquest és un calendari diferent al que nosaltres havíem proposat –quedaven fora d'aquell calendari les poblacions menors de mil habitants–, ara el Govern diu que totes queden incloses.

Però nosaltres li hem demanat –i celebro que el Grup Popular ho hagi acceptat– que en lloc de «poblacions» es posi «municipis», perquè en els darrers temps, en aquestes coses que a vegades succeeixen de la interpretació de la lletra escrita, s'ha entès no municipis de més de cinc mil habitants, sinó nuclis de població agregada de més de cinc mil habitants, i a alguns municipis, tot i tenir cinc mil habitants, no se'ls ha fet la depuradora perquè la seva població estava dispersa o disgregada en més d'un nucli que no arribava a aquest nombre d'habitants.

Per tant, amb aquesta modificació que ens ha anunciat el senyor Fabregat i interpretant que són, per tant, tots els municipis de Catalunya, sense cap exclusió, perquè els de menys de dos mil, tenint en compte que els altres ja estaven en un programa d'aplicació del Pla de sanejament, encara que el calendari estigui desfasat, estem fent l'afirmació que l'any 2007 estaran totes les aigües

residuals urbanes de Catalunya –i industrials he d'entendre que també– depurades.

Per això, nosaltres no podem donar suport al conjunt de la Moció, i ens sembla que és bo que les mocions vagin una mica més enllà de la voluntat estricta i el compliment estricte d'allò que ja té previst el Govern, i per això lamentem que no s'hagin incorporat aquest conjunt d'esmenes que, des del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pretenien precisament això: donar a aquest nou Departament de Medi Ambient, ara engruixit quant a quantitat de competències i algunes d'elles en concepte ambiental, des del nostre punt de vista, correcte, no es pot limitar a repetir-nos que complirà senzillament les resolucions i les lleis aprovades, i ha d'incorporar-hi elements de sostenibilitat o de concepció més àmplia del que són, per exemple, les aigües de Catalunya, els seus espais fluvials, els seus espais verds, els seus espais de biodiversitat.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I, finalment, ja per acabar, pel que fa referència a la prevenció dels incendis forestals, dir que tampoc podem estar d'acord ni amb el redactat ni amb l'esmena que es proposa perquè –com ja li vaig dir a l'honorable conseller en una compareixença en la Comissió i que no és una frase meua, perquè és una frase de molts experts– dels incendis forestals que es produeixen fonamentalment els estius molt secs i amb calor, es fa la prevenció i, per tant, s'apaguen fonamentalment a l'hivern, que l'hivern està a punt d'acabar-se i que, per tant, el temps de fer les coses que calia fer per netejar, per desbrossar, per fer els tallafocs, per netejar els camins...

El president

Senyora diputada, se li ha exhaurit el seu temps.

La Sra. Tura i Camafreita

...i totes aquestes coses se li acaba d'aquí a pocs dies, quan s'acabi l'hivern i comenci la primavera.

Per tant, nosaltres demanàvem amb caràcter d'urgència el Pla aquest, que per l'esmena acordada amb el Partit Popular no serà així i, per tant, novament estarem desaprovechant una qüestió molt important.

Gràcies per la seva tolerància, senyor president. Moltes gràcies a tots vostès per la seva atenció.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Lluís Recoder.

El Sr. Recoder i Miralles

Senyor president, senyores i senyors diputats, aquesta Moció és conseqüència de la interpellació del senyor Fabregat, del Grup Popular, que va permetre la celebració en aquesta cambra del primer debat de política mediambiental d'aquesta legislatura, un debat que al cap de molt pocs dies, concretament el dia 16 de febrer, va anar seguit de la compareixença del conseller Puig

davant de la Comissió de Política Territorial que el mateix senyor Fabregat presideix.

És una moció de sis punts, que ja ha estat exposada i defensada pel Grup proponent i que tracta, des del nostre punt de vista d'una forma encertada, alguns dels aspectes clau o dels reptes fonamentals de la política mediambiental a Catalunya com són el problema de l'aigua i del seu cicle integrat, com és el problema dels purins –un problema llargament debatut aquesta tarda–, poc o més, el preocupant i clau tema de la lluita contra els incendis. I el nostre Grup Parlamentari ha presentat una esmena o ha presentat esmenes a cinc punts d'aquesta Moció, que no canvien substancialment el contingut de la mateixa Moció i menys el seu esperit, però que sí, d'alguna manera, matisen algun punt o situen els terminis de compliment del text inicial plantejat pel Grup Popular en allò que es refereix a mandats en el Govern de la Generalitat en un punt que em sembla que és més assumible.

Concretament, en el punt segon de la Moció es tracta tot el referent a l'Agència Catalana de l'Aigua, de nova creació. Com saben vostès, fa un parell de mesos que funciona aquest organisme; és un organisme ambiciós i esperem i desitgem i, a més, estem convençuts que serà d'una gran eficàcia perquè respon a una visió global sobre el cicle de l'aigua. Bé, crec que és fàcil entendre que un organisme que encara està en una fase incipient de rodatge necessita una mica més de tres mesos per poder presentar el seu pla econòmic financer per als propers anys, com es proposava en l'apartat segon, apartat a, o bé per a l'establiment dels paràmetres que han de fixar les aportacions d'aquesta Agència a la política de regadius que ha de desenvolupar el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de la mateixa manera que em sembla que tres mesos és un termini massa ambiciós per poder presentar davant de la Comissió de Política Territorial d'aquest Parlament el Pla de revisió de les conques internes dels rius de Catalunya. És en aquest sentit que hem arribat a l'acord amb el grup proponent d'ampliar aquest termini de tres a sis mesos, que ens sembla suficient però alhora prou curt per poder tenir respostes a qüestions que, òbviament, preocupen a tots els grups d'aquesta cambra.

Quant al punt referent als purins –com ja ha explicat el senyor Fabregat–, es presenta una esmena que no mereix més comentari, perquè és una esmena de matís.

Sí que penso que té un contingut específicament important, que mereix alguna explicació més, tot l'apartat referit a la coordinació en el tema de la lluita contra els incendis i que és objecte del punt cinquè de la Moció. Exactament o específicament, es refereix el Grup proponent a la coordinació entre els departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i el Departament d'Interior del Govern, amb un objectiu clar com és la prevenció i l'extinció dels incendis. Bé –com saben vostès–, s'han produït molt recentment una sèrie de fets que no podem obviar i que incideixen de forma molt clara en el que es tracta en aquest punt de la Moció. Em refereixo a la fusió entre la Direcció General del Medi Natural i de Patrimoni Natural, el seu traspàs al Departament de Medi Ambient i, també, l'anunciada creació de l'Agència Catalana de la Natura.

Tenim, també, una referència ineludible en aquest tema de la prevenció i l'extinció d'incendis, una referència ineludible que sorgeix d'aquest mateix Parlament, com és l'acord número 553, de juliol de 1998, que recordaran vostès que és conseqüència del debat sobre política general amb relació a la prevenció i l'extinció dels incendis.

Ens ha semblat –i ha estat corroborat pel proponent d'aquesta Moció– que la pretensió d'aquest punt cinquè no era altra que garantir l'efectiva coordinació entre els diferents departaments del Govern. Pensem –i celebro que així, doncs, s'hagi manifestat– que el text que hem plantejat és un text prou satisfactori i que amplia el que era la pretensió inicial de simple coordinació i d'informació de les mesures adoptades per tal d'escenificar aquesta coordinació.

De fet, la nostra proposta té alhora tres punts com són: informar en comissió sobre les actuacions dutes a terme pels departaments corresponents abans i després de la fusió de les direccions generals de Medi Natural i de Patrimoni Natural, pel que fa a la gestió de boscos i silvicultura com a mesura de prevenció d'incendis forestals; una segona proposta, com és, també, la informació en comissió de les actuacions realitzades fins a la data en compliment de la resolució 553 en aquest àmbit, i una tercera, com és la informació de la redistribució de les competències sobre prevenció dels incendis forestals feta pel Govern. I crec que és important perquè..., pel que es pretén en aquest punt de la Moció, en aquest cinquè punt: poder donar a conèixer el fet que el Govern de la Generalitat la setmana que ve tindrà enllestida ja i portarà al Govern la normativa de coordinació entre els departaments amb competència directa amb tot el que és la prevenció i l'extinció, en definitiva, el que és la lluita contra els incendis.

El darrer aspecte de la Moció es refereix a la depuració de les aigües residuals que, com va dir el conseller Puig en la Comissió, en la seva compareixença de fa tres setmanes a la Comissió, doncs bé, el sanejament d'aigües residuals saben vostès que ha estat el primer gran objectiu de la política mediambiental del Govern de la Generalitat tradicionalment, no ara. De fet, des de l'any 91, ja s'han fet importants inversions, que han canviat de forma radical la imatge dels nostres rius; l'any que ve aquesta política que s'inicia de forma molt decidida l'any 1991 portarà o conclourà amb el fet que tots els municipis de Catalunya de més de dos mil habitants tindran depuració d'aigües, i es posa immediatament en marxa el segon programa de depuració que permetrà que abans de l'any 2007 tots els municipis tinguin la depuració d'aigües garantida, ja sigui a través d'obres de connexió o a través de noves instal·lacions. De fet, això que els plantejo de forma molt resumida és el que hem acordat amb el Grup Popular en el punt sisè de la Moció.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

En definitiva, senyor president, senyores i senyors diputats, crec que aquesta Moció amb les dues matisacions, o aquesta esmena amb les dues matisacions que ha

plantejat el senyor Fabregat suposen un acord satisfactori, plantegen un horitzó ambicions que ens ha de permetre que Catalunya continuï essent capdavantera a nivell de l'Estat quant a política mediambiental.

Res més i moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Poden ara intervenir per fixar la seva posició els grups que no han presentat esmenes. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la il·lustre diputada senyora Bet Font té la paraula.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, perquè em sembla que tothom agrairà si la meua intervenció és breu, oi? Bé, li he de dir, senyor Fabregat, que m'ha sorprès amb aquests punts de la Moció; potser m'havia creat massa expectatives quan vostè deia que plantejava nous reptes. Aquestes sis propostes, per a nosaltres, francament, no tenen gaire res ni de noves ni, sobretot, de gaire innovadores. Potser en la seva interpellació va voler tocar massa tecles: Llei d'intervenció integral de l'administració ambiental, aigua, rius, purins, incendis, depuració d'aigües residuals; bé, tot barrejat, i el resultat, per nosaltres, és que acabem instant el Govern a uns punts que són més aviat pedaços en comptes d'unes polítiques ambientals més globals i propostes més coherents. Tot i així, per puntuals que són...

El vicepresident primer

Un moment, senyora diputada. Silenci, si us plau. Pot seguir.

La Sra. Font i Montanyà

...el cas és que evidentment tampoc no són punts per a posicionar-nos-hi en contra. El que sí que hi ha un cas, que és –com deurà haver deduït– el tema dels purins, que per a nosaltres és un pedaç que és massa pedaç, massa insuficient i, a partir de ja, de la Moció que hem presentat nosaltres anteriorment, considerem que el que diu aquí no recull el que nosaltres pensem que ha de ser una gestió correcta dels purins. Per tant, en aquest cas, nosaltres ens abstindrem perquè pensem això, que la problemàtica de les dejeccions ramaderes no es resol només construint plantes, aquesta dèria de les infraestructures milionàries que no acaba de ser massa sostenible.

I quant als altres punts, una referència només al tercer. A nosaltres ens sembla més correcta l'esmena del PSC, però suposant que no tirés endavant hi votarem a favor igualment, perquè considerem que és prou important, també, el fet de la revisió de les conques internes, i que aquests punts de veure com ha de ser la gestió sostenible de l'aigua pensem ja introduir-los quan ho tractem en la Comissió de Política Territorial.

Podríem comentar la resta de punts, però com que abans ja he dit que interessava anar al gra, només puntualitzar que, en el cas del primer punt, suposant que no acceptessin l'esmena del Grup Socialista, una esmena

tècnica seria, doncs, que es corregís, que es posés el nom de la llei correctament, que és la Llei d'intervenció integral de l'administració ambiental, i no com vostè l'anomena. I una altra esmena tècnica, que tenia relació amb el punt cinquè, ara em sembla que, a partir de l'esmena de Convergència, també ja queda recollit el fet que el Departament de Medi Ambient, com que té també competències en tema de boscos..., doncs que en aquest pla de coordinació es tingui en compte els diferents departaments, no només el d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i el d'Interior.

Només un comentari final, senyor Fabregat, desitgem que els nous reptes en política mediambiental que es plantegi el futur govern de l'Estat siguin una mica més ambiciosos que aquests que ens ha proposat vostè en la seva Moció. Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup... (*Remor de veus*). Si us plau. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Xavier Vendrell. Té la paraula.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com ja s'ha dit repetidament, d'una moció subsegüent a una interpellació de política general en matèria ambiental en un inici de legislatura amb un nou conseller, n'esperàvem alguna cosa més. Evidentment, és potestat del Grup que ho presenta, i, per tant, respectem els plantejaments, doncs, que exposa aquest Grup. De tota manera –i anunciant d'antuvi que no podem estar de cap manera en contra d'aquestes propostes i, per tant, hi votarem favorablement–, però, ens hauria agradat que hagués estat també fruit del diàleg que ens han anunciat per part del seu partit a nivell d'Estat, i no ha estat possible, doncs; he demanat dues vegades al senyor Fabregat com quedarien finalment les esmenes, i finalment ha hagut d'estar el portaveu en aquest punt però d'un altre grup.

En tot cas dir que votarem a favor perquè ens sembla en general obvi i, fins i tot, potser pel fet que sóc nou a la casa, però em sorprèn que hàgim, a aquestes alçades, de preparar línies d'actuació d'impuls perquè es compleixi una llei. Jo segurament sóc molt innocent, però pensava, havia sospitat que quan s'aprojava una llei immediatament hi havia les mesures perquè aquesta es complís. Per tant, tant en aquest punt, en aquest primer punt, com pel que fa a l'Agència Catalana de l'Aigua, em semblava obvi.

Pel que fa al Pla de revisió de les conques, era un mandat, com vostè mateix, senyor Fabregat, va dir en la seva intervenció, en la seva interpellació, era un mandat que ja tenia el Govern i, per tant, és obvi que s'havia de tirar endavant.

Pel que fa al Pla de coordinació, també ens sembla com a molt evident el pla de coordinació dels diferents departaments. Un cop vista la distribució de funcions en el nou Govern, sembla obvi que s'ha de coordinar, i per

no repetir-me, intentant també ser molt breu, tal com ja s'ha dit per part dels diferents grups, segurament que anem tard, que anem molt tard, que tenim l'estiu a les portes, que tenim la situació climatològica que hi ha i, a banda d'anar tard per a poder enganxar el Barça a la segona part, també anem tard perquè no ens enganxin els incendis sense tenir la situació prevista i controlada.

Finalment, i sobre la qüestió dels purins, compartir que amb la Moció aprovada anteriorment, doncs, anem bastant més lluny, però òbviament no hi estem en contra i, per tant, el nostre posicionament a favor.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Senyor Fabregat, entenc... Han demanat la paraula? (*Pausa.*) Senyor Fabregat, entenc que vostè ja s'ha posicionat també sobre les esmenes.

Senyora Tura, em demana la paraula, per quin motiu?

La Sra. Tura i Camafreita

Per al·lusions no els la demano, perquè si m'allargo tinc el perill que em xiulin; només per demanar votació separada, si us plau, dels parells i els senars, és a dir, separatament...

El vicepresident primer

Un moment, senyora Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

...1, 3, 5; 2, 4, 6.

El vicepresident primer

Senyora Tura, un moment, perquè anem a ordenar la votació d'aquesta Moció. Les esmenes del Grup Socialista 3 i 5 entenc que han estat retirades; la resta d'esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi no s'han acceptat. Per tant, el que es posa a votació seria: el punt primer del text de la Moció; en el punt 2, l'esmena número 1 de Convergència i Unió; en el punt 3, la transacció entre els grups de Convergència i Unió i el Grup Popular; en el punt 4, l'esmena número 3 de Convergència i Unió; en el punt 5, l'esmena número 4 de Convergència i Unió, i en el punt 6, la transacció entre Convergència i Unió i el Grup Popular.

Quina votació separada em demana, senyora diputada?

La Sra. Tura i Camafreita

Efectivament, perquè el resultat d'aquestes transaccions fa que hi hagin punts que el nostre grup no pot votar afirmativament perquè senzillament aprovem que complirem ara les resolucions que són de l'any 98 d'aquest mateix Parlament, per tant, ens sembla que el millor que podem fer és abstenir-nos, demanem votació separada dels punts 1, 3, 5, i votació separada, per tant, de la resta, que són 2, 4, 6; per tant, els parells per un costat, els senars per un altre costat. Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. No hi ha cap altra sol·licitud de votació separada? (*Remor de veus.*) Senyora Font, digui'm.

La Sra. Font i Montanyà

Sí, nosaltres demanàriem també la votació separada del punt 4.

El vicepresident primer

Molt bé. Cap altra sol·licitud?

Anem a votar, per tant, els punts 1, 3 i 5, amb les modificacions que ja he assenyalat.

Comença la votació.

Els punts 1, 3 i 5 han quedat aprovats per 75 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Passem a votació el punt 2 i el punt 6.

Comença la votació.

Els punts 2 i 6 han quedat aprovats per 116 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Finalment, passem a votació el punt 4.

Comença la votació.

El punt 4 de la Moció ha quedat aprovat per 114 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Amb això, hem exhaurit l'ordre del dia. S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de deu del vespre i catorze minuts.